

GRAMMATICA

INSTITVTIO
 GRAECAE
 GRAMMATICÆ
 COMPENDIARIA,
 In usum regiae scholae

Westmonasteriensis.

DIALECTICA

RHETORICA

*Scientiarum janitrix gram-
 matica.*

LONDINI

Excuderunt S. Buckley, et
 T. Longman, Regii in La-
 tinis, Graecis, et Hebraicis
 Typographi. MDCCLXXIX.

Cum Privilegio.

MUSICA

ARITHMETICA

GEOMETRIA

ASTRONOMIA

John Gardner

Edinst 21117.79

Studium grammatices omnibus
est necessarium.

HARVARD COLLEGE LIBRARY

GIFT OF

GEORGE ALFRED PLIMPTON

JANUARY 25, 1924

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα 3 αἰοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ne parva averferis, inest sua gratia parvis.

‘Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ’.

Τῶν ἰσοεργῶν συναγωγὸς τυγχάνω,

Καὶ λέξιν ὀρθῶ, καὶ μέτροις ἐφιστάνω.

Μιχ. ὁ Ψελλός.

PRAEFATIO.

ALTERRVM jam saeculum ad finem vergit, cum vir pietate et doctrina praeſtans, Edwardus Grantus, ſcholae regiae Weſtmonaſterienſis moderator, Graecam grammaticam in uſum ſcholae ejuſdem publicavit. Quoniam autem praecepta illic tradita ex celeberrimis ante id tempus grammaticis, quorum nomina recenſet¹, maxima ex parte collegerat, Graecae linguae ſpicilegium praeſentia appellare ipſi placuit. Attamen, qui diligenter perlegit², magno labore ac ſtudio auctori ſuo conſtituiſſe facile agnoscet; cui et illud laudis tribui debet, quod primus inter noſtrates eam provinciam aggreſſus ſit³. Scripta eſt forma dialogi inter praeceptorem et diſcipulum inſtituti, et in lucem prodiit, ſchedis in quarto complicatis, anno Domini 1575³; quo tempore auctor trigeſimum aetatis ſuae, et ſcholaeſtici regiminis tertium nondum compleverat⁴. Sed cum partim mole ſua, et partim pretio, communi puerorum uſui minus accommodaretur; Gulielmus Camdenus, qui in ſchola iſta moderanda Granto ſucceſſit, in compendium a ſe redactam edidit hoc titulo: Inſtitutio Graecae grammaticae compendiaria, in uſum regiae ſcholae Weſtmonaſterienſis. De qua re V.R. Thomas Smithus S.T.D. in

¹ Epist. dedic. p. 1.² Ibid. p. 2.³ Haec unica fuit editio, de qua vid, Ames's Typographica Antiquities, pag. 316.⁴ Ep. ded. p. 2.

John Gardner

Edue T 21117.79

Studium grammatices omnibus
est necessarium.

HARVARD COLLEGE LIBRARY

CITY OF

GEORGE ATHERTON PLIMPTON

JANUARY 25, 1924

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσῃς αἰοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ne parva averseris, inest sua gratia parvis.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

Τῶν ἱστοριῶν συναγωγὸς τυγχάνω,

Καὶ λέξιν ὀρθῶ, καὶ μέτροις ἐπιστάνω.

Μιχ. ὁ Ψελλός.

PRAEFATIO.

ALTERVM jam saeculum ad finem vergit, cum vir pietate et doctrina praestans, Edwardus Grantus, scholae regiae Westmonasteriensis moderator, Graecam grammaticam in usum scholae ejusdem pulcherrimè scavit. Quoniam autem praecepta illic tradita ex celeberrimis antè id tempus grammaticis, quorum nomina recenset ¹, maxima ex parte collegerat, Graecae linguae spicilegium prae modestia appellare ipsi placuit. Attamen, qui diligenter perlegit, magno labore ac studio auctori suo constituisse facile agnoscet; cui et illud laudis tribui debet, quòd primus inter nostrates eam provinciam aggressus sit ². Scripta est forma dialogi inter praeceptorem et discipulum instituti, et in lucem prodit, schedis in quarto complicatis, anno Domini 1575 ³; quo tempore auctor trigesimum aetatis suae, et scholastici regiminis tertium nondum compleverat ⁴. Sed cum partim mole sua, et partim pretio, communi puerorum usui minùs accommodaretur; Gulielmus Camdenus, qui in schola ista moderanda Granto successit, in compendium a se redactam edidit hoc titulo: Institutio Graecae grammatices compendiaria, in usum regiae scholae Westmonasteriensis. De qua re V.R. Thomas Smithus S.T.D. in

¹ Epist. dedic. p. 1. ² Ibid. p. 2. ³ Haec unica fuit editio, de qua vid. Ames's *Typographica Antiquities*, pag. 316. ⁴ Ep. ded. p. 2.

Vita Camdeni a se scripta haec habet : Mortuo viro qui doctissimo, Edwardo Granto, sacrae theologiae doctore qui regiam scholam Westmonasteriensē diu rexerat, mense Martis MDXCIII in ejus locum suffectus est Camdenus; quo nemo dignior, si longae per duodeviginti annos in eadem palaestra exercitationes ex aequo jus ad succedendum non dedissent, cui illius praefectura demandaretur¹. Et mox: Anno 1597. Grammatica Graeca ab ipsius venerando decessore, quocumque per aliquam multos annos concorditer et amantissime vixerat, olim composita, haecenus in schola regia obtinuerat; cujus rudimenta, cum multa ex parte laborarent deficerentque, non tam reformanda, quam innovanda censens, observationibus, quas ex Graecis omne genus scriptoribus acri judicio et longo studio collegerat, sub severum examen revocatis, grammaticam novam non soli scholae, cui praecerat, sed universis per Angliam scholis deinceps inservituram edidit². Haec ille. Sed in errore versatur vir eruditus, cum, mortuo demum Granto, in locum ejus Camdenum suffectum fuisse scribat. Anno enim 1589 E. Grantus S. T. D. Cantabrigiae creatus³, ecclesiae de Toppesfield in agro Essexiensis rectoris munus a regina Elizabetha, cui tunc erat a sacris 22 Apr. 1598. consecutus est; vitaeque tandem defunctus, 21 Octobris 1601 successorem habuit Gulielmum Smythum⁴. Quinetiam in tempore assignando, quo primum grammatica Camdeni edita fuit, pariter lapsus est idem vir doctus;

¹ Viri Cl. Gulielmi Camdeni Vita, praefixa Epistolis, p. xviii.

² Ibid. p. xix. Vid. etiam p. lxxviii, et Athen. Ox. Vol. I. c. 487.

³ Fast. Cantabr. M. 1. ⁴ Newcourt Repertor. V. II. p. 609.

Qui plura de illo scire cupit, Athen. Ox. V. I. c. 310. consulere liceat.

PRAEFATIO.

qui sub anno 1597, ut vidimus, eam collocaverit. Prima
 enim editio anno 1595 lucem aspexit, in qua Primitiva
 vocabula, Nomina mensium Graecorum, et Literarum
 nexus defuisse ostendit exemplar ejus anni, quod penes
 me est. Veruntamen fieri potest, ut alia quaedam editio,
 mihi nondum inspecta, anno 1597 prodisset, quae ab eo
 prima haberetur. Exemplar autem editionis anno sequenti
 excusae vir artis hujus inter alias peritissimus, mihiq; ami-
 cissimus, Petrus Newcome mecum communicavit; cui Pri-
 mitiva vocabula et Nomina mensium Graecorum, quae
 in prima editione desiderabantur, in fine sunt annexa. Eas
 accessiones ex Joanne Surfino in suam grammaticam trans-
 talit Camdenus, quod in prima editione facere non pote-
 rat; quae eodem anno, quo opus illud Surfini prodit in
 Gallia¹, apud nos lucem vidit. At alteram illam Cam-
 deni editionem, anno 1598 editam, cum prima conferens,
 posteriorem in locis quamplurimis emendatam fuisse per-
 spexi. Proxima editio, cujus videndi copiam nactus sum,
 anno 1604 in lucem venit; quae per omnia ferè, etiam in
 mendis typographicis, cum posteriori jam dicta ita consensit,
 ut ex ea fuisse impressam dubitare vix liceret. Inter reli-
 quas editiones, quae ad manus meas devenerunt, temporis
 ordine proximum sibi locum vindicat, quae anno 1615 vul-
 gata fuit. Nihil autem novi exhibuit, praeterquam orna-
 menta quaedam; Septem scilicet artium liberalium ima-
 gines in fronte collocatas, Insignia regia paginae adversae
 affixa, et Arborem doctrinae sub finem adjunctam; quae

¹ Joannis Surfini Carnutis Nogentini Grammaticae Graecae libri sex:
 Accessit breve Lexicon primitivarum omnium totius Graecae linguae
 dictionum: Andegavi 1595. quarto.

omnia ex grammatica Latina ad hanc decorandam sumpta fuisse apparebant. In eo statu, quantum investigare potui, grammatica haec permansit, donec anno tandem 1640 prodiiit editio, quae elogium illud in fronte prae se tulit: Prout oblata fuit authoritati, aucta et emendata. Nec temere haec quidem, sed verè pronuntiata esse, collatione cum prioribus editionibus facta, planè perspectum habui. Additiones autem ex novis quibusdam exemplis, partim substantivorum declinationibus, et partim dialectorum tabellis, quae priùs desiderabantur, insertis praecipuè constabant. Nihil amplius ad singulas grammaticae hujus partes constituendas tum deerat, praeter Literarum nexus, quos initio editionis anno 1653 excusae adjectos inveni; sed in alia post triennium publicata ad finem dimovebantur, ubi semper deinceps permanserunt. Ex eo tempore editiones, quamlibet numerosae, in nulla re momenti, quod sciam, inter se discrepârunt. Per saeculi igitur dimidium et ampliùs grammaticam hanc diversis temporibus paulatim excultam et auctam fuisse, priusquam formam suam integram acceperat, manifestum videtur. Mirari autem subit, Michaellem Maittaire, scriptorem alioquin non indiligentem, in Annalibus suis typographicis nusquam de illa, cujus usus in scholis nostris centum et sexaginta circiter annos nunc invaluit, mentionem fecisse.

Restat tantum, ut de nova hac editione pauca dicamus. Prima igitur cura fuit, ut a mendis quamplurimis, quae priores editiones temporis progressu haud parum corruperant, purgaretur. Graecas etiam partium orationis earumque affectionum appellationes, quas vulgò adhibent grammatici, ut tironibus non modò inutiles, sed etiam impedi-

mento,

mento, dum primis rudimentis initiantur, eximere consultius ducebatur. In veteribus enim interpretibus et scholiastis legendis cognitio earum praecipuè requiritur; quae, ut occasio postulet, lexicorum ope levi negotio comparare licebit. Tam varia autem et multiplex est Graeca nomina et verba flectendi ratio, ut maximam in lingua hac discenda difficultatem inde exoriri res sit manifesta. Quapropter, ut illud incommodi, quantum fieri posset, levaretur; sub unaquaque Substantivorum declinatione, exempla, ubi deerant, satenus aucta sunt, ut unà cum diversis terminationibus omnes accentuum varietates per singulos numeros et casus exhiberent. Idem quoque in Adjectivis, quae breviter nimis antehac tractabantur, pari ratione observatum est. Praeterea, ne quid deesset in Verbis explicandis, quod discantium usui inserviret; conjugationes verbi medii, verborum contractorum, et in μ i desinentium, per modos et tempora nunc primum accesserunt. Porro, ut singulae cujusque temporis personae in verborum paradigmatis accentu suo notarentur, eadem cura, ac de nominibus paulo supra exposuimus, ubique fuit adhibita. Hinc enim pueri eadem opera, qua voces declinabiles inflectere discunt, Accentuum etiam diversam rationem facile percipient; cujus rei accurata cognitio magnam saepe in Graeca lingua adfert utilitatem. Nam, ut alia omittamus; multa vocabula iisdem literis scripta, sensu verò discrepantia, diversa ejusdem accentus sede distinguuntur: ut, θεὰ dea, θεᾶ spectaculum; ἰχθύοφάγος qui pisces edit, ἰχθύοφάγος qui a piscibus comeditur. Contra autem diversus in eadem sede accentus syllabarum quantitatem interdum indicat: sic, χεῖρα usus & longam habet, πόρτα

μῦθα *musa* α *brevem*. Quinctiam plures nonnunquam
 ejusdem vocis affectiones easdem literas habentes, cum diver
 accentu, tum diversa etiam ejusdem accentus sede, discri
 minis causa notantur : ut, ποιῆσαι fecisse, ποιῆσαι fecerit
 ποιῆσαι fac ; omnia α ποιῶ facio. Catalogus anomalorum
 verborum non quæti^{or} tantum, sed multo etiam emendatio^{re}
 invenietur. Syntaxeos praecepta eodem modo, ac in Latini^{Figura}
 na grammatica, disposuimus ; quo facilius utriusque lin
 guae in vocum constructione aut congruentia, aut discrepan
 tia, inter se conferendo appareret. Pauca autem praecepta
 quae necessaria videbantur, in locis quibusdam de novo sunt
 adjecta. Dialectorum tabella, lineolis interpositis ubique
 jam distincta, longè paratiùs debinc consuli poterit. Quae
 de Anomalis etiam in μ pari ratione dicatur. Verum enim
 vero, ne accessionibus memoratis, et aliis quibusdam passim in
 fertis, liber emptorum dispendio nimis excrevisset ; Primitivi
 vocabula, quae saepius ab aliis seorsum sunt edita, prorsus
 omittere necessarium inveniebatur. Eademque de causis
 quaedam notulis explicata typis minoribus excudi, et in mar
 ginem rejici, curavimus. Caeterum Anni Attici rationem
 clariùs expositam, et puerorum captui magis accommodatam
 loco suo retinere visum est. Huic denique subnexa est Ab
 breviationum tabella, quæti^{or} paulò quàm antehac facta
 cujus tamen auxilio tyrunculi minùs jam aliquandiu indige
 bunt, quia in hac editione Graeca vocabula illorum gra
 tia ex literis singularibus ubique conficiuntur.

I. W.

INSTITVTIO

INSTITVTIO

GRAECAE GRAMMATICES.

GRAECAE grammatices quatuor sunt partes; orthographia, etymologia, syntaxis, et prosodia.

I. DE ORTHOGRAPHIA.

LITERAE sunt viginti quatuor, quae hîc sequuntur.

Latina Figura.	Nomen.	Potestas.
lin A α	ἄλφα	alpha a
epan B β	βῆτα	beta b
cepta Γ γ	γάμμα	gamma g
o fin Δ δ	δέλτα	delta d
ibiqu E ε	ἑ ψιλόν	e psilon e tenue et breve
Quo Z ζ	ζῆτα	zeta z
enim H η	ἦτα	eta e longum
m in Θ θ	θῆτα	theta th
nitiv I ι	ἰῶτα	iota i
orfu K κ	κάππα	kappa k c
caus Λ λ	λάμβδα	lambda l
mar M μ	μῦ	mu m
nem N ν	νῦ	nu n
atam O ο	ξῖ	xi x
Ab Σ σ	ὀ μικρόν	o micron o parvum et breve ²
acta Π π	πί	pi p
adige Ρ ρ	ῥῶ	rho r
gra X χ	σίγμα	sigma f
Y ψ	ταῦ	tau t
Ω ω	ὀ ψιλόν	u psilon u
	φῖ	phi ph
	χῖ	chi ch
	ψῖ	psi pf
	ὀ μέγα	o mega o magnum et longum ³

¹ Sub Orthographia hîc continetur et Orthoëpia.

² Parvum et magnum figuram denotant, breve et longum quantitatem.

³ In veterum initio scribitur C, in principio et medio σ, et ς in fine.

Institutio Graecae

Divisio literarum.

Ex literis septem sunt vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω. Ex lit
Reliquae septemdecim sunt consonantes. bulis c

Divisio vocalium.

VOCALIS longae sunt η ω : breves, ε, ο : ancipites
α, ι, υ¹.

Mutabiles sunt α, ε, ο² : immutabiles, η, ι, υ, ω.

Praepositivae sunt α, ε, η, ο, ω : subjunctivae, ι, υ³

DIPHTHONGI propriae sunt αι, αυ, ει, ευ, οι, ου
impropriae, α, η, ω, ηυ, υι, ωυ⁴.

Mutabiles sunt αι, αυ, οι : immutabiles, ει, ευ, ου.

Divisio consonantium.

CONSONANTES sunt duplices, mutae et semivocales

MUTAE dividuntur in tenues, π, κ, τ : medias, ϕ, θ :
et aspiratas φ, χ, θ.

Mutantur inter se π, β, ϕ : κ, γ, χ : τ, δ, θ⁵.

SEMIVOCALIS sunt duplices, ζ, ξ, ψ⁶ : liquidae
vel immutabiles⁷ ; λ, μ, ν⁸, ρ : et σ suae potestatis li
tera.

¹ Vocales ancipites ita vocantur, quod in aliis vocibus breves, in aliis longae, in aliis denique sunt communes.

² Mutabiles in verborum augmentis mutantur in longas, quod de diphthongis pariter intelligi debet.

³ Praepositivae et subjunctivae inde nomen habent ; prout in diphthongis aut praeposuntur, aut subsequuntur. In υ tamen υ praepositiva est.

⁴ Ex impropriis tres priores surdae vocantur, quod i subiectum vix pronuntiatur ; tres vero posteriores absonae dicuntur.

⁵ Mutatio haec in vocum inflexione et ortu praecipue locum habet.

⁶ Προσ, κσ, πσ.

⁷ Immutabiles dicuntur, quia in nominum inflexione, et futuris verbalis rum, nullam mutationem subeunt.

⁸ Pro ν scribitur γ ante γ, κ, ξ, χ ; quae sonat tamen ut ν : sic ἐγγράφω inscribo, ἄγγελος angelus ; πῆραγα apparui, ὄγκος tumor, ἐγγέω insculpo, λυγέ lynx ; ἐγχέω infundo, ἐγχος hasta. Sed μ scribitur ante σ, μ, π, φ, ψ. Item λ et interdum ρ ante similem.

SYLLABAE

SYLLABAE.

ω. Ex literis fiunt syllabae, ex syllabis vocabula, ex vocalibus oratio.

SYLLABIS accidunt tempus, accentus, spiritus, et apostrophus.

De tempore, seu *quantitate*, infra agetur in PROSODIA

Accentus.

ω. ACCENTVS sunt tres; acutus (´), gravis (˘) et circumflexus (ˆ). 1

ου. Acutus habet locum in ultima syllaba, penultima, et antepenultima: unde vocabulum dicitur acutitonum, ut, Θεός *Deus*; penacutum, ut, λόγος *sermo*; antepenacutum, ut, ἄγγελος *angelus*.

α. Circumflexus in ultima et penultima: unde vocabulum dicitur circumflexum, ut, σῦκη *ficus arbor*; antecircumflexum, ut, σῦκον *ficus*.

α. Gravis in ultima tantum signatur: unde vocabulum dicitur, ut, prius, acutitonum, ut, Χριστός *Christus*.

α. In ultima verò si nullus sit accentus, vocabulum dicitur gravitonum²; ut, ἄγγελος, λόγος, σῦκον³.

Spiritus.

α. SPIRITVS duo sunt; lenis (´), et asper (͵).

α. Omnis dictio a vocali vel diphthongo incipiens, spiritum tenuem vel asperum accipit in principio.

α. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ρ aspirantur: ut, ὕδωρ *aqua*, ῥέω *fluo*.

α. Sed si ρ in medio geminetur, prius levigatur, alterum verborum spiratur: ut, ἐρρῶσο *vale*.

α. Acutus et circumflexus syllabam, quam afficiunt, semper elevat; gravis vero deprimit, ideoque nunquam appingitur nisi in ultima syllaba, acuti vicem sustinet, syllabamque attollit.

α. Vel *barytonum*.

Α Ε De accentibus plura dicentur sub finem *Syntaxis*.

Apostrophus.

APOSTROPHVS est nota rejectae vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum (').

Rejiciuntur per apostrophum vocales α, ε, ι, ο; diphthongi αι, οι: ut, καὶ' αὐτὸν, pro κατὰ αὐτὸν, contra illum.

Si sequens vocalis aspietur, mutatur tenuis praecedens in aspiratam: ut, ἀφ' ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν, a nobis; νύχθ' ὅλην, pro νύκτᾳ ὅλην, noctem totam.

II. DE ETYMOLOGIA.

PARTES orationis sunt octo; articulus, nomen, praepositio, nomen, verbum, participium¹, adverbium², conjunctio, praepositio.

Numeri tres sunt; singularis, dualis³, pluralis.

Casus sunt quinque; nominativus, genitivus, dativus, accusativus, vocativus⁴.

Genera sunt quatuor; masculinum, foemininum, neutrum, commune.

ARTICVLVS.

ARTICVLVS est duplex: praepositivus, ὁ, ἡ, τὸ, haec, hoc; subjunctivus, ὅς, ἣ, ὅ, qui, quae, quod⁵.

Singular.

Dual.

Plural.

N. G. D. A.

NA. GD.

N. G. D. A.

Masc. ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν,

τῶ, τοῖν,

οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς

Foem. ἡ, τῆς, τῇ, τὴν,

ταί, ταῖν,

αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς

Neut. τὸ, τοῦ, τῷ, τό.

τῶ, τοῖν.

τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ

¹ Participia sub diversis verborum suorum generibus tractantur.

² Sub Adverbio continetur etiam Interjectio.

³ Dualis usurpatur, cum de duobus sit sermo, ac praesertim si res si geminae; pluralis tamen saepe usurpatur pro duali.

⁴ Carent Graeci ablativo; cujus loco dativum, et aliquando genitivum adhibent.

⁵ Accuratè loquendo unus tantum est articulus, nempe praepositivus, quod genera nominum distinguuntur; subjunctivus autem revera est pronomen relativum.

⁶ Vocativus utrique deest articulo, sed adverbio vocandi & suppletur.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A.	NA.	GD.	N.	G.	D.	A.
ocale	Masc.	ὁς, οὔ,	ὦ, ὄν,	ὦν,	ὦ, οἶν,	οἶ,	ὦν,	οἷς,	οὔς,	
diph	Foem.	ἡ, ἡς,	ἡ, ἡν,	ἡν,	ἄ, αἶν,	αἶ,	ἄν,	αἷς,	ἄς,	
illum.	Neut.	ὅ, οὔ,	ὦ, ὄ.	ὄ.	ὦ, οἶν.	ἄ, ἄν,	οἷς,	ἄ.		
oraec	Sic N.	ὅσπερ, ἡπερ,	ὅπερ,	G. οὔπερ, ἡσπερ,	οὔπερ,	ἡσπερ,	οὔπερ,	etc.		
nobis	qui, quae, quod.									

N O M E N.

DECLINATIONES substantivorum sunt decem ; quinque simplicium, et quinque contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parissyllabicae, hoc est, non crescentes genitivo.

Quinta est imparissyllabica, hoc est, genitivo crescens ; ex qua omnes contractorum declinationes oriuntur.

Nominativus, accusativus, et vocativus duales iidem sunt ; similiter genitivus et dativus.

Nominativus et vocativus plurales sunt iidem.

Genitivus pluralis definit perpetuò in *ων*.

Nominativus, accusativus, et vocativus neutrorum in singulis numeris sunt iidem ; et pluraliter extra contractionem semper exeunt in *α*, nisi in quarta simplicium.

Atticè vocativus semper idem est ac nominativus, et poëticè saepe usurpatur pro nominativo.

Obs. Dativus singularis in quatuor primis declinationibus simplicium semper habet, subjectum finalibus suis, *α, η, ω* ¹.

S V B S T A N T I V A S I M P L I C I A.

Prima declinatio.

DECLINATIO prima duas habet terminationes, ac et generis tantum masculini : ut, ὁ ταμίης *quaestor*, τελώνης *publicanus* ².

¹ Quod in articulis etiam locum habet.

² Sed ὁ et ἡ ληστής, *latro*, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. N. ὁ ταμί-ας, G. τοῦ ταμί-ου, D. τῷ ταμί-ᾳ, A. Sing.
ταμί-αν, V. ὦ ταμί-α.

D. N. et A. τὸ ταμί-α, G. et D. τοῖν ταμί-αιν, V.D. 1
ταμί-α.

P. N. οἱ ταμί-αι, G. τῶν ταμι-ῶν, D. τοῖς ταμί-αις, A. τ. P.
ταμί-ας, V. ὦ ταμί-αι.

Sing. N. ὁ τελών-ης, G. τῆ τελών-ου, D. τῷ τελών-ῃ, A. Sing.
τελών-ην, V. ὦ τελών-η.

D. N. et A. τὸ τελών-α, G. et D. τοῖν τελών-αιν, V.D.
τελών-α.

P. N. οἱ τελῶν-αι, G. τῶν τελων-ῶν, D. τοῖς τελών-αις, A. τ. P. 1
τελών-ας, V. ὦ τελῶν-αι.

Quaedam in ας Doricè ¹ declinata formant genitivu
singularem in α: ut, ὁ Θωμάς, τῷ Θωμά, *Thoma*
ὁ βορρᾶς, τοῦ βορρᾶ, *boreas*. D.

Quae desinunt in πης, ut, σατράπης *satrapa*; in της, u
κριτής *judex*; item gentilia, ut Σκύθης *Scythia*; et com
posita a μεί-ω *metior*, πωλῶ *vendo*, τρίβω *tero*; ut, γεωμ
της *geometra*, βιβλιοπώλης *bibliopola*, παιδοδριφτης *palae*
magister: formant vocativum per α breve; ut, ὦ σατρά
πα, ὦ κριτά, etc. Sin

Sing. N. ὁ κριτ-ῆς, G. τῆ κριτ-οῦ, D. τῷ κριτ-ῇ, A. τ. P.
κριτ-ὴν, V. ὦ κριτ-α ².

D. N. et A. τὸ κριτ-ά, G. et D. τοῖν κριτ-αῖν, V.
κριτ-ά.

P. N. οἱ κριτ-αί, G. τῶν κριτ-ῶν, D. τοῖς κριτ-αῖς, A. τ.
κριτ-ας, V. ὦ κριτ-αί.

Secunda declinatio.

DECLINATIO secunda duas continet terminatione
α et η, generis foeminini; ut, ἡ μῦσα *musā*, ἡ θάλασσα
mare; ἡ λύπη *dolor*, ἡ τιμὴ *honos*. P.

¹ De variis Graecae linguae *Dialectis* in fine hujus libri agetur,

² Δεσπότης *dominus*, et μνηστής *consiliarius*. retrahunt accentum
vocativo singulari: ut, ᾧ δεσπότη, ᾧ μνηστή.

A. Sing. N. μούσ-α, G. τῆς μούσ-ης, D. τῇ μούσ-ῃ, A. τὴν μούσ-αν, V. ᾧ μούσ-α.

V. D. N. et A. τὰ μούσ-α, G. et D. ταῖν μουσ-αιν, V. ᾧ μούσ-α.

A. τ. P. N. αἱ μούσ-αι, G. τῶν μουσ-ῶν, D. ταῖς μούσ-αις, A. τὰς μούσ-ας, V. ᾧ μούσ-αι.

A. Sing. N. ἡ θαλάσσο-α, G. τῆς θαλάσσο-ης, D. τῇ θαλάσσο-ῃ, A. τὴν θαλάσσο-αν, V. ᾧ θαλάσσο-α.

V. D. N. et A. τὰ θαλάσσο-α, G. et D. τα θαλάσσο-αιν, V. ᾧ θαλάσσο-α.

A. τ. P. N. αἱ θαλάσσο-αι, G. τῶν θαλάσσο-ων, D. ταῖς θαλάσσο-αις, A. τὰς θαλάσσο-ας, V. ᾧ θαλάσσο-αι.

Sing. N. ἡ λύπ-η, G. τῆς λύπ-ης, D. τῇ λύπ-ῃ, A. τὴν λύπ-ην, V. ᾧ λύπ-η.

D. N. et A. τὰ λύπ-α, G. et D. ταῖν λύπ-αιν, V. ᾧ λύπ-α.

P. N. αἱ λύπ-αι, G. τῶν λύπ-ῶν, D. ταῖς λύπ-αις, A. τὰς λύπ-ας, V. ᾧ λύπ-αι.

Sing. N. ἡ τιμ-ή, G. τῆς τιμ-ῆς, D. τῇ τιμ-ῇ, A. τὴν τιμ-ήν, V. ᾧ τιμ-ή.

D. N. et G. τὰ τὰ τιμ-ά, G. et D. ταῖν τιμ-αῖν, V. τιμ-ά.

A. τ. P. N. αἱ τιμ-αί, G. τῶν τιμ-ῶν, D. ταῖς τιμ-αῖς, A. τὰς τιμ-άς, V. ᾧ τιμ-αί.

FINITA in δα, θα, ρα, et α purum¹, faciunt genitivum in ας, et dativum in α: ut, Λήδα *Leda*, Μάρθα *Martha*, ἡμέρα *dies*, φιλία *amicitia*.

Sing. N. ἡ φίλι-α, G. τῆς φίλι-ας, D. τῇ φίλι-ᾷ, A. τὴν φίλι-αν, V. ᾧ φίλι-α.

D. N. et A. τὰ φίλι-α, G. et D. ταῖν φίλι-αιν, V. ᾧ φίλι-α.

P. N. αἱ φίλι-αι, G. τῶν φίλι-ῶν, D. ταῖς φίλι-αις, A. τὰς φίλι-ας, V. ᾧ φίλι-αι.

Obs. Quaedam nomina hujus declinationis in dativo

¹ Syllaba pura dicitur, quam vocalis vel diphthongus antecedit.

et accusativo singulari patiuntur metapasmum¹ : ut, ἀλλή, pro ἀλλή, robore : et plurima augentur syllaba φι vel φη, ut, θύρα janua, θύρηφι.

Tertia declinatio.

DECLINATIO tertia duas habet terminationes, ος et ον : ος masculini, foeminini, et communis generis ; neutrius : ut, ὁ λόγος sermo, ἡ δοκὸς trabs, ὁ et ἡ ἄνθρωπος homo ; et τὸ ζῶον animal.

Sing. N. ὁ λόγ-ος, G. τοῦ λόγ-ου, D. τῷ λόγ-ῳ, A. τὸν λόγ-ον, V. ὦ λόγ-ε.

D. N. et A. τῷ λόγ-ῳ, G. et D. τοῖν λόγ-οιν, V. λόγ-ῳ.

P. N. οἱ λόγ-οι, G. τῶν λόγ-ων, D. τοῖς λόγ-οις, A. τοὺς λόγ-ους, V. ὦ λόγ-οι.

Sing. N. ἡ δοκ-ὸς, G. τῆς δοκ-οῦ, D. τῇ δοκ-ῳ, A. τὴν δοκ-ὸν, V. ὦ δοκ-έ.

D. N. et A. τὰ δοκ-ῶ, G. et D. ταῖν δοκ-οῖν, V. ὦ δοκ-ῶ.

P. N. αἱ δοκ-οί, G. τῶν δοκ-ῶν, D. ταῖς δοκ-οῖς, A. τὰς δοκ-οὺς, V. ὦ δοκ-οί.

Sing. N. ὁ et ἡ ἄνθρωπ-ος, G. τοῦ et τῆς ἀνθρώπ-ου, D. τῷ et τῇ ἀνθρώπ-ῳ, A. τὸν et τὴν ἀνθρώπ-ον, V. ἀνθρώπ-ε.

D. N. et A. τὸ et τὰ ἀνθρώπ-ῳ, G. et D. τοῖν et ταῖν ἀνθρώπ-οιν, V. ὦ ἀνθρώπ-ῳ.

P. N. οἱ et αἱ ἀνθρώπ-οι, G. τῶν ἀνθρώπ-ων, D. τοῖς et ταῖς ἀνθρώπ-οις, A. τοὺς et τὰς ἀνθρώπ-ους, V. ἀνθρώπ-οι.

Sing. N. τὸ ζῷ-ον, G. τοῦ ζῷ-ου, D. τῷ ζῷ-ῳ, A. τὸ ζῷ-ον, V. ὦ ζῷ-ον.

D. N. et A. τὸ ζῷ-ῳ, G. et D. τοῖν ζῷ-οιν, V. ὦ ζῷ-ῳ.

P. N. τὰ ζῷ-α, G. τῶν ζῷ-ων, D. τοῖς ζῷ-οις, A. τὰ ζῷ-α, V. ὦ ζῷ-α².

¹ De hac figura vide infra in Figuris distinctis.

² In recentioribus quibysdam editionibus ἑὸς νεὸς mens hic adhibetur, de quo inter Hierosolima contractione hujus declinationis infra agitur.

Obs. 1. Poëtice dativus singularis, et dativus pluralis, nonnunquam mutantur per metaplasimum: ut, παρθένη, pro παρθένη, virgini; ἀστράσι, pro ἀστροῖς, astris; σάββασι, pro σαββάοις, sabbatis.

Obs. 2. Pauca patiuntur apocopen; ut, ἔρι, pro ἔριον, lana; et nonnullis φι vel φιν adjungitur; ut σιράτοφι, pro σιραῖος, exercitus.

Quarta declinatio ¹.

DECLINATIO quartā duas habet terminationes, ως et ων: ως masculini et foeminini generis ², ων neutrius: ut ὁ λεὼς populus, ἡ γάλως glōs; et τὸ ἀνώγειον coenaculum.

Sing. N. ὁ λε-ὼς, G. τοῦ λε-ὼ, D. τῷ λε-ῷ, A. τὸν λε-ὼν, V. ὦ λε-ῷς.

D. N. et A. τῷ λε-ῷ, G. et D. τοῖν λε-ῶν, V. ᾧ λε-ῷ.

P. N. οἱ λε-ῷ, G. τῶν λε-ῶν, D. τοῖς λε-ῷς, A. τοὺς λε-ῷς, V. ᾧ λε-ῷ.

Sing. N. ἡ γάλ-ως, G. τῆς γάλ-ω, D. τῇ γάλ-ῳ, A. τὴν γάλ-ων, V. ᾧ γάλ-ως.

D. N. et A. τὰ γάλ-ω, G. et D. ταῖν γάλ-ων, V. ᾧ γάλ-ω.

P. N. αἱ γάλ-ω, G. τῶν γάλ-ων, D. ταῖς γάλ-ω, A. τὰς γάλ-ως, V. ᾧ γάλ-ω.

Sing. N. τὸ ἀνώγει-ων, G. τοῦ ἀνώγει-ω, D. τῷ ἀνώγει-ῳ, A. τὸ ἀνώγει-ων, V. ᾧ ἀνώγει-ων.

D. N. et A. τὸ ἀνώγει-ω, G. et D. τοῖν ἀνώγει-ων, V. ᾧ ἀνώγει-ω.

P. N. τὰ ἀνώγει-ω, G. τῶν ἀνώγει-ων, D. τοῖς ἀνώγει-ω, A. τὰ ἀνώγει-ω, V. ᾧ ἀνώγει-ω.

Obs. 1. Quinque nomina hujus declinationis formant accusativum in ω: ut, ὁ Ἀθως, Ἀθω, Atho mons; ἡ ἑως, ἑω, aurora; ἡ Κέως, Κέω, Ceos insula; ἡ Κῶς, Κῶ, Cos.

¹ Haec declinatio est Atticorum propria. Fit autem ut plurimum ex nominibus tertiae, mutando ultimam vocalem vel diphthongum in ω; praeter oi, quae vertitur in diphthongum impropriad ω: et penultimam a longam ante os purum in s; ut ὁ ναὸς ναὸς templum.

² Commune genus haecenus additum fuit, substantivum verò commune in ως vix occurrit. Citatur quidem ὁ et ἡ ἄλως area apud grammaticos, ex 1 Sam. xxiii. 1; sed codices illic variant.

insula;

insula ; ὁ λαγὼς, λαγὼ, *lepus* : quod in omnibus antiquitus *p.*
ulitatum fuit.

Obs. 2. Vnicum est nomen hujus declinationis in *a* *Sin*
neutrius generis : ut, τὸ χρεὼς *debitum*.

Quinta declinatio.

DECLINATIO quinta octo habet terminationes : tres
vocales, α, ι, υ, generis neutrius ¹ ; et quinque conso-
nantes, ν, ξ, ρ, σ, ψ, generum omnium : ut, τὸ σῶμα
corpus, τὸ μέλι *mel*, τὸ δάκρυ *lacryma* ; ὁ δελφὶν *delphinus*,
ὁ ἀναξ *rex*, τὸ δέλεαρ *esca*, ἡ λαμπάς *lampas*, ὁ γυψ *vultur*.
Sing. N. τὸ σῶμ-α, G. τοῦ σώμ-ατος, D. τῷ σώμ-ατι,

A. τὸ σῶμ-α, V. ὃ σῶμ-α.

D. N. et A. τὸ σώμ-ατι, G. et D. τοῖν σώμ-ατιν, V. ὃ
σώμ-ατι.

P. N. τὰ σώμ-ατα, G. τῶν σωμάτων, D. τοῖς σώμ-ατι,
A. τὰ σώμ-ατα, V. ὃ σώμ-ατα.

Sing. N. τὸ μέλ-ι, G. τοῦ μέλ-ιτος, D. τῷ μέλ-ιτι, A. τὸ
μέλ-ι, V. ὃ μέλ-ι.

D. N. et A. τὸ μέλ-ιτι, G. et D. τοῖν μελ-ιτιν, V. ὃ
μέλ-ιτι.

P. N. τὰ μέλ-ια, G. τῶν μελ-ιτων, D. τοῖς μέλ-ισι, A. τὰ
μέλ-ια, V. ὃ μέλ-ια.

Sing. N. τὸ δάκρ-υ, G. τοῦ δάκρ-υτος, D. τῷ δάκρ-υτι, A. τὸ
δάκρ-υ, V. ὃ δάκρ-υ.

D. N. et A. τὸ δάκρ-υτι, G. et D. τοῖν δακρ-υτιν, V. ὃ
δάκρ-υτι.

P. N. τὰ δάκρ-υα, G. τῶν δακρ-ύων, D. τοῖς δάκρ-υσι,
A. τὰ δάκρ-υα, V. ὃ δάκρ-υα.

Sing. N. ὁ δελφ-ίν, G. τοῦ δελφ-ίνος, D. τῷ δελφ-ίνι,
A. τὸν δελφ-ίν, V. ὃ δελφ-ίν.

D. N. et A. τὸ δελφ-ίνι, G. et D. τοῖν δελφ-ίνιιν, V. ὃ
δελφ-ίνι.

¹ Novem terminationes huic declinationi communiter assignantur, foe-
mininis in ω desinentibus etiam adjectis, quae ad quartam contractorum
proprie spectare videntur.

- quitur P. N. οἱ δελφ-ῖνες, G. των δελφ-ίνων, D. τοῖς δελφ-ῖσι,
A. τοὺς δελφ-ῖνας, V. ὧ δελφ-ῖνες.
- s in a Sing. N. ὁ ἄν-αξ, G. τοῦ ἄν-ακτος, D. τῷ ἄν-ακτι, A. τὸν
ἄν-ακτα, V. ὧ ἄν-αξ.
- D. N. et A. τῷ ἄν-ακτι, G. et D. τοῖν ἄν-ακτιοιν, V. ὧ
ἄν-ακτι.
- : tres P. N. οἱ ἄν-ακτες, G. τῶν ἄν-ακτιων, D. τοῖς ἄναξ-ι, A. τοὺς
ἄν-ακτας, V. ὧ ἄν-ακτες.
- confo- Sing. N. τὸ δέλε-αρ, G. τοῦ δελé-αιος, D. τῷ δελé-αῳ, A. τὸ
δέλε-αρ, V. ὧ δέλε-αρ.
- σῶμα D. N. et A. τῷ δελé-αῳ, G. et D. τοῖν δέλε-αῖοιν, V. ὧ
δέλε-αῖοι.
- binus, V. ὧ P. N. τὰ δελé-ατα, G. τῶν δέλε-άτων, D. τοῖς δελé-ασι,
A. τὰ δελé-ατα, V. ὧ δελé-ατα.
- cultur. Sing. N. ἡ λαμπ-άς, G. τῆς λαμπ-άδος, D. τῇ λαμπ-άδι,
A. τὴν λαμπ-άδα, V. ὧ λαμπ-άδες.
- μ-αῖη, D. N. et A. τὰ λαμπ-άδε, G. et D. ταῖν λαμπ-άδοιν, V. ὧ
λαμπ-άδε.
- V. ὧ P. N. αἱ λαμπ-άδες, G. τῶν λαμπ-άδων, D. ταῖς λαμπ-
άσι, A. τὰς λαμπ-άδας, V. ὧ λαμπ-άδες.
- α-ασι, Sing. N. ὁ γύ-ψ, G. τοῦ γυ-πὸς, D. τῷ γυ-πὶ, A. τὸν γύ-πα,
V. ὧ γύ-ψ.
- A. τὸ D. N. et A. τὸ γύ-πε, G. et D. τοῖν γυ-ποῖν, V. ὧ γύ-πε.
- V. ὧ P. N. οἱ γύ-πες, G. τῶν γυ-πῶν, D. τοῖς γυψ-ὶ, A. τοὺς
γύ-πας, V. ὧ γύ-πες.

QUAEDAM in ηρ ερος per syncopen ε amittunt : ut,
ἡ θυγάτηρ filia, ἡ Δημήτηρ Ceres.

- Sing. N. ἡ θυγάτηρ, G. τῆς θυγατή-ερος θυγατρός, D. τῇ
θυγατή-ερι θυγατρί, A. τὴν θυγατή-ερα θυγατέρα, V. ὧ
θύγατή-ερ.
- V. ὧ D. N. et A. τὰ θυγατή-ερε θυγατρε, G. et D. ταῖν-θυγατή-
ερεῖν θυγατρίοιν, V. ὧ θυγατή-ερε θυγατρε.
- foe- P. N. αἱ θυγατή-ερες θυγατρίδες, G. τῶν θυγατή-εραν θυγατρίων,
D. ταῖς θυγατρί-ασι, A. τὰς θυγατή-ερας θυγατρίδας, V. ὧ
θυγατή-ερες θυγατρίδες.

Sic

Sic ὁ πατήρ *pater*, ἡ μήτηρ *mater*, ἡ γαστήρ *venter*; se
in genitivo et dativo tantum singulari.

Sed ὁ ἀνὴρ *vir* pro ε eliso δ accipit per singulos nu
meros.

Sing. N. ὁ ἀν-ήρ, G. τοῦ ἀν-έρος ἀν-δρός, D. τῷ ἀν-
ἐρι, A. τὸν ἀν-έρα ἀν-δρα, V. ὦ ἀν-ερ..

D. N. et A. τῷ ἀν-έρι ἀν-δρι, G. et D. τοῖν ἀν-έροι
ἀν-δροῖν, V. ὦ ἀν-έρι ἀν-δρι.

P. N. οἱ ἀν-έρες ἀν-δρες, G. τῶν ἀν-έρων ἀν-δρῶν, D. τοῖς
ἀν-δράσι, A. τοὺς ἀν-έρας ἀν-δρας, V. ὦ ἀν-έρες ἀνδρες.

Huc etiam refer ὁ et ἡ κύων, κυνός, *canis*.

ACCUSATIVVS singularis plerumque definit in α.

Finita autem in ις, υς, ας, et ους, purè declinata, for
mant accusativum mutando ς in ν : ut, ἡ οἷς, οῖν, οὖν
ὁ βότρυς, βότρυν, *racemus*; ἡ γραῦς, γραῦν, *anus*; ὁ et ἡ βοῦς,
βοῦν, *bos*.

Gravitiona in ις et υς, non purè declinata, utramque
retinent terminationem, α et ν : ut, ἡ ἔρις, ἔριδα et ἔρι
λις; ἡ κόρυς, κόρυθα et κόρυν, *galea*. Sed ἡ χάρις, χάρι
tis; ἡ χάρις, χάρις, *gratia*; ἡ χάρις, χάρις, *Charis*. Sic ἡ κλεῖς, κλεῖδα et κλεῖ
tis; et composita a ποὺς *pes*; ut, ὁ Ὀιδίπους, Ὀιδίπο
tis et Ὀιδίπου, *Oedipus*.

VOCATIVVS singularis plerumq; similis est nominativo.

Gravitiona autem, quae declinantur per αῖος vel οῖος
formant vocativum singularem abjiciendo τος : ut, ὁ Ἀῖα
ᾧ Ἀῖα, *Ajax*; ὁ λέων, ᾧ λέον, *leo*.

Gravitiona in ων ονος, ηρ ερος, ωρ ορος, abjiciunt ος
ut, ὁ δαίμων, ᾧ δαίμον, *daemon*; ἡ μήτηρ, ᾧ μήτερ, *mater*
ὁ ῥήτωρ, ᾧ ῥήτορ, *rhetor*. Similiter ὁ Ποσειδώνωνος, *Nept*
tunus; et ὁ σωτήρ ἡρος, *servator*; penultima vocali in bre
vem suam converſa, et accentu retracto : ut, ᾧ Πόσειδων
ᾧ σωτέρ.

Gravitiona in ις et υς abjiciunt ς : ut, ὁ Πάρις, ᾧ Πάρι
Paris; ὁ βότρυς, ᾧ βότρυ, *racemus*. Item monosyllabi
in υς : ut, ἡ ὄρυς, ᾧ ὄρυ, *quercus*. Sic ὁ et ἡ παῖς, ᾧ παῖ
puer vel puella.

Finis

Finita in ους amittunt ς: ut, ὁ et ἡ βους, ὦ βου, *bos*. Sed ὦ ποῦς, ὁ *pes*; ὦ ὀδούς, ὁ *dens*.

Quae in εις definitia flecluntur per ενίος, formant vocativum in ει et εν: ut, ὁ πλακόεις, ὦ πλακοει et πλακοεν, *placenta*.

DATIVVS pluralis definit in σι, ξι, vel ψι.

Fit autem a dativo singulari addendo σ ante ι, si in i purum vel ρι definit; ut, τῷ δάκρυι, δάκρυσι; τῷ ῥήτορι, ῥήτορσι¹: vel mutando δ, θ, ι, τ in σ; ut, τῇ λαμπάδι, λαμπάσι; τῇ κόρυδι, κόρυσι; τῷ δελφίνι, δελφίσι; τῷ σώματι, σώμασι. Cum penultima verò dativi singularis sit longa positione, in dativo plurali producitur addendo ι post ε, et υ post ο: ut, τῷ πλακόνει, πλακόνεισι; λέοντι, λέουσιν.

Si nominativus singularis definit in ξ, ψ, vel ς post diphthongum, dativus pluralis inde formatur, ι adjecto: ut, ὁ ἀναξ, ἀναξι; ὁ γυνψ, γυνψι; ἡ κλεις, κλεισί. Sed ὁ κλεις κλεινός, *rectus*, habet κλεισί; τὸ οὖς ὠτός, *auris*, ὠσί; et ποῦς ποδός, ποσί.

Obs. 1. Poëtae in quibusdam nominibus formant dativum pluralem a singulari, mutando ι in εσι vel εσσι: ut, ὁ ἥρως, ἥρωι, ἥρώεσι vel ἥρώεσσι, *heros*; ὁ ἡλεμὼν, ἡλεμόνι, ἡλεμόνεσσι, *dux*.

Obs. 2. Dativis pluralibus υ additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: ut, λέουσιν ἐκείνοις, *leonibus illis*².

Obs. 3. Quibusdam neutris hujus declinationis in ος additur syllaba φι vel φιν: ut, στῆθος *rectus*, στῆθεσφι et στῆθεσφιν.

Obs. 4. Apocope etiam accidit in hac declinatione, in omnibus casibus singularibus: ut, in nom. τὸ σκέπα, pro σκέ-

¹ Desinentibus in ηρ ερος, syncopen passis, εἰ fit γάσι: ut, γαστήρ παῖδι, γαστήρσι. Sed γαστήρ γαστρί, γαστήρσι, *venter*.

² Et apud poëtas ante consonam: ut, στήθεσιν λαοίς, *pectoribus viris*.

πασμα, *tegmen*; gen. τῆ Αἴαν, pro Αἴαντιος, *Ajacis*; dat. τῇ δαί, pro δαίδι, *pugnae*; accus. τὸν ἰδρῶ, pro ἰδρῶτα, *su-
dorem*; voc. ᾧ Λαοδάμα, pro Λαοδάμαν, *Laodama*.

· Vt variae sunt terminationes nominativi in hac quinta
declinatione simplicium; ita variae etiam vocales et
consonantes ante *ος* genitivi, quae hīc subjiuntur.

α	αἰλος	}	[τὸ γάλ-α lac.	
	αἰλος			τὸ γράμ-α litera.	
ι	ἴλος	}		τὸ μελ-ι mel.	
υ	αἰλος			τὸ γόν-υ genu.	
	υος	}		τὸ νάπ-υ sinapi.	
αν	ανος			ὁ παι-αν paeon.	
ην	ενος	}		ὁ ποιμ-ην pastor.	
	ηνος			ὁ Ἑλλ-ην Graecus.	
	νος	}		ὁ et ἡ ἄρ-ην agnus.	
ιν	ινος			ἡ ᾠκτ-ιν radius.	
υν	υνος	}		ὁ μόσσ-υν turris.	
ων	νος			ὁ et ἡ κύ-ων canis.	
	ονος	}		ἡ χειλῖδ-ων hirundo.	
	ονίλος			ὁ δράκ-ων draco.	
	ωνος	}		ὁ κλ-ῶν ramus.	
	ωνίλος			ὁ Ξενοφ-ῶν Xenophon.	
ξ	γος	}		ὁ et ἡ αἰ-ξ caper, capra.	
αξ	αγος			ἡ λάτ-αξ strepitus.	
	ακος	}		ὁ θώρ-αξ thorax.	
	αἰλος			ὁ ἄν-αξ rex.	
εξ	εκος	}		ἡ κρ-εξ crex avis.	
ηξ	εκος			ὁ ἀλώπ-ηξ vulpes.	
	ηγος	}		ὁ βουπλ-ηξ stimulus.	
	ηκος			ὁ σφ-ηξ vespa.	
	ηχος	}		ὁ et ἡ τ-ηξ tuffis.	
ιξ	ιγος			ὁ τέτλ-ιξ cicada.	
	ικος	}		ἡ φρ-ιξ maris fremitus.	
	ιχος			ἡ σί-ιξ ordo.	
οξ	ογος	}		ἡ φλ-ὀξ flamma.	

dat.
α, συ-

uinta
es et

οχος
ουξ υγος
υκος
υκίος
υχος
ωξ ωγος
ωκος
γξ γγος
γκος
λξ λκος
ρξ ρκος
αρ αρος
αβλος
αίος
ειρ ειρος
ηρ ερος
ηρος
ορ ορος
υρ υρος
ωρ αίος
ορος
ωρος
αις αδος
αίλος
αος
αις αιδος
αίλος
ακ αος
εις ειδος
ενος
ενίος
ης ενίος
ηδος
ηνίος
ητος

ut

ο et η πρ-ὀξ dama. doe
η πλέρ-υξ ala.
ο et η ἀμπ-υξ caliendrum.
η ν-υξ nox.
ο ὄν-υξ unguis.
ο ῥ-ὠξ rupes.
η πρ-ὠξ roris gutta. throat
η φόρμι-γξ ciithara.
ο et η λυ-γξ lynx.
η ὦ-λξ sulcus.
η σὰ-ρξ caro.
ο ψ-αρ sturnus.
η δάμ-αρ uxor.
τὸ ἥπ-αρ jecur.
ο φθ-εῖρ pediculus.
ο αἰθ-ηρ aether.
ο σωλ-ηρ servator.
τὸ ἥτ-ορ ear.
ο et η μάγλ-υρ testis.
τὸ ὕδ-ωρ aqua.
ο Βυλ-ωρ Hector.
ο φ-ὠρ fur.
η μον-ας unitas.
ο γίγ-ας gigas.
ο λ-ᾱς lapis.
ο et η π-αῖς puer, puella. girl
η δ-αῖς convivium.
η γρ-αῦς anus
η κλ-εῖς clavis.
ο κλ-εῖς pecten.
ο Σιμό-εις Simois fluvius. river
ο Κλήμ-ης Clemens.
ο γεν-ης bipennis.
ο βουλ-ης senator.
η ἐσθ-ης vestis.

ις	ιδος	} ut	ἡ ἄσπ-ις clypeus.
	ιδος		ὁ et ἡ ὄρν-ις avis.
	ινος		ἡ ἰς fibra.
	ιος		ἡ ὀ-ις ovis.
	ιστος		ἡ θέμ-ις jus.
	ίλος		ἡ χάρ-ις gratia.
ους	οδος		ὁ π-οὺς pes.
	ονίος		ὁ ὀδ-οὺς dens.
	θος		ὁ χρ-οὺς cutis.
	ουνίος		ὁ πλακ-οὺς placenta.
	υνίος		ὁ τυρ-οὺς caseolus.
	ώλος		τὸ οὺς auris.
υς	υδος		ἡ χλαμ-ὺς chlamys.
	υδος		ἡ κώμ-υς fasciculus.
	υνος		ὁ Φόρκ-υς Phorcys.
	υος		ὁ μ-ὺς mus.
ως	ωδος		ἡ φ-ὼς macula ab igne inusta.
	ωος		ὁ ηρ-ως heros.
	ώλος		ὁ γέλ-ως risus.
λς	λος		ἡ ἄ-λς mare.
υς	νδος		ἡ ἐλμ-ις tineæ.
ρς	ρνος		ὁ et ἡ ἄ-ρς agnus.
αψ	αδος		ἡ φ-ὰψ avis nomen.
	απος		ἡ λαίλ-αψ turbo.
εψ	εδος		ἡ φκ-εψ vena.
ηψ	ηπος		ἡ κώλ-ηψ talus.
ιψ	ιδος		ὁ Λ-ιψ Africus.
	ιπος		ὁ κν-ιψ culex.
	ιφος		ἡ κατήλ-ιψ tabulatum.
οψ	οπος		ἡ ὀψ vox.
υψ	υπος		ὁ γ-ὺψ vultur.
	υφος		ὁ Κίν-υψ Cinyps flavius.
ωψ	οπος		ὁ χέδρ-ωψ legumen.
	ωπος		ὁ θ-ὼψ assentator.

SUBSTANTIV

SUBSTANTIVA CONTRACTA.

QUINQUE declinationes sunt substantivorum contractorum, quae a quinta simplicium oriuntur, ut supra dictum fuit¹.

Contracta appellantur, quia in casibus nonnullis duae syllabae contrahuntur in unam: vel synaeresi, quae fit, cum duae vocales in unam ita coeunt, ut ambae servantur; ut, *τείχει* *τείχει*: vel crasi, cum utraque vocalis vel altera mutetur; ut, *τείχεα* *τείχη*, *τείχεος* *τείχους*.

Prima declinatio.

DECLINATIO prima tres continet terminationes: in *ης* masculini et foeminini generis; ut, *ὁ Δημοσθένης* *Demosthenes*², *ἡ τριῆς* *triremis*: in *ες* et *ους* neutrius; ut, *τὸ ἵππομανές* *hippomanes*, *τὸ τεῖχος* *murus*.

Sing. N. *ὁ Δημοσθένης*, G. *τοῦ Δημοσθέν-εος* *ους*, D. *τῷ Δημοσθέν-εϊ* *ει*, A. *τὸν Δημοσθέν-εα* *η*, V. *ὦ Δημοσθέν-ες*.

D. N. et A. *τὰ Δημοσθέν-εε* *η*, G. et D. *τοῖν Δημοσθέν-έοιν* *οῖν*, V. *ὦ Δημοσθέν-εε* *η*.

P. N. *οἱ Δημοσθέν-εες* *εις*, G. *τῶν Δημοσθέν-έων* *ῶν*, D. *τοῖς Δημοσθέν-εσι*, A. *τούς Δημοσθέν-εας* *εις*, V. *ὦ Δημοσθέν-εες* *εις*.

Sing. N. *ἡ τριῆρ-ης*, G. *τῆς τριῆρ-εος* *ους*, D. *τῇ τριῆρ-εϊ* *ει*, A. *τὴν τριῆρ-εα* *η*, V. *ὦ τριῆρ-ες*.

D. N. et A. *τὰ τριῆρ-εε* *η*, G. et D. *ταῖν τριῆρ-έοιν* *οῖν*, V. *ὦ τριῆρ-εε* *η*.

P. N. *αἱ τριῆρ-εες* *εις*, G. *τῶν τριῆρ-έων* *ῶν*, D. *ταῖς τριῆρ-εσι*, A. *τάς τριῆρ-εας* *εις*, V. *ὦ τριῆρ-εες* *εις*.

Sing. N. *τὸ ἵππομαν-ές*, G. *τοῦ ἵππομαν-έος* *οῦς*, D. *τῷ ἵππομαν-εϊ* *εῖ*, A. *τὸ ἵππομαν-έα* *ς*, V. *ὦ ἵππομαν-ές*.

Vide pag. 5.

Appellativum masculini generis in *ης* esse vix legitur. Quod et de substant. foem. forsan dici potest: *τριῆς* etiam revera adjectivum est, inquit *τρεῖς πρῶν*; sicut *μυῖνης* *myrmis*, *διῆς* *liremis*.

D. N. et A. τὸ ἰππομαν-έε ἦ, G. et D. τοῖν ἰππομαν-έων οἶν, V. ᾧ ἰππομαν-έε ἦ.

P. N. τὰ ἰππομαν-έα ἦ, G. τῶν ἰππομαν-έων ὦν, D. τοῖς ἰππομαν-έσσι, A. τὰ ἰππομαν-έα ἦ, V. ᾧ ἰππομαν-έε ἦ.

Sing. N. τὸ τεῖχ-ος, G. τοῦ τεῖχ-εος οὖς, D. τῷ τεῖχ-έσσι, A. τὸ τεῖχ-ος, V. ᾧ τεῖχ-ος.

D. N. et A. τὼ τεῖχ-εε ἦ, G. et D. τοῖν τεῖχ-έσιν οἶν, V. ᾧ τεῖχ-εε ἦ.

P. N. τὰ τεῖχ-εα ἦ, G. τῶν τεῖχ-έων ὦν, D. τοῖς τεῖχ-έσσι, A. τὰ τεῖχ-εα ἦ, V. ᾧ τεῖχ-εα ἦ.

Nomina propria in ης, a κλέος gloria composita, con-
trahuntur in nominativo singulari, et dupliciter in
quibus casibus: ut, ὁ Ἡρακλῆς ἦς Hercules, ὁ Περικλῆς
Pericles.

Sing. N. ὁ Ἡρακλ-ῆς ἦς, G. τοῦ Ἡρακλ-έος οὖς, ἦς οὖς, D. τῷ Ἡρακλ-έσσι, A. τὸν Ἡρακλ-έα ἦ, ἦς, V. ᾧ Ἡρακλ-έος, ἦς.

Obs. Nomina propria in casibus quibusdam parisy-
bicè inflectuntur: ut, ὁ Ἀριστοφάνης, τὸν Ἀριστοφάνη
Aristophanes; ὁ Σωκράτης, τὸν Σωκράτην, et in voc. ὦ
Σωκράτη pro Σωκράτες, Socrates.

Secunda declinatio.

DECLINATIO secunda duas habet terminationes: masculini, foeminini, et communis generis; ut, ὁ ὄφ-ις
serpens, ἡ τέρψ-ις delectatio, ὁ et ἡ κόρις cimex: et i neutri
ut, τὸ σίνηπι sinapi.

Sing. N. ὁ ὄφ-ις, G. τοῦ ὄφ-ιος, D. τῷ ὄφ-ει ὄφ-ι, A. τὸν ὄφ-ιν, V. ᾧ ὄφ-ι.

D. N. et A. τὼ ὄφ-ις, G. et D. τοῖν ὄφ-ίοις, V. ᾧ ὄφ-ι.

P. N. οἱ ὄφ-ιες ις, G. τῶν ὄφ-ίων, D. τοῖς ὄφ-ισι, A. τοὺς ὄφ-ιας ις, V. ᾧ ὄφ-ις ις.

Sing. N. ἡ τέρψ-ις, G. τῆς τέρψ-ιος, D. τῇ τέρψ-ει, A. τὴν τέρψ-ιν, V. ᾧ τέρψ-ι.

D. N. et A. τὰ τέρψ-ις, G. et D. ταῖν τέρψ-ίοις, V. ᾧ τέρψ-ις.

N. αἱ τέρφ-εις ἰς, G. τῶν τερφ-ίων, D. ταῖς τέρφ-ισι,
 A. τὰς τέρφ-ιας ἰς, V. ᾧ τέρφ-εις ἰς.
 N. ὁ et ἡ κόρ-ις, G. τοῦ et τῆς κόρ-ιος, D. τῷ et τῇ
 κόρ-ι, A. τὸν et τὴν κόρ-ιν, V. ᾧ κόρ-ι.
 N. et A. τὼ et τὰ κόρ-ιε, G. et D. τοῖν et ταῖν κορ-
 ῖοιν, V. ᾧ κόρ-ιε.
 N. οἱ et αἱ κόρ-ιες ἰς, G. τῶν κορ-ίων, D. τοῖς et ταῖς
 κόρ-ισι, A. τοὺς et τὰς κόρ-ιας ἰς, V. ᾧ κόρ-ιες ἰς.
 N. τὸ σινήπ-ι, G. τοῦ σινήπ-ιος, D. τῷ σινήπ-ι, V. ᾧ σινήπ-ι.
 N. et A. τὼ σινήπ-ιε, G. et D. τοῖν σινήπ-ίοιν, V. ᾧ
 σινήπ-ιε.
 N. τὰ σινήπ-ια ἰ, G. τῶν σινήπ-ίων, D. τοῖς σινήπ-ισι,
 A. τὰ σινήπ-ια ἰ, V. ᾧ σινήπ-ια ἰ.
 Genitivi Attici sunt usitatiores ; ut, ὄφρως, ὄφρων,
 et casus contracti per ει ; ut, ὄφει, ὄφεις, pro ὄφι,
 Priores etiam accentum habent in antepenultima,
 ultima fit longa.

Tertia declinatio.

DECLINATIO tertia tres habet terminationes : εὺς et
 generis masculini ; ut, ὁ βασιλεὺς rex, ὁ πρέσβυς lega-
 tionis et neutrius ; ut, τὸ ἄστυ urbs.
 N. ὁ βασιλ-εὺς, G. τοῦ βασιλ-έος, D. τῷ βασιλ-εῖ εἰ,
 A. τὸν βασιλ-έα ἦ, V. ᾧ βασιλ-εῦ.
 N. et A. τῷ βασιλ-έε, G. et D. τοῖν βασιλ-έοιν, V. ᾧ
 βασιλ-έε.
 N. οἱ βασιλ-έες εἰς, G. τῶν βασιλ-έων, D. τοῖς βασιλ-
 έοισι, A. τοὺς βασιλ-έας εἰς, V. ᾧ βασιλ-έες εἰς.
 N. ὁ πρέσβ-υς, G. τοῦ πρέσβ-εος, D. τῷ πρέσβ-εῖ ει,
 A. τὸν πρέσβ-υν, V. ᾧ πρέσβ-υ.
 N. et A. τῷ πρέσβ-εε, G. et D. τοῖν πρέσβ-έοιν, V.
 ᾧ πρέσβ-εε.
 N. οἱ πρέσβ-εες εἰς, G. τῶν πρέσβ-έων, D. τοῖς πρέσβ-
 έοισι, A. τοὺς πρέσβ-εας εἰς, V. ᾧ πρέσβ-εες εἰς.

Sing. N. τὸ ἄσι-υ, G. τοῦ ἄσι-εος, D. τῷ ἄσι-εῖ ει, ἄσι-υ, V. ὃ ἄσι-υ.

D. N. et A. τὸ ἄσι-εε, G. et D. τοῖν ἄσι-έσιν, ἄσι-εε.

P. N. τὰ ἄσι-εα η, G. τῶν ἄσι-έων, D. τοῖς ἄσι-έσι, τὰ ἄσι-εα η, V. ὃ ἄσι-εα η.

Genitivus masculinorum in εὺς exit saepissime in qui in εὺς purum finitis contrahitur in οὺς; ut, ο τοῦ χορέως χοροῦς, et in accusativo τὸν χορέα χοᾶ, *congi*

Obs. In duali contrahunt nonnulli εε in η; quod probant doctiores, ut notat *Vossius*.

Quarta declinatio.

DECLINATIO quarta duas habet terminationes, in ως generis foeminini: ut, ἡ λεχὼ *puerpera*, ἡ αἰδὼς *shu cundia*.

Sing. N. ἡ λεχ-ὼ, G. τῆς λεχ-όος οὺς, D. τῇ λεχ-οί, τὴν λεχ-όα ὼ, V. ὃ λεχ-οί.

D. N. et A. τὰ λεχ-ὼ, G. et D. ταῖν λεχ-οῖν, λεχ-ὼ.

P. N. αἱ λεχ-οί, G. τῶν λεχ-ῶν, D. ταῖς λεχ-οῖς, A. λεχ-οὺς, V. ὃ λεχ-οί.

Sing. N. ἡ αἰδ-ως, G. τῆς αἰδ-όος οὺς, D. τῇ αἰδ-οῖ, A. τὴν αἰδ-όα ὼ, V. ὃ αἰδ-οί.

In ως desinentia duo sunt, ἡ αἰδὼς *verecundia*, et *aurora*; sed in duali et plurali numero vix leguntur.

Numerus singularis tantum contrahitur, dualis et pluralis sequuntur formam tertiae declinationis plicium.

Quinta declinatio.

DECLINATIO quinta duas habet terminationes purum et ρας, generis neutrius: ut, τὸ κρέας *cap. κρέας cornu*.

Sing. N. τὸ κρέ-ας, G. τοῦ κρέ-ατος ας, D. τῷ κρέ-ατι, A. τὸ κρέ-ας, V. ὃ κρέ-ας.

N. et A. τὸ κρέ-ατε αε α, G. et D. τοῖν κρε-άλοιν αοιν
 ὦν, V. ὦ κρέ-ατε αε α.
 N. τὰ κρέ-αλα αα α, G. τῶν κρε-άλων αων ὦν, D. τοῖς
 κρέ-ασι, A. τὰ κρέ-αλα αα α, V. ὦ κρε-αλα αα α.
 N. τὸ κέρ-ας, G. τοῦ κέρ-ατος αος ὡς, D. τῷ κέρ-ατι
 αῖ α, A. τὸ κέρ-ας, V. ὦ κέρ-ας.
 N. et A. τὸ κερ-ατε αε α, G. et D. τοῖν κερ-άλοιν αοιν
 ὦν, V. ὦ κέρ-ατε αε α.
 N. τὰ κέρ-αλα αα α, G. τῶν κερ-άλων αων ὦν, D. τοῖς
 κέρ-ασι, A. τὰ κέρ-αλα αα α, V. ὦ κέρ-αλα αα α.
 Contractio fit prius tollendo τ: ut, κρεας, κρέατος κρέ-
 κρώς.

In dat. autem singulari posterior contractio fit mutando
 iones, in α, et in gen. et dat. duali αοιν in ὦν, improprias
 αιδῶς phthongos.

HETEROCLITA.

HETEROCLITA sive anomala sunt, quae a communi
 clinandi ratione deflectunt.

Heteroclita contractione.

HETEROCLITA contractione vocantur, quae ad for-
 am alicujus declinationis simplicium inflexa, vel in
 nibus, vel nonnullis tantum casibus contrahuntur.

In omnibus casibus contrahuntur, ὁ Ἑρμέας ἥς, Mer-
 ius; ἡ μνάα ᾧ, mina; ὁ νόος οὗς, mens; ὁ πλάκους οὗς,
 centa.

N. ὁ Ἑρμ-έας ἥς, G. εἰου οὔ, D. ἐα ἦ, A. ἐαν ἦν,
 V. ἐα ἦ.

Sic ὁ Ἀπελλ-έης ἥς, G. εἰου οὔ, Apelles.

N. ἡ μν-άα ᾧ, G. άας ᾧς, D. άα ᾧ, A. άαν ᾧν, V.
 άα ᾧ.

N. et A. άα ᾧ, G. et D. άαιν αῖν, V. άα ᾧ.

N. άαι αῖ, G. αῶν ὦν, D. άαις αῖς, A. άας ᾧς, V.
 άαι αῖ.

Sic ἡ γαλ-έη ἦ, G. ἐς ἥς, felis.

Sing. N. ὁ ν-όος οὗς, G. οὐοῦ οὔ, D. ὡῶ ῶ, A. ὄον οὖν, V. ὄω ὦ.
D. N. et A. ὡῶ ὦ, G. et D. ὄοιν οῖν, V. ὄω ὦ.

P. N. ὅσι οἷ, G. ὡν ὦν, D. ὄοις οἷς, A. ὄους οὖς, V. ὄω ὦ.
Sic ὁ ἀδελφιδ-έος οὗς, G. ἑοῦ οὔ, *fororis filius* : τὸ δ-αῖς ἀν-
οὖν, G. ἑοῦ οὔ, *os ossis*.

Huc adde sanctum nomen, ὁ Ἰητ-οὗς οὔ οὖ οὖν οὔ,
Sing. N. ὁ πλακ-όεις οὗς, G. ὀένλος οὐνλος, D. ὀένλι οὐ-
ῶνλια οὐνλια, V. ὀει et ὀεν.

D. N. et A. ὀέντε οὐντε, G. et D. ὀένλοιν οὐνλοιν, V. οὐντε.

P. N. ὀέντες οὐντες, G. ὀέντων οὐντων, D. ὀέσι οὐ-
ῶνλιας οὐνλιας, V. ὀέντες οὐντες.

Sic ὁ κεν-εὼν ὦν, G. εῶνος ὦνος, *venter* : ἡ δ-αῖς ἀν-
αῖτος ἀδός, *fax* : τὸ κη-άας ἄς, G. ἀάλος αἰός, *caput*, *caput*.

SEQUENTIA in nominativo, accusativo, et vocativo plurali contrahuntur.

Sing. N. ὁ ῥότρ-υς, G. υος, *racemus* : Plur. N. A. V. ῥάτρ-
υας υες, υς.

Sing. N. ἡ ν-αῦς, G. αός, *navis* : Plur. N. A. V. ἀάτρ-
άες, αῦς.

Sing. N. ὁ et ἡ ῥ-οὗς, G. οός, *bos* : Plur. N. A. V. ῥάτρ-
όες, οὗς.

Sing. N. ἡ ἔρ-ις, G. ἰδος, *lis* : Plur. N. A. V. ἰδές ἰδας ἰδός.

Sing. N. ἡ κάλπ-ις, G. ἰδος, *urna* : Plur. N. A. V. ἰδές ἰδας ἰδός.

Sing. N. ὁ et ἡ ὄρν-ις, G. ἰδος, *avis* : Plur. N. A. V. ἰδές ἰδας ἰδός.

Sing. N. ἡ κλει-ς, G. δός, *clavis* : Plur. N. A. V. δάτρ-
δες, κλεις.

Variantia genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius : ὁ δεσμὸς *vinculum*, ὁ δίφρος *currus*, ἡ ἐρεμ-
mus, ὁ ζυγὸς *jugum*, ὁ κύκλος *circulus*, ὁ λύχνος *lucerna*, ὁ

ὄν, V. ἑστis, νῶτος *dorsum*, σταθμός *statio*, τράχηλος *collum* : Plur. ἄδεσμά, et sic reliqua¹.

In singulari numero generis foeminini, in plurali neutrius est ; ἡ κέλευθος, τὰ κέλευθα, *via*.

His addi potest, ὁ et ἡ τάραρος, τὰ τάραρα, *tartarus*.

Quatuor singulari numero generis sunt foeminini ;

plurali verò, in nom. accus. et vocat. masculini : ἡ γυνή,

τὴ γυναῖκε, *mulier* ; ἡ ὁδός, τὸ ὁδὸν, *via*, cum compositis ;

πόλις, τὸ πόλιε, *civitas* ; ἡ χεῖρ, τὸ χεῖρε, *manus*².

Variantia casibus.

QUATVOR sequentia, ὁ Ζεὺς *Jupiter*, ἡ ναὺς *navis*, ἡ ἄνθρωπος *mulier*, et ἡ χεῖρ *manus*, ad hunc modum flexuntur.

Sing. N. ὁ Ζεὺς, G. τοῦ Ζηνὸς vel Διὸς, D. τῷ Ζηνὶ vel Δίῳ, A. τὸν Ζῆνα vel Δία, V. ὦ Ζεῦ.

et voc. Sing. N. ἡ ναὺς, G. τῆς νεώς, D. νῆϊ, A. τὴν ναῦν.

P. N. αἱ νῆες, G. τῶν νεῶν, D. ταῖς ναυσὶ, A. τὰς ναὺς³.

Sing. N. ἡ γυνή, G. τῆς γυναῖκος, D. τῇ γυναίκε, A. τὴν γυναῖκα, V. ὦ γύναι.

D. N. et A. τὸ γυναῖκε⁴, G. et D. ταῖν γυναικοῖν, V. ὦ γυναῖκε.

P. N. αἱ γυναῖκες, G. τῶν γυναικῶν, D. ταῖς γυναιξὶ, A. τὰς γυναῖκας, V. ὦ γυναῖκες.

Sing. N. ἡ χεῖρ, G. τῆς χείρος, D. τῇ χειρὶ, A. τὴν χεῖρα, V. ὦ χεῖρ.

D. N. et A. τὸ χεῖρε, G. et D. ταῖν χειροῖν, V. ὦ χεῖρε.

P. N. αἱ χεῖρες, G. τῶν χειρῶν, D. ταῖς χερσὶ, A. τὰς χεῖρας, V. ὦ χεῖρες⁵.

¹ A neutris in *ov* inusitatis. *Vossius*.

² Sed verisimilius est Atticè articulum τὰ pro τὰ hic usurpari ; sicut legimus etiam, τὰ φύσις *naturae*, τὰ ἡμέρα *dies*, τὰ τῆ χεῖρ *arteries*. *Idem*.

³ In soluta oratione sic declinatur.

⁴ Et mox τὸ χεῖρε, pro τὰ, ut paulò supra observatum fuit.

⁵ Vox χεῖρ caeteris hic adjuncta est, quòd poëtae pro α ponunt in omnibus casibus imparisyllabics : ut, τῆς χεῖρε, et sic in reliquis.

Deficientia casibus.

ΑΡΤΟΤΑ sunt nomina literarum: ut, τὸ ἄλφα, *βῆτα*
Peregrina: ut, ὁ Ἀδάμ *Adamus*.

Quae apocopen patiuntur: ut, τὸ δῶ pro δῶμα *domus*
τὸ κάρα, vel κάρη, pro κάρηνον *caput*.

ΜΟΝΟΡΤΟΤΑ: ut, Nom. ἡ δῶς *donum*. Voc. ὦ τῷ
ὁ amice vel amici, ab ἑτης.

ΔΙΡΤΟΤΑ: ut, ὁ λάας, τὸν λάαν *lapis*; ὁ λῖς, τὸν λῖν, *lapis*.

ΤΡΙΡΤΟΤΑ: ut, Nom. acc. voc. τὸ ἐρέτας *statua*, τὸ
μας *corpus*, δέπας *pecunia*, ἥδος *voluptas*, ἥτορ *cor*, νῶκος
torpor, ὄναρ *somnium*, ὄφελος *utilitas*, σέβας *veneratio*, σ
λας *lumen*: Nom. acc. ὁ et ἡ μάγισ, μάγιστ, dat. pl. μα
γισσι, *testis*. Sic adj. ἀλλήλ-ων, ὡν ὡν, ἀλλήλ-οις αἰς αἰς
ἀλλήλ-ους ας α, *mutuo*, *in vicem*, *inter se*: de duobus v
pluribus dicitur.

Deficientia numero.

ΔΥΑΛΙ et plurali carent, ἡ ἅλς *mare*, ἡ γῆ *terra*, ὁ αἶ
ἔρ, τὸ πῦρ *ignis*, τὸ ἔλαιον *oleum*¹; et nomina propria
quae uni tantum tribuuntur.

Singulari et duali carent τὰ κλέρεα *exequiae*: et nomina
quaedam urbium; ut, αἱ Ἀθῆναι *Athenae*², αἱ Θῆβαι *The*
bae, τὰ Μέγαλα *Megara*: item festa deorum; ut, τὰ Δι
γύτια *Bacchanalia*, τὰ Κρόνια *Saturnalia*: cum aliis qui
busdam.

Redundantia casibus.

IN nominativo redundant: ὁ Ζεὺς, qui decem habet
rectos, Βδευς, Δευς, Δῖς, Δῆν, Δὰν, Ζῆς, Ζῆν, Ζὰς, Ζὰν
Jupiter; ὁ Μωσῆς, Μωυσῆς, Μωσεις, Μωυσεις *Moses*; ὁ
ὁ υἱός, υἱεύς, υἱίς *filius*.

Masculina multa in η et ω; ut, ὁ κλήτης, κλήτωρ *voca*
tor: in η et ης; ut, ὁ πλάστης, πλάστῃς *factor*.

¹ Non prorsus carent, sed raro admodum inveniuntur.

² Sed ἡ Ἀθήνη, Hom. Od. η. 80.

Foeminina multa in α et η; ut, ἡ ἄχνα, ἄχνη *gluma*: in η et ις; ut, ἡ ἀκάλη, ἀκάλις *uina*: in η et ος; ut, ἡ ἀσκόλη, ἀσκόλος *fuligo*: in ις et ια; ut, ἡ σπάνις, σπανία *raritas*. Item ἡ ἀηδὼν et ἀηδὼ *luscinia*.

Neutra multa in ος et ον; ut, τὸ δένδρον, δένδρον *arbor*: in ον et ιον; ut, τὸ ἀέθλον, ἀέθλιον, *praemium certaminis*. Item τὸ ὕδωρ, ὕδωρ *aqua*.

Masculina et foeminina multa in ος et ια; ut, ὁ στρατός, ἡ στρατιά *exercitus*: in ος et ις; ut, ὁ βαθμός, ἡ βαθμὶς *gradus*: in μὸς et μὴ; ut, ὁ ἀνχμός, ἡ ἀνχμὴ *siccitas*. Item ὁ αὐτμὴν, ἡ αὐτμὴ *halitus*.

Masculina, foeminina, et communia quaedam in ις et ια; ut, ὁ δελφίς, ἡ δελφίς *in delphin*; ἡ ἀκλῖς, ἡ ἀκλῖς *in radius*; ὁ et ἡ θῖς, ἡ θῖς *in agger, litus*.

Masculina et neutra multa in ος et ον; ut ὁ θύμος, τὸ θυμόν, *thym-us, um*: in μος et μα; ut, ὁ ἀσπασμός, τὸ ἀσπασμα *salutatio*: in ος; ut, ὁ σκότος, τὸ σκότος *tenebrae*. Item ὁ κάνης, τὸ κάνεον *cista*.

Foeminina et neutra multa in α et ον; ut, ἡ ἡνία, τὸ ἡνίον *habena*: in μα et μη; ut, τὸ χάρμα, ἡ χάρμη *gaudium*. Item ἡ αἰδώς, τὸ αἰδός *pudor*.

Masculina, foeminina, et neutra quaedam in ος, η, ον; ut, σίμελος, η, ον *alveare*. Item ὁ χειμὼν, ἡ χειμῶς *τὸ χεῖμα hyems*.

In genitivo: ὁ Ἄρης, οὗ εὖρος ἦλος, *Mars*: ὁ Δάρης, οὗ εὖρος ἦλος, *Dares*: ὁ Μίνως, ὡς ὦ, *Minos*: ὁ γέλως, ὡς ὦ, *risus*: τὸ γόνυ, γόνυος per metathesin γουνός, γόνυαλος per epenthesein γοῦναλος, *genu*: τὸ δόρυ, δόρυος per metathesin δουρός, δούραλος per epenthesein δούραλος; dat. δουρί poëtice ἡστί, *hasta*: ἡ θέμις, ἰδὸς ἰστος, *jus*: ὁ λάας, λάαος per crasin λαός; λάας, λάου vel λάα; et λάς, λαός, *lapis*: ὁ μύκης, οὗ μύκος, *fungus*: et alia.

DERIVATIVA.

DERIVATIVA.

DERIVATIVA sunt, quae ab aliis ortum ducunt.

Patronymica.

PATRONYMICA a patre, vel ab alia familiae persona derivantur.

Masculina fiunt a genitivo singulari primitivorum mutando terminationem in *ιδης*: ut, Πηλεΐδης *Priami filius*; Ἀιακίδης *Avaci nepos*, sci *Achilles*; Νεστωρίδης *Nestoris filius*.

αδης; ut, Ἱππολίδης *Hippitae filius*.

ιαδης; ut, Λαέρτιάδης *Laertae filius*.

Foeminina fiunt, vel a masculinis, elisa *δη*, et desinunt in *ας*; ut, Ἥλιάδης *Solis filia*.

ις; ut, Νεστωρίδης *Nestoris filia*.

Vel a primitivis, mutando terminationem in *νης*; ut, Βρίσνης *Brisae filia*; Κάδμνης *Cadm filia*.

ινη; ut, Ἀδραστίνη *Adrasti filia*; Νερεινὴ *Nerēi filia*.

ωνη; ut, Ἀκρίσινη *Acrisii filia*; Ἠέτιωνη *Eetionis filia*.

Obs. Iones patronymica in *ιδης* formant per *ιων*; ut, Κρονίδης *Saturni filius*.

Gentilitia.

GENTILITIA a gente vel urbe ducuntur.

Masculina desinunt in *της*; ut, Ἠπειρώτης *Epirōta*, a Ἠπειρος *Epirus regio*; Σπαρτιάτης *Spartiatia*, a Σπάρτα *Sparta urbs*.

εύς; ut, Ἀλεξανδρεὺς *Alexandrinus*, ab Ἀλεξάνδρεια *Alexandria urbs*.

¹ Derivativa haec denominativa etiam dicuntur, ut a verbalibus distinguantur. Nec species autem, nec terminationes, omnium derivatorum hic exhibentur; plura adfert *Vossius*.

αῖος ; ut, Ἀθηναῖος *Atheniensis*, ab Ἀθῆναι *Athenae*.

ῖος ; ut, Βαβυλώνιος *Babylonius*, a Βαβυλὼν *Babylon*.

Foemina in σα ; ut, Κρήσσα *Cressa*, a Κρήτη *Creta insula*.

Diminutiva.

DIMINUTIVA varias habent terminationes.

Masculina desinunt in ας ; ut, ὁ λίθας *lapillus*, a λίθος *lapis*.

ῖνος ; ut, ὁ ἐλαφίῖνος *hinnulus*, ab ἔλαφος *cervus*.

σκος ; ut, ὁ νεανίσκος *adolescentulus*, a νεανίας *adolescens*.

Foemina in ις ; ut, ἡ κρήνις *fonticulus*, a κρήνη *fons*.

ῖσκη ; ut, ἡ παιδίσκη *puellula*, a παῖς *puer vel puella*.

Neutra in ιον ; ut, τὸ γνώμειον *sententiola*, a γνώμη *sententia* ; τὸ γύναιον *muliercula*, a γυνή *mulier*.

Amplificativa.

AMPLIFICATIVA terminatione etiam variant.

Masculina desinunt in ἰας ; ut, ὁ πωγωνίας *magnam habens barbā*, a πώγων *barba*.

ος ; ut, ὁ ἀρνείος *agnus adultus*, ab ἄρς *agnus*.

Foemina in ις ; ut, ἡ δαῖτις *sax magna*, a δαῖς *sax*.

Neutra in ιον ; ut, τὸ χερμαῖδιον *lapis magnus*, a χερμὰς *lapis*.

Possessiva¹.

POSSESSIVA tam a propriis quàm appellativis ducuntur, et desinunt in

ειος ; ut, Ἀχιλλεῖος *Achilleus*, ab Ἀχιλλεύς *Achilles*.

εος ; ut, Ἑκτορεος *Hectorëus*, ab Ἑκτωρ *Hector*.

ιος ; ut, οὐράνιος *caelestis*, ab οὐρανὸς *caelum*.

κος ; ut, μουσικός *musicus*, a μουσα *mus*.

νος ; ut, ἀνθρώπινος *humanus*, ab ἄνθρωπος *homo*.

ρος ; ut, ἀνθηρὸς *floridus*, ab ἄνθος *flos*.

ώδης ; ut, λιθώδης *lapidosus*, a λίθος *lapis*.

¹ Possessiva haec adjectiva sunt, sed a substantivis deducta.

ADJECTIVA.

ADJECTIVA analogiam et anomaliam substantivorum sequuntur¹.

ADJECTIVA trium terminationum definunt in

ος, η, ον,	ad formam	{	tertia et secunda simplicium.
ας, α, αν,			quinta et secunda simplicium.
εις, εσσα, εν,			quinta et secunda simplicium.
ων, ουσα, ον,			quinta et secunda simplicium.
υς, εια, υ,			tertia contractorum, et secunda simplicium.

Sing. N. καλ-ός ἢ ὄν, G. οὐ ἧς οὐ, D. ᾧ ἢ ᾧ, A. ὃν ἢν ὄν, V. ἐ ἢ ὄν :

D. N. et A. ὡ ἃ ὡ, G. et D. οἷν αἷν οἷν, V. ὡ ἃ ὡ :

P. N. οἰ αἰ ἃ, G. αῖν ὦν ὦν, D. οῖς αῖς οῖς, A. οὖς ἄς α, V. οἰ αἰ ἃ : pulcher.

Sing. N. π-ᾶς ᾶσα πᾶν, G. αἰὼς, ᾶσης αἰὼς, D. αἰὼι ᾶση αἰὼι, A. ᾶντα ᾶσαν ᾶν, V. ᾶς ᾶσα ᾶν :

D. N. et A. ᾶντε ᾶσα ᾶντε, G. et D. αἰῶν ᾶσαν αἰῶν, V. ᾶντε ᾶσα ᾶντε :

P. N. ᾶντες ᾶσαι ᾶντα, G. αἰῶν αἰῶν ᾶντων, D. ᾶσι ᾶσαι ᾶσι, A. ᾶντας ᾶσας ᾶντα, V. ᾶντες ᾶσαι ᾶντα : omnis.

Sing. N. χαρί-εις εσσα εν, G. ενὸς ἐσσης ενὸς, D. ενὶ ἐσση ενὶ, A. εντα εσσαν εν, V. ει et εν, εσσα εν :

D. N. et A. εντε ἐσσα εντε, G. et D. ενὸν ἐσσαν ενὸν, V. εντε ἐσσα εντε :

P. N. εντες εσαι εντα, G. ἐντων εσσῶν ἐντῶν, D. εἰσι ἐσσαις εἰσι, A. εντας ἐσσας εντα, V. εντες εσαι εντα : gratiosus.

Sing. N. ἐκ-ὦν οὔσα ὄν, G. ὄντος οὔσης ὄντος, D. ὄντι οὔση ὄντι, A. ὄντα οὔσαν ὄν, V. ὦν οὔσα ὄν :

D. N. et A. ὄντε οὔσα ὄντε, G. et D. ὄντων οὔσαν ὄντων, V. ὄντε οὔσα ὄντε :

¹ Analogiam sequuntur decem substantivorum declinationum, ut exempla hic adducta ostendent; anomaliam verò heteroclitorum, quae supra sunt allata.

P. N. ὄντες οὔσαι ὄντα, G. ὄντων ουσῶν ὄντων, D. οὔσι οὔσαις οὔσι, A. ὄντας οὔσας ὄντα, V. ὄντες οὔσαι ὄντα : voluntarius.

Sing. N. ὁξ-ὺς εἶα ὕ, G. ἑος εἰας ἑος, D. εἶ εἶ, εἶα, εἶ εἶ, A. ὕν εἶαν ὕ, V. ὕ εἶα ὕ :

D. N. et A. ἑε εἶα ἑε, G. et D. ἑοιν εἰαίν ἑοιν, V. ἑε εἶα ἑε :

P. N. ἑες εἶς, εἶαι ἑα, G. ἑων εἰῶν ἑων, D. ἑσι εἰαίς ἑσι, A. ἑας εἶς, εἰας ἑα, V. ἑες εἶς, εἶαι ἑα : acutus.

Quae desinunt in ος purum et ρος faciunt foemininum per α : ut, ἅγιος ἁγία ἅγιον, sanctus ; ἀνθηρὸς ἀνθηρὰ ἀνθηρὸν floridus. Numeralia autem in ος retinent η ; ut, ὅσος ὅη ον, oclavius ; ἀπλὸς ὅη ὅον, simplex : et materialia in ος ; ut, χρύσεος ἦν εὖν, aureus.

Quatuor in ος neutrum habent in ο ; ἄλλος alius, τοιοῦτος talis, τελικοῦτος et τοσοῦτος tantus : ut, ἄλλ-ος η ο.

Nonnulla etiam in ας variè inflectuntur : ut, μέλας αἶνα αν, niger ; τάλας αἶνα αν, miser : sed μέγας ἁλή α, magnus.

Sing. N. μέλ-ας αἶνα αν, G. ανος αἰνης ανος, D. ανι αἰνη ανι, A. ανα αἰνην αν, V. αν αἶνα αν.

D. N. et A. ανε αἶνα ανε, G. et D. ἀνοιν αἶναιν ἀνοιν, V. ανε αἶνα ανε.

P. N. ανεσ αἶναι ανα, G. ἀνων αἰνῶν ἀνων, D. ασι αἶναις ασι, A. ανασ αἶνας ανα, V. ανεσ αἶναι ανα.

Sing. N. μέγ-ας ἁλή α, G. ἁλου ἁλης ἁλου, D. ἁλῳ ἁλῃ ἁλῳ, A. αν ἁλην α, V. α ἁλή α.

D. N. et A. ἁλῳ ἁλα ἁλῳ, G. et D. ἁλοιν ἁλαῖν ἁλοιν, V. ἁλῳ ἁλα ἁλῳ.

P. N. ἁλοι ἁλαι ἁλα, G. ἁλων ἁλων ἁλων, D. ἁλοις ἁλαις ἁλοις, A. ἁλους ἁλας ἁλά, V. ἁλοι ἁλαι ἁλα.

Item πολὺς λῆ ὕ, multus, ad hunc modum declinatur.

Sing. N. πολ-ὺς πολλ-ὴ πολ-ὕ, G. πολλ-ὴ πολλ-ῇς πολλ-οῦ, D. πολλ-ῶ πολλ-ῇ πολλ-ῶ, A. πολ-ὺν πολλ-ὴν πολ-ὕ, V. πολ-ὕ πολλ-ὴ πολλ-ὕ.

D. N. et A. πολλ-ὼ πολλ-ὰ πολλ-ὼ, G. et D. πολλ-οῦν πολλ-αῖν πολλ-οῖν, V. πολλ-ὼ πολλ-ὰ πολλ-ὼ.

¹ Ab inusitato μεῖλος : unde genit. plur. foem. μεσάων cum penacuto, ergo μεσάων, Vid. infra De accentibus. ² Ita Scid. sed non probat. P.

P. N. πολλ-οὶ πολλ-αὶ πολλ-ὰ, G. πολλ-ῶν πολλ-ῶν πολλ-ῶν, D. πολλ-οῖς πολλ-αῖς πολλ-οῖς, A. πολλ-οὺς πολλ-ὰς πολλ-ὰ, V. πολλ-οὶ πολλ-αὶ πολλά.

Poetae sic inflectunt : Sing. N. ὁ πολὺς, G. πολέος, D. πολέϊ, A. πολὺν, V. πολὺ. Plur. N. πολέες εἰς, G. πολέων, D. πολέσι, A. πολέας εἰς, V. πολέες εἰς.

ADJECTIVA trium articulorum et duarum terminati-
onum desinunt in

ος	} et faciunt neutrum per	ον	} tertiae simplicium.
ως		ων	
ας		αν	} quartae simplicium ¹ .
ην		εν	
ις		ι	} quintae simplicium.
ους		ουν	
υς		υ	
ων		ον	
ωρ	} et faciunt neutrum per	σρ	} primae contractorum.
ης		ες	

Sing. N. ἑνδοξ-ος ον, G. ου, D. ω, A. ον, V. ε ον :

D. N. et A. ω, G. et D. οιν, V. ω :

P. N. οὶ α, G. ων, D. οῖς, A. οὺς α, V. οὶ α : *celebris*.

Sing. N. εὐσε-ως ων, G. ω, D. ω, A. ων, V. ως ων :

D. N. et A. ω, G. et D. ων, V. ω :

P. N. ω, G. ων, D. ως, A. ως ω, V. ω : *fertilis*.

Sing. N. ἀν-ας αν, G. ανος, D. ανι, A. ανια αν, V. αν :

D. N. et A. ανις, G. et D. ανιοιν, V. ανις :

P. N. ανις ανια, G. ανιων, D. ασι, A. ανιας ανια, V. ανις ανια : *perpetuo fluens*.

Sing. N. ἀρρ-ην εν, G. ενος, D. ενι, A. ενα εν, V. εν :

D. N. et A. ενε, G. et D. ενοιν, V. ενε :

P. N. ενες ενα, G. ενων, D. εσι, A. ενας ενα, V. ενες ενα : *masculus*.

¹ Nonnunquam quintae : ut, N. ὁ et ἡ πολυκερως, et τὸ πολυκεραν, G. τοῦ et τῆς et τοῦ πολυκέρωτος, multa habens cornua.

- ολλ- Sing. N. εὐχαρ-ις ι, G. ιος, D. ιι, A. ια et ιν, ι, V. ι :
 ολλ- D. N. et A. ιε, G. et D. ιοιν, V. ιε :
 P. N. ιες ια, G. ιων, D. ισι, A. ιας ια, V. ιες ια :
 D. *gratiosus* ¹.
 εων, Sing. N. δῖπ-ους ουν, G. οδος, D. οδι, A. οδα et ουν, ουν,
 V. ους et ου, ουν :
 D. N. et A. οδε, G. et D. οδοιν, V. οδε :
 P. N. οδες οδα, G. οδων, D. οσι, A. οδας οδα, V. οδες
 οδα : *bipes*.
 Sing. N. ἄδακρ-υς υ, G. υος, D. υι, A. υν υ, V. υ :
 D. N. et A. υε, G. et D. υοιν, V. υε :
 P. N. υες υς, υα, G. υων, D. υσι, A. υας υς, υα, V. υς
 υς, υα : *sine lacrymis*.
 Sing. N. εὐδαίμ-ων ον, G. ονος, D. ονι, A. ονα ον, V. ον :
 D. N. et A. ονε, G. et D. ονοιν, V. ονε :
 P. N. ονες ονα, G. ονων, D. οσι, A. ονας ονα, V. ονες ονα :
felix.
 Sing. N. μετᾱλήτ-ωρ ορ, G. ορος, D. ορι, A. ορα ορ, V. ορ :
 D. N. et A. ορε, G. et D. οροιν, V. ορε :
 P. N. ορες ορα, G. ορων, D. ορσι, A. ορας ορα, V. ορες
 ορα : *magnanimus*.
 is. Sing. N. ἀληθ-ῆς ἐς, G. ἐος οὔς, D. εἶ εἶ, A. ἐα ἦ, ἐς,
 V. ἐς :
 D. N. et A. ἐε ἦ, G. et D. ἐοιν οῖν, V. ἐε ἦ :
 P. N. ἐες εἶς, ἐα ἦ, G. ἐων, D. ἐσι, A. ἐας εἶς, ἐα ἦ, V.
 ἐες εἶς, ἐα ἦ : *verus*.

αν :
 V. *Obs.* 1. Pleraque composita et derivativa in ος duarum
 sunt terminationum, et omnia sic Atticè inflectuntur.

Obs. 2. Nonnulla autem ex iis duarum terminatio-
 num foemininum habent interdum a masculino diver-
 sum : ut, ἀθάνατος ἀτὴ immortalis ; αἰώνιος ἰα aeternus ;
 να : τίμν εἶνα tener ; θήλυς εἶα foemineus, et alia.

εσαν, ¹ Tis quidam, indefinitum, inflectitur infra.

ng-

QUAEDAM

QUAEDAM adjectiva sunt trium generum sub una terminatione: ut, ὁ ἢ τὸ μάκαρ *felix*, ὁ ἢ τὸ ἄρπαξ *rapax*¹.

Numeralia.

NUMERALIA quaedam sunt cardinalia, quaedam ordinalia.

CARDINALIA εἰς *unus*, δύο vel ὅω *duo*, τρεῖς *tres*, τέσσαρες *quatuor*, sic inflectuntur.

Sing. N. εἰς μία ἐν, G. ἐνὸς μιᾶς ἐνὸς, D. ἐνὶ μιᾷ ἐνὶ, A. ἓνα μίαν ἐν.

Duali et plurali caret.

Sic composita οὐδείς μηδείς, *nemo*, *nullus*.

Sing. N. οὐδ-εἰς οὐδε-μία οὐδ-ἐν, G. οὐδ-ἐνὸς οὐδε-μιᾶς οὐδ-ἐνὸς, D. οὐδ-ἐνὶ οὐδε-μιᾷ οὐδ-ἐνὶ, A. οὐδ-ἓνα οὐδε-μίαν οὐδ-ἐν.

Similiter μηδείς².

Δύο singulari caret. Dual. N. et A. δύο, G. δυοῖν foem. δυεῖν, D. δυοῖ ποëtice³.

Hic adjiciatur ἄμφω *ambo*, quod per omnia genera sic inflectitur: N. et A. ἄμφω, G. et D. ἀμφοῖν.

Τρεῖς et τέσσαρες singulari et duali carent.

Plur. N. οἱ αἱ τρεῖς, τὰ τρία, G. τῶν τριῶν, D. τοῖς ταῖς τρεῖσι, A. τοὺς τὰς τρεῖς, τὰ τρία.

Plur. N. οἱ αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, G. τῶν τεσσάρων, D. τοῖς τοῖς τοῖς τέσσασι, A. τοὺς τὰς τέσσαρας, τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur: ut, πέντε *quinque*, ἕξ *sex*, ἑπτὰ *septem*, ὀκτὼ *octo*, ἑννέα *novem*, δέκα *decem*, ἑνδεκά *undecim*, δωδεκά *duodecim*, δεκατρεῖς *tredecim*, δεκατέσσαρες *quatuordecim*, δεκαπέντε *quindecim*, δε-

¹ Multi grammatici adjectiva hujusmodi non agnoscunt, quod de neutro genere dicitur in dubium vocantes. Itaque pro τὸ μάκαρ, τὸ εὐδαίμων; et pro τὸ ἄρπαξ, τὸ ἄρπακλιχόν, potius dicendum esse censuit *Vossius*, et ante eum *Antesignanus*.

² Leguntur autem οὐδίνες οὐδίνας, μηδίνες μηδίνας μηδίσι. *Boschius*.

³ Sed ὁδοῖν omnium generum et casuum esse observatur.

καὶ ἑξήδεκίμ, δεκάεπτά septendecim, δεκάοκτώ octodecim, δεκά-
 εννέα novendecim; εἰκοσι viginti, εἰκοσιεῖς viginti unus, εἰκο-
 σίδυο viginti duo, εἰκοσίτρεῖς viginti tres, εἰκοσίτέσσαρες vi-
 ginti quatuor, εἰκοσιπέντε viginti quinque, et reliqua; τρι-
 κονία triginta, τριακοσίαις triginta unus, τριακοῖα δύο trigin-
 ta duo, τριακοῖα τρεῖς triginta tres, et reliqua; τεσσαράκονα
 quadraginta, πενήκονα quinquaginta, ἑξήκονα sexaginta,
 ἑβδομήκονα septuaginta, ὀγδοήκονα octoginta, ἑννεήκονα no-
 naginta, ἑκατόν centum.

Quae numerum centenarium sequuntur, declinabilia
 sunt: ut, οἱ διακόσιοι αἱ διακόσιαι τὰ διακόσια, ducenti du-
 centae ducenta, τριακόσιοι trecenti, τεσσαράκοσιοι quadrin-
 genti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι sexcenti, ἑπτακόσιοι
 septingenti, ὀκτακόσιοι octingenti, ἑννεακόσιοι nongenti; χίλιοι
 mille, δισχιλίοι bis mille, τρισχιλίοι ter mille, τετρακισχιλίοι
 quater mille, πεντακισχιλίοι quinquies mille, ἑξακισχιλίοι se-
 xies mille, ἑπτακισχιλίοι septies mille, ὀκτακισχιλίοι octies
 mille, ἑννεακισχιλίοι nonies mille; μύριοι decies mille, δισμύ-
 ριοι vicies mille, τρισμύριοι tricies mille, et reliqua; δεκάκισ-
 μύριοι centies mille, εἰκοτακισμύριοι ducenties mille, τριακον-
 τιακισμύριοι trecenties mille, et reliqua; ἑκατοβιακισμύριοι deci-
 es centies mille, et sic deinceps.

ORDINALIA sunt, quae interrogationi πῶτος, quātus aptè
 respondent: ut, πρῶτος primus, δεύτερος secundus, τρίτος ter-
 tius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus, ἕκτος sextus, ἑβδομὸς se-
 ptimus, ὀγδοὸς octavus, ἑννὰτος nonus; δέκατος decimus, ἑνδεκά-
 τος undecimus, δωδέκατος duodecimus, τρισκαδέκατος decimus
 tertius, τεσσαρεσκαδέκατος decimus quartus, et reliqua; εἰ-
 κοστός vicesimus, εἰκοστός πρῶτος vicesimus primus, εἰκοστός δεύτε-
 ρος vicesimus secundus, et reliqua; τριακοστός, τεσσαράκοστός,
 πενήκοστός, ἑξήκοστός, ἑβδομήκοστός, ὀγδοήκοστός, ἑννεήκοστός;
 ἑκατοστός centesimus, διακοσιοστός, τριακοσιοστός, et reliqua;
 χίλιοστός milliesimus, δισχιλιοστός bis millesimus, et reliqua;
 μυριοστός decies millesimus, δισμυριοστός vicies millesimus, δε-
 κακισ-

κακισμυριοσὶς centies millesimus, ἐκατοντακισμυριοσὶς millies millesimus, et sic deinceps.

Praeterea sunt nomina dialia, quae dierum spatium significant: ut, τριταῖος tertianus, τεταρταῖος quartanus, et ita in reliquis.

Numerorum notae.

GRAECI numeros his literis exprimunt.

ἁ	β	γ	δ	ε	ς	ζ	η	θ
1	2	3	4	5	6	7	8	9
ι	κ	λ	μ	ν	ξ	ο	π	ρ
10	20	30	40	50	60	70	80	90
ρ	σ	τ	υ	φ	χ	ψ	ω	θ ¹
100	200	300	400	500	600	700	800	900.

Hisce numeris apex superimponitur. Sin millenarius et ultra exprimi debeat, lineola subscribitur: ut, α mille, β bis mille, γ ter mille; ι decem millia, κ viginti millia; ς centum millia, θ nongenta millia vel nongenties mille.

Quae haec sequuntur, integris potius vocibus, quam notis, exhibent codices.

Sin autem hi numeri componuntur, ια undecim notant, κβ viginti duo, λγ triginta tres, ςδ centum et quatuor, αε quinque et mille: ετος α ψ ν γ annus 1753.

Est et altera numeros exprimendi ratio per sex literas majusculas.

Sic I² valet unus, II πέντε quinque, Δ δέκα decem, Η ἑκατον³ centum, Χ χίλιοι mille, Μ μύριοι decem millia.

¹ Literis interseruntur tria signa, his nominibus appellata; ςαδ ε, κβπς ζ, σάπς θ.

² Ab ε, ut aiunt, pro μί, Voss.

³ Quod veteres Iones scribebant ἑκατὸν, praefixo Η, ad spiritum asperum denotandam.

Medii numeri majusculis geminatis, ut res postulat, designantur: ut, Π duo, $\Delta\Pi\Pi$ setodecim, $\text{HHH}\Delta\Pi\Pi\Pi$ trecenti viginti novem.

Ex his autem Π caeteris numeris, praeterquam I , circumscriptus numerum inclusum quinquies sumendum indicat. Sic $\boxed{\Delta}$ valet quinquies decem, hoc est, quinquaginta; \boxed{H} quingenti; \boxed{X} quinque millia; \boxed{M} quinque myriades, sive quinquaginta millia: ut, $\boxed{\Delta}\Pi\Pi$ quinquaginta sex, et similiter in aliis.

TERTIA numerandi ratio per ordinem literarum, quem habent in alphabeto, nonnunquam usurpatur: quo pacto Homerici libri distinguuntur.

Adjectivorum comparatio.

POSITIVVS gradus undecim habet terminationes: $\alpha\sigma$, $\alpha\varsigma$, $\epsilon\iota\varsigma$, $\eta\nu$, $\eta\varsigma$, $\iota\varsigma$, ξ , $\omicron\varsigma$, $\kappa\upsilon\varsigma$, $\upsilon\varsigma$, $\omega\nu$.

QUAE in $\omicron\varsigma$ desinunt, si penultima longa sit, formant comparativum mutando ς in $\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$, et superlativum in $\tau\acute{\alpha}\lambda\omicron\varsigma$: ut, $\sigma\epsilon\mu\nu\omicron\varsigma$ venerabilis, $\phi\alpha\upsilon\lambda\omicron\varsigma$ improbus, $\pi\rho\acute{\alpha}\omicron\varsigma$ mitis. Sic

Masc. δ $\sigma\epsilon\mu\nu\omicron\varsigma$, $\sigma\epsilon\mu\nu\omicron\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$, $\sigma\epsilon\mu\nu\omicron\tau\acute{\alpha}\lambda\omicron\varsigma$.

Foem. η $\sigma\epsilon\mu\nu\eta$, $\sigma\epsilon\mu\nu\omicron\tau\epsilon\rho\alpha$, $\sigma\epsilon\mu\nu\omicron\tau\acute{\alpha}\lambda\eta$.

Neut. $\tau\omicron$ $\sigma\epsilon\mu\nu\omicron\nu$, $\sigma\epsilon\mu\nu\omicron\tau\epsilon\rho\omicron\nu$, $\sigma\epsilon\mu\nu\omicron\tau\acute{\alpha}\lambda\omicron\nu$.

At si brevis sit penultima, mutant \omicron in ω : ut, $\phi\rho\omicron\nu\mu\omicron\varsigma$, $\phi\rho\omicron\nu\mu\omega\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$, $\phi\rho\omicron\nu\mu\omega\tau\acute{\alpha}\lambda\omicron\varsigma$; prudens, prudentior, prudentissimus¹.

Sin anceps sit, vel retinent \omicron , vel mutant in ω : ut, $\iota\kappa\alpha\nu\omicron\varsigma$ idoneus, $\omicron\iota\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$, $\omicron\iota\tau\acute{\alpha}\lambda\omicron\varsigma$; vel $\omega\iota\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$, $\omega\iota\tau\acute{\alpha}\lambda\omicron\varsigma$.

RELIIQA adjectiva hisce rationibus comparantur.

Quae desinunt in $\alpha\rho$, $\iota\varsigma$, $\omicron\upsilon\varsigma$, et $\epsilon\iota\varsigma$ eliso ι , a masculino singulari, assumendo $\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$ et $\tau\acute{\alpha}\lambda\omicron\varsigma$: ut,

$\mu\acute{\alpha}\chi\alpha\rho$, $\mu\acute{\alpha}\chi\alpha\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$, $\mu\acute{\alpha}\chi\alpha\tau\acute{\alpha}\lambda\omicron\varsigma$, felix.

¹ Priores editiones $\kappa\epsilon\nu\iota\varsigma$ vacuus, et $\sigma\tau\epsilon\nu\varsigma$ angustus, hic excipiunt. Reperiri tamen $\kappa\epsilon\nu\iota\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$, et $\sigma\tau\epsilon\nu\omega\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$, ostendit Vossius.

Γαστήρ, γαστήρσις, γαστήρσις, *gulosus*.

Ἀπλούς, ἀπλούσιος, ἀπλούσιος, *simplex*.

Χαρίεις, χαριέσις, χαριέσις, *gratiosus*.

In ας, ης, et υς, a neutro singulari : ut,

Μέλας αν, μελάντερος, μελάντιος, *niger*.

Ευσεβής ες, ευσεβέσις, ευσεβέσις, *pius*.

Ευρύς υ, ευρύτερος, ευρύτιος, *latus*.

Sed υς saepe mutatur in ιων et ισιος : ut, ευρύς, ευρίων, ευρίσιος.

In ην et ων definentia, a masculino plurali : ut,

Τέρην ενες, τερενέσις, τερενέσις, *tener*.

Σώφρων ονες, σωφρονέσις, σωφρονέσις, *modestus*.

In ξ autem vertunt ες pluralem in ίσιος et ίσιος : ut, βλάξ άνες, βλακίσις, βλακίσις, *stupidus*.

Comparatio anomala.

PLVRIMA in ος definentia ab analogia decedunt : ut,

Αγαθός | άμείνων *melior*,
bonus,

άγαθώτατος *optimus*.

άρείων,

άριστος.

κρείσσων κρείττων κάρρων,

κράτιστος.

Εσθλός | λωίων λάρων,

λώιστος λώιστος.

βελτίων βέλτερος,

βέλτιστος βέλτιος.

φέρτερος,

φέρτατος φέριστος φέρτιστος.

Καλός | καλλίων,

καλλιστος.

Κακός | κακώτερος κακίων *pejor*,

κάκιστος *peffimus*.

malus,

χρείων χρείων,

χείριστος.

Μικρός | μικρότερος μείων *minor*,

μικρότατος μείστος *minimus*

parvus,

ελάσσων,

ελάχιστος.

ήσσων,

ήκιστος.

Ἀισχρός *turpis*, αίσχίων *turpior*, αίσχιστος *turpissimus*.

Ἐχθρός *inimicus*, ἐχθίων *inimicior*, ἐχθιστος *inimicissimus*.

Ῥάδιος *facilis*, ράων *facilior*, ράσιος *facillimus*.

Φίλος *amicus*, φίλτερος *amicior*, { φίλτατος *amicissimus*,
φίλιος *poëtica*.

NONNULLA

NONNULLA etiam aliis terminationibus finita ab analogia defleſcunt : ut,

Μεγας *magnus*, μέζων μείζων μάσσω *major*, μέσις *maximus*.
Πολύς *multus*, πλείων πλέων *plus*, πλείσις *plurimus*.

Et alia non pauca ¹.

Attici formant multa per ἰσπερος et ἰσλαος, et nonnulla per ἐσπερος et ἐσλαος, a positivis in ος : ut, λαλος, λαλίσπερος, λαλίσλαος, *loquax*.

COMPARATIVA quaedam irregularia in ων sic infleſcuntur.

Sing. N. ὁ ἡ πλείων, τὸ πλεῖον, G. τοῦ τῆς τοῦ πλείονος,
D. τῷ τῇ τῷ πλείονι, A. τὸν τὴν πλείονα πλείονα,
πλείω, τὸ πλεῖον, V. ὧ πλεῖον.

D. N. et A. τὸ τὰ τὸ πλείονε, G. et D. τοῖν ταῖν τοῖν
πλείονοιν, V. ὧ πλείονε.

P. N. οἱ αἱ πλείονες πλείες πλείους, τὰ πλείονα πλείονα
πλείω, G. τῶν πλειόνων, D. τοῖς ταῖς τοῖς πλείοσι, A.
τοὺς τὰς πλείονας πλείας πλείους, τὰ πλείονα πλείονα
πλείω, V. ὧ πλείονες πλείες πλείους, πλείονα πλείονα
πλείω.

COMPARATIO etiam fit ab aliis orationis partibus.

A substantivis : ut, κέρδος *lucrum*, κερδίων *lucrosior*, κερ-
διστος *lucrosissimus* ; φῶρ *fur*, φωρότερος *furacior*, φωρότατος
furacissimus ; et alia.

A pronomine : ut, αὐτὸς *ipse*, αὐτότατος *ipsissimus* ².

A verbis : ut, φέρω *fero*, φέρτερος *præstantior*, φέρτατος
præstantissimus ; δέω *relinquo*, δεύτερος *posterior*, δευτατος
postremus.

A participio : ut, ἐρρωμένος *corroboratus*, ἐρρωμενέστερος
robustior, ἐρρωμενέστατος *robustissimus*.

Ab adverbiiis : ut, ἄνω *supra*, ἀνώτερος *superior*, ἀνωτα-
τος *supremus* ; ἐγγύς *prope*, ἐγγύτερος *ἐγγίων propior*, ἐγγύ-
τατος *ἐγγιστος proximus* ; κάτω *infra*, κατώτερος *inferior*, κα-

¹ Plures comparationis anomalie videri possunt apud Bæbium.

² Sed a comicis hoc fictum, ut *ipsissimus* apud Latinos, *l'eff*.

ῥώτατος infimus ; μάλα valde, μᾶλλον magis, μάλιστα max-
ime ; πέρα ultra, περαιτέρος ulterior, περαιτάτος ultimus ;
πορρω longe, πορρώτερος remotior, πορρώτατος remotissimus.

A praepositionibus : ut, πρὸ ante, πρότερος prior, πρό-
τατος πρόατος πρῶτος primus ; ὑπὲρ super, ὑπέρτερος superior,
ὑπέρτατος ὑπάτος supremus.

PRONOMEN.

PRONOMINA primitiva sunt ; ἐγὼ ego, σὺ tu, οὗ sui.

Possessiva sunt ; ἐμὸς meus, σὸς tuus, ἐὸς suus, νῶϊτες nos-
ter durum, σφῶϊτες vester durum, ἡμέτερος nos-
ter, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt ; οὗτος hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum, αὐτός ipse. Item ὅς ἢ ὃ, qui quae quod.

Composita sunt ; ἐμαυτοῦ mei ipsius, σεαυτοῦ tui ipsius,
ἐαυτοῦ sui ipsius.

Indefinitum, δέῃνα quidam.

PRIMITIVA sic inflectuntur.

Sing. N. ἐγὼ, G. ἐμοῦ, D. ἐμοί, A. ἐμέ : per aphaeresin
μεῦ, μοί, μέ.

D. N. et A. νῶϊ νῶ, G. et D. νῶϊν νῶν.

P. N. ἡμεῖς, G. ἡμῶν, D. ἡμῖν, A. ἡμᾶς.

Sing. N. σὺ, G. σοῦ, D. σοί, A. σέ '.

D. N. et A. σφῶϊ σφῶ, G. et D. σφῶϊν σφῶν.

P. N. ὑμεῖς, G. ὑμῶν, D. ὑμῖν, A. ὑμᾶς.

Sing. N. caret, G. οὗ, D. οἱ A. εἰ.

D. N. et A. σφῶς σφς, G. et D. σφῶϊν σφῖν.

P. N. σφεῖς, G. σφῶν, D. σφίσι, A. σφᾶς.

POSSESSIVA per tria genera, more adjectivorum, in-
flectuntur.

ἐμὸς,	ἐμῇ,	ἐμῶν.	σφῶϊτερος, σφῶϊτέρα, σφῶϊτερον. ἡμέτερος, ἡμέτερα, ἡμέτερον. ὑμέτερος, ὑμέτερα, ὑμέτερον. σφέτερος, σφετερα, σφέτερον.
σὸς,	σῇ,	σὸν.	
ἐὸς,	ἐῇ,	ἐόν.	
νῶϊτερος, νῶϊτέρα, νῶϊτερον.			

Vocativo caret ; sed pro αὐτῷ in singulari Graeci dicunt αὐτός,
ἐμὸν vel ὁ δέ. Voll.

Item

Item demonstrativa, relativa, et composita, nisi quod finale omittunt in neutro singulari.

Sing. N. et V. οὗτος, αὕτη, τούτο, G. τούτου, ταύτης, τούτου, D. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, A. τούτον, ταύτην, τούτο.

D. N. A. et V. τούτῳ, ταύτα, τούτῳ, G. et D. ταύτοις, ταύταις, τούτοις.

P. N. et V. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, G. τούτων, τούτων, τούτων, D. τούτοις, ταύταις, ταύταις, A. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic et ἐκεῖνος, item αὐτὸς et ὅς relativa¹.

Composita autem carent nominativis; ἐμαυτοῦ et σεαυτοῦ numeris etiam duali et plurali, ἐαυτοῦ duali tantum.

Sing. G. ἐμαυτοῦ ἢς τοῦ, D. ἐμαυτῷ ἢ ἢ, A. ἐμαυτὸν ἢν λό.

Sing. G. σεαυτοῦ ἢς τοῦ, D. σεαυτῷ ἢ ἢ, A. σεαυτὸν ἢν λό.

Sing. G. ἐαυτοῦ vel αὐτοῦ ἢς τοῦ, D. ἐαυτῷ vel αὐτῷ ἢ ἢ, A. ἐαυτὸν vel αὐτὸν ἢν λό.

Plur. G. ἐαυτῶν vel αὐτῶν, D. ἐαυτοῖς vel αὐτοῖς ταῖς τοῖς, A. ἐαυτούς vel αὐτούς τὰς τὰ. Pro quo legitur σφῶν αὐτῶν, σφίσιν αὐτοῖς, σφᾶς αὐτούς.

INDEFINITIVM δεῖνα² quidam, ad hunc modum variatur.

Sing. N. ὁ ἢ τὸ δεῖνα, G. τοῦ τῆς τοῦ δεῖνατος δεινός, δεῖνα, D. τῷ τῇ τῷ δεῖνατι δεινὸν δεῖνα, A. τὸν τὴν τὸ δεῖνα. Caret duali et plurali.

Adjiciunt hic nonnulli nomen τις aliquis, quidam³.

Sing. N. ὁ ἢ τ-ις, τὸ τ-ί, G. τοῦ τῆς τοῦ τ-ινός, D. τῷ τῇ τῷ τ-ινί, A. τὸν τὴν τ-ινά, τὸ τ-ί.

D. N. et A. τὰ τὰ τὰ τ-ινέ, G. et D. τοῖν ταῖν τοῖν τ-ινῶν.

P. N. οἱ αἱ τ-ινές, τὰ τ-ινά, G. τῶν τ-ινῶν, D. τοῖς ταῖς τοῖς τ-ινῶν, A. τοὺς τὰς τ-ινάς, τὰ τ-ινά.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅ, τι⁴; G. οὗ τινός, ἣς τιός, οὗ τινός.

D. ὃ τινι, ἥ τινι, ὃ τινι; A. ὅτινα, ἥτινα, ὅ, τι, etc. quicumque.

¹ Sed carent vocativo.

² Ab inusitato δεῖς.

³ Τίς, quis? interrogativum, acuit penultimam per omnes casus.

⁴ Commate interjecto, ut distinguatur a conjunctione ὅτι, quod. Accentus etiam ratione gen. et dat. per omnes numeros disjunctim scribuntur.

V E R B V M.

VERBORVM tres sunt voces ; activa, passiva, et media utriusque particeps.

CONJUGATIONES sunt tredecim, sex gravitonorum ¹, tres contractorum, et quatuor verborum in μι.

Conjugationes dignoscuntur per literas characteristicas, vel figurativas, quae et indices appellantur.

CHARACTERISTICA est triplex ; praesentis, futuri primi, et perfecti ; quae in gravitonis activis, unde caetera formantur, ultimam vocalem antecedit : sed in πλ, κλ, μν, prior litera est characteristica.

Characteristicae in conjugatione

	Praes.	Fut.	Perf.
Prima	{ τ τέρ-πω ε λει-εω φ γρά-φω πλ τυ-πλω	{ ψ { τέρ-ψω λει-ψω γρά-ψω τυ-ψω	{ φ { τέτερ-φα <i>delecto.</i> λέλει-φα <i>sacrifico.</i> γέγρα-φα <i>scribo.</i> τέτυ-φα <i>verbero.</i>
Secunda	{ κ πλέ-κω γ λέ-γω χ έρε-χω κλ τι-κλω	{ ξ { πλέ-ξω λέ-ξω έρε-ξω τέ-ξω	{ χ { πέπλε-χα <i>plico.</i> λέλε-χα <i>dico.</i> έέρε-χα <i>rigo.</i> τέτε-χα <i>pario.</i>
Tertia	{ τ άνύ-τω δ. ά-δω θ πεί-θω	{ σ { άνύ-σω ά-σω πεί-σω	{ κ { ήνυ-κα <i>perficio.</i> ή-κα <i>cano.</i> πέπει-κα <i>suadeo.</i>
Quarta	{ σσ πλα-σσω τλ όρύ-τλω ² ζ φρά-ξω	{ σ { πλά-σω et { όρύ-ξω ξ φρά-σω	{ κ { πέπλα-κα <i>figo.</i> et { ώρυ-χα <i>fodio.</i> χ πέφρα-κα <i>dico.</i>
Quinta	{ λ ψάλ-λω μ νέ-μω ν φαι-νω ρ σπεί-ρω μν τέ-μνω	{ ω { ψαλ-ω νεμ-ω φαιν-ω σπερ-ω τέμ-ω	{ κ { έψαλ-κα <i>psallo.</i> νενέμη-κα <i>distribuo.</i> χ { πέφαι-κα <i>ostendo.</i> έσπαρ-κα <i>sero.</i> τετέμμηκα <i>scindo.</i>
Sexta	{ ω purum τί-ω	{ σ { τί-σω	{ κ { τέτικα <i>honoro.</i>

¹ Vel barytonorum. De ratione nominis vide supra, p 3, ant. 2.

² Attici progemina σσ usurpant geminum τλ ; ut, πλάσσω πλάττω, έγέρω έγείτω : de quibus plura infra dicentur.

TEMPORA sunt octo in voce activa et media; praesens, praeteritum imperfectum, perfectum, plusquam perfectum, indefinitum primum et secundum, futurum primum et secundum. In passiva additur paulo post futurum.

Tempora praecipua sunt praesens, futurum primum, et perfectum; sed in voce passiva praesens, perfectum, et indefinitum secundum.

Tempora cognata sunt:

Praesens, imperfectum, indefinitum secundum, futurum secundum, et perfectum medium.

Futurum primum, et indefinitum primum.

Perfectum et plusquam perfectum; quibus in passiva voce congruunt paulo post futurum, indefinitum primum, et futurum primum.

MODI sunt quinque; indicativus, imperativus, optativus, subjunctivus, et infinitivus.

CUM prima persona pluralis exit in $\mu\epsilon\nu$, prima dualis deest ¹.

Cum tertia pluralis exit in $\sigma\iota$ vel $\tau\alpha\iota$, tertia dualis eadem est cum secunda ².

Obs. 1. Tertiis personis verborum in ι vel ϵ desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus sequatur; et apud poetas ante consonam.

Obs. 2. Persona secunda et tertia singularis in subjunctivo verbi activi, et secunda singularis temporum in $\mu\alpha\iota$, habent ι subscriptum finalibus α , η , ω . Eaedem vocales ante $\mu\epsilon\nu$ sub se habent ι in perfecto optativi vocis passivae, retinentque per omnes personas et numeros. In quacunque denum persona cujuscunque temporis aut modi eliditur ι per contractionem factam in has vocales, eisdem subscribitur.

¹ Hoc est in omnibus temporibus activae vocis, indefinitis passivis, perfecto et plusquam perfecto medio.

² Hoc est in praesenti, futuris, et perfecto indicativi, et in singulis temporibus subjunctivi, per omnes voces.

*Paradigma verbi gravitoni
in voce activa.*

Modus indicativus ¹.

Tempus praesens.

S. τύπῃ-ω, τύπῃ-εις, τύπῃ-ει;	} verbero.
D. τύπῃ-έλον, τύπῃ-έλον;	
P. τύπῃ-ομεν, τύπῃ-ετε, τύπῃ-ουσι.	

Unde imperfectum.

S. ἔτυπῃ-ον ἔτυπῃ-ες, ἔτυπῃ-ε;	} verberabam.
D. ἐτύπῃ-έλον, ἐτυπῃ-έλην;	
P. ἐτυπῃ-ομεν, ἐτύπῃ-ετε, ἐτυπῃ-ον.	

Futurum primum.

S. τύψ-ω, τύψ-εις, τύψ-ει;	} verberabo.
D. τύψ-έλον, τύψ-έλον;	
P. τύψ-ομεν, τύψ-ετε, τύψ-ουσι.	

Unde indefinitum primum ².

S. ἔτυψ-α, ἔτυψ-ας, ἔτυψ-ε;	} verberavi.
D. ἐτύψ-αλον, ἐτυψ-άλην;	
P. ἐτύψ-αμεν, ἐτύψ-ατε, ἔτυψ-αν.	

Perfectum.

S. τέλυφ-α, τέλυφ-ας, τέλυφ-ε;	} verberavi.
D. τέλυφ-αλον, τέλυφ-άλον;	
P. τέλυφ-αμεν, τέλυφ-ατε, τέλυφ-ασι.	

¹ A modo indicativo reliqui omnes deducuntur.

² Indefinita, quae et Graeca appellatione *αορίσσι* vocantur, sunt tempora incertae significationis. Nunc enim pro perfecto, nunc pro plusquam perfecto, interdum pro imperfecto ponuntur. Imo futuri etiam significationem quandoque habent, praesertim in modo imperativo et subjunctivo.

Unde plusquam perfectum.

S. ἐτέλυθ-ειν, ἐτέλυθ-εις, ἐτέλυθ-ει ;	} verberaveram.
D. ἐτέλυθ-ειλον, ἐτέλυθ-ειλην ;	
P. ἐτέλυθ-ειμεν, ἐτέλυθ-ειτε, ἐτέλυθ-εισαν.	

Indefinitum secundum.

S. ἔτυπ-ον, ἔτυπ-ες, ἔτυπ-ε ;	} verberavi.
D. ἔτύπ-ειον, ἔτυπ-ειην ;	
P. ἔτύπ-ομεν, ἔτύπ-ετε, ἔτυπ-ον.	

Unde futurum secundum.

S. τυπ-ῶ, τυπ-εῖς, τυπ-εῖ ;	} verberabo.
D. τυπ-είτον, τυπ-εῖτον ;	
P. τυπ-οῦμεν, τυπ-είτε, τυπ-οῦσι.	

Modus imperativus.

Praesens et imperfectum.

S. τύπλ-ε, τυπλέτω ;	} verbera.
D. τύπλ-ειλον, τυπλέων ;	
P. τύπλ-είε, τυπλέωσαν.	

Indefinitum primum.

S. τύψ-ον, τυψ-άτω ;	} verberato tu ¹ .
D. τύψ-αιον, τυψ-άων ;	
P. τύψ-αίε, τυψ-άωσαν.	

Perfectum et plusquam perfectum.

S. τέλυθ-ε, τέλυθ-έτω ;	} verberaveris tu ² .
D. τέλυθ-ειλον, τέλυθ-έων ;	
P. τέλυθ-είε, τετυθ-έωσαν.	

Indefinitum secundum.

S. τύπ-ε, τυπ-έτω ;	} verberato tu ¹ .
D. τύπ-ειλον, τυπ-έων ;	
P. τύπ-είε, τυπ-έωσαν.	

¹ Fac verberaveris, Nouv. Meth.

² Sic Voss. addit tamen : Fac verberaveris, sive, Ille age, ut postmodo verberasse dicaris. Similiter Vrsin. et Veracoy.

Institutio Graecae

Modus Optativus.

*Εἰδε *utinam* ¹.

Praesens et imperfectum.

S.	τύπ-οιμι, τύπ-οις, τύπ-οι;	} <i>verberem</i> vel <i>verberarem</i> ² .
D.	τύπ-οῖλον, τυπ-οῖλην;	
P.	τύπ-οιμεν, τύπ-οῖτε, τύπ-οιεν.	

Futurum primum.

S.	τύψ-οιμι, τύψ-οις, τύψ-οι;	} <i>verberem</i> ³ .
D.	τύψ-οῖλον, τυψ-οῖλην;	
P.	τύψ-οιμεν, τύψ-οῖτε, τύψ-οιεν.	

Indefinitum primum.

S.	τύψ-αιμι, τύψ-αις, τύψ-αι;	} <i>verberaverim</i> ⁴ .
D.	τύψ-αῖλον, τυψ-αῖλην;	
P.	τύψ-αιμεν, τύψ-αῖτε, τύψ-αιεν.	

Indefinitum Aeolicum ⁵.

S.	τύψ-εἰα, τύψ-εἰας, τύψ-εἰε;	} <i>verberaverim</i> .
D.	τυψ-εἰάλον, τυψ-εἰάλην;	
P.	τυψ-εἶαμεν, τυψ-εἶατε, τύψ-εἶαν.	

Perfectum et plusquam perfectum.

S.	τέλύφ-οιμι, τέλύφ-οις, τέλύφ-οι;	} <i>verberavisssem</i> ⁶ .
D.	τέλύφ-οῖλον, τέλυφ-οῖλην;	
P.	τέλύφ-οιμεν, τέλύφ-οῖτε, τέλύφ-οιεν.	

Indefinitum secundum.

S.	τύπ-οιμι, τύπ-οις, τύπ-οι;	} <i>verberaverim</i> ⁷ .
D.	τύπ-οῖλον, τυπ-οῖλην;	
P.	τύπ-οιμεν, τύπ-οῖτε, τύπ-οιεν.	

¹ Vt Latini optativis praeposunt *utinam*, sic Graeci suum εἶδε; ut, εἶδε τύπ-οιμι, *utinam verberem*: modus tamen hic plerumque viam habet potentialem.

² Solum *verberarem*, Gretser. et Voss.

³ Vel *verberaturus sim*, Vrsin.

⁴ Addit *verberem* vel *verberavisssem* Vrsin.

⁵ Vñtatissimum esse hoc tempus apud omnes scriptores, maximè in secunda et tertia singulari, et tertia plurali, notat *Gretserus*.

⁶ *Verberaverim* seu *verberavisssem*, Vrsin.

⁷ Addit *verberem* vel *verberavisssem* Id.

Futurum

Futurum secundum.

- S. τυπ-οῖμι, τυπ-οῖς, τυπ-οῖ ;
 D. τυπ-οῖτον, τυπ-οῖτην ;
 P. τυπ-οῖμεν, τυπ-οῖτε, τυπ-οῖεν. } verberavero ¹.

Modus subjunctivus.

'Εὰν *si* ².

Praesens et Imperfectum.

- S. τῶπι-ω, τῶπι-ης, τυπῖ-η ;
 D. τῶπι-ήλον, τῶπι-ήλον ;
 P. τῶπι-ωμεν, τῶπι-ήε, τῶπι-ωσι. } verberem vel verberarem.

Indefinitum primum.

- S. τύψ-ω, τύψ-ης, τύψ-η ;
 D. τύψ-ήλον, τύψ-ήλον ;
 P. τύψ-ωμεν, τύψ-ήε, τύψ-ωσι. } verberavero ³.

Perfectum et plusquam perfectum.

- S. τέλυφ-ω, τέλυφ-ης, τέλυφ-η ;
 D. τέλυφ-ήλον, τέλυφ-ήλον ;
 P. τέλυφ-ωμεν, τέλυφ-ήε, τέλυφ-ωσι. } verberaverim vel verberavissim.

Indefinitum secundum.

- S. τύπ-ω, τύπ-ης, τύπ-η ;
 D. τύπ-ήλον, τύπ-ήλον ;
 P. τύπ-ωμεν, τύπ-ήε, τύπ-ωσι ; } verberavero ³.

Modus infinitivus.

Praesens et imperfectum, τυπῖ-ειν verberare.

Futurum primum, τύψ-ειν verberaturum esse.

Indefinitum primum, τύψ-αι verberavisse ⁴.

Perfectum et plusquam perfectum, τέλυφ-έναι verberâsse.

Indefinitum secundum, τυπ-εῖν verberavisse ⁴.

Futurum secundum, τυπ-εῖν verberaturum esse.

¹ Verberem, Vett. editt. verberem vel verberaturus sim, Vrsin.² Inflexioni subjunctivorum adhibent multi conjunctionem εἰν ; ut, εἰν τῶπιω, si verberem. At sine causa id factum, ut εἰσα in optativo, censet Vrsinus.³ Vrsinus addit verberem, verberaverim, et verberavissim.⁴ Vel verberare, Id.

PARTICIPIA.

Praesens et imperfectum.

M. ὁ τύπῃ-ων, τοῦ τύπῃ-όντος ;	} verberans.
F. ἡ τύπῃ-ουσα, τῆς τύπῃ-ούσης ;	
N. τὸ τύπῃ-ον, τοῦ τύπῃ-όντος.	

Futurum primum.

M. ὁ τύψῃ-ων, τοῦ τύψῃ-όντος ;	} verberaturus.
F. ἡ τύψῃ-ουσα, τῆς τύψῃ-ούσης ;	
N. τὸ τύψῃ-ον, τοῦ τύψῃ-όντος.	

Indefinitum primum.

M. ὁ τύψῃ-ας, τοῦ τύψῃ-αντος ;	} qui verberavit.
F. ἡ τύψῃ-ασα, τῆς τύψῃ-άσης ;	
N. τὸ τύψῃ-αν, τοῦ τύψῃ-αντος.	

Perfectum et plusquam perfectum.

M. ὁ τέλυφῃ-ως, τοῦ τέλυφῃ-ότος ;	} qui verberavit ² .
F. ἡ τέλυφῃ-υία, τῆς τέλυφῃ-υίας ;	
N. τὸ τέλυφῃ-ως, τοῦ τέλυφῃ-ότος.	

Indefinitum secundum.

M. ὁ τυπῃ-ὼν, τοῦ τυπῃ-όντος ;	} qui verberavit.
F. ἡ τυπῃ-ούσα, τῆς τυπῃ-ούσης ;	
N. τὸ τυπῃ-ὼν, τοῦ τυπῃ-όντος.	

Futurum secundum.

M. ὁ τυπῃ-ῶν, τοῦ τυπῃ-όντος ;	} verberaturus.
F. ἡ τυπῃ-ούσα, τῆς τυπῃ-ούσης ;	
N. τὸ τυπῃ-ῶν, τοῦ τυπῃ-όντος.	

¹ Participia praeteritum et futurum secundum peculiarem inflectendi rationem sibi vindicant, caetera adjectivorum trium terminationum formam sequuntur.

² Vel verberaverat, Virsin,

Conjugationes verborum graecorum aeternae vocis per omnes modos et tempora.

Prima conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Praef.	τύπτω,	τύπτε,	τύπτοιμι,	τύπτω,	τύπτειν,	τύπτον.
Imperf.	τύπτον,		τύπτοιμι,			
Fut. 1.	τύψω,	τύψον,	τύψαιμι,	τύψω,	τύψειν,	τύψων.
Indef. 1.	τύψα,					
Perf.	τέτυψα,	τέτυψε,	τέτυποιμι,	τέτυψω,	τέτυψεναι,	τέτυψας.
Plusq.	έτετυψα,					
Indef. 2.	έτετυπον,	τύπτε,	τύπτοιμι,	τύππω,	τύπτειν,	τύππων.
Fut. 2.	τύπω,		τύπτοιμι,		τύπτειν,	τύππων.

Secunda conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Praef.	λέγω,	λέγε,	λέγοιμι,	λέγω,	λέγειν,	λέγων.
Imperf.	ελεγον,		λέγοιμι,			
Fut. 1.	λέξω,	λέξον,	λέξαιμι,	λέξω,	λέξειν,	λέξων.
Indef. 1.	λέξαι,					
Perf.	ρέλεξα,	ρέλεξε,	ρέλεχοιμι,	ρέλεξω,	ρέλεξεσθαι,	ρέλεξας.
Plusq.	ερελεξα,					
Indef. 2.	ερελεγον,	λέγε,	λέγοιμι,	λέγω,	λέγειν,	λέγων.
Fut. 2.	λέγω,		λέγοιμι,	λέγω,	λέγειν,	λέγων.

Tertia

Incepsitum Aeolicum τόσσα hic omittitur, et in reliquis conjugationibus.

Tertia conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Praef.	ᾠείθ-ω,	ᾠείθ-ε,	ᾠείθ-οιμι,	ᾠείθ-ω,	ᾠείθ-ειν,	ᾠείθ-ων.
Imperf.	ᾠείθ-ον,					
Fut. 1.	ᾠείσ-ω,	ᾠείσ-ον,	ᾠείσ-οιμι,	ᾠείσ-ω,	ᾠείσ-ειν,	ᾠείσ-ων.
Indef. 1.	ᾠείσ-α,		ᾠείσ-αιμι,	ᾠείσ-ω,	ᾠείσ-αι,	ᾠείσ-ας.
Perf.	ᾠέπεικ-α,	ᾠέπεικ-ε,	ᾠέπεικ-οιμι,	ᾠέπεικ-ω,	ᾠέπεικ-ειναι,	ᾠέπεικ-ώς.
Plusq.	ᾠέπεεικ-ειν,					
Indef. 2.	ᾠείθ-ον,	ᾠείθ-ε,	ᾠείθ-οιμι,	ᾠείθ-ω,	ᾠείθ-ειν,	ᾠείθ-ων.
Fut. 2.	ᾠείθ-ω,		ᾠείθ-οιμι,		ᾠείθ-ειν,	ᾠείθ-ων.

Quarta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Praef.	φράζ-ω,	φράζ-ε,	φράζ-οιμι,	φράζ-ω,	φράζ-ειν,	φράζ-ων.
Imperf.	φράζ-ον,					
Fut. 1.	φράσ-ω,	φράσ-ον,	φράσ-οιμι,	φράσ-ω,	φράσ-ειν,	φράσ-ων.
Indef. 1.	φράσ-α,		φράσ-αιμι,	φράσ-ω,	φράσ-αι,	φράσ-ας.
Perf.	φέφρακ-α,	φέφρακ-ε,	φέφρακ-οιμι,	φέφρακ-ω,	φέφρακ-ειναι,	φέφρακ-ώς.
Plusq.	φέφρακ-ειν,					
Indef. 2.	φράδ-ον,	φράδ-ε,	φράδ-οιμι,	φράδ-ω,	φράδ-ειν,	φράδ-ων.
Fut. 2.	φράδ-ω,		φράδ-οιμι,		φράδ-ειν,	φράδ-ων.

Quinta

Quinta conjugatio.

Quinta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Praef.	ῥαεῖρ-ω,	ῥαεῖρ-ε,	ῥαεῖρ-οιμι,	ῥαεῖρ-ω,	ῥαεῖρ-ειν,	ῥαεῖρ-ων.
Imperf.	ῥαεῖρ-ον,				ῥαεῖρ-ειν,	ῥαεῖρ-ων.
Fut. 1.	ῥαεῖρ-ω,	ῥαεῖρ-ον,	ῥαεῖρ-οιμι,	ῥαεῖρ-ω,	ῥαεῖρ-αι,	ῥαεῖρ-ας.
Indef. 1.	ῥαεῖρ-α,					
Perf.	ῥαεῖρ-α,					
Plufq.	ῥαεῖρ-α,					
Indef. 2.	ῥαεῖρ-ειν,	ῥαεῖρ-ε,	ῥαεῖρ-οιμι,	ῥαεῖρ-ω,	ῥαεῖρ-ειν,	ῥαεῖρ-ων.
Fut. 2.	ῥαεῖρ-ω,		ῥαεῖρ-οιμι,	ῥαεῖρ-ω,	ῥαεῖρ-ειν,	ῥαεῖρ-ων.

Sexta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Praef.	ἰκνύ-ω,	ἰκνύ-ε,	ἰκνύ-οιμι,	ἰκνύ-ω,	ἰκνύ-ειν,	ἰκνύ-ων.
Imperf.	ἰκνύ-ον,				ἰκνύ-ειν,	ἰκνύ-ων.
Fut. 1.	ἰκνύ-ω,	ἰκνύ-ον,	ἰκνύ-οιμι,	ἰκνύ-ω,	ἰκνύ-αι,	ἰκνύ-ας.
Indef. 1.	ἰκνύ-α,					
Perf.	ἰκνύ-α,					
Plufq.	ἰκνύ-ειν,					
Indef. 2.	ἰκνύ-ον,	ἰκνύ-ε,	ἰκνύ-οιμι,	ἰκνύ-ω,	ἰκνύ-ειν,	ἰκνύ-ων.
Fut. 2.	ἰκνύ-ω,		ἰκνύ-οιμι,	ἰκνύ-ω,	ἰκνύ-ειν,	ἰκνύ-ων.

E

Temporibus

Institutio Graecae

Temporum formatio.

Praesens.

PRAESENS est thema et fundamentum verbi :
τύπω.

Imperfectum.

IMPERFECTVM formatur a prima persona singulari praesentis, mutando ω in ον, et praeponendo augmentum : ut, τύπῳ, ἔτυπῳ.

Augmentum.

AVGMENTVM est duplex, syllabicum et temporale.

SYLLABICVM augmentum est ε, cum verbum incipiat a consonante : tunc enim ε praefigitur imperfecto, plurquam perfecto, indefinito primo, et indefinito secundo modi indicativi ; sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε syllabicum augmentum in temporale η : ut, ἔμελλον, ἤμελλον *futurus eram*.

Verbis incipientibus ab ο vel ω Attici praefigunt ε : ut, ὀράω *video*, εώραον.

Poetae praeponunt ε indefinitis, sive a vocali sive a diphthongo incipientibus : ut, εἶπα, pro εἶπα *dixi*.

Si verbum incipiat a ρ, geminatur ρ post ε : ut, ἔρριπον, ἔρριπον.

TEMPORALE augmentum est, cum verbum incipiat a mutabili vocali, vel a mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt, α, ε, ο : α et ε mutantur in η ; ut, ἀκούω *audio*, ἤκουον ; ἐρείδω *firmiter*, ἤρειδον : et ο mutantur in ω ; ut, ὀρύττω *fodio*, ὤρυττον.

Mutabiles diphthongi sunt, αι, αυ, οι : αι mutantur in η ; ut, αἶρω *tollo*, ἤρον : αυ in αυ ; ut, ἀδύναμις *augere*, αὐξάνω : οι in ω ; ut, οἰκίζω *aedifico*, οἰκίζω.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Im-

Immutabiles vocales sunt η, ι, υ, ω : ut, ἡχέω *sono*, ἡχέον; ἰξέω *occipor*, ἰξέον; ὕβριζω *injuria afficio*, ὕβριζον; ὠθώ *impello*, ὠθον.

Immutabiles diphthongi sunt ει, ευ, ου : ut, εἰκάζω *assimilo*, εἰκάζον; εὐθύνω *dirigo*, εὐθύνον; οὐτάζω *vulnero*, οὐτάζον.

Attice tamen ευ mutatur in ην : ut, εὐχομαι *opto*, ηὐχόμεν.

Obs. 1. Quatuor sunt verba incipientia ab α, quae augmentum non admittunt : ut, ἄω *spiro*, ἄον; αἶω *audio*, αἶον; ἀνδέσσω *insuetus sum*, ἀνέδεσσον; ἀνδίζομαι *taedio afficior*, ἀνδίζομην.

Obs. 2. Quaedam ab ε incipientia pro augmento adsciscunt : post ε : ut, ἔχω *habeo*, εἶχον; ἔλω *capio*, εἶλον; sic ἔχω, ἐλκύνω, ἐλκύνω *traho*; ἔρπο, ἐρπύζω *serpo*; ἐσθίω *sto*, ἔπομαι *sequor*, ἐρέω *dico*, ἐσθιάω *convivio excipio*; ἔζω *sedeo*, ἐάω *sino*, ἐώ *induo*, ἐρύω *traho*; ἔδω, ἐδίξω *assuefacio*; ἐρίεζομαι *operor*; ἔπα *dico*, εἶπον, quod servat augmentum in omnibus modis. Sed ἐορτάζω *festum celebros*, facit ἐορτάζον et ἐώρταζον.

Obs. 3. Quaedam etiam ab ο incipientia nullum habent augmentum : ut, οἰακίζω *gubernare*, οἰνίζω *vinum redde*; οἰωνίζομαι *auguror*, οἶομαι *solus ago*, οἰμάω *impetu ruo*; et quaedam alia. Sed οἶνοχέω *vinum infundo*, et οἰμῶζω *ploro*, recipiunt vel omittunt augmentum.

Augmentum compositorum.

VERBA composita augmentum habent in medio, si incipiant a praepositione, vel adverbis δυσ et ευ ante mutabilem : ut, ἐναλλάσσω *immuto*, ἐνέλλασσον; προσβάλλω *adjicio*, προστέβαλλον; δυσταρεστέω *displiceo*, δυσηρέστεον; ευεργετέω *benefacio*, ευηργέτεον.

Pauca tamen, quae a praepositione incipiunt, hic excipi debent : ut, ἀμφισβητέω *ambigo*, ἀμφισβητέον; sic ἀμρι-

ἐννυμι *induo*, ἀνοίγω *aperio*, ἀνιχομένη *occurro*, ἀνιδιμάω, *versor*, ἀφεύω *accendo*, ἀφηνιάζω *detrecto*, ἀφίημι *dimittō*, ἐμμελῶ *curo*, ἐνέπω *dico*; καθεύδω *dormio*, καθέζομαι, καθήμαι *sedeo*, καθίζω *sedere facio*.

RELICVA augmentum habent in initio: ut, φιλοσοφῶ *philosophor*, ἐφιλοσοφῶ *phileo*; παιδαρχέω *pareo*, ἐπαιδαρχέω *educo*; λογιέω *confiteor*, ὁμολόγηον; παλιολογέω *repeto*, ἐπαλιολογέω *repeto*; ἀφ' οὐνέω *desipio*, ἠφρόνισον; δυστυχέω *infelix sum*, ἐδυστύχεω *infelix sum*.

QVAEDAM autem et in principio, et in medio, augmentum habent: ut, ἐνοχλέω *turbo*, ἠνόχλεον; ἀναρθῶ *corripio*, ἠνάρθω.

PRÆPOSITIONES in compositis, si vocalibus præcedantur, finalem suam amittunt vocalem: ut, ἐπέχω *continuo*, ὑπὸ *sub*. Retinent autem περί et πρό; ut, περιέχω *continuo*, προσάω *præcedo*; et aliquando ἀμφί; ut, ἀμφερίσσω *circumpono*, ἀμφιερύσσω *circumpono*. Πρό tamen sæpe contrahitur: ut, προέχω *præcedo*, προύχω *præcedo*.

Praepositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata: ut, κατάπλομαι *attingo*, ἀκατάπλομαι *attingo*.

Iones nonnunquam abijciunt augmentum ex imperfecto, plusquam perfecto, et utroque indefinito: ut, ἔτυπον pro ἔτυπτον, τέψα pro ἔτυψα, τέλφειν pro ἔτέλφεον, τυπον pro ἔτυπον.

Futurum primum.

FUTVRVM primum formatur a prima persona singulari praesentis, mutando ultimam syllabam in conjugatione.

Prima	} in {	ψω,
Secunda		ξω,
Tertia		σω,
Quarta		σω et ξω,
Quinta		λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ circumflexa,
Sexta		σω:

ut in tabula jam allata expositum fuit¹.

¹ Vid. pag. 40.

Ex desinentibus autem in σσω et ττω alia formant futurum in σω, alia in ξω, et alia in utroque; quae usus docebit.

Desinentium in ξω multa efferunt futurum per ξω; ut, αἰξω *divido*, ἐναγίζω *interficio*, κράξω *clamo*, μασιξω *flallo*, οἰμῶξω *ploro*, ῥέξω *facio*, σπάζω *stillo*, σφάζω *occido*: pauca per γέω; ut, κλάξω *frango*, πλάξω *seduco*: et quaedam per ξω et σω; ut, ἀσπάζω *rapio*, βάξω *liquor*, βασιάω *porto*, θεριξω *meto*, παιξω *ludo*. Σαλπίζω autem, *tubiano*, facit σω et γέω¹.

PENULTIMA futuri primi semper fere² longa est, nisi in quinta conjugatione, ubi semper corripitur: vel elidendo secundam consonantem; ut, τέμνω *scindo*, τεμῶ: vel secundam vocalem diphthongi; ut, φαίνω *ostendo*, φαίνω: vel corripiendo ancipitem; ut, κρίνω *judico*, κρίνω.

Disyllaba in έω formant futurum in εύσω: ut, πλέω *navigo*, πλεύσω; ῥέω *fluo*, ῥεύσω: praeter δέω *ligo*, δήτω.

Quaedam futura spiritum thematis non servant; ut, θρέψω, a τρέφω *nutrio*; θρέξω, a τρέχω *curro*; ἔξω, ab ἔχω *habeo*³; θύψω, a τύφω *fumum excito*⁴.

Obs. 1. In polysyllabis quartae conjugationis Attici tollunt ζ, et circumflectunt ῶ: ut, νομίζω *arbitror*, νομῶ; βαδίζομαι *gradior*, βαδιοῦμαι.

Obs. 2. Dores mutant in quarta conjugatione ξω in ῶ: ut, καμάσσω pro καμάξω, *lascivio*: et futura in σω in ξω; ut, βαδίζω *eo*, βαδίτω, βαδίξω.

Obs. 3. Aeoles efferunt futurum in ρῶ per σω: ut, ῥῶ *excito*, ὄρῶ, ὄρσω.

¹ De his videatur *Busbius*, qui multa alia collegit.

² Priores editiones vocem *fere* omittunt; multa tamen verba in αζω et ξω desinentia penultimam futuri primi correptam habere ostendit *Clarkius*, ad *Iliad.* 1. v. 140.

³ Ob differentiam adverbii ἔξω *extra*.

⁴ In his spiritus thematis a posteriori ad priorem syllabam retrahitur.

Obs. 4. Poëtae in futuro sextae conjugationis saepe abijciunt σ : ut, $\delta\eta\omega$ *inveniam*, pro $\delta\eta\sigma\omega$, a $\delta\eta\omega$; $\kappa\lambda\epsilon\iota\omega$ *claudam*, pro $\kappa\lambda\epsilon\iota\sigma\omega$; et $\kappa\acute{\epsilon}\omega$ seu $\kappa\acute{\epsilon}\iota\omega$, *cubabo*, pro $\kappa\acute{\epsilon}\sigma\omega$, a $\kappa\acute{\epsilon}\omega$.

Indefinitum primum.

INDEFINITVM primum formatur a prima persona singulari futuri primi, mutando ω in α , et praeponendo augmentum : ut, $\tau\acute{\upsilon}\psi\omega$, $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\psi\alpha$.

Penultima indefiniti primi semper fere longa est, unde in quinta conjugatione α mutatur in η ; ut, $\psi\alpha\lambda\omega$, $\acute{\epsilon}\psi\eta\lambda\alpha$: ϵ in $\epsilon\iota$: ut $\sigma\pi\epsilon\rho\omega$, $\acute{\epsilon}\sigma\pi\epsilon\iota\alpha$.

Quinque sunt indefinita prima, quae futuri primi characteristicam non assumunt : ut, $\acute{\epsilon}\delta\eta\mu\alpha$ *posui*, $\acute{\epsilon}\delta\omega\mu\alpha$ *dedi*, $\acute{\eta}\mu\alpha$ *missi*, $\acute{\epsilon}\iota\mu\alpha$ *dixi*, $\acute{\eta}\gamma\epsilon\mu\alpha$ *tuli*.

Ex quibusdam indefinitis primis σ excluditur : ut, pro $\acute{\epsilon}\chi\epsilon\upsilon\sigma\alpha$, $\acute{\epsilon}\chi\epsilon\upsilon\alpha$, $\acute{\epsilon}\chi\epsilon\alpha$, a $\chi\acute{\epsilon}\omega$ *fundo* ; $\acute{\epsilon}\kappa\alpha\upsilon\sigma\alpha$, $\acute{\epsilon}\kappa\eta\alpha$, a $\kappa\acute{\alpha}\iota\omega$ *uro* ; $\acute{\epsilon}\sigma\epsilon\upsilon\sigma\alpha$, $\acute{\epsilon}\sigma\epsilon\upsilon\alpha$, a $\sigma\epsilon\upsilon\omega$ *musco* ; $\acute{\eta}\lambda\epsilon\upsilon\alpha$, ab $\acute{\alpha}\lambda\epsilon\iota\omega$ *vilo* ; et $\acute{\eta}\kappa\epsilon\iota\alpha$, ab $\acute{\alpha}\kappa\acute{\epsilon}\omega$ *fano*.

Perfectum.

PERFECTVM formatur a prima persona singulari futuri primi, mutando in conjugatione

Prima $\psi\omega$ in $\phi\alpha$,

Secunda $\xi\omega$ in $\chi\alpha$,

Tertia $\sigma\omega$ in $\kappa\alpha$,

Quarta $\sigma\omega$ in $\kappa\alpha$,

et $\xi\omega$ in $\chi\alpha$,

Quinta ω in $\kappa\alpha$,

sed $\mu\omega$ in $\mu\eta\kappa\alpha$,

Sexta $\sigma\omega$ in $\kappa\alpha$.

Et praefigitur prima consonans thematis cum ϵ , si verbum incipiat a simplici consonante :

ut, $\tau\upsilon\pi\lambda\omega$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\alpha$: vel a muta

cum liquida : ut, $\gamma\rho\acute{\alpha}\phi\omega$, $\gamma\acute{\epsilon}\gamma\rho\alpha\phi\alpha$. In aliis ϵ tantum praepo-

ponitur : ut, $\xi\acute{\alpha}\omega$ *vivo*, $\acute{\epsilon}\xi\eta\mu\alpha$;

$\sigma\kappa\acute{\alpha}\pi\lambda\omega$ *sodio*, $\acute{\epsilon}\sigma\kappa\alpha\phi\alpha$.

Cum verbum incipiat ab aspirata, adsumit suam tenuem : ut, $\delta\acute{\iota}\omega$ *sacrifico*, $\tau\acute{\epsilon}\delta\omega\mu\alpha$. Si incipiat a ρ , geminatur ρ , et ϵ praefigitur : ut, $\rho\acute{\iota}\nu\lambda\omega$ *praecipito*, $\acute{\epsilon}\rho\rho\acute{\iota}\varsigma\alpha$.

¹ Sed $\gamma\epsilon\gamma\rho\acute{\epsilon}\omega$ *arigib.* et $\gamma\epsilon\gamma\rho\acute{\iota}\omega$ *notum facio*, ϵ solum praefigunt ; $\acute{\epsilon}\gamma\mu\acute{\epsilon}\mu\eta\kappa\alpha$ enim et $\acute{\epsilon}\gamma\mu\acute{\epsilon}\mu\eta\alpha$ tantum sunt in usu.

Si verbum incipiat a vocali vel diphthongo mutabili, idem erit initium perfecti et imperfecti: ut, ἤκοντο, ἤκουκα, ab ἀκούω *audio*.

Disyllaba quintae conjugationis mutant ε futuri in α: ut, στέλλω *mitto*, στέλω, ἐστέλλα¹.

Disyllaba in εῖνω, ἰνω, ὕνω, abijciunt υ futuri in perfecto: ut, κτείνω *interficio*, κτενῶ, ἐκτείνω; κρίνω *judico*, κρινῶ, ἐκρίνω; θύνω *ruo*, θυνῶ, ἐθύνω. Caetera mutant υ in γ: ut, φαίνω *ostendo*, πέφασκα; μόλυνω *contamino*, μεμόλυσκα².

Verba incipientia a κλ vel μν repetunt primam literam thematis: ut, κλάομαι *possideo*, κέκλημαι; μνάομαι *commemoro*, μέμνημαι; praeter κτείνω *occido*, ἐκτείνω.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus praeposunt duas priores literas thematis; et tertia syllaba corripitur, si perfectum tres syllabas excesserit: ut, ἀλάδω *violō*, ἤληκα, ἀλήλεκα³.

Si verbum incipiat a λ, vel μ, Attici praefigunt α: ut, εἰληφα, ab inusitato λήφω *capio*; μείρομαι *sortior*, εἰμαρμαι, unde εἰμαρμένον *sortis, fatum*.

In disyllabis primae et secundae conjugationis Attici convertunt ε penultimam praesentis in ο: ut, στήσσω *verto*, ἐστήσφα; κλέπτω *furo*, ἐκέκλσφα.

Plusquam perfectum.

PLUSQVAM PERFECTVM formatur a prima persona singulari perfecti, mutando α in ειν; et praeposendo augmentum ε, si perfectum incipiat a consonante: ut, τετύφα, ἐτετύφειν⁴.

Indefinitum secundum.

INDEFINITVM secundum formatur a prima persona

¹ Retinetur autem ε futuri in μῶ: ut, νεμῶ, τετέμνηα.

² Vid. supra, pag. 2. not. 8.

³ Sed ἐσείδω, ἤσεικα, ἐσέσεικα.

⁴ In reliquis verò idem est principium perfecti et plusquam perfecti.

singulari praesentis, mutando ω in $\omicron\nu$, praponendo augmentum, et servando characteristicam praesentis: ut $\gamma\rho\acute{\alpha}\phi\omega$ $\epsilon\gamma\rho\alpha\phi\omicron\nu$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\omega$ $\epsilon\tau\upsilon\pi\omicron\nu$.

Penultima hujus indefiniti plerumque brevis est; unde si penultima praesentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur: ut, $\kappa\acute{\alpha}\mu\omega$ *laboro*, $\epsilon\kappa\alpha\mu\omicron\nu$.

Vocales et diphthongi praesentis in penultima indefiniti secundi ita mutantur:

ϵ	} in α	}	$\delta\acute{\epsilon}\rho\omega$ <i>excorio</i> , $\epsilon\delta\alpha\omicron\nu$.
η			$\lambda\acute{\eta}\theta\omega$ <i>lateo</i> , $\epsilon\lambda\alpha\delta\omicron\nu$.
ω			$\tau\rho\acute{\omega}\gamma\omega$ <i>comedo</i> , $\epsilon\tau\rho\alpha\gamma\omicron\nu$.
$\alpha\iota$			$\kappa\alpha\acute{\iota}\omega$ <i>uro</i> , $\epsilon\kappa\alpha\omicron\nu$.
$\alpha\upsilon$	} ut	}	$\pi\alpha\acute{\upsilon}\omega$ <i>sedo</i> , $\epsilon\pi\alpha\omicron\nu$.
$\epsilon\upsilon$ in υ			$\phi\rho\acute{\epsilon}\gamma\omega$ <i>fugio</i> , $\epsilon\phi\upsilon\gamma\omicron\nu$.
$\omicron\upsilon$ in \omicron			$\alpha\kappa\omicron\upsilon\acute{\omega}$ <i>audio</i> , $\eta\kappa\omicron\nu$.
$\epsilon\iota$ in ι			$\lambda\acute{\epsilon}\iota\pi\omega$ <i>linquo</i> , $\epsilon\lambda\iota\pi\omicron\nu$.

Sed $\epsilon\lambda\epsilon\gamma\omicron\nu$, a $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega$ *dico*; $\epsilon\delta\epsilon\lambda\epsilon\pi\omicron\nu$ a $\delta\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\pi\omega$ *video*; $\epsilon\phi\lambda\epsilon\gamma\omicron\nu$, a $\phi\acute{\lambda}\epsilon\gamma\omega$ *uro*, ϵ retinent.

Porro in disyllabis quintae conjugationis $\epsilon\iota$ mutatur in α ; ut, $\sigma\pi\acute{\epsilon}\rho\omega$ *fero*, $\epsilon\sigma\pi\alpha\omicron\nu$: in trisyllabis vero in ϵ ; ut, $\epsilon\phi\epsilon\iota\lambda\omega$ *debeo* $\omega\phi\epsilon\lambda\omicron\nu$.

In quarta conjugatione, si futurum primum exit in $\sigma\omega$, indefinitum secundum definit in $\delta\omicron\nu$; si in $\xi\omega$, in $\gamma\omicron\nu$: ut, $\phi\rho\acute{\alpha}\xi\omega$ *dico*, $\phi\rho\acute{\alpha}\sigma\omega$, $\epsilon\phi\rho\alpha\delta\omicron\nu$; $\tau\acute{\alpha}\tau\iota\omega$ *ordino*, $\tau\acute{\alpha}\xi\omega$, $\epsilon\tau\alpha\delta\omicron\nu$.

Septem indefinita secunda irregulariter formantur: ut,

$\beta\lambda\acute{\alpha}\tau\iota\omega$ <i>noceo</i> , $\epsilon\delta\lambda\alpha\beta\omicron\nu$.	$\delta\acute{\alpha}\tau\iota\omega$ <i>sepelio</i> , $\epsilon\tau\alpha\phi\omicron\nu$.
$\kappa\alpha\lambda\upsilon\tau\iota\omega$ <i>tego</i> , $\epsilon\kappa\acute{\alpha}\lambda\upsilon\theta\omicron\nu$.	$\rho\acute{\alpha}\tau\iota\omega$ <i>suo</i> , $\epsilon\rho\rho\alpha\phi\omicron\nu$.
$\kappa\rho\acute{\upsilon}\tau\iota\omega$ <i>abscondo</i> , $\epsilon\kappa\rho\upsilon\delta\omicron\nu$.	$\sigma\kappa\acute{\alpha}\tau\iota\omega$ <i>fodio</i> , $\epsilon\sigma\kappa\alpha\phi\omicron\nu$.
$\delta\acute{\alpha}\tau\iota\omega$ <i>tingo</i> , $\epsilon\delta\alpha\phi\omicron\nu$.	

Item verba quaedam disyllaba penultimam habent longam: ut, $\alpha\delta\omega$ *curo*, $\eta\delta\omicron\nu$; $\epsilon\lambda\kappa\omega$ *traho*, $\epsilon\lambda\kappa\omicron\nu$. Et pauca trisyllaba: ut, $\epsilon\acute{\nu}\epsilon\gamma\kappa\omega$ *fero*, $\eta\acute{\nu}\epsilon\gamma\mu\omicron\nu$; $\pi\acute{\epsilon}\rho\theta\omega$ *vasto*, $\epsilon\pi\alpha\rho\delta\omicron\nu$.

Ols. Iones nonnunquam in hoc tempore geminatione uti solent; ut, pro $\epsilon\kappa\alpha\mu\omicron\nu$, $\kappa\acute{\epsilon}\kappa\alpha\mu\omicron\nu$ *laboravi*.

▪ Augmenti ratione hoc evenit.

VERBA

VERBA sextae conjugationis carent plerumque infinito secundo, futuro secundo, et perfecto medio¹.

Futurum secundum.

FUTURVM secundum formatur a prima persona singulari indefiniti secundi, mutando *on* in *ō* circumflexum, et abjiciendo augmentum : ut, ἔτυπον, τυπῶ.

In quinta conjugatione idem saepe est utrumque futurum : ut, ψάλλω ψαλῶ, et ἔψαλον ψαλῶ.

RELIQVI modi cum suis temporibus formantur ab indicativo per omnes voces, tempora similia a similibus.

VERBVM auxiliare εἰμί, *sum*, sic inflectitur.

Modus Indicativus.

	Singul.	Dual.	Plural.
Pr.	εἰμί, εἶς vel εἷ, ἔσσι ;	ἔσδον, ἔσδον ;	ἔσμεν, ἔστε, εἰσί.
Im.	ἦν, ἦς, ἦ vel ἦν ;	ἦλον, ἦλην ;	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Pl. p.	ἦ-μην, σο, το ;	μεθον, σθον, σθην ;	μεθα, σθε, νιο ² .
F. i.	ἔσ-ομαι, η, εἶαι ;	όμεθον, εσθον, ἔσθον ;	όμεθα, εσθε, εἵηαι.

Imperativus.

Pr. ἴσθι vel ἔσθι³, ἔστω ; | ἔστων, ἔστων ; | ἔσθε, ἔστωσαν.

Optativus.

Pr. εἶην, εἶης, εἶη ; | εἶηλον, εἶηλην ; | εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.
F. i. ἐσοί-μην, ο, το ; | μεθον, σθον, σθην ; | μεθα, σθε, νιο.

Subjunctivus.

Praef. ᾧ, ᾗς, ᾗ ; | ᾗτον, ᾗτον ; | ᾧμεν, ᾗτε, ᾧσι.

Infinitivus.

Praef. εἶναι. Fut. i. ἔσεσθαι.

¹ Itaque verbum ἀχοῖω, ut integrum hujus conjugationis exemplum, supra positum fuit.

² Imperfectum medium esse ab εἶμαι, pro ἔομαι, vult *Vrsinus*.

³ Vel ἔσα.

Participium.

Participium.

Praef. N. ὦν, οὔσα, ὄν; G. ὄντος, οὔσης, ὄντος.

Fut. I. N. ἐσόμενος, η, ον; G. ἐσόμενου, ης, ου.

Conjugatio per tempora et modos.

Indicat.	Imperat.	Optat.	Subj.	Infin.	Particip.	S.
Praef. εἰμι, } Imp. ἦν, }	ἴσθι, ἔσθι,	εἶην,	ᾧ,	εἶναι,	ῶν.	D. P.
Pl. p. ἦμην.						
Fut. I. ἐσομαι,		ἑσσίμην,		ἔσεσθαι,	ἐσόμενος.	S.

Paradigma verbi gravitoni in voce passiva.

Modus indicativus.

Praefens.

- S. τύπῃ-μαι, τίπῃ-η, τύπῃ-εἶαι; }
 D. τυπῇ-όμεθον, τύπῃ-εσθον, τύπῃ-εσθον; } *verberor.*
 P. τυπῇ-όμεθα, τύπῃ-εσθε, τύπῃ-ούσιν.

Unde Imperfectum.

- S. ἐτυπῇ-όμην, ἐτύπῃ-ου, ἐτύπῃ-εἶο; }
 D. ἐτυπῇ-όμεθον, ἐτύπῃ-εσθον, ἐτυπῃ-έσθην; } *verberabar.*
 P. ἐτυπῇ-όμεθα, ἐτύπῃ-εσθε, ἐτύπῃ-ούνο.

Perfectum.

- S. τέτυ-μμαι, τέτυ-ψαι, τέτυ-πῃαι; }
 D. τέτυ-μμεθον, τέτυ-φθον, τέτυ-φθον; } *verberatus sum.*
 P. τέτυ-μμεθα, τέτυ-φθε, τέτυ-μμένοι εἰσιν.

Unde plusquam perfectum.

- S. ἐτέτυ-μμην, ἐτέτυ-ψο, ἐτέτυ-πῃο; }
 D. ἐτέτυ-μμεθον, ἐτέτυ-φθον, ἐτέτυ-φθην; } *verberatus*
 P. ἐτέτυ-μμεθα, ἐτέτυ-φθε, ἐτέτυ-μμένοι ἦσαν. } *eram.*

Et paulò post futurum.

- S. τέτυψ-ομαι, τέτυψ-η, τέτυψ-εἶαι; }
 D. τέτυψ-όμεθον, τέτυψ-εσθον, τέτυψ-εσθον; } *mox verbera-*
 P. τέτυψ-όμεθα, τέτυψ-εσθε, τέτυψ-ούσιν. } *bor¹.*

¹ Mox verberatus ero, Vrsin. Penè jam verberatus sum, Voss.

Et indefinitum primum.

S. ἐτύφθ-ην, ἐτύφθ-ης, ἐτύφθ-η ;

D. ἐτύφθ-ήλον, ἐτυφθ-ήτων ;

P. ἐτύφθ-ήμεν, ἐτύφθ-ητε, ἐτύφθ-ησαν.

} verberatus fui.

Unde futurum primum.

S. τυφθήσ-ομαι, τυφθήσ-η, τυφθήσ-εται ;

D. τυφθήσ-όμεθον, τυφθήσ-εσθον, εσθον ;

P. τυφθήσ-όμεθα, τυφθήσ-εσθε, ονίαι.

} verberabor.

Indefinitum secundum.

S. ἐτύπ-ην, ἐτύπ-ης, ἐτύπ-η ;

D. ἐτύπ-ήλον, ἐτυπ-ήτων ;

P. ἐτύπ-ήμεν, ἐτύπ-ητε, ἐτύπ-ησαν.

} verberatus fui.

Unde futurum secundum.

S. τυπήσ-ομαι, τυπήσ-η, τυπήσ-εται ;

D. τυπήσ-όμεθον, τυπήσ-εσθον, εσθον ;

P. τυπήσ-όμεθα, τυπήσ-εσθε, τυπήσ-ονίαι.

} verberabor.

*Modus imperativus.**Praesens et imperfectum.*

S. τύπι-ου, τυπι-έσθω ;

D. τύπι-έσθον, τυπι-έσθων ;

P. τύπι-έσθε, τυπι-έσθωσαν.

} verberare.

Perfectum et plusquam perfectum.

S. τέτυ-ψο, τετύ-φθω ;

D. τέτυ-φθον, τετύ-φθων ;

P. τέτυφθε, τετύ-φθωσαν.

} verberatus esto.

Indefinitum primum.

S. τύφθ-ήτι, τυφθ-ήτω ;

D. τύφθ-ήλον, τυφθ-ήτων ;

P. τύφθ-ήτε, τυφθ-ήτωσαν.

} verberator tu.

Indefinitum secundum.

S. τύπ-ητι, τυπ-ήτω ;

D. τύπ-ήλον, τυπ-ήτων ;

P. τύπ-ητε, τυπ-ήτωσαν.

} verberator tu.

Modus

Modus optativus.

*Εἰδε utinam.

Praesens et imperfectum.

- S. τυπλ-οῖμην, τυπλ-οιο, τυπλ-οισο ;
 D. τυπλ-οίμεθον, τυπλ-οισθον, τυπλ-οίσθην ;
 P. τυπλ-οίμεθα, τυπλ-οισθε, τυπλ-οιντο. } verberer vel verberarer.

Perfectum et plusquam perfectum.

- S. τέλυ-μμένος, εἶην, εἶης, εἶη ;
 D. τέλυ-μμένῳ, εἶηλον, εἶήλην ;
 P. τέλυ-μμένοι εἶημην εἶητε, εἶησαν. } verberatus sim vel essem¹.

Paulò post futurum.

- S. τέλυψ-οῖμην, τέλυψ-οιο, τέλυψ-οισο ;
 D. τέλυψ-οίμεθον, τέλυψ-οισθον, τέλυψ-οίσθην ;
 P. τέλυψ-οίμεθα, τέλυψ-οισθε, τέλυψ-οιντο. } mox verberer².

Indefinitum primum.

- S. τυφθ-εἶην, τυφθ-εἶης, τυφθ-εἶη ;
 D. τυφθ-εἶηλον, τυφθ-εἶήλην ;
 P. τυφθ-εἶημεν, τυφθ-εἶητε, τυφθ-εἶησαν. } verberatus sim vel fuerim.

Futurum primum.

- S. τυφθησ-οῖμην, τυφθήσ-οιο, τυφθήσ-οισο ;
 D. τυφθησ-οίμεθον, τυφθήσ-οισθον, οίσθην ;
 P. τυφθησ-οίμεθα, τυφθήσ-οισθε, οιντο. } verberer³.

Indefinitum secundum.

- S. τυπ-εἶην, τυπ-εἶης, τυπ-εἶη ;
 D. τυπ-εἶηλον, τυπ-εἶήλην ;
 P. τυπ-εἶημεν, τυπ-εἶητε, τυπ-εἶησαν. } verberatus sim vel fuerim.

Futurum secundum.

- S. τυπησ-οῖμην, τυπήσ-οιο, τυπήσ-οισο ;
 D. τυπησ-οίμεθον, τυπήσ-οισθον, οίσθην ;
 P. τυπησ-οίμεθα, τυπήσ-οισθε, τυπήσ-οιντο. } verberer³.

¹ Voss. addit. fuerim vel fuisset.² Mox ero verberatus, Vrsin.³ Vel verberandus sim, Id.

Modus subjunctivus.

Ἐὰν *si*.

Praesens et imperfectum.

- S. τύπλ-ωμαί, τύπλ-η, τύπλ-ηται ;
 D. τυπλ-όμεθον, τύπλ-ησθον, τύπλ-ησθον ;
 P. τυπλ-όμεθα, τύπλ-ησθε, τύπλ-ωνται. } *verberer vel verberarer.*

Perfectum et plusquam perfectum.

- S. τέλυ-μμένος ὦ, ἦς, ἦ ;
 D. τέλυ-μμένω ἦτον, ἦτον ;
 P. τέλυ-μμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι. } *verberatus sim vel essem¹.*

Indefinitum primum.

- S. τυφθ-ῶ, τυφθ-ῆς, τυφθ-ῇ ;
 D. τυφθ-ῆτον, τυφθ-ῆτον ;
 P. τυφθ-ῶμεν, τυφθ-ῆτε, τυφθ-ῶσι. } *verberatus sim vel fuerim, ero vel fuero².*

Indefinitum secundum.

- S. τυπ-ῶ, τυπ-ῆς, τυπ-ῇ ;
 D. τυπ-ῆτον, τυπ-ῆτον ;
 P. τυπ-ῶμεν, τυπ-ῆτε, τυπ-ῶσι. } *verberatus sim vel fuerim, ero vel fuero².*

Modus infinitivus.

Praes. et imperf. τύπλ-εσθαι *verberari*.Perf. et plusquam perf. τέλυ-φθαι *verberatum esse vel fuisse*.Paulò post futurum, τέλυψ-εσθαι *mox verberatum iri³*.Indefinitum primum, τυφθ-ῆναι *verberatum esse vel fuisse*.Futurum primum, τυφθήσ-εσθαι *verberatum iri⁴*.Indefinitum secundum, τυπ-ῆναι *verberatum esse vel fuisse*.Futurum secundum, τυπήσ-εσθαι *verberatum iri⁴*.¹ Voss. addit. *fuerim vel fuissim*.² Ita Voss. Sed. *essim* quoque addit. Vrsin.³ Mox verberatum fore, Vrsin.⁴ Sic Voss. *Verberandum esse*, Nouv. Meth.

PARTICIPIA.

Praesens et imperfectum.

- M. ὁ τυπλόμενος, τοῦ τυπλόμενου ;
 F. ἡ τυπλόμενη, τῆς τυπλόμενης ;
 N. τὸ τυπλόμενον, τοῦ τυπλόμενου. } *qui verberatur*¹

Perfectum et plusquam perfectum.

- M. ὁ τέλυμμένος, τοῦ τέλυμμένου ;
 F. ἡ τέλυμμένη, τῆς τέλυμμένης ;
 N. τὸ τέλυμμένον, τοῦ τέλυμμένου. } *verberatus.*

Paulò post futurum.

- M. ὁ τέλυσόμενος, τοῦ τέλυσόμενου ;
 F. ἡ τέλυσόμενη, τῆς τέλυσόμενης ;
 N. τὸ τέλυσόμενον, τοῦ τέλυσόμενου. } *qui mox verberabitur*².

Indefinitum primum.

- M. ὁ τυφθ-εῖς, τοῦ τυφθ-έντος ;
 F. ἡ τυφθ-εῖσα, τῆς τυφθ-εῖσης ;
 N. τὸ τυφθ-έν, τοῦ τυφθ-έντος. } *verberatus.*

Futurum primum.

- M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου ;
 F. ἡ τυφθησόμενη, τῆς τυφθησομένης ;
 N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου. } *verberandus.*

Indefinitum secundum.

- M. ὁ τυπ-εῖς, τοῦ τυπ-έντος ;
 F. ἡ τυπ-εῖσα, τῆς τυπ-εῖσης ;
 N. τὸ τυπ-έν, τοῦ τυπ-έντος. } *verberatus.*

Futurum secundum.

- M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου ;
 F. ἡ τυπησόμενη, τῆς τυπησομένης ;
 N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου. } *verberandus.*

¹ Vel verberabatur, Gretser. et alii.² Qui mox verberatus erit, Vrsin.

Conjugationes verborum gratiorum passivae vocis per tempora et modos.

Prima conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef.	τύπῃ-ομαι	τύπῃ-ου,	τυπῇ-οίμην,	τύπῃ-ωμαι,	τύπῃ-εσθαι,	τυπώμενος.
Imperf.	ἐτυπῇ-ομαι,		τελυ-οίμενος	τελυ-οίμενος	τελυ-οίμενος	τελυ-οίμενος.
Perf.	τέλυ-ωμαι,	τέλυ-ο,	τελυ-οίμην,	τελυ-οίμενος	τελυ-οίμενος	τελυ-οίμενος.
Plusq. p.	ἔτελυ-ομαι,		τελυ-οίμην,	τελυ-οίμενος	τελυ-οίμενος	τελυ-οίμενος.
Paul. p. f.	ἔτελυ-ομαι,	τύπῃ-ητι,	τυπῇ-οίμην,	τυπῇ-ω,	τυπῇ-ῆναι,	τυπῇ-εἰς.
Indef. i.	ἐτύπῃ-ην,		τυπῇ-οίμην,	τυπῇ-ω,	τυπῇ-ῆσθαι,	τυπῇ-οίμενος.
Fut. i.	τυπῇ-ομαι,	τύπῃ-ητι,	τυπῇ-οίμην,	τυπῇ-ω,	τυπῇ-ῆσθαι,	τυπῇ-οίμενος.
Indef. 2.	ἐτυπῇ-ν,		τελυ-οίμην,	τελυ-οίμενος	τελυ-οίμενος	τελυ-οίμενος.
Fut. 2.	τυπῇ-ομαι,		τελυ-οίμην,	τελυ-οίμενος	τελυ-οίμενος	τελυ-οίμενος.

Secunda conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef.	λέγῃ-ομαι,	λέγῃ-ου,	λεγῇ-οίμην,	λέγῃ-ωμαι,	λέγῃ-εσθαι,	λεγιώμενος.
Imperf.	ἐλεγῇ-ομαι,		λεγε-οίμενος	λεγε-οίμενος	λεγε-οίμενος	λεγε-οίμενος.
Perf.	λέγε-ωμαι,	λέγε-ο,	λεγε-οίμην,	λεγε-οίμενος	λεγε-οίμενος	λεγε-οίμενος.
Plusq. p.	ἔλεγε-ομαι,		λεγε-οίμην,	λεγε-οίμενος	λεγε-οίμενος	λεγε-οίμενος.
Paul. p. f.	ἔλεγε-ομαι,	λέγε-ητι,	λεγε-οίμην,	λεγε-οίμενος	λεγε-οίμενος	λεγε-οίμενος.
Indef. i.	ἐλέγε-ην,		λεγε-οίμην,	λεγε-οίμενος	λεγε-οίμενος	λεγε-οίμενος.
Fut. i.	λεγε-ομαι,	λέγε-ητι,	λεγε-οίμην,	λεγε-οίμενος	λεγε-οίμενος	λεγε-οίμενος.
Indef. 2.	ἐλέγε-ν,		λεγε-οίμην,	λεγε-οίμενος	λεγε-οίμενος	λεγε-οίμενος.
Fut. 2.	λεγε-ομαι,		λεγε-οίμην,	λεγε-οίμενος	λεγε-οίμενος	λεγε-οίμενος.

Tertia

Tertia conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef.	πείθ-ομαι	πείθ-ου,	πείθ-οίμην,	πείθ-ωμαι,	πείθ-εσθαι,	πείθόμενος-ος.
Imperf.	ἔπειθ-όμην,	} ἔπειθ-σο,	} ἔπειθ-οίμην,	} ἔπειθ-σμένους,	} ἔπειθ-σθαι,	} ἔπειθόμενος-ος.
Perf.	ἔπειθ-ομαι,					
Plusq. p.	ἔπειθ-οίμην,					
Paul. p. f.	ἔπειθ-οίμην,	ἔπειθ-ομαι,	ἔπειθ-οίμην,	ἔπειθ-σμένους,	ἔπειθ-εσθαι,	ἔπειθόμενος-ος.
Indef. 1.	ἔπειθ-ον,	ἔπειθ-ητι,	ἔπειθ-εἶναι,	ἔπειθ-ῶ,	ἔπειθ-ῆναι.	ἔπειθ-είς.
Fut. 1.	ἔπειθ-ήσονται,	} ἔπειθ-ητι,	} ἔπειθ-ήσονται,	} ἔπειθ-ῶ,	} ἔπειθ-ῆσονται,	} ἔπειθ-ήσονται.
Indef. 2.	ἔπειθ-ήσονται,					
Fut. 2.	ἔπειθ-ήσονται,					

Quarta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef.	φράζ-ομαι,	φράζ-ου,	φράζ-οίμην,	φράζ-ωμαι,	φράζ-εσθαι,	φράζόμενος-ος.
Imperf.	ἔφραζ-όμην,	} ἔφραζ-σο,	} ἔφραζ-οίμην,	} ἔφραζ-σμένους,	} ἔφραζ-σθαι,	} ἔφραζόμενος-ος.
Perf.	ἔφραζ-ομαι,					
Plusq. p.	ἔφραζ-οίμην,					
Paul. p. f.	ἔφραζ-οίμην,	ἔφραζ-ομαι,	ἔφραζ-οίμην,	ἔφραζ-σμένους,	ἔφραζ-εσθαι,	ἔφραζόμενος-ος.
Indef. 1.	ἔφραζ-ον,	ἔφραζ-ητι,	ἔφραζ-εἶναι,	ἔφραζ-ῶ,	ἔφραζ-ῆναι,	ἔφραζ-είς.
Fut. 1.	ἔφραζ-ήσονται,	} ἔφραζ-ητι,	} ἔφραζ-ήσονται,	} ἔφραζ-ῶ,	} ἔφραζ-ῆσονται,	} ἔφραζ-ήσονται.
Indef. 2.	ἔφραζ-ήσονται,					
Fut. 2.	ἔφραζ-ήσονται,					

Quinta

Quinta conjugatio.

Particip.

Infinit.

Subjunct.

Quinta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef.	σπεῖρ-ομαι,	σπεῖρ-ου,	σπεῖρ-οίμην,	σπεῖρ-ωμαι,	σπεῖρ-εσθαι,	σπειρόμεν-ος.
Imperf.	ἔσπεῖρ-έμην,					
Perf.	ἔσπαρ-μαι,	ἔσπαρ-σο,	ἔσπαρ-μένος ^ω εἶν,	ἔσπαρ-θῶμαι,	ἔσπαρ-θαι,	ἔσπαρμέν-ος.
Plusq.	ἔσπαρ-μην,					
Paul.p.f.	ἔσπαρσ-ομαι,	ἔσπαρσ-οίμην,	ἔσπαρσ-οίμην,	ἔσπαρσ-εσθαι,	ἔσπαρσ-εσθαι,	ἔσπαρσόμεν-ος.
Indef. 1.	ἔσπαρθ-ν,	σπάρθ-ητι,	σπαρθ-εῖν,	σπαρθ-ῶ,	σπαρθ-ῆναι,	σπαρθ-εις.
Fut. 1.	σπαρθήσ-ομαι,		σπαρθήσ-αιμην,		σπαρθῆσ-εσθαι,	σπαρθησόμεν-ος.
Indef. 2.	ἔσπαρ-ν,	σπάρθ-ητι,	σπαρ-εῖν,	σπαρ-ῶ,	σπαρ-ῆναι,	σπαρ-εις.
Fut. 2.	σπαρθήσ-ομαι,		σπαρθήσ-αιμην,		σπαρθήσ-εσθαι,	σπαρθησόμεν-ος.

Sexta conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Praef.	ἰκύν-ομαι	ἰκύν-ου,	ἰκυν-οίμην,	ἰκύν-ωμαι,	ἰκύν-εσθαι,	ἰκύνόμενος.
Imperf.	ἰκύν-ομένη					
Perf.	ἰκύν-σμαι,	ἰκύν-σο,	ἰκύν-σμενος ^ω	ἰκύν-σμένω,	ἰκύν-σθαι,	ἰκύνσμενος.
Pluq.	ἰκύν-σμεν ^ω ,					
Paul. p. f.	ἰκύν-σ-ομαι,	ἰκύν-σθ-ηι,	ἰκύν-σ-οίμην,	ἰκύν-σθ-ῶ,	ἰκύν-σθ-αι,	ἰκύνσόμενος.
Indef. 1.	ἰκύν-σ-ην,		ἰκύν-σθ-ειν,	ἰκύν-σθ-ῶ,	ἰκύν-σθ-ῆναι,	ἰκύν-σθ-είς.
Fut. 1.	ἰκύν-σθ-ισ-ομαι,		ἰκύν-σθ-ισ-οίμην,		ἰκύν-σθ-ῆσθαι,	ἰκύν-σθ-ισ-ομενος.
Indef. 2.	ἰκύν-ην,	ἰκύν-ηθι,	ἰκύν-ειν,	ἰκύν-ῶ,	ἰκύν-ῆναι,	ἰκύν-είς.
Fut. 2.	ἰκύν-σ-ομαι,		ἰκύν-σ-οίμην,		ἰκύν-σθ-εσθαι,	ἰκύν-σθ-ομενος.

Temporum formatio.

NOVEM sunt tempora in voce passiva¹, quorum tria ab activa ducuntur; praesens, perfectum, indefinitum secundum.

Praesens.

PRAESENS formatur a prima persona singulari praesentis activi, mutando ω in σμαι: ut, τύπτω τύπτομαι.

Imperfectum.

IMPERFECTUM formatur a prima persona singulari praesentis, mutando μαι in μην, et praeponendo augmentum: ut, τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Perfectum.

PERFECTUM formatur a prima persona singulari perfecti activi, mutando in conjugatione

Prima αα { purum in μιαι: ut, τέτυφα, τέτυμμαι.
impurum in μοι: ut, τέτερφα, τέτερμαι.

Secunda χα in γμαι: ut, λέλεχα, λέλεγμαι.

Tertia κα in σμαι: ut, πέπεικα, πέπεισμαι.

Quarta κα { in σμαι: ut, πέφρακα, πέφρασμαι.

κα { in γμαι: ut, ὤρυχα, ὤρυγμαι.

Quinta κα in μαι: ut, ἐφαλκα, ἐφαλμαι.

{ in σμαι, si vocalis natura brevis vel anceps praecedat: ut, κέχρικα, κέχρισμαι, a χρίω.

Sexta κα { in μιαι, si vocalis longa vel diphthongus praecedat: ut, λέλουνκα, λέλουμεαι, a λούω.²

Dissyllaba primae conjugationis, quae in penultima habent τρε, mutant ε in α in penultima perfecti passivi: ut, τέτρεφα, τέτραμμαι a τρέφω verto. Sic τρέφω nutrio, et στρέφω verto.

¹ Vide supra, pag. 41.

² Quae de sexta conjugatione hic dicuntur, spectant etiam ad verba contracta, quae ex illa oriuntur, ut postea ostendetur.

Quaedam

Quaedam secundae conjugationis ex *ευ* abjiciunt ε: *πέφευχα, πέφυνμαι, αφεύγω fugio*. Sic *τέτυχα, τέτυμαι* a *τεύχο fabricor*.

Quaedam verba sextae conjugationis formant perfectum in *μαι*, cum penultima perfecti activi sit brevis anceps: ut, *ἤροκα, ἤρομαι*, ab *ἄρώω aro*. Sic *δέω ligo, ὀράω facio, δύω induo, ἰδρύω colloco, κονιάω pulvere inspergo, λύω solvo, ὀνύω vituperō, ὀράω video, πειράω tento, τίω honoro; θεάομαι video, ἰαομαι sano*.

Nonnulla etiam in *σμαι*, cum penultima praeteriti activi sit longa: ut, *ἤκουκα, ἤκουσμαι*, ab *ἀκούω audio*. Sic *θραύω frango, κελεύω jubeo, κναιώ rado, κρούω pulso, λείω lardo, παίω percutio, πλαινώ impingo, ραίω pessundo, σείω motuo, χῶω aggerem duco*.

Quaedam σ modo assumunt, modo abjiciunt: ut, *κλείω κλεικα, κέκλεισμαι et κέκλειμαι*, a *κλείω claudō*. Sic *κοιούω amputo, κρούω pulso, πᾶω possideo*.

In verbis quintae conjugationis in *ω* Attici formant perfectum passivum per *σμαι*: ut, *πέφαγκα, πέφασμαι* pro *πέφαμμαι*¹. Sic *μιαίνω foedo, μολύνω inquino*.

Cum tertia singularis perfecti definit in *ται* impurum, tertia pluralis per participium et εἰσὶ in modo indicativo, εἶπταν in optativo, et in subjunctivo ᾧσι effertur: ut, *τέτιπται, τέτυμμένοι εἰσὶ, εἶπταν, et ᾧσι*. Sin definit in *ται* purum, secundae et tertiae duali σ interfertur; et tertia pluralis fit interponendo ν ante *ται*: ut, *τέτισθον, τέτισθον, τέτινται*, a *τέτιται*.

Obs. Iones formant tertiam pluralem a tertia singulari in perfecto et plusquam perfecto, interfertendo α ante *ται* vel το: ut, *ἔφαλται ἔφάλαται, ἔφαλτο ἔφάλατο*. Verum tenuis praecedat, vertitur in suam aspiratam, et σ in θ, aliquando in δ: ut, *τέτυπται τετύφαται, ἐτέτυπτο ἐτέτύφατο; πέπεισται πεπεῖδαται, ἐπέπειστο ἐπεπεῖδατο; ἐσκευάσται ἐσκευάδαται, ἐσκεύαστο ἐσκευάδατο*. Si vocalis longa

¹ Vid. supra, p. 2. not. 8.

vel diphthongus praecedat, plerumque corripitur: ut *τεδῆσαι τεδέεσαι, ἐτέδειλο ἐτεδέαλο, α τιθεμαι ponor.*

Plusquam perfectum.

PLUSQUAM perfectum formatur a prima persona singulari perfecti, mutando *μαι* in *μην*, et praefigendo augmentum ε, si verbum incipiat a consonante: ut, *τέλυμαι ἐτέλυμην.*

Personae plusquam perfecti formantur eadem ratione ac personae perfecti, ἦσαν tantum in modo indicativi pro *εἰς* adjecto: ut, *ἐτέτυπτο, τέλυμμενοι ἦσαν.*

Paulo post futurum.

PAULO post futurum formatur a secunda persona singulari perfecti, *μι* inflecto ante *αι*: ut, *τέλυσθαι, τέλυσομαι.*

Indefinitum primum.

INDEFINITVM primum formatur a tertia persona singulari perfecti, mutando *ται* in *θην*, et tenues in aspiratas; et detrahendo literam geminationis: ut, *τέλυπται, ἐτέφθην.*

Variant autem his modis, quae sequuntur:

Assumunt σ ante *θην*, { *ἐμνήσθην recordatus sum, a μέμνηται.*
ἐρρώσθην convalui, ab ἐρρωται.

Abjicit σ ante *θην*, { *ἐσώθην servatus sum, a σέσωται.*

Mutant η in ε, { *εὗρέθην inventus sum, ab εὔρηται.*
ἤρεθην sublatus sum, ab ἤρηται.
ἐσχέθην habitus sum, ab ἐσχῆται.

Verba, quae in perfecto verterant ε in α, hic resumunt ε: ut, *ἐσθραμμαι, ἐσθρέφθην, a σθρέφω verto.*

Futurum primum.

FUTVRVM primum formatur a prima persona singulari indefiniti primi, mutando *ν* in *σομαι*, et abjiciendo augmentum: ut, *ἐτέφθην, τυφθήσομαι.*

Indefinitum secundum.

INDEFINITVM secundum formatur a prima persona singulari indefiniti primi, mutando *ν* in *σομαι*, et abjiciendo augmentum: ut, *ἐτέφθην, τυφθήσομαι.*

ur : ut singulari indefiniti secundi activi, mutando *ov* in *ov* : ut, *ἐτύπεν*, *ἐτύπην*.

Futurum secundum.

FUTURVM secundum formatur a prima persona singulari indefiniti secundi, mutando *v* in *ομαι*, et abjiciendo augmentum : ut, *ἐτύπην*, *τυπήσομαι*.

RELIQVI modi formantur ab indicativo, et tempora a suis temporibus, ut in voce activa.

Vox media.

VERBVM medium dicitur, quia mediam inflexionem et mediam significationem, partim passivam, partim activam habet.

Activam habet terminationem in perfecto et plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Media autem verba non ita vocantur ratione significationis, quasi ubivis activè vel passivè pro arbitrio accipi possint, ut communia apud Latinos ; sed quod saltem nonnulla, et in quibusdam temporibus, utramque significationem habent : ut, *ἄγομαι* *duco*, et *ducor*.

Activa significatio tribuenda est, ut aliqui volunt, praeteritis, indefinitis, et futuris ; et activè sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significant : ut, *μέμνηται* *insanivi*, a *μαίνομαι* ; *σέσηται* *computrui*, a *σῆπω* ; *τέτνηται* *contabui*, a *τίνω* ; et similia ¹.

¹ Ita Gresserus et alii. Plurima autem hoc genus verba, in nonnullis saltè temporibus, neque activam, neque passivam, significationem propriè sic dictam sortiri ; sed actionem in agentem reflexam deorsum ostendit Kusterus. Sic *ἐκτίγναι* alium urgere significat ; *ἐκτίγασθαι* verò festinare, hoc est, urgere se : *καίρειν* tendere alium, *καίρεσθαι* seipsum tendere : *μικθῆναι* locare ; *μικθῆσθαι* conducere, hoc est, facere sibi locari. Haec Latinis verba reciproca vocantur.

Conjugationes verborum graecionorum vocis mediae per tempora et modos.

Prima conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Praes.	τύπτ-ομαι,	} τύπτ-ου,	τυπῆ-οίμην,	} τύπτ-ομαι,	τύπτ-εσθαι,	τυπόμεν-ος.
Imperf.	ἐτυπῆ-ομην,		τυψ-οίμην,		τύψ-εσθαι,	τυψόμεν-ος.
Fut. 1.	τύψ-ομαι,	} τύψ-αι,	τυψ-αίμην,		τύψ-ασθαι,	τυψάμεν-ος.
Indef. 1.	ἐτυψ-αμην,		τέτυπ-α,	} τέτυπ-ε,	} τέτυπ-έναι,	τέτυπ-ώς.
Perf.	τέτυπ-α,		τέτυπ-οιμι,			τυπόμεν-ος.
Plusq. p.	ἐτέτυπ-ειν,	} τυπ-οῦ,	τυπ-οίμην,	} τυπ-ωμαι,	τυπ-έσθαι,	τυπόμεν-ος.
Indef. 2.	ἐτυπ-όμην,		τυπ-οίμην,		τυπ-εἶσθαι,	τυπούμεν-ος.
Fut. 2.	τυπ-οῦμαι,					

Secunda conjugatio.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Praes.	λέγ-ομαι,	} λέγ-ου,	λεγ-οίμην,	} λέγ-ωμαι,	λέγ-εσθαι,	λεγόμεν-ος.
Imperf.	ἐλεγ-όμην,		λεξ-οίμην,		λέξ-εσθαι,	λεξόμεν-ος.
Fut. 1.	λέξ-ομαι,	} λέξ-αι,	λεξ-αίμην,		λέξ-ασθαι,	λεξάμεν-ος.
Indef. 1.	ἐλεξ-άμην,		λελόγ-α,	} λελόγ-ε,	} λελόγ-έναι,	λελόγ-ώς.
Perf.	ἐλεξ-άμην,		λελόγ-οιμι,			λεγόμεν-ος.
Plusq. p.	ἐλελόγ-ειν,	} λεγ-οῦ,	λεγ-οίμην,	} λέγ-ωμαι,	λεγ-έσθαι,	λεγόμεν-ος.
Indef. 2.	ἐλεγ-όμην,		λεγ-οίμην,		λεγ-εἶσθαι,	λεγοῦμεν-ος.
Fut. 2.	λεγ-οῦμαι,					

Tertia

Tertia conjugatio.

Praef.	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Imperf.	πείθ-ομαι, ἐπείθ-ομένην,	πείθ-ου,	πείθ-οίμην,	πείθ-ωμαι,	πείθ-εσθαι,	πείθόμεν-ος.
Fut. 1.	πείσ-ομαι,	πείσ-αι,	πείσ-οίμην,	πείσ-ωμαι,	πείσ-εσθαι,	πείσόμεν-ος.
Indef. 1.	ἐπείσ-αμένην,		πείσ-αίμην,		πείσ-ασθαι,	πείσαμεν-ος.
Perf.	πέποιθ-α,	πέποιθ-ε,	πέποιθ-οίμι,	πέποιθ-ω,	πέποιθ-έναι,	πέποιθ-ώς.
Plusq. p.	ἐπέποιθ-ειν,					
Indef. 2.	έπειθ-ομένην,	πειθ-ού,	πιθ-οίμην,	πιθ-ωμαι,	πιθ-έσθαι,	πιθόμεν-ος.
Fut. 2.	πιθ-ούμαι,		πιθ-οίμην,		πιθ-είσθαι,	πιθουμέν-ος.

F 4

Quarta conjugatio.

Praef.	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Imperf.	φράζ-ομαι, ἐφράζ-ομένην,	φράζ-ου,	φράζ-οίμην,	φράζ-ωμαι,	φράζ-εσθαι,	φράζόμεν-ος.
Fut. 1.	φράσ-ομαι,	φράσ-αι,	φράσ-οίμην,	φράσ-ωμαι,	φράσ-εσθαι,	φρασόμεν-ος.
Indef. 1.	ἐφρασ-αμένην,		φρασ-αίμην,		φράσ-ασθαι,	φρασάμεν-ος.
Perf.	πεφραδ-α,	πεφραδ-ε,	πεφραδ-οίμι,	πεφραδ-ω,	πεφραδ-έναι,	πεφραδ-ώς.
Plusq. p.	ἐπεφραδ-ειν,					
Indef. 2.	εφραδ-ομένην,	φραδ-ού,	φραδ-οίμην,	φραδ-ωμαι,	φραδέσθαι,	φραδόμεν-ος.
Fut. 2.	φραδ-ούμαι,		φραδ-οίμην,		φραδ-είσθαι,	φραδουμέν-ος.

Quinta

Quinta conjugatio.

Praef.	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Imperf.	σπείρ-ομαι,	σπείρ-ου,	σπειρ-οίμην,	σπείρ-ωμαι,	σπείρ-εσθαι,	σπείρόμεν-ος.
Fut. 1.	σπειρ-οίμην,		σπειρ-οίμην,	σπείρ-ωμαι,	σπειρ-εῖσθαι,	σπερούμεν-ος.
Indef. 1.	σπειρ-οίμην,	σπείρ-αι,	σπειρ-αίμην,	σπείρ-ωμαι,	σπείρ-ασθαι,	σπείραμεν-ος.
Perf.	σπερ-α,	ἔσπρ-ε,	ἔσπρ-οιμι,	ἔσπρ-ω,	ἔσπρ-έναι,	ἔσπρ-ώς.
Pluq. p.	ἔσπρ-ειν,		σπαρ-οίμην,	σπαρ-ωμαι,	σπαρ-εῖσθαι,	σπαρούμεν-ος.
Indef. 2.	ἔσπαρ-οίμην,	σπαρ-ού,	σπαρ-οίμην,	σπαρ-ωμαι,	σπαρ-εῖσθαι,	σπαρούμεν-ος.
Fut. 2.	σπαρ-οίμην,					

Sexta conjugatio.

Praef.	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Imperf.	ἰκνύ-ομαι,	ἰκνύ-ου,	ἰκνυ-οίμην,	ἰκνύ-ωμαι,	ἰκνύ-εσθαι,	ἰκνούμεν-ος.
Fut. 1.	ἰκνύ-οίμην,		ἰκνυ-οίμην,	ἰκνύ-ωμαι,	ἰκνύσ-εσθαι,	ἰκνυσόμεν-ος.
Indef. 1.	ἰκνύ-οίμην,	ἰκνυσ-αι,	ἰκνυσ-αίμην,	ἰκνύσ-ωμαι,	ἰκνύσ-ασθαι,	ἰκνυσάμεν-ος.
Perf.	ἰκνυ-α,	ἦκνυ-ε,	ἦκνύ-οιμι,	ἦκνύ-ω,	ἦκνυ-έναι,	ἦκνυ-ώς.
Pluq. p.	ἦκνύ-ειν,		ἰκνυ-οίμην,	ἰκνύ-ωμαι,	ἰκνυ-εσθαι,	ἰκνυσόμεν-ος.
Indef. 2.	ἦκνύ-οίμην,	ἰκνυ-ού,	ἰκνυ-οίμην,	ἰκνύ-ωμαι,	ἰκνυ-εῖσθαι,	ἰκνυσόμεν-ος.
Fut. 2.	ἰκνυ-οίμην,					

Temporum

Temporum formatio.

PRAESENS idem est cum praesenti passivo : ut, *τύπτομαι*.

IMPERFECTVM idem est cum imperfecto passivo : ut, *ἔτυπτόμην*.

Futurum primum.

FUTVRVM primum formatur a prima persona singulari futuri primi activi, vertendo ω in ομαι : ut, *τύψω*, *τύψομαι*.

Sed in quinta conjugatione ω circumflexum vertitur in ομαι : ut, *ψαλῶ*, *ψαλοῦμαι* : ad formam scilicet futuri secundi in caeteris conjugationibus.

Indefinitum primum.

INDEFINITVM primum formatur a prima persona singulari indefiniti primi activi, addendo μην : ut, *ἔτυψα*, *ἔτυψάμην*.

Indic. Sing. *ἔτυψ-άμην*, *ἔτύψω*, *ἔτύψ-αιό* : Dual. *ἔτυψ-άμεδον*, *ἔτύψ-ασθον*, *ἔτυψ-άσθην* : Plur. *ἔτυψ-άμεδα*, *ἔτύψ-ασδε*, *ἔτύψ-αιό*.

Imper. Sing. *τύψ-αι*, *τυψ-άσθω* : Dual. *τύψ-ασθον*, *τυψ-άσθον* : Plur. *τύψ-ασδε*, *τυψ-άσθωσαν*.

Optat. Sing. *τυψ-αίμην*, *τύψ-αιό*, *τυψ-αιό* : Dual. *τυψ-αίμεδον*, *τύψ-αισθον*, *τυψ-αισθην* : Plur. *τυψ-αίμεδα*, *τύψ-αισδε*, *τύψ-αιό*.

Subjunctivus, infinivus, et participium petantur ex tabula praecedenti.

Perfectum.

PERFECTVM formatur a prima persona singulari perfecti activi, assumendo characteristicam indefiniti secundi pro sua : ut, *τέτυφα*, *τέτυπα*.

Penultima hujus temporis plerumque est eadem cum penultima perfecti activi.

Sed in penultima praesentis activi

α	} mutatur in	η	} ut,	δάλλω germino, τέθνηα.
αι		η		φαίρω appareo, πέθνηα.
ει		ει		πείθω suadeo, πέποιδα.

Disyllaba,

Dissyllaba, quae habent ε in penultima futuri primi activi, mutant ε in ο, in penultima perfecti medii: ut, λέγω, λέξω, λέλογα; et σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα.

Verba exeuntia in ω purum abjiciunt tantum κ: ut, λευκα, λευα, α λῶ solvo.

Perfecta activa in ηκα abjiciunt ηκ: ut, τέτεμκα, τέτομα, α τέμνω.

Plusquam perfectum.

PLUSQUAM perfectum formatur a prima persona singulari perfecti, mutando α in ειν, et praeposendo augmentum ε, si verbum incipiat a consonante: ut, τέτυπα, ἐτετύπειν: ut in voce activa.

Indefinitum secundum.

INDEFINITVM secundum formatur a prima persona singulari indefiniti secundi activi, mutando ον in όμην: ut, ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Imper. Sing. τυπ-οῦ, τυπ-έσθω: Dual. τύπ-εσθον, τυπ-έσθων: Plur. τύπ-εσθε, τυπ-έσθωσαν¹.

Futurum secundum.

FUTVRVM secundum formatur a prima persona singulari futuri secundi activi, mutando ᾠ circumflexum in οῦμαι: ut, τυπῶ, τυποῦμαι.

Indic. Sing. τυπ-οῦμαι, τυπῇ, τυπ-εῖται: Dual. τυπ-οῦμεδον, τυπ-εῖδον, τυπ-εῖσδον: Plur. τυπ-οῦμεδα, τυπ-εῖσθε, τυπ-οῦνται.

Optat. Sing. τυπ-οίμην, τυπ-οῖο, τυπ-οῖτο: Dual. τυπ-οίμεδον, τυπ-οῖδον, τυπ-οῖσδην: Plur. τυπ-οίμεδα, τυπ-οῖσθε, τυπ-οῖντο.

Infinitivus, et participium, ut in tabula praecedenti.

In quinta conjugatione futurum secundum idem est ac primum, si ita sit in voce activa: ut, ψαλῶ, ψαλοῦμαι².

Sed tria haec ἔδω edo, πῖω bibo, et φάγω edo, futurum secundum non circumflectunt: ut, ἔδομαι, ἔδουσαι, ἔδειναι; infinitivo ἔδεσθαι: pro ἐδοῦμαι, ἐδῆ, ἐδεῖται; ἐδεῖσθαι. Et sic reliqua.

¹ Inflectitur hic modus imperativus, ne in accentu peccent tyrones.

² Alioquin discrepant: ut, σπείρω, futuro primo σπερῶ, σπειοῦμαι; secundo σπαρῶ, σπαροῦμαι.

Comparatio verbi gravitoni primae conjugationis per similia tempora et modos trium vocum.

Modus indicativus.

	Activa.	Passiva.	Media.
Praef.	τύπλω,	τύπλομαι,	τύπλομαι verberor.
Imp.	ἐτυπλον,	ἐτυπλόμην,	ἐτυπλόμην verberabar.
Fut. 1.	τύψω,	τυφθήσομαι,	τύψομαι verberabo.
Indef. 1.	ἐτύψα,	ἐτύφην,	ἐτύφάμην verberavi.
Perf.	τέτυφα,	τέτυμμαι,	τέτυπα verberavi.
Pluſq. p.	ἐτέλυφειν,	ἐτετύμην,	ἐτέλυπειν verberaveram.
Pau. p. f.	ἐτύπων,	ἐτύψομαι,	ἐτυπόμην verberavi.
Indef. 2.	ἐτύπων,	ἐτύπην,	ἐτύπουμαι verberabo.
Fut. 2.	τυπῶ,	τυπήσομαι,	

Imperativus.

Pr. et Im.	τύπλε,	τύπλου,	τύπλου verberare.
Indef. 1.	τύψον,	τύφθητι,	τύψαι verberato tu.
P. et P. p.	τέτυφε,	τέτυφο,	τέτυπε verberaveris ¹ .
Indef. 2.	τύπε,	τύπηδι,	τυπού verberato tu.

Optativus.

Pr. et Im.	τύπλοιμι,	τυπλοίμην,	τυπλοίμην verberer ² .
Fut. 1.	τύψοιμι,	τυφθίσοιμην,	τυψοίμην verberem ³ .
Indef. 1.	τύψαιμι,	τυφθείην,	τυψαίμην verberaverim.
P. et P. p.	τετύφοιμι,	τετυμμένος εἶην,	τέτυποιμι verberaverim ⁴ .
Pau. p. f.	τετύφoιμι,	τετυφoίμην,	
Indef. 2.	τύποιμι,	τυπείην,	τυποίμην verberaverim.
Fut. 2.	τυποίμι,	τυπήσοιμην,	τυποίμην verberem ³ .

¹ Ita Gretſer. Fac verberaveris, Vſin. ² Vel verberarer. ³ Vel verberatus ſim, Vſin. ⁴ Vel verberaviſſem.

Subjun-

Subjunctivus.

	Activa.	Passiva.	Media.
Pr. et Im.	τύπῳ,	τύπῳμαι,	τύπῳμαι verberer ¹ .
Indef. 1.	τύφω,	τυφῶ,	τύφῳμαι verberaverim ² .
P. et P. p.	τετύφω,	τέλυμμένος ὦ,	τέλυπῳ verberaverim ³ .
Indef. 2.	τύπῳ,	τυπῶ,	τύπῳμαι verberaverim ⁴ .

Infinitivus.

Pr. et Im.	τύπτεῖν,	τύπτεσθαι,	τύπτεσθαι verberari.
Fut. 1.	τύψαι,	τυφθήσθαι,	τύψεσθαι verberaturum ⁵ .
Indef. 1.	τύφαι,	τυφθῆναι,	τύφασθαι verberavisse.
P. et P. p.	τετυφέναι,	τέλυφθαι,	τέλυπέναι verberavisse.
Pau. p. f.		τέλυψέσθαι,	
Indef. 2.	τυπεῖν,	τυπῆναι,	τυπέσθαι verberavisse.
Fut. 2.	τυπεῖν,	τυπησέσθαι,	τυπεῖσθαι verberaturum ⁵ .

Participium.

Pr. et Im.	τύπῳν,	τυπτόμενος,	τυπτόμενος verberatus.
Fut. 1.	τύψ-ων,	τυφθήσόμενος,	τυφόμενος verberaturus.
Indef. 1.	τύφας,	τυφθεῖς,	τύφας qui verberavit.
P. et P. p.	τετυφώς,	τέλυμμένος,	τέλυπώς qui verberavit ⁵ .
Pau. p. f.		τέλυψόμενος,	
Indef. 2.	τυπῶν,	τυπεῖς,	τυπόμενος qui verberavit.
Fut. 2.	τυπῶν,	τυπησόμενος,	τυπούμενος verberaturus.

Verbum deponens.

SVNT etiam verba quaedam gravitona, quae activè ferè significant, sed in passiva et media voce tantum inflectuntur : ut, δέχομαι capio.

¹ Vel verberarer.
⁴ Vel verberavero.

² Vel verberavero.
⁵ Vel verberaverat.

³ Vel verberaviffem.

Conjugatio verbi deponentis per tempora et modos.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Praesens.	δέχ-ομαι,	δέχ-ου,	δέχ-οιμην,	δέχ-ωμαι,	δέχ-εσθαι,	δέχόμεν-ος.
Im. crisel.	ἐδέχ-ομαι,		δέξ-οιμην,		δέξ-εσθαι,	δέξόμεν-ος.
Fut. i. med.	δέξ-ομαι,	δέξ-αι,	δέξ-αίμην,	δέξ-ωμαι,	δέξ-ασθαι,	δέξαμεν-ος.
Ind. i. med.	ἐδέξ-ομαι,		δέδε-ίμενος	δέδε-ίμενος,	δέδε-χθαι,	δέδεγμέν-ος.
Perf. pas.	δέδε-ίμαι,	δέδε-ξο,	δέδεξ-οιμην,		δέδεξ-εσθαι,	δέδεξόμεν-ος.
Pl. per. pas.	ἐδέδε-ίμεν,		δέδεξ-οιμην,		δέδεξ-εσθαι,	δέδεξόμεν-ος.
P. p. futur.	δέδεξ-ομαι,		δέδεξ-οιμην,		δέδεξ-εσθαι,	δέδεξόμεν-ος.
Ind. i. pas.	ἐδέξθ-ην,	δέχθ-ητι,	δέδεξ-οιμην,	δέχθ-ω,	δέχθ-ηναι,	δέχθ-εις.
Fut. i. pas.	δέξθ-ήσ-ομαι,		δέξθ-ήσ-οιμην,	δέχθ-ω,	δέξθ-ήσ-εσθαι,	δέξθ-ήσόμεν-ος.

VERBA quaelibet gravitona ratione temporum praecipuorum sic conjugentur.

Activum Praef.	τύπω,	Futur. i.	τύψω,	Perfect.	τέτυπα.
Passivum,	τύπτομαι,	Perfect.	τέτυμαι,	Indef. 2.	ἐτύπην.
Medium,	τύπτομαι,	Futur. i.	τύψομαι,	Perfect.	τέτυπα.
Deponens,	δέχομαι,	Futur. i.	δέξομαι,	Perfect.	δέδεξαι. ³

¹ Horum aliquot inter *anomala* postea occurrent. Catalogum autem satis amplum seorsum dedit *Ursinus*, ul nuper etiam *Alex. Gabr. de Wintyn Hulewicz*.

² Perpauca habent indefinitum secundum medium: ut, πείθομαι *fiscitor*, ἐπυθόμην.

³ Ex tribus his temporibus reliqua omnia, utpote cognata, facillè deduci possunt.

VERBA

VERBA CONTRACTA¹.

VERBA contracta oriuntur e verbis sextae conjugationis in *άω*, *έω*, *όω* ; unde tres habent conjugationes.

Characteristicae in conjugatione

	Praesf.	Futur.	Perfect.
Prim.	<i>άω</i> , <i>τιμάω</i>	<i>ήσω</i> , <i>τιμήσω</i>	<i>ηκα</i> , <i>τέλιμηκα</i> , <i>honoro</i> .
Secun.	<i>έω</i> , <i>φιλέω</i>	<i>ήσω</i> , <i>φιλήσω</i>	<i>ηκα</i> , <i>πεφίληκα</i> , <i>amo</i> ² .
Tert.	<i>όω</i> , <i>χρυσόω</i>	<i>ώσω</i> , <i>χρυσάσω</i>	<i>ωκα</i> , <i>κεχρύσωκα</i> , <i>deauro</i> .

FIT autem contractio tantum in praesenti et imperfecto ; idque per omnes modos et participia, ad hunc modum³.

In prima conjugatione.

Si *ο* vel *ω*, *οι* vel *ου*, sequitur *α*, fit contractio in *ω*.
In caeteris fit contractio in *α*.

In secunda conjugatione.

Duplex *εε* contrahitur in *ει*, sed *εο* in *ου*.
In caeteris contractio fit tollendo *ε*.

In tertia conjugatione.

Si *ε* vel *ο* vel *ου* sequitur *ο*, fit contractio in *ου*.
Si *η* vel *ω* sequitur *ο*, fit contractio in *ω*.
In caeteris fit contractio in *οι* : nisi in infinitivo activo, qui contrahitur in *οὖν* ; ut, *χρυσόειν*, *χρυσοῦν*⁴.

RELIQVA tempora sequuntur naturam gravitonorum, unde proveniunt.

¹ Vt e quinta declinatione substantivorum simplicium sunt nomina contracta : sic e verbis gravitonis sextae conjugationis fiunt verba contracta, quae et *circumflexa* vocantur ; quod dualis syllabis, quarum prior accebat, in unam contractis, accentum habent circumflexum : ut, *τιμάω*, *τιμῶ*.

² Verbis *βόάω* clamo, et *ποιέω* facio, quae priores hic adducunt editiones, defunt indefinitum et futurum secundum, et perfectum medium.

³ Forma contracta usitatio est, quam non contracta.

⁴ Quod de vocalibus *α*, *η*, *ω*, post contractionem in eas factam subscripto supra pag. 41. dictum fuit, hic locum habere observetur.

Paradigma conjugationum verborum contractarum in voce activa.

Modus indicativus.

Sing.

Pr.	1. τιμ-άω ὦ,	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ
	2. φίλ-έω ὦ,	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ
	3. χεῦσ-όω ὦ,	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ
Im.	1. ἐτίμ-αὐ ὦν,	ἀέ α	ἀέ α	ἀέ α	ἀέ α
	2. ἐφίλ-εον οὐν,	ἐέ εἰς	ἐέ εἰς	ἐέ εἰς	ἐέ εἰς
	3. ἐχεῦσ-οὐν οὐν,	οέ οὐς	οέ οὐς	οέ οὐς	οέ οὐς

Dual.

ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ
ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ
οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ
ἀέ α	ἀέ α	ἀέ α	ἀέ α	ἀέ α	ἀέ α
ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ
οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ

Plural.

ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ
ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ
οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ
ἀέ α	ἀέ α	ἀέ α	ἀέ α	ἀέ α	ἀέ α
ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ
οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ

Imperativus.

ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ
ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ
οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ

τῶσιν.

ἀέ α	ἀέ α	ἀέ α	ἀέ α	ἀέ α	ἀέ α
ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ
οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ

Pr. {
et {
Im. {

Optativus.

ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ	ἀέ ᾧ
ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ	ἐέ εἰ
οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ	οέ οὔ

Pr. {
et {
Im. {

Subjunctivus.

Sing.

Praef. et Imperf.	1. τιμ-άω ὦν,	ἀν ᾧ,	ἀν ᾧ	Dual.	ἀν ᾧ	ἀν ᾧ	Plural.	ἀν ᾧ	ἀν ᾧ	ἀν ᾧ
	2. φιλ-έω ὦν,	ἐν ᾧ,	ἐν ᾧ		ἐν ᾧ	ἐν ᾧ		ἐν ᾧ	ἐν ᾧ	ἐν ᾧ
	3. χρυσ-όω ὦν,	ὄν ᾧ,	ὄν ᾧ		ὄν ᾧ	ὄν ᾧ		ὄν ᾧ	ὄν ᾧ	ὄν ᾧ

Infinitivus.

Praef. et Imperf. 1. τιμ-άειν ᾄν. 2. φιλ-έειν εἶν. 3. χρυσ-όειν οὖν.

Participium.

Nom.

Praef. et Imperf.	1. τιμ-άων ὦν,	άον ὦν,	άον ὦν	Gen.	άον ὦν	άον ὦν	άον ὦν
	2. φιλ-έων ὦν,	έον ὦν,	έον ὦν		έον ὦν	έον ὦν	έον ὦν
	3. χρυσ-όων ὦν,	όον ὦν,	όον ὦν		όον ὦν	όον ὦν	όον ὦν

Participium perfectum primae conjugationis, eliso κ; ut, γελᾶς pro γελαῖς, a γάω *nascer*; ita inflectitur:

Sing. N. γελ-ᾶς γελ-ᾶς, γελ-αῖα γελ-ῶσα, γελ-ᾶς γελ-ῶς.

G. γελ-ᾶτος γελ-ῶτος, γελ-αίας γελ-ῶνης, γελ-ᾶτες γελ-ῶτος.

Sic μεμᾶς pro μεμαῖς, a μάω *cupio*.

Conjuga-

Conjugationes verborum contrahentium per tempora et modos in voce adhibita.
Prima conjugatio.

Conjugationes verborum contractorum per tempora et modos in voce activa.

Prima conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Praef.	τιμ-άω ὦ,	{	τιμ-άοιμι ὦμι,	τιμ-άω ὦ,	τιμ-άειν ἄν,	τιμ-άων ὦν.
Imp.	ἔτιμ-αὖν ὦν,					
Fut. 1.	τιμ-ήσω,	{	τιμήσ-οιμι,	τιμήσ-ω,	τιμήσ-ειν,	τιμήσ-ων.
Ind. 1.	ἔτιμ-ήσῃ,		τιμήσ-αιμι,	τιμήσ-αι,	τιμήσ-αι,	τιμήσ-ας.
Perf.	τέτιμ-ηκα,		τετιμήκ-οιμι,	τετιμήκ-ω,	τετιμήκ-είαι,	τετιμήκ-ώς.
Pl. p.	ἔτετιμ-ήμεν,					
Ind. 2.	ἔτιμ-ον,	{	τίμ-οιμι,	τίμ-ω,	τιμ-εῖν,	τιμ-ών.
Fut. 2.	τιμ-εῖ,		τιμ-οῖμι,		τιμ-εῖν,	τιμ-ᾶν.

Secunda conjugatio.

Praef.	φιλ-έω ὦ,	{	φιλ-έοιμι οἶμι,	φιλ-έω ὦ,	φιλ-έειν εἶν,	φιλ-έων ὦν.
Imp.	ἔφιλ-εὖν οὖν,					
Fut. 1.	φιλ-ήσω,	{	φιλήσ-οιμι,	φιλήσ-ω,	φιλήσ-ειν,	φιλήσ-ων.
Ind. 1.	ἔφιλ-ήσῃ,		φιλήσ-αιμι,	φιλήσ-αι,	φιλήσ-αι,	φιλήσ-ας.
Perf.	πεφιλ-ήκα,		πεφιλήκ-οιμι,	πεφιλήκ-ω,	πεφιλήκ-είναι,	πεφιλήκ-ώς.
Pl. p.	ἔπεφιλ-ήμεν,					
Ind. 2.	ἔφιλ-ον,	{	φιλ-οιμι,	φιλ-ω,	φιλ-εῖν,	φιλ-ών.
Fut. 2.	φιλ-εῖ,		φιλ-οῖμι,		φιλ-εῖν,	φιλ-ᾶν.

Tertia

Tertia conjugatio.

Praef.	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Pres. χερσ-ὦν ὦ,	{ χερσ-ὦν οὐ,	{ χερσ-οἱ οὐ,	χερσ-όαιμι αἰμι,	χερσ-ὦν ᾧ,	χερσ-όειν ὄν,	χερσ-όων ὦν.
Imp. ἐχερσ-ου οὐν,			χερσ-άσ-αιμι,		χερσ-άσ-ειν,	χερσ-άσ-ων.
Fut. I. χερσ-ώσῃ,	{ χερσ-ώσῃ,	{ χερσ-ώσῃ,	χερσ-άσ-αιμι,	χερσ-άσ-ω,	χερσ-άσ-αι,	χερσ-άσ-ας.
Ind. I. χερσ-ώσῃ,			χερσ-άσ-αιμι,			
Perf. ἐχερσ-ώσῃ,	{ ἐχερσ-ώσῃ,	{ ἐχερσ-ώσῃ,	χερσ-άσ-αιμι,	χερσ-άσ-ω,	χερσ-άσ-αι,	χερσ-άσ-ας.
Pl. P. ἐχερσ-ώσῃ,			χερσ-άσ-αιμι,	χερσ-άσ-ω,	χερσ-άσ-αι,	χερσ-άσ-ας.

FORMATIO temporum per omnes voces eadem est, quae gravitonorum.

SED in prima conjugatione, quae habent ε vel ι, item λ vel ρ purum, ante α, formant futurum in αα, perfectum in αα; ut, ἐλάω *furo*, ἐλάω, ἐλάα; κούαω *laboro*: γράαω *rideo*, γράαω *deprehendo*.

Hic adde: δάαω *tundo*, κλάω *frango*, φάαω *contero*; δέαω *facio*: item μάαω *cupio*, νάαω *fluo*, πάαω *possideo*, ππάαω *vello*: et alia nonnulla.

Quaedam habent α et η in penultima futuri et perfecti: ut, ἀπάαω *trituro*, ἀπάαω *contrislo*, τράαω *transico*, ππάαω *tento*; cum paucis aliis: ἀπάαω *imprecor*, ππάαω *sortior*.

Obs. I. Dores in hac conjugatione contrahunt αα in ηα, αα in η, et αα in ην: ut, ὁράαω *aspicio*, ὁράαω *aspicio*, ὁράαω *aspicio*. Et Attici in his tribus: δάαω *aspicio*, κλάαω *aspicio*, πλάαω *aspicio*.

Obs. 2.

Obs. 2. Acoles in infinitivo vertunt $\alpha\upsilon$ in $\alpha\iota\varsigma$: ut, γε-
 3, pro γελᾶν, *ridere*.

Obs. 3. Poetae post contractionem in ω praeponunt σ :
 καρχηνομάλλης, καρχηνομόωντες, a καρχηνομάω caput comatum
 10. Et α nonnunquam geminant : ut, τιμάαδαι pro
 15 αοδαι.

In secunda conjugatione quaedam formant futurum
 15 έσω, et perfectum in εια, per ϵ : ut, αίσχέω dedecoro,
 20 έω malo, άρκέω sufficio, έμέω fumo, ζέω ferveo, νεμέω
 25 mor, ξέω rado, τέλεω perficio, τρέω tremo.

Nonnulla habent ήω et έσω, ηκα et εια : ut, αινέω
 30 αδο, κηδέω curam gero, κορέω satio, κοτέω irascor, πεδέω
 35 sidero, πονέω laboro, στερέω privo, φορέω gesto; αἰδέομαι
 40 meror, άχδέομαι gravor.

Disyllaba quaedam formant futurum in έσω, perfe-
 45 dum in εια : ut, δέω curro, νέω nato, πνέω spiro, πλέω na-
 50 ugo, ρέω fluo, χέω fundo. Sed δέω ligo, δήσω, ἄδω.

Disyllaba hujus conjugationis admittunt tantum con-
 55 tractionem in ει : ut, πλέω, πλέεις πλείς : caeterae ter-
 60 minationes manent incontractae. Leguntur tamen
 composita quaedam aliter contracta.

In tertia conjugatione quaedam formant futurum e
 65 perfectum per σ in penultima : ut, άρόω ara, ένός quatio,
 70 έώω juro, όνός vitupero. Sed έόω pasco, έώσω et έοσω.

Indefinitum secundum.

INDEFINITVM secundum formatur a prima persona
 75 imperfecti, vocali ante $\sigma\upsilon$ abjecta : ut, έτίμαον, έτιμον;
 80 φιλεον, έφιλον.

Reperitur tantum in verbis primae et secundae con-
 85 jugationis, quae post contractionem desinunt in ω im-
 90 purum : ut, τιμάω τιμῶ, φιλέω φιλῶ : caetera carent :
 95 ut, βοάω βοῶ clamo, ποιέω ποιῶ facio¹.

¹ Idem quoque de futuro secundo, et perfecto medio, intelligi
 oportet.

Futurum secundum.

FUTVRVM secundum primæ et secundæ conjugationis, si detur, idem est cum præsentis contracto¹; ut τιμῶ, φιλῶ.

VERBA tertiæ conjugationis indefinitum secundum, futurum secundum, et perfectum medium non agnoscunt.

Paradigma trium conjugationum verborum contractorum in voce passiva.

Modus indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.	
1. τιμ-άσμαι ὦ	ἀη ᾱ, χε ᾱ	χε ᾱ έε ει όε οὔ	μέθα, χε ᾱ έε ει όε οὔ	ῥιαι.
2. φιλ-έσμαι οὔ	ἐη η̄, έε ει	έε ει όε οὔ	έε ει όε οὔ	ῥο ὠ έο οὔ όο οὔ
3. χρεσ-όσμαι οὔ	ὀη οι, όε οὔ	όε οὔ	όε οὔ	σθε, έο οὔ όο οὔ
1. ἐτιμ-αό ὠ	χου ὠ χε ᾱ	χε ᾱ έε ει όε οὔ	μέθα, χε ᾱ έε ει όε οὔ	ῥιο.
2. ἐφιλ-εό οὔ	έου οὔ έε ει	έε ει όε οὔ	έε ει όε οὔ	έο ὠ έο οὔ όο οὔ
3. ἐχρεσ-οό οὔ	όου οὔ όε οὔ	όε οὔ	όε οὔ	σθε, έο οὔ όο οὔ

Imperfectum.

Imperativus.

Præsens et Imperfectum.

1. τιμ-άου ὦ,	χε ᾱ χε ᾱ	χε ᾱ έε ει όε οὔ	σθα, χε ᾱ έε ει όε οὔ	σθασαν.
2. φιλ-έου οὔ,	έου οὔ έε ει	έε ει όε οὔ	έε ει όε οὔ	έο ὠ έο οὔ όο οὔ
3. χρεσ-όου οὔ,	όου οὔ όε οὔ	όε οὔ	όε οὔ	σθε, έο οὔ όο οὔ

• Videretur, si illud, contrahitur.

Optativus.

Præsens et Imperfectum.

Plur.

Conjugationes verborum contrasterum per tempora et modos in voce passiva.

Prima conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.
Praef.	τιμ-άμαι ὦμαι,				
Imp.	τιμ-αίμην ὦμην,	τιμ-αῶ ὦ,	τιμ-αίμην ὦμην,	τιμ-άωμαι ὦμαι,	τιμ-άεσθαι ἄσθαι.
Perf.	τέλειμαι,	τέλειμαι-σο,	τέλειμή-μην,	τέλειμ-ῶμαι,	τέλειμή-σθαι.
Pl. p.	τέλειμή-μεν,				
p. p. f.	τέλειμήσ-ομαι,		τέλειμνσ-οίμην,		τέλειμήσ-εσθαι.
Ind. 1.	ἐτιμήθ-ην,	ἐτιμήθ-ητι,	τιμῆθ-εῖν,	τιμῆθ-ῶ,	τιμῆθ-ῆναι.
Fut. 1.	τιμῆθης-ομαι,		τιμῆθης-οίμην,		τιμῆθης-εσθαι.
Ind. 2.	ἐτιμ-ην,	ἐτιμ-ητι,	τιμ-εῖν,	τιμ-ῶ,	τιμ-ῆναι.
Fut. 2.	τιμῆσ-ομαι,		τιμῆσ-οίμην,		τιμῆσ-εσθαι.

Secunda conjugatio.

Praef.	φιλ-έμαι οὔμαι,	φιλ-έου οὔ,	φιλ-εοίμην οίμην,	φιλ-έωμαι ὦμαι,	φιλ-έεσθαι εἶσθαι.
Imp.	ἐφιλ-είμην οὔμην,				
Perf.	πεφίλημαι,	πεφίλη-σο,	πεφίλή-μην,	πεφιλῶ-μαι	πεφίλη-σθαι.
Pl. p.	ἐπεφίλη-μεν,				
p. p. f.	πεφίλησ-ομαι,		πεφίλησ-οίμην,		πεφίλησ-εσθαι.
Ind. 1.	ἐφίληθ-ην,	ἐφίληθ-ητι,	φιλῆθ-εῖν,	φιλῆθ-ῶ,	φιλῆθ-ῆναι.
Fut. 1.	φιλῆθης-ομαι,		φιλῆθης-οίμην,		φιλῆθης-εσθαι.
Ind. 2.	ἐφίλ-ην,	ἐφίλ-ητι,	φιλ-εῖν,	φιλ-ῶ,	φιλ-ῆναι.
Fut. 2.	φιλῆσ-ομαι,		φιλῆσ-οίμην,		φιλῆσ-εσθαι.

Tertia conjugatio.

	Optat.	Subjun.	Infin.

Tertia conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.
Praef.	χρυσ-όμαι οἶμαι,	χρυσ-έου οὔ,	χρυσ-οίμην οἶμην,	χρυσ-ίωμαι ὦμαι,	χρυσ-έσθαι οὖσθαι.
Imp.	ἐχρυσ-ομαι οἶμαι,	ἐχρυσ-έου οὔ,	ἐχρυσ-οίμην οἶμην,	ἐχρυσ-ίωμαι,	ἐχρυσ-ῶ-σθαι.
Perf.	ἐχρυσάμην,	ἐχρυσάμην,	ἐχρυσάμην,	ἐχρυσάμην,	ἐχρυσάμην.
Pl. p.	ἐχρυσάμεθα,	ἐχρυσάμεθα,	ἐχρυσάμεθα,	ἐχρυσάμεθα,	ἐχρυσάμεθα.
P. p. f.	ἐχρυσάμεθα,	ἐχρυσάμεθα,	ἐχρυσάμεθα,	ἐχρυσάμεθα,	ἐχρυσάμεθα.
Ind. i.	ἐχρυσάμεθα,	ἐχρυσάμεθα,	ἐχρυσάμεθα,	ἐχρυσάμεθα,	ἐχρυσάμεθα.
Fut. i.	ἐχρυσάμεθα,	ἐχρυσάμεθα,	ἐχρυσάμεθα,	ἐχρυσάμεθα,	ἐχρυσάμεθα.

Conjugationes per tempora et modos in voce media.

Prima conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.
Praef.	τιμ-άμαι ὦμαι,	τιμ-άου ὦ,	τιμ-αίμην ὦμην,	τιμ-άωμαι ὦμαι,	τιμ-άεσθαι ἄσθαι.
Imp.	ἐτιμ-ομαι ὦμαι,	ἐτιμ-άου ὦ,	ἐτιμ-οίμην ὦμην,	ἐτιμ-άωμαι,	ἐτιμ-έσθαι.
Fut. i.	ἐτιμῶμαι ὦμαι,	ἐτιμῶμαι ὦμαι,	ἐτιμῶμαι ὦμαι,	ἐτιμῶμαι ὦμαι,	ἐτιμῶμαι ὦμαι.
Ind. i.	ἐτιμῶμαι ὦμαι,	ἐτιμῶμαι ὦμαι,	ἐτιμῶμαι ὦμαι,	ἐτιμῶμαι ὦμαι,	ἐτιμῶμαι ὦμαι.
Perf.	τέτιμα-α,	τέτιμα-ε,	τέτιμα-οιμαι,	τέτιμα-ω,	τέτιμα-έναι.
Pl. p.	τέτιμα-εν,	τέτιμα-εν,	τέτιμα-οιμαι,	τέτιμα-ω,	τέτιμα-έναι.
Ind. 2.	τέτιμα-οιμαι,	τέτιμα-οιμαι,	τέτιμα-οιμαι,	τέτιμα-οιμαι,	τέτιμα-οιμαι.
Fut. 2.	τέτιμα-οιμαι,	τέτιμα-οιμαι,	τέτιμα-οιμαι,	τέτιμα-οιμαι,	τέτιμα-οιμαι.

Secunda conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.
Praef.	φιλ-έσμαι οἶμαι,	{	φιλ-εοίμην οἶμην,	φιλ-έωμαι ὦμαι,	φιλ-έεσθαι εἶσθαι.
Imp.	ἐφίλ-εομαι οἶμην,		φιλ-εοίμην οἶμην,	φιλ-έωμαι ὦμαι,	φιλῆσ-εσθαι.
Fut. 1.	φιλήσ-ομαι,		φιλησ-οίμην,	φιλήσ-ωμαι,	φιλήσ-ασθαι.
Ind. 1.	ἐφίλησ-άμην,	{	φιλησ-αίμην,	πεφίλ-ω,	πεφίλ-έναι.
Perf.	πέφιλ-α,		πεφίλ-οιμι,	φίλ-ωμαι,	φίλ-έσθαι.
Pl. p.	ἐπεφίλ-ειν,		φίλ-οίμην,	φίλ-ωμαι,	φίλ-εἶσθαι.
Ind. 2.	ἐφίλ-άμην,		φίλ-οίμην,		
Fut. 2.	φίλ-οῦμαι,		φίλ-οίμην,		

Tertia conjugatio.

Praef.	χρυσ-όμαι οἶμαι,	{	χρυσ-οοίμην οἶμην,	χρυσ-όωμαι ὦμαι,	χρυσ-όεσθαι οὔσθαι.
Imp.	ἐχρυσ-όμαι οἶμην,		χρυσ-οοίμην οἶμην,	χρυσ-όωμαι ὦμαι,	χρυσώσ-εσθαι.
Fut. 1.	χρυσώσ-ομαι,		χρυσώσ-οίμην,	χρυσώσ-ωμαι,	χρυσώσ-ασθαι.
Ind. 1.	ἐχρυσάσ-αμην,		χρυσάσ-αίμην,		

* Participia in passivae et mediae vocis conjugationibus angustum paginarum spatium hic capere nequivit : praefens autem, quod solum contrahitur, in paradigmate passivo jam exhibitum est ; caeteraque cum sextae gravitonorum conjugationis participiis prorsus conveniunt.

V E R B A in μ i.

QUATVOR sunt conjugationes verborum in μ i, quae profluunt e verbis sextae conjugationis in

$\acute{\alpha}\omega,$	} ut, a	{	$\sigma\acute{\iota}\alpha\omega,$	$\iota\sigma\tau\eta\mu$	<i>statuo.</i>
$\acute{\epsilon}\omega,$			$\theta\acute{\epsilon}\omega,$	$\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu$	<i>paro.</i>
$\acute{\omicron}\omega,$			$\delta\acute{\omicron}\omega,$	$\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu$	<i>do.</i>
$\acute{\upsilon}\omega,$			$\xi\epsilon\upsilon\acute{\nu}\omega,$	$\xi\epsilon\upsilon\acute{\nu}\omega\mu$	<i>jungo.</i>

FIVNT autem mutando ω , ultimam vocalem, in μ i; vertendo penultimam mutabilem in suam longam; et praeponendo reduplicatorem.

REDUPLICATIONIO est duplex, propria et impropria.

Propria, cum repetitur prima consonans thematis cum tenui pro aspirata posita: ut, $\delta\acute{\omicron}\omega$ $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu$, $\theta\acute{\epsilon}\omega$ $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu$.

Impropria, cum tantum praefigitur. Idque fit, cum verbum incipiat a σ i, vel duabus mutis; ut, $\sigma\acute{\iota}\alpha\omega$ $\iota\sigma\tau\eta\mu$, $\pi\acute{\tau}\alpha\omega$ $\iota\pi\tau\eta\mu$ *volo*: vel etiam a vocali; ut, $\acute{\epsilon}\omega$, $\iota\eta\mu$ *mitto*.

Obs. 1. In secunda conjugatione Aeoles mutant η in ϵ , geminato μ : ut, $\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\mu$ pro $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu$.

Obs. 2. Boeoti mutant η in ϵ i, facta reduplicacione per ϵ ; ut, $\pi\epsilon\phi\acute{\iota}\lambda\epsilon\mu$ *amo*, pro $\phi\acute{\iota}\lambda\eta\mu$.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantum ω mutatur in μ i: $\xi\epsilon\upsilon\acute{\nu}\omega$ $\xi\epsilon\upsilon\acute{\nu}\omega\mu$.

Quaedam alia sunt etiam sine reduplicacione: ut, $\acute{\alpha}\lambda\omega\mu$ *capio*, $\sigma\theta\eta\mu$ *extinguo*, $\phi\eta\mu$ *dico*, etc.

CHARACTERISTICA conjugationis	{	primae	} est	{	η ex α	} ante μ i.
		secundae			η ex ϵ	
		tertia			ω ex \omicron	
		quarta			υ	

PECULIAREM habent inflexionem praesens, imperfectum, et indefinitum secundum.

CARENT verba in μ i futuro secundo, perfecto medio, et indefinito secundo passivo.

Verba quartae conjugationis, si disyllaba sunt, habent indefinitum secundum; si trisyllaba, non ultra imperfectum flectuntur. Carent etiam modo optativo et subjunctivo.

Paradigma

*Paradigma conjugationum verborum in μι in vi
activa.*

Modus indicativus.

	Sing.	Dual.	Plur.
Praesens	1. ἴσθ-ημι ἡς ἡσθι, ατον ατον,	2. ἴσθ-ημι ἡς ἡσθι, ατον ατον,	3. ἴσθ-ημι ἡς ἡσθι, ατον ατον.
	2. τίθ-ημι ἡς ἡσθι, ετον ετον,	2. τίθ-ημι ἡς ἡσθι, ετον ετον,	2. τίθ-ημι ἡς ἡσθι, ετον ετον.
	3. δίδ-ωμι ὡς ὡσθι, οτον οτον,	3. δίδ-ωμι ὡς ὡσθι, οτον οτον,	3. δίδ-ωμι ὡς ὡσθι, οτον οτον.
	4. ζεύβ-υμι υς υσθι, υτον υτον,	4. ζεύβ-υμι υς υσθι, υτον υτον,	4. ζεύβ-υμι υς υσθι, υτον υτον.
Imperf.	1. ἴσθ-ην ἡς η	1. ἴσθ-ην ἡς η	1. ἴσθ-ην ἡς η
	2. ετίθ-ην ἡς η	2. ετίθ-ην ἡς η	2. ετίθ-ην ἡς η
	3. εδίδ-ων ὡς ω	3. εδίδ-ων ὡς ω	3. εδίδ-ων ὡς ω
	4. ἐζεύβ-υν υς υ	4. ἐζεύβ-υν υς υ	4. ἐζεύβ-υν υς υ
Ind. 2.	1. ἔσθ-ην ἡς η	1. ἔσθ-ην ἡς η	1. ἔσθ-ην ἡς η
	2. ἔθ-ην ἡς η	2. ἔθ-ην ἡς η	2. ἔθ-ην ἡς η
	3. ἔδ-ων ὡς ω	3. ἔδ-ων ὡς ω	3. ἔδ-ων ὡς ω

Imperativus.

Pr. et Im.	1. ἴσθ-αθι ἄτω,	1. ἴσθ-αθι ἄτω,	1. ἴσθ-αθι ἄτω.
	2. τίθ-εθι ἔτω,	2. τίθ-εθι ἔτω,	2. τίθ-εθι ἔτω.
	3. δίδ-οθι ὀτω,	3. δίδ-οθι ὀτω,	3. δίδ-οθι ὀτω.
	4. ζεύβ-υθι ὕτω,	4. ζεύβ-υθι ὕτω,	4. ζεύβ-υθι ὕτω.
Ind. 2.	1. σθ-ῆθι ἦτω,	1. σθ-ῆθι ἦτω,	1. σθ-ῆθι ἦτω.
	2. θ-ῆθι ἔτω,	2. θ-ῆθι ἔτω,	2. θ-ῆθι ἔτω.
	3. δ-ὀθι ὀτω,	3. δ-ὀθι ὀτω,	3. δ-ὀθι ὀτω.

Optativus.

P. et I.	1. ἴσθ-αίην αἰς αἰ,	1. ἴσθ-αίην αἰς αἰ,	1. ἴσθ-αίην αἰς αἰ.
	2. τίθ-εἰην εἰς εἰ,	2. τίθ-εἰην εἰς εἰ,	2. τίθ-εἰην εἰς εἰ.
	3. δίδ-οίην οἰς οἰ,	3. δίδ-οίην οἰς οἰ,	3. δίδ-οίην οἰς οἰ.
Ind. 2.	1. σθ-αίην αἰς αἰ,	1. σθ-αίην αἰς αἰ,	1. σθ-αίην αἰς αἰ.
	2. θ-εἰην εἰς εἰ,	2. θ-εἰην εἰς εἰ,	2. θ-εἰην εἰς εἰ.
	3. δ-οίην οἰς οἰ,	3. δ-οίην οἰς οἰ,	3. δ-οίην οἰς οἰ.

Subjunct-

Subjunctivus.

	Sing.	Dual.	Plur.
Praesens	1. ἰσθ-ῶ ᾧς ᾧ	ἄτον ἄτον	ᾧμεν ᾧτε ᾧσι.
et	2. τιθ-ῶ ἧς ἧ	ἦτον ἦτον	ᾧμεν ἦτε ᾧσι.
Imperf.	3. διδ-ῶ ῶς ῶ	ῶτον ῶτον	ᾧμεν ῶτε ᾧσι.
Indef. 2.	1. σθ-ῶ ἧς ἧ	ἦτον ἦτον	ᾧμεν ἦτε ᾧσι.
	2. θ-ῶ ἧς ἧ	ἦτον ἦτον	ᾧμεν ἦτε ᾧσι.
	3. θ-ῶ ῶς ῶ	ῶτον ῶτον	ᾧμεν ῶτε ᾧσι.

Infinitivus.

Pr. et Imp.	1. ἰσθ-ᾶναι.	2. τιθ-ῆναι.	3. διδ-όναι.	4. ξευγν-ῦναι.
Indef. 2.	1. σθ-ῆναι.	2. θ-εῖναι.	3. θ-οῦναι.	

Participia.

	Nom.	Gen.
Praesens	1. ἰσθ-ᾶς ᾶσα ἄν,	ἄντος ᾶσης ἄντος.
et	2. τιθ-εῖς εῖσα ἐν,	ἐντος εῖσης ἐντος.
Imperf.	3. διδ-ούς οὔσα ὄν,	όντος οὔσης ὄντος.
	4. ξευγν-ύς ὕσα ὕν,	ύντος ὕσης ὕντος ² .
Indef. 2.	1. σθ-ᾶς ᾶσα ἄν,	ἄντος ᾶσης ἄντος.
	2. θ-εῖς εῖσα ἐν,	ἐντος εῖσης ἐντος.
	3. θ-ούς οὔσα ὄν,	όντος οὔσης ὄντος.

¹ Θεῖναι et δοῦναι irregularia sunt, pro θείναι et δύναι.

² Verbis quartae conjugationis, ut jam dictum fuit, deest indefinitum secundum; praeterquam disyllabis, quibus idem est ac imperfectum: ut, κλύμι audio, ἔκλυν; δῶμι jubeo, ἰδυν. Proinde polysyllaba non a gravitationis in νόω, sed a primitivis remotis, tempora sua capiunt: sicuti ζεύγνυμι in futuro primo habet ζεύξω a ζεύγω, unde fit ζευγνῶω; et δεικνυμι δείξω a δείκω ostendo, unde δεικνῶω. Rationem autem verborum hujusmodi themata investigandi prolixè ostendit *Vossius*.

Conjuga-

Conjugationes verborum in μ per tempora et modos in voce αἰῶνα.

Prima conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Praef.	ἰσίν-ημι,	} ἰσίν-αδι,	ἰσίν-αίνω,	ἰσίν-ῶ,	ἰσίν-άναί,	ἰσίν-άς.
Imp.	ἰσίν-ω,		ἰσίν-αίνω,	ἰσίν-ῶ,	ἰσίν-ῆναί,	ἰσίν-άς.
Ind. 2.	ἔσίν-ων,	ἰσίν-ῆθι,	ἰσίν-οιμι,	} ἰσίν-ω,	ἰσίν-ειν,	ἰσίν-ων.
Fut. 1.	ἰσίν-σω,	ἰσίν-ον,	ἰσίν-αιμι,		ἰσίν-σαι,	ἰσίν-ας.
Ind. 1.	ἔσίν-α,	} ἔσίν-ε,	} ἔσίν-οιμι,	} ἔσίν-ω,	} ἔσίν-ῆναί,	} ἔσίν-ως.
Perf.	ἔσίν-α,					
Pl. p.	ἔσίν-ειν,					

Secunda conjugatio.

Praef.	τίθ-ημι,	} τίθ-ετι,	τίθ-είην,	τίθ-ῶ,	τίθ-έναι,	τίθ-είς.
Imp.	ἐτίθ-ων,		θ-ές,	θ-είην,	θ-ῶ,	θ-εῖναι,
Ind. 2.	ἔθ-ων,	} τίθ-ειν-ε,	θήσ-οιμι,	} τίθ-είν-ω,	θήσ-εἶν,	θήσ-ων.
Fut. I.	θήσ-ω,		} τίθ-είν-οιμι,		} τίθ-είν-ώναι,	} τίθ-είν-ώς.
Ind. I.	ἔθ-α,					
Perf.	τίθ-ειν-α,					
Pl. p.	ἔτεθ-ειν,					

¹ Pro ἔσιν-α legitur etiam ἔσιν-α.

² ἔθ-α et ἔθ-α non servant characteristicam futuri, nec ultra indicativum leguntur. Vid. supra, p. 54.

³ τίθ-ειν-α Boeoticè pro τίθ-α.

Tertia

Tertia conjugatio.					
	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.
Praef.	ἰδ-ωμι,	{ ἰδ-ωθι,	ἰδ-οίην,	ἰδ-ῶ,	ἰδ-όναι,
Imp.	ἰδ-ων,		ἰδ-οίην,	ἰδ-ῶ,	ἰδ-όναι,
Ind. 2.	ἰδ-ων,	ἰδ-ὅς,	ἰδ-οίην,	ἰδ-ῶ,	ἰδ-όναι,
Fut. 1.	ἰδ-ωσ-ω,		ἰδ-οίην,	ἰδ-ῶ,	ἰδ-όναι,
Ind. 1.	ἰδ-ωκ-α,	{ ἰδ-ώκ-ε,	ἰδ-οίην,	ἰδ-ῶ,	ἰδ-όναι,
Perf.	ἰδ-ωκ-α,		ἰδ-οίην,	ἰδ-ῶ,	ἰδ-όναι,
Pl. p.	ἰδ-έσκ-ειν,		ἰδ-οίην,	ἰδ-ῶ,	ἰδ-όναι,
Quarta conjugatio.					
Praef.	ἔειπ-ν-μι,	{ ἔειπ-ν-θι,	ἔειπ-νοίην,	ἔειπ-ν-ῶ,	ἔειπ-ν-όναι,
Imp.	ἔειπ-ν-ων,		ἔειπ-νοίην,	ἔειπ-ν-ῶ,	ἔειπ-ν-όναι,

De praesenti jam supra dictum est.

Imperfectum.

Formatio temporum.

IMPERFECTVM formatur a praesenti, mutando μ in ν ; et praeponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab ϵ : ut, $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\epsilon\iota\tau\acute{\iota}\theta\eta\nu$, ἴσθιμι ἴσθιν.

Numerus singularis et tertia pluralis contrahuntur etiam, quasi ex contractis ἰσλάω, τιδέω, δίδωω: ut, ἴσλων, ας, α; ὦν: ἐτίδουν, εις, ει; οὖν: ἐδίδουν, ους, ου; οὖν.

Similiter secunda singularis imperativi: ut, ἴσθα, τίθει, δίδου.

Vid. not. 2. paginae 92.

Indefi.

Indefinitum secundum.

INDEFINITIVM secundum formatur ab imperfecto, abijciendo reduplicationem, ut ἰτίδην ἔδην.

Ante consonam vero reduplicatio impropria, vertitur in ε: ut, ἰτίην ἔσίην.

Si verbum careat reduplicacione, idem est imperfectum et indefinitum secundum: ut, σέμιμι, ἔσῃην.

Penultima indefiniti secundi longa est in duali et plurali; corripitur verò in his tribus, ἔδην, ἔδων, et ἦν ab ἵμι mitto.

Indefinitum secundum inperativi in secunda conjugatione definit in ες: ut, δὲς πρότερι; σχῆς πρό σχέρι, a σχῆμι habeo: sic in tertia δὲς πρό δόρι.

CAETERA tempora a themate suo gravitono regulariter formantur: ut, ἰσῆμι, σῆνσθω, ἑσῆνα, a σῆω, etc.

Paradigma conjugationum verborum in μι in voce passiva.

Modus indicativus.

	Sing.	Dual.				Plur.
		ἄμεδον	εσδον	ασδον	ασδον	
Praesens.	1. ἰσῆ-αμαι	ασαι	εσαι	ασαι	ασαι	ασδε αἰσαι.
	2. τίδ-εμαι	εσαι	εσαι	εσδον	εσαι	εμεδα εσδε εἰσαι.
	3. δίδ-ομαι	οσαι	οσαι	οσδον	οσαι	ομεδα οσδε οἰσαι.
	4. ζεύβ-ομαι	υσαι	υσαι	υσδον	υσαι	υμεδα υσδε υἱσαι.
Imperf.	1. ἰσῆ-αμην	ασο	ασο	ασδην	ασδην	εμεδα ασδε αἰσθω.
	2. τίδ-εμην	εσο	εσο	εσδην	εσο	εμεδα εσδε εἰσθω.
	3. δίδ-εμην	οσο	οσο	οσδην	οσο	ομεδα οσδε οἰσθω.
	4. ζεύβ-εμην	υσο	υσο	υσδην	υσο	υμεδα υσδε υἱσθω.

Imper-

Plur.

Imperativus.

Conjugationes verborum in μι per tempora et modos in voce passiva.

Prima conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Praef.	ἰσλ-αμῃ,	ἰσλ-ασω,	ἰσλ-αίμην,	ἰσλ-ῶμαι,	ἰσλ-ασσαι,	ἰσλαμέν-ος,
Imp.	ἰσλ-άμην,					
Perf.	ἰσλ-αμαι,	ἰσλ-ασω,	ἰσλ-αίμην,	ἰσλ-ῶμαι,	ἰσλ-άσσαι,	ἰσλαμέν-ος.
Pl. p.	ἰσλ-άμην,					
P. p. f.	ἰσλίσ-ομαι,	ἰσλ-ήτι,	ἰσλασ-οίμην,	ἰσλ-ῶ,	ἰσλίσ-εσθαι,	ἰσλασόμεν-ος.
Ind. i.	ἰσλίσ-ῃ,					
Fut. i.	ἰσλίσ-ομαι,					
					ἰσλίσ-ῃναι,	ἰσλ-εῖς.
					ἰσλίσ-εσθαι,	ἰσλίσόμεν-ος.

Secunda conjugatio.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Praef.	τίθ-εμαι,	τίθ-εσο,	τίθ-είμην,	τίθ-ῶμαι,	τίθ-εσθαι,	τιθέμεν-ος,
Imp.	τίθ-έμην,					
Perf.	τίθ-εμαι,	τίθ-εισο,	τίθ-είμην,	τίθ-ῶμαι,	τίθ-εἶσθαι,	τεθειμέν-ος,
Pl. p.	τίθ-έμην,					
P. p. f.	τιθείσ-ομαι,	τίθ-ήτι,	τιθείσ-οίμην,	τίθ-ῶ,	τιθείσ-εσθαι,	τεθείσόμεν-ος.
Ind. i.	τιθεί-ῃ,					
Fut. i.	τιθείσ-ομαι,					
					τιθεί-ῃναι,	τιθ-εῖς.
					τιθείσ-εσθαι,	τιθείσόμεν-ος.

Tertia

τεθησόμεναι, τεθησόμεν-ος.

τεθησ-οιμένην,

τεθησ-ομαι,

Tertia

	Indic.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Partic.
Praef.	τίδ-ομαι,	τίδ-οσο,	τίδ-οίμην,	τίδ-ωμαι,	τίδ-οσθαι,	τιδόμεν-ος.
Imper.	τίδιδ-ομένην,					
Perf.	τίδ-ομαι,	τίδ-οσο,	τίδ-οίμην,	τίδ-ωμαι,	τίδ-όσθαι,	τιδόμεν-ος.
Pl. per.	τίδ-ομένην,					
P. p. f.	τίδ-οσ-ομαι,		τίδ-οσ-οίμην,		τίδ-όσ-εσθαι,	τιδ-όσ-οιμένην-ος.
Ind. I.	τίδ-ω,	τίδ-ητι,	τίδ-ειην.	τίδ-ῶ,	τίδ-ῆναι,	τιδ-εις.
Fut. I.	τίδ-ησ-ομαι,		τίδ-ησ-οίμην,		τίδ-ῆσ-εσθαι,	τιδ-ησ-οιμένην-ος.

Quarta conjugatio.

H	Praef.	ζεύγν-υμαι,	ζεύγν-υτο,	ζεύγν-υσθαι	ζευγνύμεν-ος.
	Imper.	ζεύγν-ύμενην,			

Formatio temporum.

PRAESENS formatur a praesenti activo, mutando *μι* in *μαι*, et penultimam longam in suam brevem : ut, *τίδμι* *τίσμαι* ; *τίδμι* *τίδειμαι* ; *τίδμι* *τιδ-ομαι*. Excipe *ἀνίμαι*, ab *ἀνιμι* *ῆο* ; *ἀνίμαι* *quæro* ; *ῆμαι* et *ὄναιμαι* *juvor*, ab *ὄνμι*. Item *ἀνάχνημαι* *tristitia afficior*, *ἀλάνημαι* *vager*, *ἀλαυλήμαι* *insanio*, *ἀποκλῆμαι* *interficior*.

Reliqua tempora formantur more gravitonorum.

Perfectum semper habet penultimam brevem, praeter *τίδειμαι* Boeoticum, quod

tamen corripitur in indefinito primo *τίδω*.

Para-

Paradigma conjugationum verborum in $\mu\alpha$ in voce media.

Modus indicativus.

Sing.

Indef. 2.	Sing.			Dual.			Plur.		
	1. ἴσ-αιμην	2. ἴθ-έμην	3. ἴδ-οιμην	αἶτο,	ἴμεδον	αἶσθην,	ἴμεδα	αἶθε	αἶτο.
		εἶτο	οἶτο	εἶτο, <th>ἴμεδον</th> <th>εἶσθην,</th> <th>ἴμεδα</th> <th>εἶθε</th> <th>εἶτο.</th>	ἴμεδον	εἶσθην,	ἴμεδα	εἶθε	εἶτο.
		οἶτο	οἶτο	οἶτο, <th>ἴμεδον</th> <th>οἶσθην,</th> <th>ἴμεδα</th> <th>οἶθε</th> <th>οἶτο.</th>	ἴμεδον	οἶσθην,	ἴμεδα	οἶθε	οἶτο.

Imperativus.

Indef. 2. { 1. σῆ-άστο
2. θ-έστο
3. δ-όστο

Indef. 2.	Sing.			Dual.			Plur.		
	1. ἴσ-αιμην	2. ἴθ-έμην	3. ἴδ-οιμην	αἶτο,	ἴμεδον	αἶσθην,	ἴμεδα	αἶθε	αἶτο.
		εἶτο	οἶτο	εἶτο,	ἴμεδον	εἶσθην,	ἴμεδα	εἶθε	εἶτο.
		οἶτο	οἶτο	οἶτο,	ἴμεδον	οἶσθην,	ἴμεδα	οἶθε	οἶτο.

Optativus.

Indef. 2. { 1. σῆ-αῖμην

1. σῆ-αῖμην	αἶτο,	αἶσθινον	αἶσθην, αἶμεδα	αἶσθι	αἶτο.
2. θ-εῖμην	εἶτο,	εἶμεδον	εἶσθην, εἶμεδα	εἶσθι	εἶτο.
3. δ-οἶμην	οἶτο,	οἶμεδον	οἶσθην, οἶμεδα	οἶσθι	οἶτο.

Infinitivus.

Indef. 2. { 1. σῆ-ᾶμαι

Subjunctivus.

Indef. 2.	Sing.			Dual.			Plur.		
	1. σῆ-ᾶμαι	2. θ-ᾶμαι	3. δ-ᾶμαι	αἶται,	ἴμεδον	αἶσθην,	ἴμεδα	αἶθε	αἶται.
		ἴται,	ἴται,	οἶται,	οἶσθην,	οἶμεδα	οἶθε	αἶται.	
		ἴται,	ἴται,	οἶται,	οἶσθην,	οἶμεδα	οἶθε	αἶται.	

Tertia conjugatio.

Praef.	Indic.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Partic.
ἰδ-ουαι,	{	ἰδ-ουο,	ἰδ-οίμην,	ἰδ-ῶμαι,	ἰδ-ουσαι,	ἰδούμεν-ος.
Imper. ἰδιδ-έμεν,		{	ἰδ-οίμην,	ἰδ-ῶμαι,	ἰδ-ουσαι,	ἰδόμεν-ος.
Ind. 2 ἰδ-έμεν.			ἰδωσ-οίμην,		ἰδωσ-εσθαι,	ἰδωσόμεν-ος.
Fut. 1 ἰδωσ-ουαι,						
Ind. 1 ἰδωκ-άμεν,						

Formatio temporum.

INDEFINITIVUM secundum formatum ab imperfecto, ut in voce activa: ut ἰδιδέμεν, ἰδέμεν.¹

Ἐδιδάμεν et ἰδωκίμεν ultra indicativum vix reperiuntur.²

Vix aliud verbum tertiae conjugationis, praeterquam ἰδῶμαι, reperitur in voce media.

Verba quartae conjugationis media voce omnino carent.

¹ Cum vocis huiusmodi tempora praesens et imperfectum ex paradiigmatibus passivo, quocumque forma convenienter petere liceat; hic iterum inflectere minus necessarium videbatur.

² Idem quoque de ἰδῶμαι et ἰδωκί, in voce activa, jam supra observatum fuit, pagin. 92.

ANOMALA quaedam in $\mu\iota$ cum suis dialectis.

I. 'E $\mu\iota$ *sum.*²

Modus indicativus.

Singular.		Dual.		Plural.			
Praef. C. ἐμὶ,	ἔῃς ἔῃς,	ἐστὶ :	ἐσίου, ἐσίον :	ἐσμεν,	ἐστέ, ἐῖσι.		
H Imper. C. ἔμν,	ἔῃς,	ἔ :	ἔῃον, ἔῃον :	ἔμεν D.	ἔστε		
						ἔα P.	ἔσιν L.
						ἔα Ac.	ἔσιν P.
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα Ac.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		
ἔα P.	ἔσιν Ac.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.	ἔσιν P.		

¹ Haec anomala in $\mu\iota$ ob usum frequentivae sunt hic apposita videntur; plura vero mox occurrent in *Catalogo anomalorum*, pag. 116. Literae majusculae dialectos indicant, de quibus in *Tabella dialectarum* postea ageur, quam operae sit consulere.

² Hoc verbum, ut auxiliaris vice fungitur, supra exhibitum fuit, pag. 57.

Fut. I.

Singul.		Dual.		Plural.	
Fut. I. C. ἔσομαι,	ἔσῃ,	ἔσσεσθαι :	ἴμεθα, εἶσθον :	ἴμεθα, εἶσθε, οὐται.	ἔσσονται.
	ἔσομαι P.				
	ἔσει A. D.				
	ἔσει I.				
Fut. I. C. ἔσομαι,	ἔσει P.	ἔσσειται P.	ἔσσειται P.	ἔσσειται P.	ἔσσειται P.
	ἔσει P.				
	ἔσει A. D.				
	ἔσει I.				

Imperativus.

Praef. } Imper. }	C. ἔσθι ἔτω, ἔστω :		ἔστων, ἔστων :		ἔστω, ἔστωσαν.	
	ἔσθι ἔστω P. ἔστω		ἔστω P. ἔστω		ἔστω A.	

Optativus.

Praef. } Imper. }	C. ἔλιν, ἔλιν :		ἔλιν, ἔλιν :		ἔλιν, ἔλιν :	
	ἔλιν P.		ἔλιν P.		ἔλιν P.	
	ἔλιν A. D.		ἔλιν A. D.		ἔλιν A. D.	
	ἔλιν I.		ἔλιν I.		ἔλιν I.	

Subjunctivus.

Praef. } Imper. }	C. ἔλιν, ἔλιν :		ἔλιν, ἔλιν :		ἔλιν, ἔλιν :	
	ἔλιν P.		ἔλιν P.		ἔλιν P.	
	ἔλιν A. D.		ἔλιν A. D.		ἔλιν A. D.	
	ἔλιν I.		ἔλιν I.		ἔλιν I.	

Infinitivus

Infinitivus.	C. ἔλιν, ἔλιν :		ἔλιν, ἔλιν :		ἔλιν, ἔλιν :	
	ἔλιν P.		ἔλιν P.		ἔλιν P.	

[illegible]

Vex media.

Fut. I. C. εἰσομαι,	είσω,	είσεσθαι,	Modus indicativus.
Perf. C. ἔειπα,	ἔειπας,	ἔειπες :	Ind. I. C. εἰσάμην, ἔειπῶ, εἰσάτω, etc.
ἤα A.	ἤϊας,	ἤϊες P.	ἔειπον, ἔειπον : ἔεικαμεν, ἔεικατε, ἔεικασι.
ἤϊα I.	ἤϊεις,	ἤϊεῖς :	ἤϊετον, ἤϊετον : ἤϊεμεν, ἤϊετε, ἤϊεσαν.
PL. εἶν,			
CAETERA ferè desiderantur.			

"*In illa eadem planè ratione declinatur. Ab oratoribus autem usurpantur.*"

"*Ἰνυι* *ταυτο* eadem planè ratione declinatur. Ab oratoribus autem usurpantur præcipuè ἀπρίστω in indicativo, ἀπρίστω in subjunctivo, et ἀπρίστω in infinitivo.

3. "*Ἰνυι*, ab *ἔω*, *mitto*.¹

Modus indicativus.

Singular.		Dual.		Plural.	
Praef. C.	" <i>Ἰνυι</i> , " <i>ἴνῃς</i> ,	" <i>ἴνῃ</i> :	" <i>ἴετον</i> , " <i>ἴετον</i> :	" <i>ἴεμεν</i> , " <i>ἴεμεν</i> :	" <i>ἴεσθε</i> , " <i>ἴεσθε</i> :
Imp. C.	" <i>ἴνυ</i> , " <i>ἔινυς</i> , " <i>ἔινυς</i> :	" <i>ἴνῃ</i> :	" <i>ἴετον</i> , " <i>ἴετον</i> :	" <i>ἴεμεν</i> , " <i>ἴεμεν</i> :	" <i>ἴεσθε</i> , " <i>ἴεσθε</i> :
Ind. 2. C.	" <i>ἴνῃς</i> , " <i>ἴνῃς</i> :	" <i>ἴνῃς</i> , " <i>ἴνῃς</i> :	" <i>ἴετον</i> , " <i>ἴετον</i> :	" <i>ἴεμεν</i> , " <i>ἴεμεν</i> :	" <i>ἴεσθε</i> , " <i>ἴεσθε</i> :
Ind. 1. C.	" <i>ἴνα</i> pro " <i>ἴνα</i> , " <i>ἴνα</i> , " <i>ἴνα</i> :	" <i>ἴνα</i> pro " <i>ἴνα</i> , " <i>ἴνα</i> , " <i>ἴνα</i> :	" <i>ἴετον</i> , " <i>ἴετον</i> :	" <i>ἴεμεν</i> , " <i>ἴεμεν</i> :	" <i>ἴεσθε</i> , " <i>ἴεσθε</i> :

Imperativus.

Praef. } C.	" <i>ἴδι</i> , " <i>ἴετω</i> , etc.	C. "	" <i>ἔς</i> , " <i>ἔτω</i> , etc.
Imp. }		Ind. 2.	

Optativus

¹ Inflectitur ut τῖς/ῖμι, nisi quòd impropriam habeat reduplicationem; ideoque inter anomala perperam collocari censent nonnulli.

² Vide supra, pag. 54.

Singular.		Dual.		Plural.	
Pr. } C. $\epsilon\iota\mu\eta\iota$, Imp. } $\epsilon\omicron\iota\mu\iota$, $\epsilon\iota\mu\iota$:	$\epsilon\iota\mu\iota$: $\epsilon\omicron\iota$, etc. P.	$\epsilon\iota\mu\eta\iota\sigma\tau\iota$, $\epsilon\iota\mu\eta\iota\sigma\tau\epsilon$:		$\epsilon\iota\mu\eta\iota\sigma\tau\epsilon$, $\epsilon\iota\mu\eta\iota\sigma\tau\alpha\iota$.	
Ind. 2. C. $\epsilon\iota\mu\eta\iota$, Fut. I. C. $\eta\sigma\tau\omicron\iota\mu\iota$, $\omicron\iota\iota$, etc.	$\epsilon\iota\mu\eta\iota$: $\omicron\iota$, etc.	$\epsilon\iota\mu\eta\iota\sigma\tau\iota$, $\epsilon\iota\mu\eta\iota\sigma\tau\epsilon$:		$\epsilon\iota\mu\eta\iota\sigma\tau\epsilon$, $\epsilon\iota\mu\eta\iota\sigma\tau\alpha\iota$.	
Subjunctivus.		Perf. et plusq. C.		$\omicron\iota\iota$, etc.	
Praef. C. $\iota\omega$, $\iota\eta$, etc. Ind. 2. C. $\tilde{\omega}$, $\tilde{\eta}$:	$\iota\eta$, etc. $\tilde{\eta}$:	Perf. et plusq. C.		$\epsilon\iota\mu\eta\iota\sigma\tau\epsilon$, $\epsilon\iota\mu\eta\iota\sigma\tau\alpha\iota$.	
Infinitivus.		Ind. 2. C.		$\tilde{\epsilon}\iota\mu\eta\iota$.	
Praef. } C. $\epsilon\iota\mu\eta\iota$, Imp. } $\epsilon\iota\mu\eta\iota\sigma\tau\alpha\iota$ D. $\epsilon\iota\mu\eta\iota$ I.		Ind. 2. C.		$\tilde{\epsilon}\iota\mu\eta\iota\sigma\tau\alpha\iota$ D. $\epsilon\iota\mu\eta\iota$ I.	
Participia.		Ind. 2. C. $\tilde{\epsilon}\iota\sigma$, Perf. } plusq. } C. $\tilde{\epsilon}\iota\mu\eta\iota\sigma\tau\alpha$.		Ind. 2. C. $\tilde{\epsilon}\iota\sigma$, Perf. } $\tilde{\epsilon}\iota\sigma\tau\alpha$, plusq. } $\tilde{\epsilon}\iota\mu\eta\iota\sigma\tau\alpha$.	
Praef. C. $\epsilon\iota\sigma$, $\epsilon\iota\sigma\tau\alpha$, $\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\iota$, $\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\iota$, $\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\iota$, $\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\iota$, Fut. I. C. $\eta\sigma\tau\omicron\iota\sigma\tau\alpha$, $\eta\sigma\tau\omicron\iota\sigma\tau\epsilon$, $\eta\sigma\tau\omicron\iota\sigma\tau\alpha\iota$, $\eta\sigma\tau\omicron\iota\sigma\tau\epsilon$, $\eta\sigma\tau\omicron\iota\sigma\tau\alpha\iota$, $\eta\sigma\tau\omicron\iota\sigma\tau\epsilon$.				Ind. 2. C. $\tilde{\epsilon}\iota\sigma$, Perf. } $\tilde{\epsilon}\iota\sigma\tau\alpha$, plusq. } $\tilde{\epsilon}\iota\mu\eta\iota\sigma\tau\alpha$.	

Vex pal. vol.

1. normam tibiua formetur.

4. Ἑμῶν, ab ἔω, *sedeo*.

Modus indicativus.

Singular.		Dual.		Plural.	
Presf. C. ἔμῃαι,	ἔσαι,	ἔμῃαι :	ἔσαι :	ἔμεθα,	ἔσθε, ἔνται.
				}	
				ἔσται I. ἔσται ἔσται } P.	
Imp. C. ἔμῃν,	ἔστο,	ἔμῃν :	ἔστο :	ἔμεθα,	ἔσθε, ἔντο.
				}	
				ἔστω I. ἔστω ἔστω } P.	
Imperat. C.	ἔστω,	ἔστω, etc.	Infinit. C. ἔσθαι.	Particip. C.	ἔμενος.

COMPOSITUM *κάθηναι sedeo*, quod usitatus.

Modus indicativus.

Singular.		Dual.		Plural.	
Praef. C.	κάθηναι, ἔται,	κάθηναι I.	κάθηναι, ἔσθον, ἔσθον :	κάθηναι, ἔσθε, ἔνται.	
Imp. C.	ἐκάθηναι, ἔσθον, ἔσθον :	ἐκάθηναι, ἔσθε, ἔνται.			

Modus indicativus.

Imperativus.

Imperativus.

5.

Imperativus.			
Singular.		Dual.	
Praef. Imp.	C.	ἴσθω :	ἴσθον :
	κάθ-ησο,	ἴσθω :	ἴσθον :
	κάθου		
Plural.			
		ἴσθε, ἴσθησαν.	

Infinitivus, C. *κάθισθαι.* | Participium, C. *καθήμενος.*

5. *Ἦνυμι* ab *ἔω induo* : *Ἦμαι indutus sum.*

5. Modus indicativus.

Ind. I. C.		ἔσσειν		ἔσσειν	
ἔσσαι	ἔσσαι	ἔσσειν	ἔσσειν	ἔσσειν	ἔσσειν
ἔσσαι	ἔσσαι	ἔσσειν	ἔσσειν	ἔσσειν	ἔσσειν

Infinitivus, C. *ἔσαι,* P. *ἔσσαι,* quod etiam est *collocare.*

Vox passiva.

Modus indicativus.

Perf. C.		Plusq.	
ἔσται	ἔσται,	ἔσσειν	ἔσσειν
	ἔσται,	ἔσσειν	ἔσσειν

Plusq.

Plusq. C. εἰμην,	Singul.	Dual.	Plural.
ἔισο,	ἔισο,	ἔμεθον, εἰσθον,	ἔμεθα, εἰσθε, εἰνθε.
ἔσσο,	ἔσσο,	ἔσθιο } P.	ἔσαντο I.

Particip. perf. C. ἐμέμενος.

Indefinit. I. med. C. ἐισάμην, P. ἐισάμην et εἰσάμην. | Particip. ἐισάμενος P.

6. ἴσθμι, ab ἴσθω, scio.

Modus indicativus.

Praef. C. ἴσθμι,	ἴσθς,	ἴσθσι :	ἴσθον, ἴσθων :	ἴσθμεν,	ἴσθατε, ἴσθασι.
ἴσθμι,	ἴσθς,	ἴσθσι D.	ἴσθον, ἴσθων :	ἴσθμεν D. Ac.	ἴσθατε D.
Imp. C. ἴσθω,	ἴσθς,	ἴσθ :	ἴσθον, ἴσθων :	ἴσθμεν,	ἴσθατε P.
			ἴσθον, ἴσθων :	ἴσθμεν,	ἴσθατε, ἴσθασαν.
				ἴσθμεν,	ἴσθατε, ἴσθασαν.

Imperativus.

Praef. } C. ἴσθαι,	ἴσθτω :	ἴσθον, ἴσθων :	ἴσθατε, ἴσθασαν.
Imp. }	ἴσθι,	ἴσθω, etc. I.	ἴσθων A.

Infinitivus.

Infinitivus. Praef. C. ἴσθαι, ἴσθασα, ἴσταν. Participium.

**Ισάμναι* vel *Ἰστανναι*, sed usitatus compositum *ἐπιστάμναι*, *scio*.

Infinitivus.

Praef. Imp. C. ἐπιστάσθαι.

Participium.

Praef. C. ἐπιστάμενος, η, ον.

7. Κεῖναι, a κένω inusitato, jaceo.

7. Modus indicativus.

Singul.

Dual.

Plural.

Praef. C. κείμαι,	κείσαι, κείται	κείμεθα, κείσθε, κείνται.
-------------------	----------------	---------------------------

Imp. C. ἐκείμην, ἐκείτο, ἐκείντο	ἐκείσθον, ἐκείσθον, ἐκείντο	κεῖμαι, κείσθαι, κείνται
----------------------------------	-----------------------------	--------------------------

Fut. I. C. κείσομαι, η, εται	κείσόμεθα, εσθον, κείσονται	κεῖτο, κείσο, κείντο
------------------------------	-----------------------------	----------------------

8. Φημί

Imp. C. κείσο, κείσθω, etc.	Opt. C. κείμην, οιο, οιο, etc.	Subj. C. κείμαι, η, ηται, etc.
Infinit. C. κείσθαι.	Particip. C. κείμενος, μέν, μέν.	

8. Φημί, α φάω, dico.

Particip. C. κείμενος, μένων, μένων.

8. Φημί, εφάπαξ, ἀπο.

Modus indicativus.

Sing.		Dual.		Plural.	
Praef. C. Φημί,	φης,	φατὸν,	φατὸν :	φαμέν,	φατέ, φασί.
φημι,	φάς,				φανὶ D.
ἡμί,	ῆς,				
Imp. C. ἔφην,	ἔφης,	ἔφαλλον,	ἔφάτην :	ἔφαμεν,	ἔφατε, ἔφασαν.
	ἔφησθα Ac.				ἔφαν } B.
φῆς,	φῆς,				φάν
ῆς,	ῆς,				
Ind. 2. C. ἔφον,	ἔφης,	ἔφοντο,	ἔφόντην :	ἔφονμεν,	ἔφοντε, ἔφονσαν.

Dialecti ut in imperfecto.

Fut. 1. C. φήσω,	φήσεις,	φήσει :	φήσετον,	φήσειον :	φήσετε, φήσουσι :
φασῶ,	φασεῖς,	φασεῖ D.			

Imperativus.

Praef. Imp. C. φάθι,	φάτω :	φάτον,	φάτων :	φάτε,	φάτωσαν :
----------------------	--------	--------	---------	-------	-----------

Optativus.

		Optativus.		Dual.		Plural.	
Praef. } C. φαίνω, φαίνεις, φαίνω.	} Imp. }	φαίνῃς, φαίνῃτον :		φαίμεν, φαίνετε, φαίνουσιν.			
		φαίμεν, φαίρετε, φαίεν A.					
		Subjunctivus.					
Praef. } C. φῶ, φῆς, φῆ :	} Imp. }	φῆσι I.		φῶμεν, φῆτε, φῶσι.			

Infinitivus.

Participia.

Praef. Imp. C. φάναι. | Praef. Imp. C. φᾶς, φᾶσα, φάν. | Ind. I. C. φήσας, ασα, αν.

In voce passiva manent perfecta indicativi πεφασται, et imperativi πεφάσθω, imperfonaliter accepta.

Vox media.

Modus indicativus.

Imp. vel Indef. 2. } C. ἐφάμην, ἄσο, ατο : | ἀμέδον, ασδον, ἄσδην : | χιμέδα, ασδε, αντο.

Imper.

Infin.

Particip.

Praef. Imper. } C. φάσο, I. φάο. | Praef. Imper. } C. φάσσαι. | Praef. Imper. } φάμ-ενος, ένμ, ενον.

VERBA

VERBA IMPERSONALIA.

Ἀνῆκει et προσήκει *conuenit*, ἀνῆκε et προσῆκε *conuenieba*
Ἀρέσκει *placet*, ἤρεσκε *placebat*, ἀρέσει *placebit*, ἤρεσε *placuit*.

Δεῖ *oportet*, ἔδει *oportebat*, δεήσει *oportebit*, ἐδένσε *oportuit*.
Infin. δεῖν *oportere*. Particip. δέον *quod oportet*.

Δοκεῖ *videtur*, ἐδόκει *videbatur*, δόξει *videbitur*, ἐδοξε *visum est*.

Μέλει *curae est*, ἔμελε *curae erat*, μελήσει *curae erit*,
ἐμέλησε *curae fuit*.

Χρῆ *oportet*, ἔχρην et χρὴν *oportebat*, χρήσει *oportebit*.
Infin. χρῆναι *oportere*.

Compositum ἀπόχρη *sufficit*, ἀπέχρη *sufficiebat*, ἀπο-
χρήσει *sufficiet*, ἀπέχρησε *suffecit*. Infin. ἀπόχρην *sufficere*.

PASSIVA impersonalia sunt, ἐνδέχεται *accidit*; εἴμαρ-
ται, et πέπρωται, *in fatis est*.

VERBA DEFECTIVA et ANOMALA.

DEFECTIVA dicuntur, quae aut ultra imperfectum
non formantur; aut si qua tempora habeant prae-
terea, mutantur a verbis aliis, quorum praesens non
est in usu, et tunc ANOMALA vocantur.

Desinunt autem pleraque in,
ἄω, ἔω, ὕω: ut, ἀμυνάω *auxilior*, τελέω *sum*,
φθινύω *corrumpo*.

αῖω et εῖω, facta ex ἄω et ἔω: ut, κεδάω, a κεδάω *dis-
pergo*; τελεῖω, a τελέω *perficio*. Et desiderativa in εῖω
ex futuro: ut, γάμψειω *nupturio*, a γαμέω ἥσω *nubo*;
πολεμῃσειω *bellare gestio*, a πολεμέω ἥσω *bellum gero*.

ἀνω: ut, λαμβάνω *capio*, μανθάνω *disco*.

εῖνω *hyperdisyllaba*: ut, φασίνω *splendo*.

ἦω; ut, δῆω, *inuenio*.

ὕω: ut, ἀγύω *co*.

De Verbalibus vide infra sub finem Verborum, pag. 139.

ὤω hyperdisyllaba, quae faciunt verba in μι : ut *κεραυνῶ misceo*, *ῥηγνῶ frango*, *σβεννῶ extinguo*.

ω post duas consonantes, quarum altera est liquidus ut, *δάκνω mordeo*.

Ξω post ε, vel liquidam : ut, *σέξω colo*, *στίλβω splendo*
δω, si praecedat λ vel ν : ut, *μέλδω liquefacio*, *σπενδω*
λω purum : ut, *πέλω* et *πέλομαι sum*.

Ξω et σω, futuro migrante in praesens : ut, *ἄξω* ab *ἄγω* ; *ἔξω venio*, ab *ἔκω* ; *δύσω* et *δύσομαι subeo*, a *δύω* ; *ὄρσω concito*, et *ὄρσομαι concitor*, ab *ὄρω* ; et alia.

σιγω, σιδω, σικω, σσω, et χιδω : ut, *μίσιγω misceo*, *εἰσιδω gradior*, *φάσιγω dico*, *ἀνδέσσω insuetus sum*, *ἐχιδω odio prosequor*.

Sic quae, consonante injecta, ε mutant in ι : ut, *μῑμνω maneo*, *τέκω* *τίκτω pario*, *ἐνέπω* *ἐνίσπω narro*.

NONNULLA sunt unius temporis : ut, *κυρέω* et *κύρω* *frango*.

Catalogus anomalorum¹.

A.

Miror "Αγαμαι, fut. 1. ἀγάσομαι, ind. 1. ἡγασάμην
ind. 1. pass. ἡγάσθην ab ἀγάζω.

Frango "Αγνυμι, fut. 1. ἄξω, ind. 1. ἔαξα, unde κατέαξα
perf. ἤχα, A. ἔαχα, ind. 2. ἔαγον ; perf.
med. ἔαγα, unde κατέαγα.

Ago "Αγω, fut. 1. ἄξω, perf. ἤχα, A. ἀγέεχα, ind. 2.
ἤγον, A. ἤγαγον.

Cano "Αδω, pro αἰδω P. fut. 1. med. ἄσομαι, ind. 1.
αἰ. ἤτα.

Sutio "Αδω, fut. 1. ἄσω, ind. 1. inf. ἄσαι.

Placeo "Αδω, ind. 2. ἔαδον pro ἤδον, fut. 2. ἀδῶ ; perf.
med. ἔαδα pro ἤδα.

Capio Αἰρέω, fut. 1. αἰρήτω, ind. 2. εἶλον, fut. 2. εἶλῶ ;
ind. 2. med. εἰλόμην, fut. 2. ἐλοῦμαι ab ἔλω.

Sentio Αἰσθάνομαι, fut. 1. med. αἰσθήσομαι, ind. 2.
ᾔσθόμην ; perf. pass. ᾔσθημαι ab αἰσθέομαι.

¹ In hoc *Anomalorum* catalogo nonnulla ultra imperfectum rectè formata, puerorum gratia, quia saepius occurrunt, ex prioribus editionibus re inventur.

- Arceo* Ἀλέξω, fut. 1. ἀλεξήσω, ind. 1. ἀλέξῃσα ab ἀλεξέω, unde ἀλεξεῖν; sed ind. 1. inf. ἀλέξαι et ἀλέξασθαι.
- Agor* Ἀλῆμι et ἀλάλῃμι, inf. ἀλῆναι, part. ἀλεῖς; praesf. passf. ἀλάλῃμαι et ἀλῃμαι, perf. ἤλῃμαι et ἀλήλῃμαι, ab ἀλάω.
- Aspio* Ἀλίσκω, fut. 1. ἀλώσω, perf. ἤλωκα, et ἐάλωκα, ab ἀλώω; ind. 2. ἤλων et ἐάλων, imp. ἄλωθι, opt. ἀλοίην, subj. ἄλω, inf. ἀλώναι, part. ἀλοὺς ab ἄλωμι.
- Consumo* Ἀναλίσκω, fut. 1. ἀναλώσω, perf. ἀνήλωκα et ἠνάλωκα; perf. passf. ἀνήλωμαι.
- Pecco* Ἀμαρτάνω, fut. 1. ἀμαρτήσω, ind. 1. ἡμάρτησα, perf. ἡμάρτηκα, ind. 2. ἡμαρτον, ἡμεροτον P. ab ἀμαρτέω.
- Abortior* Ἀμελίσκω, fut. 1. ἀμελώσω ab ἀμελόω.
- Induo* Ἀμφιέννυμι, fut. 1. ἀμφιέσω, ind. 1. ἡμφίεσα; perf. passf. ἡμφίεσμαι.
- Lego* Ἀναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, perf. ἀνέγνωκα, ind. 2. ἀνέγνω; fut. 1. med. ἀναγνώσσομαι ab ἀναγνώω et ἀνάγνωμι.
- Renuo* Ἀναίγομαι, perf. ἀνήνημαι et ἠνήνημαι, ind. 1. med. ἠνηνάμην ab ἀναιέω.
- Admoneo* Ἀναμιμνήσκω, fut. 1. ἀναμιμνήσω; ind. 1. passf. ἀνεμνήσθην.
- Aperio* Ἀνοίγω, fut. 1. ἀνοίξω, ind. 1. ἀνέωξα, A. ἤνοιξα; perf. med. ἀνέωγα; perf. passf. ἀνέωγμαι, ind. 1. ἀνεώχθην.
- Privo* Ἀπαυράω, ind. 1. ἀπνῦρα pro ἀπνύρησα, ind. 2. ἀπνύρον.
- Odio sum* Ἀπεχθάνομαι, fut. 1. ἀπεχθήσομαι, ind. 2. ἀπῆχθόμην; perf. passf. ἀπῆχθῃμαι ab ἀπεχθέομαι.
- Perdo* Ἀπόλλυμι. Vid. Ὀλλυμι.
- Placeo* Ἀρέσκω, fut. 1. ἀρέσω, ind. 1. ἤρεσα, perf. ἤρεκα; perf. passf. ἤρεσμαι ab ἀρέω.

- Augeo** Αὐξάνω et αὐξώ, fut. 1. αὐξήσω. ind. 1. αὐξήσομαι et αὐξήα; perf. pass. αὐξήμαι ab αὐξέω.
- Daleo** Ἀχθόμαι, fut. 1. ἀχθήσομαι et ἀχθέσομαι; ind. 1. ἀχθήσομαι et ἀχθέσομαι; perf. pass. ἀχθέσθην ab ἀχδέομαι.
- B.
- Vado** Βαίνω, perf. act. ἐέβηκα, I. ἐέβαα; fut. 1. med. ἐήσομαι; ind. 2. ἐβην. imp. ἐήθι, part. ἐών and ἐώνμι.
- Mitto** Βάλλω, fut. 1. ἐαλήσω et ἐλήσω, perf. ἐέβληκα, ind. 2. ἐέβαλον, fut. 2. ἐαλώ and ἐαλέω.
- Vivo** Βίωω, fut. 1. ἐιώσω, ind. 2. ἐείων, part. ἐιών and ἐίωμι.
- Germino** Βλαστάνω, fut. 1. ἐλαστήσω, ind. 2. ἐέλαστον.
- Pasco** Βόσκω, fut. 1. ἐόσω, ἐώσω, et ἐοσκήσω, ind. 1. ἐέοσκησα and ἐοσκέω.
- Volo** Βούλομαι, βούλει A. pro βούλη, fut. 1. ἐουλήσομαι, perf. ἐέβουλα; perf. pass. ἐεβούλημαι, ind. 1. ἐέβουλήθην and ἐουλέομαι.
- Edo** Βρώσκω et βιβρώσκω, fut. 1. ἐρώσω, ind. 1. ἐέρωσα, perf. ἐέβρωκα, ind. 2. ἐέβρων and ἐρώμι.
- Γ.
- Duco** } Γαμέω, fut. 1. γαμήσω, ind. 1. ἐγάμησα et ἐγνημα, uxorem } perf. γεγάμηκα; ind. 1. med. ἐγνημάμην.
- Gignor** Γείνομαι, fut. 1. γενοῦμαι, ind. 1. ἐγεινάμην genui.
- Lactor** Γηδέω et γήδω, fut. 1. γηθήσω; perf. med. γήγηδα, part. γηγηδώς.
- Senesco** Γηράσκω, fut. 1. γηράσω, ind. 1. ἐγηρα; ind. 2. med. inf. γηράναι, part. γηράς and γήρημι.
- Sum,** } Γίνομαι et γίγνομαι, fut. 1. γενήσομαι; ind. 1. Fio, } ἐγενήσάμην, perf. γέγονα et γέγαα and γάω, ind. 2. Nascor } ἐγενόμην, fut. 2. γενοῦμαι; perf. pass. γεγέννημαι, ind. 1. ἐγενήθην.
- Cognosco** Γινώσκω et γιγνώσκω, fut. 1. med. γνώσομαι; ind. 1. act. ἐγνώσα, perf. ἐγνώκα, ind. 2. ἐγνων and γνώω et γνώμι; perf. pass. ἐγνώσμαι; perf. med. γέγνωα pro γέγνωα, part. γεγνωνώς.

ηύξασθαι	gilo	Γρηγορέω. Vid. Ἐγρηγορέω.
		Δ.
ind. 1.	ivido	Δάξομαι, fut. 1. δάσομαι; perf. pass. δέδασμαι. Δαίξω, fut. 1. δαίξω, ind. 1. ἐδαίξα; perf. pass. δέδαίγμαι.
. med.		Δαίω, fut. 1. δαίσω et δαῖσω, ind. 1. ἐδαισα; perf. pass. δέδαισμαι; fut. 1. med. δαίσομαι, ind. 1. ἐδαισάμην.
rt. 6.		Δαίω, fut. 1. δαήσω, ind. 1. ἐδάνσα, perf. δε- δάνκα, ind. 2. ἔδαον; perf. pass. δεδάνμαι, ind. 2. ἐδάν; perf. med. δέδαα a δαέω.
Ελλην.	Disco	Δαίω, fut. 1. δαήσω, ind. 1. ἐδάνσα, perf. δε- δάνκα, ind. 2. ἔδαον; perf. pass. δεδάνμαι, ind. 2. ἐδάν; perf. med. δέδαα a δαέω.
. 6.		Δαίω, perf. med. δέδνα, combustus sum.
Ion.	Mordeo	Δάκνω, fut. 1. δήξω, ind. 1. ἐδήξα, perf. δέδνηκα, ind. 2. ἔδκον; perf. pass. δέδνημαι, ind. 1. ἐδήχθην a δήκω.
ind. 1.		Δαρδάνω, fut. 1. med. δαρδήσομαι; perf. act. δεδάρνηκα a δαρθέω, ind. 2. ἔδαρθον et ἔδραθον.
ρομαι.	Dermio	Δαίω, fut. 1. δαίσω, perf. δέδεικα; perf. med. δέδοικα pro δέδοικα euphoniae causa, I. δέδια, praef. imper. δέδιδι a δέδιμι.
ind. 1.	Timeo	Δαίω, fut. 1. δαίσω, perf. δέδεικα; perf. med. δέδοικα pro δέδοικα euphoniae causa, I. δέδια, praef. imper. δέδιδι a δέδιμι.
Ερω.		Δαίω, fut. 1. δαίσω, perf. δέδεικα; perf. med. δέδοικα pro δέδοικα euphoniae causa, I. δέδια, praef. imper. δέδιδι a δέδιμι.
	Ostendo	Δαίω, fut. 1. δαίσω, perf. δέδεικα; perf. med. δέδοικα pro δέδοικα euphoniae causa, I. δέδια, praef. imper. δέδιδι a δέδιμι.
ημα,		Δαίω, fut. 1. δαίσω, perf. δέδεικα; perf. med. δέδοικα pro δέδοικα euphoniae causa, I. δέδια, praef. imper. δέδιδι a δέδιμι.
Struo		Δαίω, fut. 1. δαίσω, perf. δέδεικα; perf. med. δέδοικα pro δέδοικα euphoniae causa, I. δέδια, praef. imper. δέδιδι a δέδιμι.
enui.	Rogo	Δαίω, fut. 1. δαίσω, perf. δέδεικα; perf. med. δέδοικα pro δέδοικα euphoniae causa, I. δέδια, praef. imper. δέδιδι a δέδιμι.
γη-		Δαίω, fut. 1. δαίσω, perf. δέδεικα; perf. med. δέδοικα pro δέδοικα euphoniae causa, I. δέδια, praef. imper. δέδιδι a δέδιμι.
d. 2.	Video	Δαίω, fut. 1. δαίσω, perf. δέδεικα; perf. med. δέδοικα pro δέδοικα euphoniae causa, I. δέδια, praef. imper. δέδιδι a δέδιμι.
1.	Ligo	Δαίω, fut. 1. δαίσω, perf. δέδεικα; perf. med. δέδοικα pro δέδοικα euphoniae causa, I. δέδια, praef. imper. δέδιδι a δέδιμι.
1. 2.		Δαίω, fut. 1. δαίσω, perf. δέδεικα; perf. med. δέδοικα pro δέδοικα euphoniae causa, I. δέδια, praef. imper. δέδιδι a δέδιμι.
γέ-	Docceo	Δαίω, fut. 1. δαίσω, perf. δέδεικα; perf. med. δέδοικα pro δέδοικα euphoniae causa, I. δέδια, praef. imper. δέδιδι a δέδιμι.
αι;	Fugio	Δαίω, fut. 1. δαίσω, perf. δέδεικα; perf. med. δέδοικα pro δέδοικα euphoniae causa, I. δέδια, praef. imper. δέδιδι a δέδιμι.
2.		Δαίω, fut. 1. δαίσω, perf. δέδεικα; perf. med. δέδοικα pro δέδοικα euphoniae causa, I. δέδια, praef. imper. δέδιδι a δέδιμι.
αι;	Existimo	Δαίω, fut. 1. δαίσω, perf. δέδεικα; perf. med. δέδοικα pro δέδοικα euphoniae causa, I. δέδια, praef. imper. δέδιδι a δέδιμι.
6.	Possum	Δαίω, fut. 1. δαίσω, perf. δέδεικα; perf. med. δέδοικα pro δέδοικα euphoniae causa, I. δέδια, praef. imper. δέδιδι a δέδιμι.
gilo		Δαίω, fut. 1. δαίσω, perf. δέδεικα; perf. med. δέδοικα pro δέδοικα euphoniae causa, I. δέδια, praef. imper. δέδιδι a δέδιμι.

νάμην, ind. 1. ἐδυνάσάμην; perf. pass. δέ-
νημαι, ind. 1. ἐδυνήδην, A. ἡδυνήδην, ita
ἐδυνάσθην et ἡδυνάσθην.

Subeo Δύνω et δύω, fut. 1. δύσω, perf. δέδυκα, ind. 1. *Operor*
ἐδύν a δῦμι.

E.

Sino Ἐάω, fut. 1. εἰάσω, ind. 1. εἴασα, perf. εἴα- *Facio*
et ἔακα. *Interro*

Excito Ἐγείρω, fut. 1. ἐγερῶ, ind. 1. ἡγείρα, perf. ἡγ- *Pereo*
κα; perf. pass. ἐγήγερμαι pro ἡγερμαι. *Venio*

Vigilo Ἐγρηγορέω, fut. 1. ἐγρηγορήσω, ind. 1. ἐγρ- *Dormi*
γορήσα, perf. ἐγρηγόρηκα pro ἐγρηγόρηκα; per- *Inven*
pass. ἐγρηγόρημαι; perf. med. ἐγρηγόρα, *P*
ἐγρηγόραδα: ubique neglecto augmento.

Infundo Ἐγχέω. Vid. Χέω.

Edo Ἐδω vel ἐσθίω, unde imp. ἥσθιον, perf. ἤκα, A. *Habe*
ἐδῆκα et ἐδήδακα; perf. pass. ἐδήδεσμαι; per-
med. ἤδα et ἐδήδα, fut. 2. ἐδομαι pro ἐδοίμαι

Volo Ἐθέλω. Vid. Θέλω.

Consuesco Ἐθω, perf. med. εἴωδα pro εἶδα.

Scio Ἐίδεω et εἶδω, fut. 1. εἴσω et εἰδήσω, perf. εἶδῃκα, *Viv*

Videa } plusq. εἰδήκειν, εἶδεν, A. ἥδεν, part. εἰδῃώς, εἶ-
δως, ind. 2. εἶδον, imper. ἰδὲ, opt. ἰδοίμι, subj.
ἰδῶ, inf. ἰδεῖν, part. ἰδών; fut. 1. med. εἰσοίμαι,
ind. 1. εἰσάμην, perf. οἶδα, εἰδασθα et οἰσθα.

Similis } Ἐίπω, fut. 1. εἴξω, ind. 1. εἴξα et εἴξα, ind. 2. *Viv*
sum } εἶκον; perf. med. οἶκα et εἰοίκα, plusq. εἰοίκει
et εἰώκειν, part. εἰώως.

Abigo Ἐλαύνω ab ἐλάω, fut. 1. ἐλάσω, ind. 1. ἤλασα,
perf. ἤλακα, A. ἐλήλακα; perf. pass. ἤλαμαι,
A. ἐλήλαμαι et ἤλασμαι, ind. 1. ἤλάσθην et
ἤλάσθην, part. ἐλαδείς. *Cin*

Spero Ἐλπομαι, fut. 1. ἐλφομαι, perf. ἔολπα, plusq.
perf. ἐόλπειν et ἐώλπειν. Ἐλπω sperare facio. *Pu*

Dico Ἐπω, ind. 1. εἶπα, ind. 2. εἶπον, imper. εἰπὲ,
opt. εἰποίμι, subj. εἰπῶ, inf. εἰπεῖν, part.
εἰπών. *La*

Εἶρω et ἐρέω, fut. 1. ἐρῶ et ἐρήτω, perf. εἶρη-
κα; perf. pass. εἶρημαι, paulo post fut. εἰρή-
σομαι.

ind. Operor Ἐργάζομαι, fut. 1. ἐργάσομαι, ind. 1. εἰργασά-
μην; perf. pass. εἰργασμαι, ind. 1. εἰργασθην.

Facio Ἐρῶ. Vid. Ρέζω.

Interrogo Ἐρομαι, fut. 1. ἐρήσομαι, ind. 1. εἰρησάμην, ἡρά-
μην, ind. 2. ἡρόμην, εἰρόμην.

Perco Ἐρρώ, fut. 1. ἐρρήσω, perf. ἔρρηκα.

Venio Ἐρχομαι, fut. 1. ἐλεύσομαι, ind. 2. act. ἤλθον pro
ἤλυθον, imper. ἐλθέ, perf. med. ἤλυθα, A. ἐλή-
λυθα, plusq. perf. ἐληλύθειν ab ἐλεύθω.

Dormio Εὐδῶ, fut. 1. εὐδήσω, ind. 1. εὐδήσα.

Invenio Εὐρίσκω, fut. 1. εὐρήσω, ind. 1. εὐρησα, perf.
εὐρηκα, ind. 2. εὐρον, imper. εὐρέ; perf. pass.
εὐρημαι, ind. 1. εὐρήθην; ind. 1. med. εὐρη-
σαιμην et εὐράμην, part. εὐράμενος, ind. 2. εὐρό-
μην ab εὐρέω.

Habeo Ἐχω, imp. εἶχον, fut. 1. ἔξω et σχήσω, perf.
ἔσχηκα, ind. 2. ἔσχον, imper. σχές, opt.
σχοίμι, σχοίην A. subj. σχῶ, inf. σχεῖν, part.
σχῶν; perf. pass. ἔσχημαι, ind. 1. ἔσχεθην;
fut. 1. med. ἔξομαι et σχήσομαι, ind. 2. ἐσ-
χόμεν, imper. σχοῦ, opt. σχοίμην, inf. σχέσ-
θαι, part. σχόμενος a σχέω.

Z.

Vivo Ζάω, ζῆς, ζῆ, imp. ζῆ et ζῆδι, opt. ζαίην, et
ζών a ζῶμι, inf. ζῆν, part. ζῶν, imp. ἔζην,
fut. 1. ζήσω, ind. 1. ἔζησα a ζήμι.

Cingo Ζωννύω et ζώννυμι, fut. 1. ζώσω, perf. ἔζωκα;
perf. pass. ἔζωσμαι, ind. 1. ἐζώσθην a ζῶω.

H.

Pubesco Ἡεάσκω, fut. 1. ἡεήσω, ind. 1. ἡεησα, perf.
ἡεηκα ab ἡεάω.

Lactor Ἡδομαι, ἡδω rarius, fut. 1. ἡσομαι, ind. 1. ἡσά-
μην; perf. pass. ἡσμαι, ind. 1. ἡσθην.

Volo

Θ.

- Volo* Θέλω et ἐθέλω, fut. I. θελήσω et ἐδεήσω, ind. I. ἐδέλῃσα et ἠδέλῃσα, a θελέω et ἐδελέω.
- Acuo* Θηγάνω, fut. I. θήξω, ind. I. ἔθηξα, perf. τέθηκα a θήγω.
- Attingo* Θιγγάνω, fut. I. θίξω, perf. τέδιχα, ind. 2. ἔδιγον a θίγω.
- Morior* Θνήσκω, fut. I. θνήξω et τεθνήξω, perf. τέθνηκα. B. τεθνεῖα et τέθνεια, part. τεθνηκώς et τεθνεώς, ind. 2. ἔθανον, fut. 2. θανῶ; fut. I. med. θνήξομαι et τεθνήξομαι, perf. med. τέθναα, inf. τεθνᾶναι, part. τεθναώς et τεθνεώς, fut. 2. θανοῦμαι.
- I.
- Constituo* Ἰδρύνω, fut. I. ἰδρύσω, ind. I. ἰδρύσα, perf. ἰδρυκα; perf. pass. ἰδρυμαι, inf. ἰδρῦσθαι, ind. I. ἰδρύθην-ab ἰδρύω.
- Sido* Ἰζάνω, fut. I. ἰζήσω, ind. I. ἰξησα et ἴσα, ab ἰζέω.
- Pervenio* Ἰκνέομαι, fut. I. ἰξομαι, ind. 2. ἰκόμεν; perf. pass. ἴγμαι ab ἴκομαι.
- Placo* Ἰλάσκομαι, fut. I. ἰλάσομαι et ἰλάξομαι, ind. I. ἰλασάμεν; perf. pass. ἴλασμαι, ind. I. ἰλάσθην ab ἰλάομαι.
- Volo* Ἰπταμαι, fut. I. πτήσομαι, ind. 2. ἐπτάμεν et ἐπτόμεν, subj. πτώμαι, inf. πτάσθαι et πτέσθαι, part. πτάμενος et πτόμενος; perf. pass. πέπταμαι.
- Ἰπτῃμι, fut. I. πτήσω, ind. 2. ἔπτῃν rarius.
- K.
- Purgo* Καθαίρω, fut. I. καθαρῶ, ind. I. ἐκάθηρα.
- Sedeo* Καθέζομαι, fut. 2. καθεδοῦμαι; ind. I. pass. ἐκαθέσθην.
- Statuo* Καθιστάνω, fut. I. καταστήσω, perf. καθέστακα a καθίστημι.
- Uro* Καίω, fut. I. καύσω, ind. I. ἔκαυσα, et ἔκηα velut

- velut a κᾶω, perf. κέκαυκα, ind. 2. ἔκαον ;
 perf. pass. κέκαυμαι, ind. 1. ἐκαύθην, fut. 1.
 καυθήσομαι, ind. 2. ἐκάην, part. καείς.
- Calēō* Καλέω, fut. 1. καλέσω, perf. κέκληκα pro κεκάληκα.
Calēmō Κάμνω, fut. 1. καμῶ, perf. κέκμηκα pro κεκά-
 μηκα, ind. 2. ἔκαμον.
- Calōmai* Κέλομαι, P. κέκλωμαι, fut. 1. κελήσομαι, ind. 1.
 ἐκελησάμην a κελέομαι.
- Κεράννω* Κεραννύω et κεράννυμι, fut. 1. κεράσω et κράσω,
 perf. κέκερακα et κέκρακα ; perf. pass. κέκε-
 ρασμαι et κέκρασμαι, ind. 1. ἐκράθην, fut. 1.
 κραθήσομαι a κεράω.
- Κιχάνω* Κιχάνω, fut. 1. κιχήσω a κιχέω.
- Κλάζω* Κλάζω, fut. 1. κλάγξω et κεκλάγξω, ind. 1. ἔκ-
 λαγξα, perf. κέκλαγχα, ind. 2. ἔκλαγον ; perf.
 med. κέκληγα, part. κεκληγώς a κλάγγω.
- Κλαίω* Κλαίω, A. κλάω, fut. 1. κλαύσω, ind. 1. ἔκλαυ-
 σα, perf. κέκλαυκα ; perf. pass. κέκλαυμαι ;
 fut. 1. med. κλαύσομαι a κλαύω.
- Κορεννύω* Κορεννύω et κορέννυμι, fut. 1. κορέσω et κορήσω,
 ind. 1. ἐκόρεσα, perf. κεκόρηκα ; perf. med.
 κέκορα a κορέω.
- Κράζω* Κράζω, fut. 1. κράξω, ind. 1. ἔκραξα, A. ἐκέ-
 κραξα, ind. 2. ἔκραγον, fut. 2. κραγῶ ; perf.
 med. κέκραγα.
- Κραιαίνω* Κραιαίνω, ind. 1. ἐκρήνηα, imper. κρήνηον ; perf.
 pass. κεκράσμαι, ind. 1. ἐκράσάνθην.
- Κρέμαμαι* Κρέμαμαι, fut. 1. κρεμάσομαι.
- Κρεμαννύω* Κρεμαννύω et κρεμάννυμι, fut. 1. κρεμάσω a κρεμάω.
- Κτεινώ* Κτεινώ, fut. 1. κτενῶ, ind. 1. ἔκτεινα, perf. ἔκ-
 τακα, ind. 2. ἔκτην a κτῆμι.
- Κυλίνδω* Κυλίνδω, fut. 1. κυλίσω a κυλίω, et κυλινδήσω a
 κυλινδέω.
- Κύρω* Κύρω, fut. 1. κύρσω, ind. 1. ἔκυρσα, optat. Ae.
 κύρσεια, infin. κύρσαι, part. κύρσας ; praes.
 med. κύρομαι.

Sortior

Λ.

- Sortior* Λαγχάνω, perf. εἴληχα A. pro λέληχα, ind. 2. ἔλαχον α λήχω ; perf. med. λέλογχα. *Pasco*
- Capio* Λαμβάνω, fut. 1. λήψομαι, perf. λέληφα, A. Neo
εἴληφα, ind. 2. ἔλαβον ; perf. pass. λέλημαι
A. εἴλημαι, α λήσω. *Oleo*
- Lateo* Λανθάνω, fut. 1. λήσω et λήσομαι, ind. 2. ἔλαθον
perf. pass. λέλησμαι, ind. 1. ἐλήσθην ; perf. *Aperio*
med. λέληθα, ind. 2. ἐλαθόμην α λήθω. *Tumefaco*

Μ.

- Infanio* Μάινομαι, fut. 1. μανοῦμαι, ind. 1. ἐμηνάμην,
perf. μέμνηα ; ind. 2. pass. ἐμάνην. *Misereor*
- Disco* Μανθάνω, perf. μεμάθηκα, ind. 2. ἔμαθον ; perf.
pass. μεμάσθην ; fut. 1. med. μαθήσομαι,
ind. 2. ἐμαθόμην. *Puto*
- Pugno* Μάχομαι, fut. 1. μαχέσομαι et μαχήσομαι, ind. 1.
ἐμάχεσάμην et ἐμαχισάμην, fut. 2. μαχοῦμαι ;
perf. pass. μεμάχημαι α μαχέομαι. *Es*
- Divido* Μείρομαι, perf. med. μέμορα, P. ἔμμορα ; perf.
pass. εἴμαρμαι, vel εἵμαρμαι. *Cado*
- Cunctor* Μέλλω, fut. 1. μελήσω, ind. 1. ἐμέλλησα α
μελλέω. *Pera*
- Curo* Μέλω et μέλομαι, fut. 1. μελήσω, perf. μεμέληκα,
ind. 2. ἔμελον ; perf. pass. μεμέλημαι ; perf.
med. μέμηλα α μέλει vel μελεω. *Fun*
- Maneo* Μένω, P. μίμνω, fut. 1. μενῶ, ind. 1. ἔμεινα,
perf. μεμένηκα α μενέω ; perf. med. μέμονα. *Ab*
- Misceo* Μιγνύω et μίγνυμι, fut. 1. μίξω, ind. 1. ἐμίξα,
perf. μέμιχα ; perf. pass. μέμιγμαi, ind. 1.
ἐμίχθην, ind. 2. ἐμίγην α μίγω. *Te*
- In memoriam* } Μιμνήσκω, fut. 1. μνήσω, ind. 1. ἐμνήσα ; perf.
pass. μέμνημαι, ind. 1. ἐμνήσθην ; fut. 1. med.
μνήσομαι, ind. 1. ἐμνήσάμην α μνάω. *V*
- Abstergo* Μαργνύω et μόργνυμι. Vid. Ὀμόργνυμι.

N.

ind. 2. *Pasco* Νέμω, fut. 1. νεμῶ, ind. 1. ἐνειμα, perf. νενέ-
μῃκα velut a νεμέω.

α, A. *Neo* Νήθω, fut. 1. νήσω a νέω.

O.

Oleo Ὀζω, fut. 1. ὄσω, ὀξέσω et ὀξήσω, perf. ὠξῃκα ;
perf. med. ὀδῶδα et ὠδοδα, P. ὠδα, ab ὀξέω.

perf. *Aperio* Ὀίγω, Vid. supra Ἀνοίγω.

Tumefacio Ὀιδαίνω, fut. 1. οἰδήσω, perf. ὠδήκα ab οἰδέω
tumeo.

ἀμνη, *Misereor* Ὀικτεῖρω, fut. 1. οἰκτερήσω, ind. 1. ὠκτείρησα
et ὠκτεῖρα.

perf. *Puto* Ὀιομαι et οἶμαι, ὀiei A. pro οἶη, imp. ὀίμην et
ὠμην, fut. 1. οἴησομαι ; perf. pass. ὤημαι,
ind. 1. ὠήθην ab οἶομαι.

d. 1. *Es* Ὀιχομαι, fut. 1. οἰχήσομαι, ind. 2. ὠχόμην ;
perf. pass. ὠχημαι, 1. οἶχημαι, ab οἰχέομαι.

Caro Ὀλισθαίνω, fut. 1. ὀλισθήσω, perf. ὠλίσθηκα,
ind. 2. ὠλισθον ; perf. med. ὠλισθα ab ὀ-
λισθέω.

a 2. *Perdo* Ὀλλύω et ὀλλυμι, fut. 1. ὀλέσω. ind. 1. ὠλεσα,
perf. ὠλεκα, A. ὀλώλεκα, ind. 2. ὠλον, fut. 2.
ὀλῶ ; perf. med. ὠλα, A. ὠλωλα, ab ὀλέω, P.
ὀλέσκω.

α, *Juro* Ὀμνύω et ὀμνυμι, fut. 1. ὀμόσω, ind. 1. ὠμοσα,
perf. ὠμωκα, A. ὀμώμωκα ; ind. 1. med. ὠμο-
σάμην, fut. 2. ὀμούμαι ab ὀμόω.

α, *Abstergo* Ὀμόργνυμι, fut. 1. ὀμόρξω, ind. 1. ὠμορξα, perf.
ὠμορξα ; fut. 1. med. ὠμόρξομαι, ind. 1.
ὠμορξάμην.

sf. *Juvo* Ὀνῃμι et ὀνίημι, fut. 1. ὀνήσω, ind. 1. ὠνῃσα ;
fut. 1. med. ὀνήσομαι, ind. 1. ὠνῃσάμην ab ὀνάω.

d. *Video* Ὀπτάνω et ὀπτάνομαι, fut. 1. ὀψομαι, ὀψεί A.
pro ὀψῃ, infin. ὀψεσθαι, perf. ὀπωπα pro
ὠπα ; perf. pass. ὠμμαι, ind. 1. ὠφθην, fut. 1.
ὀφθήσομαι, sensu passivo, ab ὀπτομαι.

Ex. ito

- Excito** ὄρω, fut. 1. ὄρῶ, Ae. ὄρσω, ind. 1. ὄρσῃ
perf. med. ὤρα, A. ὄρωρα et ὤρορα.
- Olfacio** ὀσφραίνομαι, fut. 1. ὀσφρανοῦμαι et ὀσφρήσομαι
ind. 1. ὠσφρησάμην et ὠσφραίμην, ab ὀσφράομαι
- Debeo** ὀφείλω et ὀφλω, fut. 1. ὀφελήσω et ὀφλήσω
ind. 2. ὤφελον, quod adverbii loco ponitur
omnibus personis et numeris.

Π.

- Possideo** πάσμαι, fut. 1. πάσομαι, indef. 1. ἐπάσάμην
perf. pass. πέπαμαι.
- Patior** πάσχω, fut. 1. med. πείσομαι, perf. πέπονθα
ind. 2. act. ἔπαθον a πήθω.
- Vasto** Πέρθω, fut. 1. πέρσω, ind. 1. ἔπερτα, ind. 1.
ἐπαρθον et ἔπραθον.
- Coquo** Πέσσω et πέτλω, fut. 1. πέψω, ind. 1. ἔπεψα
πέπτω.
- Expando** Πεταννύω et πετάννυμι, fut. 1. πετάσω, ind. 1.
ἐπέτασα; perf. πεπέτακα et πέπτακα; per
pass. πέπταμαι a πετάω.
- Volo** Πέτομαι, πέταμαι, πετάομαι, et ποτάομαι, im
perf. ἐπετόμην; perf. pass. πεπότημαι. Vid
ἵπταμαι.
- Figo** Πηγνύω et πήγνυμι, fut. 1. πήξω, ind. 1. ἔπηξα
ind. 2. pass. ἐπάγην; fut. 1. med. πήξομαι
ind. 1. ἐπηξάμην a πήγω.
- Incendo** Πίμπρημι, fut. 1. πρήσω, ind. 1. ἔπρησα
πρήθω.
- Bibo** Πίνω, fut. 1. πώσω, perf. πέπωκα, ind. 2. ἔπιον
imper. πῖθι et πῶθι; perf. pass. πέπομαι et
πέπωμαι, ind. 1. ἐπόθην a πῶω.
- Vendo** Πιπράσκω, fut. 1. πράσω, perf. πέπρακα; praes
pass. πιπράσκομαι, perf. πέπραμαι, ind. 1.
ἐπράδην a πράω.
- Cado** Πίπτω, fut. 1. πλώσω, perf. πέπτωκα a πτώω,
ind. 2. ἔπεσον; fut. 2. med. πεσοῦμαι.
- Percutio** Πλήττω, fut. 1. πλήξω; ind. 2. pass. ἐπλήγην
cum

cum ad corpus, ἐπλάγην cum ad animum
refertur; perf. med. πέπληγα.

interrogo } Πυνθάνομαι, fut. 1. πεύσομαι a πεύδομαι,
audio } ind. 2. ἐπυνθόμην; perf. pass. πέπυσμαι.

P.

ῥέζω, fut. 1. ῥέξω, et ἔρξω ab ἔρδω, ind. 1. ἔρ-
ῥεξα; perf. med. ἔοργα pro ἔρρογα.

ῥεύω, fut. 1. ῥεύσω et ῥυησω, ind. 1. ἔρρευσα,
perf. ἔρρύηκα; ind. 2. pass. ἔρρύην a ῥύεω.

ῥέω inult. ind. 1. pass. ἔρρήθην et ἔρρέθην, part.
ῥηθείς, fut. 1. ῥηθισομαι.

ῥηγνύω et ῥηγνυμι, fut. 1. ῥήξω; perf. med. ἔρ-
ῥωγα A. pro ἔρρηγα; ind. 2. pass. ἔρράγην a
ῥήσσω.

ῥωννύω et ῥωννυμι, fut. 1. ῥώσω; perf. pass. ἔρ-
ῥωμαι, imp. ἔρῶσω vale, part. ἔρῶμένος.

Σ.

σβεννύω et σβέννυμι, fut. 1. σβέσω et σβήσομαι,
ind. 1. ἔσβεσα, perf. ἔσβηκα; ind. 2. pass.
ἔσβην, inf. σβῆναι a σβέω.

σείω, ind. 1. ἔσειυσα et ἔσειυα; praes. pass. σέυο-
μι, perf. ἔσσυμαι, ind. 1. ἐσύθην; ind. 1.
med. ἐσευάμην.

σπένδω, fut. 1. σπείσω, ind. 1. ἔσπεισα; perf.
pass. ἔσπεισμαι, ind. 1. ἐσπείσθην; fut. 1.
med. σπείσομαι, ind. 1. ἐσπείσάμην a σπείδω.

στορεννύω et στορέννυμι, fut. 1. στορέσω, ind. 1.
ἐστόρεσα a στορέω.

στρωννύω et στρώννυμι, fut. 1. στρώσω, ind. 1.
ἔστρωσα, perf. ἔστρωκα; perf. pass. ἔστρωμαι,
ind. 1. ἐστρώθην a στρέω.

σχέω. Vid. supra ἔχω.

T.

τανύω et τάζω, fut. 1. τανύσω, perf. τέτακα;
perf. pass. τέταμαι.

τέμνω, fut. 1. τεμῶ, et τμήξω a τμήσσω, perf.
τέτμηκα,

- τέμνηκα, ind. 2. ἔταμον; perf. pass. τέμνημαι
α τμάω.
- Fabrico* Τεύχω, fut. 1. τεύξω, ind. 1. ἔτευξα; perf. pass.
τέτυγμαι.
- Pario* Τίκτω, fut. 1. τέξω, ind. 2. ἔτεκον; perf. med.
τέτοκα α τέκω.
- Soluo* Τίνω, fut. 1. τίσω, ind. 1. ἔτισα, perf. τέτικα
α τίω.
- Perforo* Τιτράω et τιτραίνω, fut. 1. τρήσω, ind. 1. ἔτρη-
σα; perf. pass. τέτρημαι α τράω.
- Vulnēro* Τιτρώσκω, fut. 1. τρώσω, ind. 1. ἔτρωσα, perf.
τέτρωκα α τρώω.
- Tolero* Τλάω, fut. 1. τλήσω, perf. τέτληκα, ind. 2.
ἔτλην α τλήμι.
- Nutrio* Τρέφω, fut. 1. θρέψω, ind. 1. ἔθρεψα; perf.
pass. τέθραμμαι, ind. 2. ἐθράσθην.
- Curro* Τρέχω, fut. 1. θρέξω, ind. 1. ἔθρεξα, perf. δι-
δράμνηκα, ind. 2. ἔδραμον; fut. 2. med. δρα-
μοῦμαι α δρέμω vel δραμέω.
- Comedo* Τρώγω, ind. 2. ἔφαγον; fut. 2. med. φαγοῦμαι
α φάγω.
- Sum* } Τυχάνω, fut. 1. τυχήσω, ind. 1. ἐτύχησα,
Consequor } perf. τετύχηκα, ind. 2. ἔτυχον α τυχέω.
Sed perf. act. τέτευχα, et fut. 1. med.
τεύξομαι α τεύχω.
- Υ.
- Promitto* Ὑπισχέομαι, fut. 1. ὑποσχήσομαι, ind. 2. ὑπεσ-
χόμεν; perf. pass. ὑπέσχημαι, ind. 1. ὑπεσ-
χέδην.
- Dormito* Ὑπνώττω, fut. 1. ὑπνώσω ab ὑπνώω.
- Pluo* } Ὑώ, fut. 1. ὕσω, ind. 1. ὕσα; praes. pass. ὕομαι,
Rigo } ind. 1. ὕσθην, part. perf. ὕσμενος.
- Φ.
- Dico* Φάσκω, imp. ἔφασκον, fut. 1. φήσω, ind. 1.
ἔφησα α φημί.
- Fero* Φέρω, fut. 1. οἴσω ab οἶω, ind. 1. ἤνεγκα, ind. 2.
ἤνεγκον

ἤνεγκον ab ἐνέγκω ; perf. med. ἐνήνοχα A. pro
ἤνοχα ab ἐνέχω.

Φεύγω, fut. 1. φεύξω, φεύξομαι, et φευξοῦμαι,
ind. 2. ἔφυγον ; perf. med. πέφευγα.

Φθάνω, imperf. ἔφθανον, fut. 1. φθάσω, ind. 1.
ἔφθασα, perf. ἔφθακα a φθάω ; ind. 2. med.
ἔφθην a φθῆμι, part. φθάς.

Φθείρω, fut. 1. φθερῶ ; perf. med. ἔφθορα.

Φθίνω, fut. 1. φθίσω, ind. 1. ἔφθισα, perf. ἔφθικα ;
perf. pass. ἐφθίμαι a φθίω.

Φρίσσω vel φρίττω, fut. 1. φρίξω, perf. πέφρικα
pro πέφριχα.

Φύω, fut. 1. φύσω, ind. 1. ἔφυσα, perf. πέφυκα,
ind. 2. ἔφυν, inf. φύναι, part. φύς a φῦμι ;
perf. med. πέφυα.

X.

Χάζω et χάζομαι, fut. 1. χάσω, ind. 2. ἔχαδον et
κέκαδον ; fut. 1. med. χάτομαι, perf. κέχανδα,
ind. 2. ἔχαδόμην et κεκαδόμην.

Χαίρω, imper. χαῖρε *salve*, fut. 1. χαιρήσω ;
ind. 2. pass. ἐχάρην.

Χάσκω, ind. 2. ἔχανον ; fut. 1. med. χανοῦμαι,
perf. κέχηνα a χαίνω.

Χέω, fut. 1. χεύσω, ind. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et
ἔχεα, inf. χέαι, perf. κέχυκα pro κέχευκα,
ind. 2. ἔχεον, fut. 2. χεῶ ; perf. pass. κέχυμαι,
ind. 1. ἐχύθην ; fut. 1. χυθήσομαι a χύω ;
ind. 1. med. ἐχεάμην.

Χερωννύω et χερώννυμι, fut. 1. χρώσω, ind. 1. ἔχρω-
σα ; perf. pass. κέχρωμαι et κέχρωσμαι, ind. 1.
ἐχρώθην.

Χωννύω et χώννυμι, fut. 1. χώσω, ind. 1. ἔχωσα ;
perf. pass. κέχωσμαι, ind. 1. ἐχώσθην a χόω
vel χώω.

Ω.

Ωθω et ὠθέω *usitatus*, fut. 1. ὤσω et ὠθήσω,
ind. 1. ὤσα et ὠθησα ; perf. pass. ὤσμαι et
ὠθημαι,

Κ

ᾠθῆμαι, ind. I. ᾠσθην; fut. I. med. ᾠσῶ
 et ᾠθήσομαι, ind. I. ᾠσάμην et ᾠθησάμην. Te
 poribus auctis et saepe praefigitur: ut, ἔ
 εἰσομαι.

Emo ὠνέομαι, fut. I. ὠνήσομαι; perf. pass. ὠνήμα
 ἐώνημαι, ind. I. ὠνήθην et ἐωνήθην.

COMPOSITORVM formatio e simplicibus petenda e

VERBALIA¹.

VERBALIA nomina deducuntur ferè vel,

A prima persona perfecti passivi,

S. in	μα	} ut	{	γράμμα	litera.
	μη			γραμμὴ	linea.
	μος			δεσμός	vinculum.
A. in	μων			νοήμων	intelligens.

A secunda persona perfecti passivi.

S. in	σια	} ut	{	δοκιμασία	probatio.
	σις			ποίησις	poësis.
A. in	σιος			θαυμάσιος	admirabilis.
	σιμος			χρήσιμος	utilis.

A tertia persona perfecti passivi.

S. in	τηρ	} ut	{	χαρακτήρ	character.
	τηριον			ποτήριον	poculum.
	της			ποιητής	poëta.
	τις			πίστις	fides.
	τρα			ὄρχηστρα	pars theatri.
	τρεις			ὄρχηστρίς	saltatrix.
	τρον			διδάκτρον	minerval.
	της			ὄρχηστὺς	ars saltandi.
A in	τως			κοσμήτωρ	princeps.
	κος			κριτικός	judicialis.
	τεος			γραπτός	scribendus.
	τος			ἀκουστός	qui audiri potest.

¹ Vid. supra pag. 26, not. 1.

A perfecto medio.

Sin εν
 η
 ιον
 ος

} ut {

τομεύς *sector*.
 ἐπιστολή *epistola*.
 λόγιον *oraculum*.
 λόγος *sermo*.

ΠΑΥCΥΛΑ quaedam descendunt ab ipso themate : ut, αὐτὸς *candidus*, α λεύσσω *video*.

Et ab indefinito secundo : ut, φυγή *fuga*, ἀφ' ἑφυγον

A D V E R B I V M.

ADVERBIVM est aut primitivum, aut derivativum.

PRIMITIVVM : α, νὺν *nunc*, τότε *tunc*.

DERIVATIVVM in σι : ut, Ἑλληνισί *Graecè*, Ῥωμαϊσὶ *Romanè*.

ὄν : ut, κυνηδὼν *caninè*

εἰ : ut, πανσυδεὶ *omnino*, *prorsus*.

ην : ut, κρύβδην *secretò*.

ως : a genitivo plurali adjectivorum : ut, ἀληθῶν, ἀληθῶς *verè* ; ὀξέων, ὀξέως *acutè*.

VARIANT etiam adverbia significatione.

Syllabicae adjectiones δε, ξε, τε, notae sunt ad locum : ut, οἰκαδε *domum*, Ἀθήναζε *Athenas*, οὐρανόσε *in caelum*.

θεν et δε de loco : ut, ἀνωθεν *desuper*, οὐρανόθεν *de caelo*.

σι, οι, σι, χοῦ, χῆ, in loco : ut, οὐρανόσι *in caelo*, οἴκοι *domi*, Ἀθήνῃσι *Athenis*, πανταχοῦ et πανταχῇ *ubique*.

Particulae adverbiales ἀρι, ἐρι, δα, ζα, λα, λι, σου et απο in compositione praefixae adaugent significationem : ut, ἀρίστος vel ἐρίστος *manifestus*, et reliqua.

Porro νε et νη in compositione privant¹, ευ facilitatem vel benignitatem, et δυσ difficultatem vel malignitatem indicant : ut, νέφος *nubes*, νήπιος *infans* ; εὐάλωτος *captu facilis*, εὐμενής *benivolus* ; δυσάλωτος *difficilis captu*, δυσμενής *malevolus*.

¹ Nonnunquam etiam, sed rarissimè, augment : ut, γάδμος *valde dulcis*, ῥυτος *late fluens*.

Particula *α* in compositis privat, conjungit, et aug-
ut, *χαρίς gratia, ἄχαρίς ingratus; πάντες omnes, ἅπα-
omnes simul; ξύλον lignum, ἄξυλος lignis plenus.*

CONIUNCTIO.

CONIUNCTIONES potestate sua sic denominantur:

Adversativae: *καίπερ, εἰ καί, καὶν εἰ, etsi; καίτοι, κα-
γε, quanquam.*

Causales: *γάρ, καὶ γάρ, ἢ γάρ, γάρτοι, γάρπου, δ-
δήπου, nam, enim, etenim; οὐ γάρ ἀλλὰ etenim; ὅτι, διότι, καθότι, οὐνεκα, quia, quod, quoniam; ἐπεὶ, ἐπει-
ἐπειδὴ, ἐπειδὴπερ, ἐπειτοι, ἐπεὶ ποëticè, quoniam, qu-
doquidem; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὅφρα ποëticè, ὥστε, ut.*

Conditionales: *εἰ, εἴαν, ἂν, ἢν, si; εἴγε, εἴπερ, εἰ-
εἰδὴπερ, siquidem; εἰ μὴ, ὅτι μὴ, nisi; εἰ δὲ μὴ fin
nūs, aliqui; εἰ γοῦν si saltem; εἰ δ' ἄρα fin verò.*

Copulativae: *καὶ et, τε que, ἠδὲ ποëticè, atque; μέντοι, καὶ μὲν καί, καίτοι καὶ atque, adeò; ἀλλὰ δὲ
etiam.*

Connexivae: *ἔτι, προσέτι, πρόσγε, μενοῦνγε, praetere-
quinetiam; ἐπὶ τούτοις, πρὸς ταῦτα, ἐπὶ ταῦτε, ἅμα
porrò, quinimo; καὶ γὰρ αὖ rursus etiam.*

Discretivae: *μὲν quidem, δὲ verò; γε, δὴ, ἀτὰρ, ἀλλὰ, se-
verum; μέντοι saltem; ἀλλὰ μέντοι, οὐ μὴν ἀλλὰ, νε-
tamen; δέγε, δέπου, δέτοι, porrò, autem.*

Disjunctivae: *ἢ, ἥτοι, ἢπου, aut, vel, sive; μηδὲ, μὴ
οὐδὲ, οὔτε, neque, nec.*

Illativae: *οὖν, ἄρα, ἄραγε, τοιγάρ, τοιγάρτοι, τογαρεῖ
τοίνυν, καὶ δὴ, quare, igitur, idcirco, ergo; οὐκοῦν igitur
οὐκουν non igitur.*

Redditivae adversativis: *ὅμως, δήπου, γε δήπου, ἔμπε-
tamen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὲ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλ' οὖν, attamen
sed tamen, at verò.*

Potentiales: *ἂν, κε vel κεν.*

Expletivae, quae interdum nihil per se significant
vim tamen et elegantiam orationi adferunt: *ἄρα, ἄ-
α, γε, θην, κε, κεν, νυ, νυν, περ, ποι, που, πω, τοι.*

PRAEPOSITIO.

PRAEPOSITIONES sunt octodecim.

Monosyllabae sex :

Atticè ἐς, ad, in.	πρὸ ante.
ante consonantem, } ex.	πρὸς ad, a, coram.
ante vocalem,	σύν, Atticè ζύν, cum.
poëticè ἐν, in.	

Disyllabae duodecim :

ἐν de, circa.	κατὰ contra, de, secundum.
per.	μετὰ cum, post.
pro, contra.	παρά a, apud, contra.
a, propter.	περὶ de, circa.
per, cum, propter.	ὑπὲρ super, pro, supra.
ad, ob, in, super.	ὑπὸ sub, propter.

III. DE SYNTAXI.

SYNTAXIS dividitur in concordantiam et regimen.

Concordantia nominativi et verbi.

I. VERBUM personale finitum concordat cum nominativo numero et persona : ut, Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ ἀλακάρειον εἶπε : *Saepe etiam stultus opportuna locutus est.*

Obs. 1. Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam masculina et foeminina : ut, Τῷ ἀρσένῳ ποτασσέσθαι πάντα : *Pecuniae obediunt omnia.* Ἐξεφύετο αἱ γρίξες : *Grines nascebantur.* Aristot.

Obs. 2. Ἄμφω et δύο, quamvis dualia, saepe junguntur verbo plurali : ut, Ἄμφω ἐξέπνευσαν ἀδελφὸν βίον. *Ambo efflaverunt miseram animam.* Eurip.²

¹ De variis praepositionum significationibus, pro diverso earum regimine et compositione, pluribus infra agetur, pag. 142.

² Item substantivo plurali : ut, Ἐξ ἀμφῶν ψευδῶν, *ex utrisque falsis.* Aristoph. Δύω ποιοῦ καί ποδὲς τοῦ λῆγειν : *Duo liquendi tempora censurus.* Isocr.

Concordantia substantivi et adjectivi 1.

I. ADJECTIVUM cum substantivo casu, genere, et numero consentit: ut, Χρηστός ἀνὴρ ἐστὶ κοινὸν ἀγαθόν: *bonus est commune bonum.*

Obs. 1. Adjectiva saepe permutant suum substantivum in genitivum: ut, Φαῦλοι ἄνθρωποι, vel, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων; *impii homines.*

Obs. 2. Saepe usurpantur substantiva pro adjectivis: ut, Μάγος τέχνη, *ars magica.* Τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, *Graecam linguam didici.*

Concordantia antecedentis et relativi.

RELATIVUM cum antecedente concordat genere, numero, et persona: ut, Χάριν οἶδα τῆς τιμῆς, ἣ με τιμᾷτε. *Gratias ago pro honore, quo me honoratis.* Hal.

Obs. Atticè relativum et antecedens eodem casu ponuntur: ut, Χρῆμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω: *Utor libris, quos habeo.*

Regimen nominum.

Substantiva.

I. CUM duo substantiva diversae significationis concurrunt, posterius in genitivo ponitur: ut, Ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ: *Filius Dei.*

Obs. 1. Ponitur genitivus saepe per eclipsin in nominibus propriis: ut, Νηλεὺς ὁ Κόδρου, vel, Νηλεὺς τοῦ Κόδρου subaudi υἱὸς; *Neleus Codri filius.* Εἰς ᾄδου, *ad inferos* subaudi οἶκον. Item per defectum vocis ἐνεκα: ut, Μακάριος τῆς πίστεως, *beatus propter fidem.*

Obs. 2. Genitivus per se positus est abominantis: ut, Τῆς ἀναιδείας! *O impudentiam!*

Adjectiva.

I. ADJECTIVA neutralia non rarò fiunt adverbia: ut, Ὅξυ celeriter, καλὰ pulchrè, τὰ πρῶτα primum, τὰ ἀρχαία olim, μέτρια mediocriter, ἀλυπῶτα laetissimè.

1 Sub Adjectivo continentur articulus, pronomen, et participium. De Articulo autem praepositivo vid. a, pag. 140.

II. INTER-

I. INTERDV̄M etiam foeminina singularia : ut, Ἰδίᾱ
matim, δημοσία publicè.

Genitivus post adjectivum.

I. ADIECTIVA, quae desiderium, notitiam, ignoran-
 am, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, accu-
 onem, damnationem, et absolutionem significant ;
 que alia quaedam, genitivum adificunt : ut, Δύσεως
 δόξης, gloriæ perditè cupidus. Ἀπίστος τῶν πράξεων,
 ram imperitus.

II. NOMINA partitiva, infinita, interrogativa, et nu-
 eralia ; item comparativa, et superlativa, genitivo gau-
 ent : ut, Ἐκαστον τῶν ζώων, *unumquodque animalium.*

Obs. 1. Comparativa, cum exponuntur per quàm, ge-
 nitivum exigunt : ut, Τῆς πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κενεώτερον
 αλλο : *Nihil vanius curiositate.*

Obs. 2. Nomina etiam, quae superlativorum naturam
 aduunt, gaudent genitivo : ut, Ἐξοχος πάντων, *præcipuus*
 πνιμ : Δῖα θεῶν, *Diva dearum.*

Dativus post adjectivum.

I. ADIECTIVA, quibus commodum, incommodum,
 similitudo, dissimilitudo, contrarietas significatur ; cum
 aliis quibusdam, dativum postulant : ut, Φίλος σοι, *amicus*
 σοι ; ἐναντίος τῷ νόμῳ, *adversus legem.*

II. HVC referuntur adjectiva ex σὺν et ὁμοῦ composita :
 ut, Σύντροφος, *unà nutritus* ; ὁμόλωστος, *eadem lingua utens.*

Obs. Quedam, quae similitudinem significant, etiam
 genitivo gaudent : ut, Ὁμοιος ἀνθρώπου : *Similis homini.*

Accusativus post adjectivum.

I. ADIECTIVA, subaudito κατὰ, accusativum regunt :
 ut, Πατρίδα Ῥωμαῖος, *Romanus patria.* Οὐδεὶς ἀνθρώπων
 αὐτὸς ἅπαντα σοφός : *Nemo hominum in omnibus sapiens est.*

Constructio pronominum.

I. GENITIVVS pronominis primitivi ponitur, cum persona significatur, ut, *Εἰκὼν σου*, *imago tui*. Herod.

II. CVM possessio vel relatio significatur locum habet pronomem possessivum: ut, *Πατὴρ ἐμὸς*, *pater meus*.

Obs. 1. Genitivus autem primitivi loco possessivi ponitur: ut, *Πατὴρ μου*, pro *πατὴρ ἐμὸς*.

Obs. 2. Pronomina interdum construuntur loco adverbiorum: ut, *Ταῦτά τοι, ταῦτ' ἄρα*, *proinde*; *ταῦτης* sic; *ταύτῃ τοι*, *itaque*.

Regimen verborum.

Nominativus post verbum.

I. VERBA substantiva *τυγχάνω*, *εἰμί*, *ὑπάρχω*, *γίνομαι* et illa poetica *πέλω*, *πέλομαι*, *τελέθω*, *κύρω*, *sum*; utrinque nominativum expetunt: ut, *Κακῶν ἐπικάλυμμά ἐστὶ ὁ πλοῦτος*: *Malorum opercula sunt divitiae*.

Obs. 1. Verbo *τυγχάνω* eleganter postponitur participium ὦν, cum alio nominativo: ut, *Σωκράτης τυγχάνων σοφός*: *Socrates est sapiens*.

Obs. 2. Sin participium sequatur, omittitur ὦν: ut, *Σωκράτης τυγχάνει περιπαλῶν*. *Socrates ambulat*.

II. VERBA vocandi passiva, et quae gestum vel statum rei significant, utrinque nominativum adsciscunt: ut, *Δημοσθένης προσαγορεῖται ῥήτωρ*: *Demosthenes dicitur orator*.

Obs. Mutatur nominativus post verbum in genitivum: ut, *Κροῖσός ἐστι τῶν πλουσίων*, i. e. *πλούσιος*: *Croesus est dives*.

Genitivus post verbum.

I. VERBA incipiendi, desinendi, appetendi, abstinendi, aberrandi, amandi, admirandi, consequendi, contemnendi, differendi, excellendi, imperandi, parcendi, participandi, recordandi, fruendi, egendi, emendi, vendendi,

endi, genitivo gaudent : ut, Τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα : *A dolore vitam auspicamur.*

Obs. Verba implendi, separandi, privandi, aestimandi, accusandi, damnandi, absolvendi, exigunt accusativum cum genitivo : ut, Καρπῶν πλήθουσιν ἀλῶάς : *Fruitibus implent areas.* Phocyl.

II. VERBA sensus gaudent genitivo, praeter illa, quae visum pertinent : ut, ἤκουσε τῆς βοῆς : *Audivit claudem.* Plut.

Obs. Atticè verò omnia verba sensus accusativum regunt.

III. QVIVSLIBET verbis additur genitivus substantivi cum participio absolute sumptus : ut, Θεοῦ δίδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος : *Deo favente, nihil valet invidia.* Nazian.

Dativus post verbum.

I. OMNIA verba acquiritive posita regunt dativum rei, cui acquiritur aliquid, vel tribuitur : ut, Φιλίππῳ ζῆ, οὐ τῇ πατρίδι : *Philippo vivit, non patriae.* Demosth.

II. VERBA sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt : ut, Ἐπομαί τοῖς παλαιοῖς : *Veteres sequor.*

III. QVODVIS etiam verbum admittit dativum, significantem causam, instrumentum, aut modum actionis : ut, Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κραήσεις : *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.*

Accusativus post verbum.

I. VERBA transitiva, et eorum significationem habentia, exigunt accusativum : ut, Νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νοθεύειν, τ' αὐτό ἐστι : *Mortuum curare, et senem crudire, idem est.*

II. VERBA rogandi, docendi, celandi, vestiendi, testandi, et alia quaedam, duplicem regunt accusativum : ut,

ut, Χρὴ αἰτεῖν τοὺς θεοὺς ἀγαθὰ : *Oportet bona petere a diis.* Aesch.

Obs. Haec variam habent constructionem : Ἐπιλείπει μοι, vel με, τὸδε : *Hoc mihi deest.* Ἀρχεὶ τῆς πόλεως, vel τῇ πόλει : *Praeest civitati.* Λοιδορῶ σοι, vel σε : *Convicior tibi.* Προσκυνῶ τῷ Θεῷ, vel τὸν Θεόν : *Adoro Deum.* Cum multis aliis hujusmodi.

Verba passiva.

I. PASSIVA exigunt genitivum agentis cum praepositione ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, et πρὸς : ut, Ὁ νοῦς ὑπο οἴνου διαφθείρεται : *Mens a vino corrumpitur.* Isocr.

Obs. 1. Praepositio autem interdum reticetur : ut, Φίλων νικῶνται φίλοι, pro ἀπὸ φίλων : *Amici ab amicis flectuntur.* Soph.

Obs. 2. Genitivus etiam nonnunquam in dativum vertitur : ut, Πεποίηταί μοι : *Factum est a me.*

II. PASSIVA per synecdochen accusativo junguntur : ut, Πλήττομαι τὴν κεφαλὴν : *Percutior caput.*

III. PASSIVA regunt accusativum activorum suorum : ut, Μωρῷ οὐ πιστεύεται τὴν ἀρχήν ; quia dicimus, Μωρῷ οὐ πιστεύομεν τὴν ἀρχήν : *Stulto imperium non committimus.*

Obs. Plurima activa passivè saepe significant, et passivam habent constructionem : ut, Ἀπαλλάττω ὑπό σου : *Liberor a te.* Sic, Τελῶ censeor, ἀγλαυμάζω recreor, ἀναδνάμπτω reflector, ῥίπτω jactor, συνάπτω conjungor, ἀσκῶ exerceor, κρύπτω occultor.

Verba infinita.

I. PRO gerundiis et supinis usurpant Graeci infinitivum cum articulo, vel sine articulo : ut, Καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi* ; ἐν τῷ σπουδάζειν, *in studendo* ; πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum.* Λέγειν ἀγαθός, *dicendi peritus* ; ποιεῖν αἰσχρὸν, *factu inhonestum.*

II. Εὖμ significatur necessitas, utuntur Graeci adjectivis positionis, quae regunt plerumque dativum vel accusativum : ut, Ἰτέον μοι : *Eundum est mihi.*

Obs.

Obs. Saepe tamen casus verborum suorum regunt : ut, *Ἀνιμονευλέον Θεοῦ* : *De Deo cogitandum.*

De tempore.

I. NOMINA, quae partem temporis significant, adiunguntur verbis frequentius in genitivo : ut, *Ἦλθε νυκτός* : *Venit nocte.*

II. CONTINVATIO autem temporis in dativo vel accusativo ponitur : ut, *Ἐξαπίλευσε ὁ κῶνα ἰδεκά ἔτεσι* : *Regnavit octodecim annos. Herodian.* *Ἐυδω ὅλην νύκτα* : *Dormio totam noctem. Plat.*

De loco.

I. SPATIVM loci adjicitur verbis in accusativo : ut, *Ἀπέχει τριῶν ἡμερῶν ὁδόν* : *Distat iter trium dierum. Xenoph.*

Obs. GRAECI saepissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum praepositione : ut, *Ἐξ Ἀθηνῶν*, *ex Athenis* ; *εἰς Βρεταννίαν*, *ad Britanniam.*

DE Adverbiis ad locum, de loco, et in loco significantibus, vide supra, pag. 131.

Verba impersonalia.

VERBA impersonalia diversos casus exigunt.

I. Genitivum, *ἐστὶ ὄφφικιον ἐστ* : ut, *Οὐχ ὑμῶν ἐστ* : *Non vestrum est.*

II. Dativum, *ἐστ*, *ἐνεστ*, *ἐξεστ*, *χωρεῖ*, *ἐγχωρεῖ*, *ὑπάρχει*, *licet*, cum aliis quibusdam : ut, *Ἐνεστί σοι πρίασθαι* : *Licet tibi emere. Lucian.*

III. Dativum personae cum genitivo rei, *δεῖ*, *δεῖται*, *ἰδεῖ*, *προσδεῖ*, *ἐλλείπει*, *χρὴ*, *opus est*, et alia quaedam : ut, *Χρὴ σοι φίλων* : *Opus est tibi amicis. Eurip.*

Regimen participiorum.

I. PARTICIPIA regunt casus suorum verborum : ut, *Ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας*, *contemnens disciplinam.*

Obs. 1.

Obs. 1. Participia ponuntur loco nominum: ut, Τὸ εὖ εἶδως, pro εἰδήμων, *arcuum peritus*.

Obs. 2. Nonnunquam participia loco verbi infiniti ponuntur, plerumque verò in verbis perseverandi et desistendi: ut, Ἀγαπῶν με διατελεῖ: *Persevera me amare*. Οὐ παύσομαι γράφων: *Non cessabo scribere*. Μέννημαι ἰδῶν: *Memini vidisse*.

De articulo praepositivo.

I. ARTICVLVS praepositivus usurpatur in

Exponendo: ut, ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Iesus*.

Demonstrando: ut, Ὁ ποιητής, *summus poëta*, pro *Homero*.

Distinguendo: ut, Κύνων ὁ οὐρανοῦ, οὐχ ὁ γῆς: *Canis ille caelestis, non terrestris, scil. Diogenes*.

II. ARTICVLVS, si praepositur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu; ut, Τὸ φρονεῖν sapientia, τοῦ φρονεῖν sapientiae, ἐν τῷ φρονεῖν in sapientia.

III. ITEM adverbium cum articulo fit adiectivum: ut, Τὰ ἐξω externa, οἱ πέλας vicini, τῷ πλησίον vicino.

IV. ARTICVLVS pluralis cum ἀμφι, μεῖα, περὶ, κατὰ, πρὸς, et aliis, sequente nomine proprio, idem significat, quod nomen ipsum, vel comitatum: ut, Οἱ ἀμφι Πλάτωνα, *Plato vel Platonici*; οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *socii Achillis*.

V. SEQUENTE verò appellativo, officium denotat, vel relationem: ut, Οἱ περὶ ἱερὰ, *sacerdotes*; οἱ κατ' ἀσφάν, *causidici*; οἱ πρὸς αἵματος, *consanguinei*.

VI. ARTICVLVS neutrius generis cum genitivo substantivi significat possessionem: ut, Τὰ μητρὸς, *facultates matris*; τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*; τὸ τοῦ Θεογνίδος, *carmen Theognidis*.

VII. ARTICVLVS cum conjunctionibus μὲν et δὲ habet locum in divisionibus: ut, Οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ; *hi boni, illi mali*.

Obs. Item adverbialiter sumptus: ut, Τῇ μὲν, τῇ δὲ; *partim quidem, partim verò*.

VIII. ARTI-

VIII. ARTICVLVS neutrius generis praeponitur quicunque vocibus τεχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis: ut, Τὸ ἄνθρωπος, haec vox ἄνθρωπος; τὸ γυνή haec vox γυνή.

Obs. Ponitur articulus praepositivus pro subiunctivo: ut, Τὸ ῥᾶσιν ἀπάντων: *Quod factu facillimum.*

Regimen adverbiorum.

I. ADVERBIA loci, temporis, ordinis, causae, comparisonis, indignationis, copulandi, separandi, numerandi, genitivum post se recipiunt: ut, Ἄλλοθι πάτ, ης ἔειπε: *Seorsum a patria periit.* Hom.

II. Ἄμα, ὁμοῦ, et alia quaedam, dativum postulant: ut, Ἄμα τοῖς ἄλλοις, *simul cum aliis.*

III. Μὰ et ἢ jurandi accusativo gaudent: ut, Μὰ Δία, *non per Jovem*; ἢ Δία, *ita per Jovem.*

IV. ὦ acutitonus gaudet nominativo, genitivo, accusativo, et vocativo; et est admirantis, dolentis, vel exclamantis.

V. Ω circumflexum est vocantis, et cum vocativo construitur.

Obs. Aliquando solus genitivus ponitur, omissio adverbio: ut, Τῆς τύχης, pro ὦ τῆς τύχης! *O fortunam!*

VI. OPTANDI particulae, αἶδε, εἶδε, et ὦς, praeponuntur imperfecto ὤφειλον sive ὅφειλον, et indefinito secundo ὥφελον sive ὅφελον, sequente infinitivo: ut, Ἦλυθες ἐκ πολέμου, ὥς ὥφελες αὐτόθ' ἐλέσθαι: *Venisti ex pugna, utinam ibi periisses.*

VII. Ἔως, pro *quamdiu*, omnibus modis jungitur, praeterquam imperativo.

VIII. Ὅταν et ὁπόταν, *quando*, subiunctivo, interdum optativo, rariùs indicativo junguntur.

Obs. I. Duo negativa plerumque vehementiùs negant: ut, Οὐ μὴ πίω: *Nequaquam bibam.* Luc. xxii, 18.

Obs. 2.

Obs. 2. Οὕτω ante consonantes, οὕτως et οὕτωςιν ante vocales, locum habent.

Regimen conjunctionum.

I. CONIUNCTIONES copulativae et disjunctivae similes casus, modos, et tempora, ni sensus aliud postulat, connectunt.

II. Ἄν, εἰάν *si*, ἐπειδὴν *quoniam*, ἵνα *ut*, καὶ ἐπὶ *et si*, ὅπως *ut*, cum similibus, subjunctivo gaudent: ut, Ἄν Θεὸς θέλῃ: *Si Deus velit.* Demosth.

Ἄν vim habens potentialem, omnibus modis jungitur, praeter imperativum: ut, Ἐπεὶ ἂν εἴδω, *si viderem.*

Ἄν indefinite sumpta iisdem modis inservit: ut, Τοῦς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι: *Hos ego legam.* Hom.

III. Εἰ, εἴγε, εἴπερ *si*, εἴποτε *si quando*, εἴπως *si quo modo*, indicativo, interdum optativo, rarius subjunctivo junguntur: ut, Εἰ ἐξεσθί, *si licet.*

IV. Ἐπεὶ *quum*, *quoniam*, indicativo gaudet; interdum et infinitivo: ut, Ἐπεὶ εἶδεν, *quum videret.* Xen.

V. Ὅτι, διότι *quod*, καθότι *quatenus*, indicativo, optativo et subjunctivo rarius: ut, Εἰπεν, ὅτι βούλεται: *Dixit, quod velit.* Xen.

VI. Ὡς *quod*, indicativo, interdum optativo et subjunctivo, infinitivo rarius: ut, Λέγουσιν, ὥς δίκαιον ἦ: *Dicunt, quod iustum sit.* Eurip.

Ὡς *ut*, iisdem modis, sed indicativo rarius: ut, Ὡς συήσουσιν οἱ ἀκούοντες, *ut intelligant auditores.* Lucian.

VII. Ὡς *ut*, ἀδὲ *ut*, omnibus modis jungitur: ut, Ὡς πρὸς Πέρσην ἀπεστέλλετε, *ut ad Persam miseritis.* Demosth.

Regimen praepositionum.

Monosyllabae.

I. Εἰς, Atticè ἐς, *ad et in*, jungitur accusativo: ut, Ἦλθεν εἰς δέσποιναν: *Venit ad heram.* Εἰς ὕδωρ γράφω: *In aquam scribo.*

Com-

Composita utrumque etiam denotat : ut, εἰσπλέω
adnavigo, εἰσάλλομαι insilio.

2. 'ΕΚ, vel ἐξ, ex genitivo gaudet : ut, 'Εξ ἀπραξίας
πράξιμα : Ex otio negotia.

Composita auget : ut, ἐκπίνω ebibo. Idem quoque si-
gnificat, quod ἔξω extra : ut, ἐκβάλλω ejicio.

3. 'ΕΝ in soli dativo jungitur : ut, 'Εν οἴκῳ, in domo.
Sed per eclipsin genitivo : ut, 'Εν αἰδοῦ, subaudi οἴκῳ ; in
domo Plutonis.

Composita in significat : ut, ἐμβάλλω injicio.

4. ΠΡΟ' ante soli genitivo jungitur : ut, Πρὸ θυρῶν,
prae foribus.

Composita prae significat : ut, προβάλλω praepono.

5. ΠΡΟ'Σ cum genitivo a significat ; ut, Πρὸς Θεοῦ,
a Deo : item officium ; ut, 'Ου πρὸς φιλοσόφον, non est philo-
sophi : et coram ; ut, Πρὸς ἐπισκόπου, coram episcopo. Ju-
randi quoque nota est : ut, Πρὸς Χαρίτων, per Gratias.

Cum accusativo ad denotat ; ut, Πρὸς γυμνάσιον, ad
scholam : item contra ; ut, Πρὸς Ῥωμαίους, contra Romanos.

Composita valet ad ; ut, προσκαλῶ aduvo.

6. ΣΥ'Ν, Atticè ξύν, cum semper dativo jungitur : ut,
Σύν Θεῷ, cum Deo.

Composita conjungit : ut, συμβάλλω conjicio.

Dysyllabae.

1. 'ΑΜΦΙ cum genitivo significat de : ut, 'Αμφὶ ἀστέ-
ρων, de astris.

Cum dativo poëticè pro : ut, 'Αμφὶ 'Οδυσσῆϊ, pro Ulyssē.

Cum accusativo circa : ut, 'Αμφὶ τὸ λυκαυγές, circa dilu-
culum.

Composita circum denotat : ut, ἀμφιβάλλω circumjicio.

2. 'ΑΝΑ per cum solo accus. legitur ; ut, 'Ανὰ στρατὸν,
per exercitum : sed poëticè cum dat. in vel cum denotat.

Composita re significat : ut, ἀνατρέχω recurro.

3. ΑΝΤΙ

3. 'ΑΝΤΙ cum genitivo significat *pro* : ut, Ἀντὶ ἀλ-
θῶν ἀποδιδόναι κακά, *mala pro bonis reddere* : item *contra*
ut, Ἀντὶ ἀντ' ἀνδρὸς ἔτω : *Vir contra virum eat*. Hom.

Composita valet *contra* : ut, ἀντιστρέφω *inverto*.

4. 'ΑΠΟ cum genitivo *a* vel *ab* significat : ut, Ἀπὸ
τῆς κεφαλῆς, *a capite* ; ἀπ' ἀρχῆς, *ab initio* : item *propter*
ut, Ἀπὸ τοῦ ὄχλου, *propter turbam*. Luc. xix, 3.

Composita *auget* ; ut, ἀποτείνω *extendo* : denotat etiam
contrarium ; ut, εὐχομαι *precor*, ἀπεύχομαι *imprecor* : item
exemplum ; ut, ἀπογράφω *describo*.

5. ΔΙΑ cum genitivo *per* significat : ut, Διὰ τοῦ, *per*
vitam : et *cum* ; ut, Διὰ μαχαίρων, *cum gladiis* : item *poten-*
tiam ; ut, Δι' ἐαυτῶν, *suis viribus*.

Accusativo juncta valet *propter* : ut, Διὰ φόβον, *propter*
timorem.

Composita *di* vel *dis* significat : ut, διαστῆν *dividere*.

6. 'ΕΠΙ cum genitivo *in* denotat : ut, Βοῦς ἐπὶ γλῶσ-
σῃ, *bos in lingua* : etiam *super* ; ut, Ἐπ' ἵππου, *super equo*.

Cum dativo valet *propter* : ut, Ἐπὶ τῷ κέρδει, *ob*
lucrum : item *in* ; ut, Ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis potestate* :
et *super* ; ut, Ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum* : etiam
post ; ut, Ἐπὶ τούτοις, *post haec*.

Cum accusativo *ad* significat : ut, Ἐπὶ τοὺς διδασκάλους,
ad praeceptores : item *propter* ; ut, Ἐπὶ τοῦτο, *propter hoc* :
et *contra* ; ut, Ἐπ' ἐμὲ, *adversus me*.

Composita *in* vel *super* denotat ; ut, ἐπιγράφω *inscribo* :
item *fero* ; ut, ἐπιμνησθῆναι, *post factum consulo*.

7. ΚΑΤΑ cum genitivo significat *contra* : ut, Κατὰ
Χριστιανῶν, *contra Christianos* : etiam *de* ; ut, Κατὰ σπου-
δαίων, *de studiosis* : in jurando *per* ; ut, Κατὰ θεῶν, *per*
deos : item *prae* ; ut, Κατὰ χειρῶν, *prae manibus* : et *de*
loco ; ut, Κατὰ πέτρων, *de petris*.

Accusativo juncta *secundum* denotat : ut, Κατὰ τύπον,
ad exemplar : item *pro* ; ut, Κατὰ δύναμιν, *pro viribus*.

Composita valet *deorsum* : ut, καταβαίνω *descendo*.

8. META' cum genitivo significat *cum* : ut, Μετὰ φί-
cum amicis.

Cum dativo poëticè *inter* : ut, Μετὰ πρώτοιςιν, *inter*
illos.

Accusativo juncta *post* : ut, Μετὰ τὸν πόλεμον *συμαχίᾳ*,
et bellum auxilium.

Composita *mutationem* denotat : ut, μεταφέρω *transfere.*

9. ΠΑΡΑ' cum genitivo *a* significat : ut, Παρὰ Κυρίου,
Domino : item *excellētiā* ; ut, Παρὰ πάντων τυγχάνει :
omnes excellit : etiam *contrarium* ; ut, Παρὰ λόγου, *contra*
rationem.

Dativo juncta valet *apud* ; ut, Παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλεος : *Apud*
dominum est misericordia : etiam *prope, juxta* ; ut, Παρὰ
κακοῦ ἐσθλὸν ἔθηκε : *Juxta malum bonum apposuit.*

Cum accusativo denotat *ad* : ut, Παρὰ σε, *ad te* : item
contra ; ut, Παρὰ τὰ μαθηματικά, *in studiis mathematicis* : et
praeter ; ut, Παρὰ πρέπων, *praeter decorum.*

Composita augmentum aut diminutionem significat
et, παράσημος ῥήτωρ, illustris aut ignobilis orator : etiam
comparationem ; ut, παραβάλλω *confero* : item *contrarium* ;
et, παράνομος iniquus : et *prope* ; ut, παρακολουθῶ *pro-*
sequor.

10. ΠΕΡΙ' cum genitivo valet *de* : ut, Περὶ ψυχῆς,
de anima : et *prae* ; ut, Περὶ ἀπάντων, *prae omnibus.*

Cum dativo *ex* significat : ut, Ὁν περὶ κῆρι φιλῶ, *quem*
ex animo amo. Hom.

Accusativo valet *circa* : ut, Περὶ μεσημέριαν, *cir-*
ca meridiem : et *in* ; ut, Περὶ τὰ φοβερά ἢ ἀνδρεία : *For-*
titudo in terribilibus versatur.

Composita *circum* denotat : ut, περιπαλέω *obambulo* :
item excellentiam ; ut, περικαλλῆς *admodum venustus*, πε-
ργίνομαι praesto.

11. ὙΠΕΡ' cum genitivo significat *pro* : ut, Ὑπὲρ
πάντων, pro nobis : item *de* ; ut, Ὑπὲρ ὄνου σκιάς, *de umbra*
asini :

afini : et *supra* ; ut, Ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται : *Supra heros mons est.*

Cum accusativo valet *supra* : ut, Ὑπὲρ ἀνθρώπου εἶπεν : *Supra hominem sapit* : item *praeter* ; ut, Ὑπὲρ μοῖρας : *praeter fatum.*

Composita *defensionem* indicat : ut, ὑπερασπίζω *defendo* etiam *augmentum* ; ut, ὑπερμαίνομαι *nimis infanio.*

12. ὙΠΟ cum genitivo significat *sub* : ut, Ὑπὸ κέλευθου, *sub sinu* : et *propter* ; ut, ὑπὸ αἰδοῦς, *propter pudorem.*

Cum dativo etiam *sub* : ut, Ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος : *Sub pelle leonina simia.*

Cum accusativo *subter* : ut, Ὑπὸ γῆν, *subter terram.*

Composita *sub* denotat ; ut, ὑπογράφω *subscribo* : item *diminutionem* ; ut, ὑποδείδω *subvereor* : etiam *improbitalitatem materiae* ; ut, ὑπόχρυσος *aurum adulterinum.*

Obs. 1. Praepositiones aliquando suis casibus postponuntur, tonusque retrahitur : ut, Ἐιρήνης πέρι, *de pace.*

Obs. 2. Praepositiones, translato accentu, vicem sustinent verborum : ut, ἐν pro ἐν ἐσθί, *licet* ; ἐπὶ pro ἐπὶ ἐσθί, *inest, adest* ; πέρι pro περὶ ἐσθί, *superest* : sic ἀνα surge, pro ἀνάστηθι.

Obs. 3. Praepositiones inter se compositae migrant in adverbia : ut, παρὲξ *extra*, etc.

Obs. 4. Poetae saepe praepositiones per tmesin dissolvunt : ut, Κατὰ γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε : *Terra obsevit* ¹. Hem.

Figurata constructio.

FIGURAE constructionis Graecis cum Latinis sunt communes, ideoque ex Latina grammatica peti possunt.

Usitatissima autem est Enallage, qua partes orationis earumque attributa inter se permutantur ².

¹ Tmesis est vocis compositae dissectio : ut, *Unus enim quisque.*

² De Enallage verò operae pretium erit videre, quae scripsit Clarkius ad M. a. p. 366. et alibi.

De accentibus.

Regulae generales.

I. Si ultima syllaba sit brevis, acutus erit in antepenultima : ut, *ἄνθρωπος*.

II. Si ultima sit longa, acutus erit in penultima : ut, *ἡρώπου*.

Obs. 1. Voces tamen non paucae sunt, quae acutum habent in penultima, cum ultima sit brevis. Cujusmodi sunt,

Participia praeteriti passivi ; ut, *τελυμένος* : item neutra activa, quae retinent eum a masculinis : ut, *τιμῶν*, *μακρόν*.

Substantiva quaedam in *ος* et diminutiva in *ιλος*, *ιον*, et *κος* : ut, *παρθένος* *virgo*, *ναυτίλος* *nauta*, *παιδίον* *puerulus*, *νεανίσκος* *adulescentulus*.

Adjectiva quaedam in *ος*, et verbalia in *εος* : ut, *ὀλίγος* *parvus*, *γραπτός* *scribendus*.

Obs. 2. Nomina ex substantivo et perfecto medio verbi composita, si activè capiuntur, acutum habent in penultima ; ut, *μητροκτόνος* *matricida* : sin passivè, in antepenultima ; ut, *μητρόκτονος* *a matre occisus*.

III. SYLLABA natura longa ante finalem brevem, vel positione longam, si tonum habeat, circumflectitur : ut, *σῶμα*, *εἶμι* ; *αὐλαξ* *fulcus*.

Obs. In vocibus autem, quarum ultima positione longa est, penultima natura longa interdum acuitur : ut, *λαίλαψ* *turbo*.

IV. MONOSYLLABA non contracta acuuntur : ut, *ὄς*, *χθών* *terra*.

Obs. Verba autem monosyllaba producta circumflexum postulant : ut, *ἦν*, *θῶ*, *εἷς*.

Etiam nomina quaedam : ut, *πᾶς*, *ναῦς*, *εἷς*, *ποῦς*, *πῦρ*, et alia.

Item adverbia : ut, αὖ, νῦν, μᾶν, ᾧ : similiter etiam conjunctio οὖν.

V. IN contractione, ex acuto et gravi fit circumflexus : ut, ποιέεις, ποιεῖς. Ex gravi autem et acuto acutus : ut, ποιέετω ποιεῖτω, ἐσλαῶς ἐσλῶς.

VI. DIPHTHONGI αι et οι in fine dictionis ratione accentuum pro brevibus habentur : ut, τύπλομαι, ἀνδρωπαι.

Obs. Excipitur tamen adverbium οἶκοι domi, nam οἶκος est nomen plurale ab οἶκος domus.

Regulae speciales.

I. IN tribus prioribus declinationibus nominum simplicium si acutus sit in ultima syllaba, in genitivo et dativo per omnes numeros in circumflexum mutatur : ut, Θεός, Θεοῦ, Θεῷ ; Θεοῖν, Θεῶν, Θεοῖς.

Si acutus sit in penultima, ubique manet : ut, λόγος, λόγου, etc.

Si circumflexus sit in penultima, mutatur in acutum quoties ultima sit longa : ut, οἶκος, οἴκου, οἴκω, etc.

Acutus in antepenultima transfertur in penultimam cum ultima sit longa : ut, ἄνθρωπος, ἀνθρώπου, ἀνθρώπῳ, ἀνθρώπων, etc.

Obs. Genitivus pluralis primae et secundae declinationis circumflexitur in ultima ; nisi in adjectivis, pronominibus et participiis foemininis, a masculinis non acutitonis in 3^a tertiae declinationis simplicium profectis, quorum accentus in sede sua remanet : ut, ἅγιος, ἁγία, ἅγιον ; ἡμέτερος, ἡμέτερα, ἡμέτερον ; τελευτῆμος, τελευτῆμένη, τελευτῆμένον. gen. plur. ἁγίων, ἡμετέρων, τελευτῆμένων, omnium generum. In acutitonis autem regulam sequitur generalem : ut, ἀνδρὺς, ἀνδρῶν, ἀνδρῶν ; ἀνδρῶν.

II. IN quarta declinatione simplicium manet acutus in antepenultima per omnes casus et numeros, licet ultima sit longa : ut, ἀνῶγειν, ἀνῶγω, etc.

III. In

III. IN quinta declinatione simplicium acutus in ultima recti manet in penultima obliquorum; ut, *μοιᾶς, μονάδος, μονάδι*: sin penultima sit longa natura, circumflectitur, quoties ultima sit brevis aut anceps; ut, *σώτηρ, σωτήρος, σωτήρι*, etc.

Acutus in penultima recti manet in antepenultima obliquorum, cum ultima sit brevis; circumflexus verò mutatur in acutum: ut, *μάστιγ, μάστιγος; βῆμα, βήματος*.

Acutus in antepenultima recti promovetur in syllabam proximam, quoties ultima sit brevis aut anceps; ut, *ἐπιγράμμα, ἐπιγράμματος*: sed cum ultima sit longa, occupabit penultimam; ut, *ἐπιγράμμάτων*.

IV. MONOSYLLABA quintae declinationis in genitivo et dativo singulari, et dativo plurali, acuuntur in ultima: ut, *χεῖρ, χειρὸς, χειρὶ, χερσὶ*.

In genitivo et dativo duali, et genitivo plurali, circumflectuntur in ultima; ut, *χειροῖν, χειρῶν*.

In accusativo singulari, et in nominativo, accusativo, vocativo duali ac plurali, circumflectitur penultima, si longa sit natura: ut, *χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας*.

Obs. 1. Participia monosyllaba hic excipi debent, quae accentum retinent in penultima casuum dissyllaborum: ut, *θεῖς,θέντος,θέντι,θεῖσι; ὢν ὄντος, ὄντι, ὄσι*. Sic et *πᾶσι* a *πᾶς*.

Obs. 2. Item genitivi plurales *παίδων, Τρώων, πάντων*, *αυρίων aurium, φῶτων luminum*, et alia hujusmodi monosyllaba circumflexa, quae retinent tonum in priore.

V. ACCENTVS nominum contractorum et pronominum ex eorum inflexione supra tradita edisci possunt. Sed dativus pluralis *ὑμῖν*, mutato accentu, scribitur interdum *ὑμὶν*, ultima correpta.

VI. IN accentibus verborum modus indicativus circumflectit ultimam futuri primi quintae, et futuri se-

¹ Attamen per contractionem facta saepius penultimam circumflectunt: ut, *τὸ κῆρ, κῆρος, κῆρι, cor, a κέαρ*: sed ἡ *κῆρ, κηρὸς, κηρὶ, mors*.

cundi omnium conjugationum, in voce activa : penultimam verò utriusque in media ; ut, σπερῶ, τυπῶ ; σπερούμαι, τυπούμαι : item penultimam tertiae pluralis praesenti verborum in μι ; ut, τίθημι, τιθεῖσι : sed ἀσπиро, αἶσι.

Imperativus circumflectit ultimam indefiniti secundi medii ; ut, τυποῦ : sed in γένου, τραῦου, et ἐνέγκου, grammatici acuunt penultimam. Acuitur autem ultima indefiniti secundi activi in sequentibus : εἰπὲ, ἐλθε, εὔρε interdu idē, et λαβέ.

Subjunctivus circumflectit ultimam in omnibus indefinitis passivis, et in praesenti et indefinito secundo activo verborum in μι : ut, τυφθῶ, τυπῶ ; τιθῶ, θῶ. Penultimam verò in perfecto passivo, et in praesenti et perfecto verborum in μι : ut, τέλειμῶμαι, τιθῶμαι, τεθῶμαι.

Infinitivus circumflectit ultimam indefiniti et futuri secundi activi : ut, τυπεῖν. Penultimam acuit indefiniti secundi medii : ut, τυπέσθαι. Accentum exigit in penultima indefiniti primi activi, et perfecti passivi ; ut, τύψαι, τετίφθαι, τιμῆσαι, τέλειμῆσαι : quod de temporibus in vai desinentibus pariter dici potest ; ut, τελευτέναι, ἐσιάναι, τυφθῆναι, σθῆναι¹.

VII. PRAEPOSITIONES omnes tono affectae acuuntur in ultima, nisi casui postponentur, ut supra ostensum fuit, pag. 133.

Voces accentu destitutae.

ACCENTV feorsum posita carent, articuli praepositivi ὅ, ἡ ; οἱ, αἱ : adverbia εἰ, οὐ, οὐκ vel οὐχ, ὡς : praepositiones εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ, ἐν. His particulae quaedam expletivae, ut vocantur, adjici possunt, de quibus supra dictum fuit, pag. 132.

¹ Omnia ferè, quae de accentibus tam nominum quàm verborum hic dicta sunt, cum aliis eodem spectantibus, exempla in *Etymologia* allata clariùs illustrabunt.

De vocibus encliticis.

I. ENCLITICA vox est, quae accentum acutum, vel suum vel pro suo, in vocis praecedentis syllabam finalem inclinat; aut suum omnino amittit.

Voces encliticae sunt,

Nomen *τις* indefinitum, per omnes casus; sed *τις* interrogativum acuitur in prima.

Pronomina *μοῦ, μοι, μέ; σου, σοι, σε; οὔ, οἶ, ἔ.*

Verba *εἰμι* et *φημι*, in omnibus personis indicativi praesentis, excepta secunda singulari.

Adverbia *ποτέ, ποῖ, πῆ, ποῖ, ποῦ, πῶς*, indefinita. Interrogativè enim sumpta non inclinant, duoque prima accentum habent in penultima.

Conjunctiones duae copulativae *καί* vel *καὶ* et *τε*: cum particulis expletivis, *γε, νυν, νυν, περ, πω, ῥα, τοι*, et plerumque *δὲν*.

II. INCLINANT autem, hoc est, transferunt accentum in vocem praecedentem, cum praecedens vox habet,

Acutum in antepenultima: ut, *Ἀνδρῶπιός τις, homo quidam.*

Circumflexum in penultima, ultima existente brevi: ut, *Σῶμά τι, corpus quoddam.*

Acutum in penultima, quae cum ultima pedem facit trochaicum: ut, *αἶψά ποδι, siquando.* Hom. Sed *εἰμι* et *φημι* post voces hujusmodi non inclinant.

III. AMITTUNT verò, cum vox praecedens habet,

Acutum in penultima, quae cum ultima pedem trochaicum non facit: ut, *Λόγος σου, sermo tuus.* Disyllabae tamen encliticae hic retinent accentum: ut, *Εἰ σώσω τινὰς, si servem aliquos.* Rom. xi. 14.

Circumflexum in ultima: ut, *Ὄρω σε: Video te.*

Acutum in ultima: ut, *Ἀγαθόν τι, bonum aliquod.*

¹ Acutus finalis vertitur in gravem, ni perindum claudat, vel enclitica sequatur, ubi formatum suum retinet; quod discriminis causa factum conjicere licet. V.d. supra, pag. 3. not. 1.

Obs. 1. Verbum ἔσσι retrahit accentum in penultimam, cum orationem vel membrum ejus incipiat : ita post particulas καὶ, οὐκ, εἰ ; et voces quasdam apostrophum passas, sicut τοῦτ', ἀλλ', et alias : ut, Ἔσσι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔσσι σῶμα πνευμαλικόν : *Est corpus animale et est corpus spirituale.* 1 Cor. xv. 44.

Obs. 2. Reliquae encliticae servant accentum quamvis distinctionem : ut, τινὲς μὲν, τινὲς δὲ ; alii quidam, alii verò.

Obs. 3. Pronomina post praepositiones, et ἢ vel, saepius non inclinant,

Voces synencliticae.

I. CUM plures encliticae concurrunt, quarum una accentum suum alteri communicat, synencliticae dicuntur : ut, Καθὼς φασὶ τινες : *Ut quidam dicunt.*

II. SI prior autem monosyllaba accentum exuerit, sequens disyllaba quandoque non inclinatur, praesertim post pronomen : ut, Ἐχθιστος δὲ μοι ἔσσι : *Invisissimus verò mihi es.* Hom.

Obs. Tamen inclinans accentum saepe non recipit a sequente enclitica : ut, Οὐ τι μοι, *nihil mihi.* Hom.

III. PLURES synencliticae alternatim saepe acuuntur, et amittunt accentum : ut, Οὐ γάρ πω τίνα φημι : *Non enim ullum puto.* Hom.

Figurae dictionis.

PROTHESIS est, cum litera vel syllaba principio dictionis additur : ut, μικρὸς parvus, pro μικρός ; τεταγών, pro ταγών, a τάξω apprehendo.

APHAERESIS est, cum litera vel syllaba principio dictionis aufertur : ut, αἶα pro γαῖα, terra ; ὁσὴν pro ἑορτήν, festum.

EPENTHESIS est, cum medio dictionis litera vel syllaba interferitur : ut, ἔλαθε, pro ἔλαθε, cepit ; ἡγάγον, pro ἡγον, duxi.

SYNCOPE

SYNCOPE est, cum litera vel syllaba e medio dicti-
onis subtrahitur : ut, μόλιθος, pro μόλιθος, *plumbum* ; εὐ-
ρισκω, pro εὐρισκάνην, *inveni*.

PARAGOGE est, cum fini dictionis litera vel syllaba
adjungitur : ut, ἐγὼν, pro ἐγὼ, *ego* ; ἦσθα, pro ἦς, *eras*.

APOCOPE est, cum fini dictionis litera vel syllaba de-
trahitur : ut, πολλάκι, pro πολλάκις, *saepe* ; δῶ, pro δῶμα,
domus.

ANTITHESIS est unius vel plurium literarum commu-
tatio : ut, πόρρω, pro πῶρρῳ, *procul* ; θάλαττα, pro θά-
λασσα, *mare*.

METAPLASMVS est mutatio terminationis in eodem
casu : ut, ἀλλή, pro ἀλλή, *robori*.

ΜΕΤΑΤHESIS est literarum ordo immutatus : ut, κάρ-
τος, pro κράτος, *robur* ; ἔρξω, pro ῥέξω, a ῥέξω *facio* ; ἔπρα-
σον, pro ἔπαρσον, a πέρσω *vasto*.

SYNALOEPHA est elisio vocalis ante alteram in diver-
sis dictionibus : ut, τὰμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea* ; τοῦνομα, pro
τὸ ὄνμα, *nomen* ; φοιμάτιον, pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*.

IV. DE PROSODIA.

QVid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scan-
sio, praeterimus, tanquam fatis cognita ex prosodia
Latina.

Hic tantum meminerint pueri vocales ε et ο breves esse ;
et ω, cum omnibus diphthongis, longas esse natura :
a vero et υ ancipites.

SCANSIONI accidunt apud Graecos apostrophus, syn-
aeresis, diaeresis, et caesura.

APOSTROPHVS est, cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι,
sequente dictione a vocali vel diphthongo incipiente.

¶ Dicitur etiam *synecphonesis*.

Sed

Sea hoc non raro omittunt Graeci : ut Homerus,

Ὁ γύναι, ἡ μάλα τοῦτο ἔπος νημερὲς ἔειπες :

O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.

Saepe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales diphthongi ; ut,

Παρ' μὲν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρουσαι.

Adjunt ei fructus, quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis
ut, ὦ γὰρ, *o bone* ; ὦ νᾶξ, *o rex* ; ὦ ἄνθρωπε, *o homo* : pro
ἀγαθὲ, ὦ ἀναξ, ὦ ἄνθρωπε.

SYNAERESIS est duarum syllabarum in unam con-
tractio : ut Homerus :

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσειο πάντας Ἀχαιούς :

Cum aureo sceptro, et supplicavit omnibus Achivis.

DIAERESIS est, cum ex una syllaba dissecta fiunt duae
ut, παῖς pro παῖς ; εὐφρων, pro εὐφρων, *laetus*.

CAESVRA est, cum post pedem absolutum syllaba
brevis in fine dictionis extenditur ; eaque fit a prima
usque ad quintum pedem. Sic Homerus :

Ὅι δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἱες Ἀχαιῶν :

Magno autem clamore accurrebant filii Achivorum.

DE ANCIPITVM VOCALIVM QVANTITATE.

ANCIPITVM vocalium quantitas decem modis cog-
noscitur.

Positione,

Vocali ante vocalem,

Accentu,

Contractione,

Dialecto,

Derivatione,

Compositione,

Incremento,

Regula,

Exemplo seu Auctoritate.

Positio.

VOCALIS brevis ante duas consonantes aut duplicem,
in eadem dictione aut diversis, positione longa est : ut,

Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες οἰσλοί ;

Pandare, ubi tibi arcus, et volucres sagittae ? Hom.

Brevis

Brevis autem finalis ante duplicem, vel duas simplices, rardò corripitur : ut idem, "Οἷτε Ζάκυνθον ἔχον, qui-
Zacynthum tenebant : ἡδὲ Σκαμάνδρος, et Scamander.

Σ tamen aliquando eliditur, nulla positione facta : ut
 erat.

"Ωρῇ ἐσπερίῃ κρῶζει πολύφωνος κορώνη.

Hera vespertina crocitat clamosa cornix ¹.

Vocalis brevis ante mutam, sequente liquida, communis redditur : ut Phocyl.

Μέτρα δὲ τεῦχε θεοῖσι, τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον :

Moderata diis praeſta, modus enim eſt optimus.

Item ante πῖ, κῖ, μν, et nonnunquam ante ſolam liquidam : ut Hom.

Ἀνὴρ δ' ἐλάρια τεῦχε κύνεσσιν : *Fecitque ipſos eſcas canibus.*

Vocalis ante vocalem.

VOCALES longae, et diphthongi, breves eſſe poſſunt pro arbitrio ; ſi modò ſubſequens dictio a vocali, aut diphthongo, incipiat : ut idem,

Ἡμετέρῳ ἐν οἴκῳ ἐν Ἀργεῖ, *noſtra in domo Argis.*

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum corripitur, niſi producatuſ licentia poetica.

Accentus.

ULTIMA brevis eſt, quando penultima circumfleſcitur : ut, μούσα.

Cum penultima natura longa accentum acutum habeat, anceps in ultima producitur : ut, ὥρα *hora.*

Quando maſculinum in ος purum vel ρος habet accentum in antepenultima, foemininum ejus longum eſt in ultima : ut, ἅγιος, ἁγία ; ἀμφότερος *uterque, ἀμφοτέρω.*

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit : ut, φύσις *natura.*

¹ Sic nonnunquam apud Latinos : ut, Cicero in Aratum : *Delphici jacet haud nimio luſtratus nitore.*

Omnis syllaba circumflexa longa est natura : ut, *πῆρ*, *ἰgnis*.

Contractio.

OMNIS syllaba ex contractione facta longa est : ut, *ἑβόαε*, *ἑβόα clamabat*.

Dialectus.

A DORICVM, natum ex η, longum est : ut, *τομᾶ*, pro *τομῇ*, *sectio*.

Aeolicum breve est : ut, *νύμφα* pro *νύμφη*.

Ionicum breve est in penultimis perfectorum, et in tertiis personis pluralibus passivis : ut, *γέγαα*, pro *γέγεκα*, *natus sum* ; *τετύφαται* pro *τετυμμένοι εἰσι*.

Verum α Ionicè interpositum verbis in αω, longa syllaba antecedente, producit : ut, *τιμῶαο* pro *τιμῶω*, item in tertiis personis pluralibus verborum in μι : ut, *τιδέασι* pro *τιδεῖσι*.

Derivatio.

DERIVATIVA eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur : ut, *νικάω* *vinco*, *νίκη* *Victoria*, *νικῶν* *Victor*, i producta.

Compositio.

COMPOSITA simplicium quantitatem ferè sequuntur : ut, ἡ *τιμὴ* *honor*, ὁ et ἡ *ἄτιμος* *inhonorus*, i longa.

Privativa particula α in compositione ferè corripitur : ut, *ἄτιμος* *inhonorus*, *ἄκλες* *inglorius*.

Particulae etiam ζα, ἀρι, ἐρι, θρι, δυ, δυσ, in compositione repertae corripuntur : ut, *Κίλλαν τε ζαδίν*, *Cillamque eximiam*. Hom.

Incrementum.

Incrementum nominum ¹.

A AEOLICVM genitivorum longum est : ut, *Ἀινείας*, pro *Ἀινείου*, *Aeneae* ; *Μουσάων*, pro *Μουσῶν*, *Musarum*.

¹ *Incrementum nominum* hic dicitur ea vocalis, quae ultimae nominativi singularis respondet : ut, α in *Ἀινείας*, et *Μουσάων*.

Quintae

Quintae declinationis breve est in,

Neutris in α, αρ, ας : ut, σῶμα σώματος, corpus; νέκταρ
 κίταρος, nectar; κρέας κρέατος, caro.

Foemininis et masculinis in ας : ut, ἡ Παλλὰς Παλλά-
 ρος, Pallas; ὁ μέλας μέλανος, niger : nominibus in ψ :
 ut, Ἄραψ Ἀραβός, Arabs : et plurimis in ξ : ut, κόλαξ
 κολακος, adulator.

Masculinis et foemininis in αρ et λς : ut, ὁ μακάριος μά-
 καρος, beatus; ἡ ἄλς ἁλός, mare. Excipe ψὰρ ψαρός, στρ-
 ας.

Genitivus in ᾱνος longus est, quod patet ex accentu ;
 ut, τιτᾶν τιτᾱνος : sed μέλανος a μέλας, et τάλανος a τάλας
 πῖς, incremento brevi.

Genitivus in αος, a nominibus in αυς, brevis est : ut,
 παῖς παῖς, ναὺς ναὺς. Item dativus pluralis in nominibus,
 quae syncopen patiuntur : ut, ἀνδράσι, μητέραςι, πατέραςι.

I BREVE est in,

Neutris : ut, τὸ μέλι μέλιτος, mel.

Foemininis et masculinis gravitonis in ἰδος, ιος, et ιτος :
 ut, ἡ ἔρις ἐρίδος, lis ; ὁ ὄφις ὀφιος, serpens ; ἡ χάρις χάριτος,
 gratia.

Foemininis acutitonis in ἰδος : ut, ἡ πατρίς πατρίδος,
 patria.

Longum est in,

Foemininis et masculinis, quae duas habent termina-
 tiones in recto : ut, ἀκτὴν et ἀκτίς, ἀκτίνος, radius ; δελφὴν et
 δελφίς, δελφίνος, delphinus.

Monosyllabis : ut, ὁ vel ἡ δὴν δινός, littus ; ἡ ῥὴν ῥινός,
 nasus ; ἡ ἰς vel ἴν, ἰνός, fibra ; ὁ λῖς λιός, leo ; λῖς λιτός lin-
 teum. Sic ὄρνις ὀρνίθος, avis ; et εὐκνήμιδες bene ocreati,
 passim apud Homerum. Sed Δις Διός, Jupiter, corripi-
 tur.

In ιξ et ιψ desinentibus plerumque breve est : ut, ἡ
 τρίξ τριχός, capillus ; ἡ χέρις χέρις, pollubrum.

Υ BREVE est in,

Monosyllabis in υς : ut, ὁ μῦς μυός, mus.

Neutris

Neutris in ν : ut, τὸ γόνυ γόννος, *genu*.

Penacutis, acutis, et circumflexis in $\nu\rho$ et $\nu\varsigma$: ut, ὁ ἐκ
 μάρτυρ μάρτυρος, *testis* ; ὁ νέκυς νέκυος, *cadaver*.

Quae in $\nu\rho$ et $\nu\varsigma$ definunt, producantur : ut, Φόρκυν
 Φόρκυς, Φόρκυνος *Phercys*.

In ξ et ψ definitia ferè habent breve incrementum
 ut, ὄνυξ ὄνυχος, *unguis* ; χάλυξ χάλυθος, *chalybs*.

Excipiuntur tamen γρύψ γρυπός, *gryps* ; γύψ γυπός
vultur.

Quantitas verborum gravitonorum et contractorum.

IMMUTABILIS vocalis eandem quantitatem in prae
 senti et imperfecto per omnes voces, modos, et participia
 habebit : ut, κρίνω ἐκρίνον, κρίνομαι ἐκρινόμην, κρίνων κρινόμε
 νος ; syllaba κρι ubique longa.

Verba in $\acute{\nu}\nu\omega$ producant penultimam in praesenti et
 imperfecto : ut, μολύνω ἐμόλυνον, *contamino*.

Verba in $\acute{\alpha}\nu\omega$ penultimam corripunt : ut, λανθάνω later
 nisi formentur a futuro ; ut, αὐξάνω, ab αὐξήσω, *augeo*.

Verba in $\acute{\iota}\omega$ et $\acute{\upsilon}\omega$ quodammodo in penultima sunt
 communia.

QUANTITAS futurorum et indefinitorum ex verborum
 formatione satis constat.

Nonnulli tamen observant indefinitum primum in
 quarta conjugatione penultimas α , ι , vel υ , breves ha
 bere, cum sint breves in futuro ¹.

Idem volunt in verbis in $\acute{\alpha}\omega$, nisi ρ vel vocalis praece
 dat α ; tunc enim α erit commune.

PORRO si anceps sit brevis in futuro vel indefinito pri
 mo, brevis quoque est in perfecto activo et passivo,
 etiam in indefinito et futuro primo passivo omnium
 modorum : ut, γελάω γελάσω γεγέλακα, *rideo*.

Tertia persona pluralis praeteriti in $\alpha\sigma\iota$ semper longa
 est : ut Mimnermus,

Ὅνκ ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρσιήκασι μέλαιναι,

Non bonum : Parcae autem nigrae nobis astant.

¹ Hoc fit in verbis quibusdam definitis in $\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\acute{\iota}\zeta\omega$, et $\acute{\upsilon}\zeta\omega$. Vid.
 f. 172, pag. 53. not. 2.

t, o et

ῥαυν •

ntum

γυπὸ

prae

icipi

nti e

lates

fun

orum

n. in

na-

aecc-

pri-

nium

1

ong

10

Vid.

In

In nominibus vero polysyllabis in ὤν, et ὤτης, u corripitur : ut, γηθοσύνη *gaudium*, βραδύτης *tarditas*, γλυκύτης *dulcedo*.

Exemplum seu Auctoritas.

ULTIMA ratio cognoscendae quantitatis syllabarum est exemplum seu auctoritas, eademque optima, certissima, et facillima ; quam poetarum lectio multò facilius, quàm regularum multitudo suppeditabit.

DE VLTIMIS SYLLABIS.

AFINITA corripuntur : ut, τράπεζα *mensa* ; item μαῖα *obstetrix*, μοῖρα *fors*, τέτυφα, τύψασα, ἴνα.

Producuntur autem,

Nomina in αα, εα, et δα : ut, Ἀθηνάα *Minerva*, θεῶν *spectaculum*, βασιλίδα *ludi genus*.

Poly syllaba in αια : ut, σελήνηα *luna*.

Nomina in εια : ut, χρεία *usus*, ἐγχεία *hasta*. Excipe, quae manant ab adiectivis in ης : ut, ἀλήθεια *veritas*, ἀληθής : item ἡ ἱέρεια *sacerdos*, et alia quaedam.

Substantiva in ια, et foeminina ab adiectivis in ος : ut, σοφία *sapientia*, ὁμοία *similis*. Excipe verbalia in τρια ; ut, ψαλτρία *tibicina* : item δῖα *divina*, πότνια *venerranda*, ἴα *sola* ; sic et μία *una*.

Nomina in ρα, non praecedente diphthongo : ut, χαρὰ *gaudium*. Excipe γέφυρα *pons*, et alia pauca.

Doricum α in genitivo : ut, τοῦ Αἰνεία, pro Αἰνείου : et ubicunque pro η ponitur.

Vocativus nominum in ας primae declinationis : ut, ὦ Αἰνεία.

Vocativi poetici : ut, ὦ Πολυδάμα.

Dualia in α : ut, τὼ κριτὰ, τὰ μούσα.

AN finita corripuntur : ut, τράπεζαν, μέλαν, ἔτυψαν.

Producuntur autem,

Masculina in αν ; ut, τιτάν. Sic et πᾶν, nisi in compositis : ut, πρόπαν *totum*.

Etiam adverbia ; ut, πέραν *ultra* : sed ὅταν, *quando*, bre-
ve est.

Item αν primae declinationis ; ut, Ἀνείαν : et secundae, si acutum habet in penultima ; ut, φιλίαν.

AP finita corripuntur : ut, νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ *caeterum*, φάρ *statim*. Excipe monosyllaba : ut, κὰρ, *caput*, ψὰρ *turnus*.

ΑΣ finita producuntur : ut, Ἀνείας, τὰς μούσας, Ἄιας, τῆας.

Corripuntur autem,

Nomina imparisyllabicè inflexa, quae non formant genitivum in αντος : ut, ἡ λαμπὰς, ὁ μέγας, τὸ σέλας *lumen*.

Accusativi plurales quintae simplicium : ut, τιλῶνας : etiam ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

Item secunda persona singularis indefiniti primi et perfecti activi : ut, ἔτυφας, τέτυφας.

Adverbia quoque ; ut, ἀτρέμας *quietè*, ἐκὰς *procul*.

I finita brevia sunt : ut, μέλι, τύπλουσι, τίθημι, ὅτι, βί-
ρι, pro βία, vi.

Producuntur autem,

Adverbia, et pronomina, aucta per paragogen : ut, νυνὶ, ἰπποσί.

Item ι ab Atticis ex ε vel α factum : ut, ὀδὶ pro ὀδῇ, ταυ-
νι pro ταυτά.

Etiam κρῖ *hordeum* : et nomina literarum : ut, ξῖ, πῖ.

IN finita corripuntur ; ut, ἔριν, μὲν et ἰν¹, τὴν et τεῖν², πάλιν : sed πρὶν commune est.

Item syllabae, quibus v additur, breves sunt : ut, τό-
λιουσιν, ἐπλίν.

Nomina autem duarum terminationum producuntur :
ut, ῥὶν, ἀκτὶν, δελφίν³.

IS finita corripuntur : ut, πόλις, ἔρις, ἔριδος, τυρανὶς τυ-
ρανιδος ; δῖς, τρεῖς, cum ejusmodi adverbis.

¹ Indeclinabile, pro αὐτὸν vel αὐτῶν, αὐτοὺς vel αὐτάς.

² Pro σεί.

³ Vid. supra, pag. 25

Producuntur autem, quorum augmentum est longum
qualia sunt *ῥίς, δελφίς, ὄρνις, κημὶς, σφραγίς, et κλείς.*

Item monosyllaba, praeter *τις* indefinitum.

Τ finita corripuntur: ut, *σὺ, δάκρυ, γλυκὺ dulce.*

Producuntur autem adverbia fictitia, *ῦ, γρύ*: et nomina
literarum; ut, *μῦ, νῦ.*

Item tertia persona singularis in imperfecto et indefinito secundo verborum in *μι*: ut, *ἔδν, ἔφν.*

TN finita corripuntur: ut, *βραδὺν tardum, πολὺν, σύν.*

Producuntur autem nom. in *υν υνος*: ut, *μόσσυν turris.*

Et quae in nominativo *υς* longum habent: ut, *ἰλὺς limus, ὄφρὺς supercilium.*

Item prima persona verborum in *μι*: ut, *ἐξεύλυν, ἔδν.*

Etiam voces circumflexae: ut, *μὺν murem, et νῦν.*

TP finita longa sunt: ut, *ψίθυρ susurrus; τὸ πῦρ ignis*
quod tamen in obliquis breve est.

ΤΣ finita corripuntur: ut, *κόρυς galea, βαθὺς profundus, βαρὺς gravis.*

Producuntur autem acutitona, quae declinantur per
υς: ut, *ἰλὺς limus, ὄφρὺς supercilium.*

Item gravitona haec; *κόμυς fasciculus, ἄρκυς rete, ἄχλυς caligo*: et monosyllaba; ut, *μῦς mus.*

Participia etiam in *υς*: ut, *ξενύς.*

Poëtica licentia.

HAE sunt regulae observatione dignissimae de syllabarum quantitate. Sed infinita quodammodo est Graecorum poetarum licentia, qui, sive metri necessitate coacti, sive numerorum varietati et elegantiae studentes, interdum longas corripunt, breves producant, aut antiquiorem vocis ejusdem in eodem versu et producant et corripunt: ut,

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγέ, μισιφόνε, τειχεσιπλῆτα:

Mars, Mars, homicida, sanguinarie, ingenium sulverfor

Figur.

Figurae poëticae.

STOLE est, qua syllaba longa corripitur: ut Hom.

Τιμὴν δὲ λελόγγασιν ἴσα θεοῖσι ¹:

Honorem verò sortiti sunt aequaliter diis.

STASIS ² est, qua syllaba brevis producitur: ut, Id.

Δὸς μὴ 'Οδυσσεῖα πολίπορθον οἴκαδ' ἰκῆσθαι ³.

Da, ut ne Ulysses urbium everfor in patriam veniat.

CATALEXIS est, qua syllaba finalis ad justam metri

ctionem desideratur; cujus usus, sicut et sequen-

duarum, in iambis et trochaicis reperitur: ut,

ἄφρονες σο-φῶτατοι, *testes sapientissimi*, Pind.

RACHYCATALEXIS est, qua syllabae finales duae,

est, integer pes desideratur: ut,

ὦ τεαὶ γὰρ ὥραι: *Jupiter: tuae enim horae.* Id.

HYPERCATALEXIS est, qua syllaba praeter justam

ositionem abundat: ut,

ἀμέρῃ φαεινὸν ἄστρον: *Interdiu lucidum astrum.* Id.

CALLAGE ⁴ est, qua pes pro pede ponitur, ut cum

deus in quinto loco constituitur. Cujusmodi versus

daici vocantur: ut Hom.

ἄφροτερον, βασιλεὺς τ' ἀγαθός, κρατερός τ' αἰχμητής.

Arumque, rexque bonus, fortisque bellator.

DIALYSIS est, qua dictio in fine posita ita distrahitur,

una pars in praecedente sit versu, altera in principio

mentis: ut Pind.

Οὐδ' ἀπίθησέ νιν' ἄλ-

ῆος ἐπ' ἀκταῖσιν ὄρων.

Neque inobediens fuit illi: sed

Heros in littora profiliens.

Odyss. A. 303. Sed vide illic Barnesium.

Dicitur etiam *diastole*.

Odyss. I. 530. ubi Barnesius legit πλοῦσιπιδον, quem vide.

Diversa hujus figurae ratio videatur supra in *Figurata constructione*,

46.

TABELLAE DIALECTORVM.

QUATVOR numerantur Graecae linguae dialecti, loquendi formae praecipuae, pro numero praecipuarum Graeciae gentium, quae a lingua communi in nullis variant, nimirum Attica, Ionica, Dorica, Aeolica¹; praeter quas suam dialectum et idioma in quibusdam habuerunt poëtae: quae omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis autem, cum tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

ATTICI mutant σ in ξ ; ut, ξὺν pro σύν: σ in τ ; θάλαττα pro θάλασσα: σ in φ ; ut, ἄρρην pro ἄρσιν. Et contractionibus in primis gaudent.

IONES ponunt η pro α ; ut, φίλην pro φίλια amicitia. ϵ pro α ; ut, γελέω pro γελάω rideo: et contra α pro η , τάμνω pro τέμνω fesco.

Ex consonantibus κ pro π ; ut, κῶς pro πῶς: π pro κ , ἀπαιρῶναι pro ἀφαιρῶναι aufero.

Contractionibus prorsus abstinent, et diphthongos solvunt.

DORES usurpant α pro η ; ut, φάμα pro φήμη fama: pro ϵ ; ut, πιάζω pro πιέζω premo, ἔγωγα pro ἔγωγε quidem: pro ω ; ut, μουσᾶν pro μουσῶν musarum, πρῶτος pro πρῶτος primus: pro ϵ ; ut, κλαῖδας pro κλειδας clavis: η pro α ; ut, ζῆν pro ζᾶν vivere: pro ϵ ; ut, νοσμεῖν pro νοσμεῖν arnare.

ω pro α ; ut, μῶσα pro μουσα musa, ὄνεα pro ὄνεα quare.

¹ His adjecta esset Boeotica, cujus exempla quaedam, licet caeteris preciosa, infra occurrent.

αι pro ει; ut, αἶθε pro εἶθε *utinam*.

ευ pro ου; ut, ἀλεῦμαι pro ἀλούμαι *saliam*.

οι pro ου; ut, τύπτοισα pro τύπτουσα *verberans*.

Ex consonantibus σδ pro ξ; ut, συρίσδω pro συρίζω *sibilo*.

σ pro θ; ut, Σεός pro Θεός.

κ pro τ; ut, πόκα et ὄκα, pro πότε et ὄτε, aliquando:

contra τ pro κ; ut, τήνος pro κείνος *ille*.

χ pro θ; ut, ὄρνιχες pro ὄρλιδες *aves*.

AEOLIS utuntur ε pro α; ut, θέρτος pro θάρτος *audacia*.

ω pro ο; ut, κῶρος pro κόρος *puer*: et contra ο pro ω;

ερος pro ἔρω *amor*.

αις pro ας; ut, καλαῖς pro καλὰς *bonas*.

Ex consonantibus ππ pro μμ; ut, ὀππαῖα pro ὀμμαῖα

αῖα: et β ante ρ; ut, βράνες pro ράκος *cento*.

Accentum in priores syllabas retrahunt; ut, κᾶλος pro

κῶλος: et aspirationem rejiciunt; ut, ἥλιος pro ἡλιος *sol*:

aque pro ι consonantem sequentem geminant; ut, σπέρρῳ

πο σπειρῳ, χέρρῳ pro χεῖρες.

POETAE non solum peculiarem in quibusdam habent

dialectum, sed etiam dialectos commiscet. Homerus

Ionicae, qua maximè utitur, reliquas admiscet; Pinda-

rus Doricus alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes

Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, et Aeschylus; in

choris et cantilenis subinde sunt Dorici¹.

¹ In Tabella terminationum, quae proximè sequitur, literae majusculae

C. A. I. D. Ae. B. et P. ad singulas dialectos, quarum appellationes

incipiunt, scilicet communem, Atticam, Ionicam, Doricam, Aeolicam,

Dialecticam, et Poëticam, indicanda compendii causa usurpantur; quem-

admodum in dialectis Verborum animalium in μι denotandis supra

factum fuit. Vid. pag. 101. not 1.

Varietas dialectorum in terminationibus.

Articulus praepositivus.

Singular.			Dual.			Plural.		
N.	G.	D.	N	A	G. D.	N.	G.	D.
Masc. C. ὁ	τοῦ,	τῷ,	τὰ,	ταῖν:	τοῖν:	οἱ,	τῶν,	τοῖς,
	τοῖο	I.		τοῖν	I.			τούς.
	τῷ	} D.						τῶς.
	τεῦ							ταῖς.
	τέω.	P.						ταῖσι.
Foem. C. ἡ,	τῆς	τῇ	τὰ,	ταῖν:		αἱ,	τῶν,	ταῖς,
	ἄ,	τᾷ				ταὶ D.	τάων	D. τῆς
		τᾶ					τάων	Ae. τῆσι
		τάν D.						ταῖσι A.
Neut. C. τὸ	τοῦ,	τῷ,	τὸ,	τοῖν:		τὰ,	τῶν,	τοῖς,
	τοῖο	I. A.		τοῖν	I.			τά.
	τῷ	} D.						τάων
	τεῦ							Ae. τῶσι I. A.
	τέω	P.						

Articulus

Articulus subjunctivus.

Plural.

Dual.

Singular.

Dual.

Plural.

Masc. C. δς,	N.	G.	D.	A.		
				ὅν :	ὅν :	οὓς.

ὁ P.	ὅτου A.	ὅτω A.	ὅτον I. D.
	ὅτευ D.	ὅτεο P.	
	ὅτέω I.	τῷ I. D.	
	ὅτλειο Ae.		
	τοῦ I. D.		

Foem. C. ἡ,	ἡς,	ἡ	ἡν :
-------------	-----	---	------

	τῆς,	τῇ,	τὴν I.
	τας,	τα,	τὰν D.
Neut C. ὃ,	οὖ,	ὦ,	ὄ :

N. A.	G. D.	I.		
		ὅν :	ὅν :	οὓς.

ὅτέων I. στέοισι I.

ἄ,	αῖν :	αῖ,	ῶν,	αῖς,	ᾶς.
----	-------	-----	-----	------	-----

ᾶ,	εῖν	ᾶ,	ῶν,	εῖς,	ᾶ.
----	-----	----	-----	------	----

Dialecti nominum simplicium et contractorum.

Prima declinatio simplicium.

Singular.		Dual.		Plural.	
N.	G.	D.	A.	V.	N.A. G.D. V. N. G. D. A. V.
C. ας, ης, ους, υς	α, η, υ	α', η'	α:, η:	αι, ηι, υι	αι, ηι, υι
ς, ες, ας, ος	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο
ς, ες, ας, ος	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο
ς, ες, ας, ος	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο

Secunda declinatio.

C. ας, ης, ους, υς	α, η, υ	α', η'	α:, η:	αι, ηι, υι	αι, ηι, υι
ς, ες, ας, ος	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο
ς, ες, ας, ος	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο
ς, ες, ας, ος	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο

Tertia declinatio.

C. ος, υς	ο, υ	ο', υ'	ο:, υ:	οι, υι	οι, υι
ς, ες, ας, ος	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο
ς, ες, ας, ος	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο
ς, ες, ας, ος	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο	ς, ε, α, ο

Quarta

Quarta declinatio.

Singular

Dual.

Plural.

Singular.		Dual.		Plural.	
N. G.	D. A.	V. N.A. G.D. V.	N. G. D. A. V.		
C. ως, ων,	ω, ων,	ως : ων :	ως, ων,	ως, ων,	ως, ων,
ωο, ωο P.					

Quinta declinatio.

De hac declinatione videantur, quae supra dicta sunt, pag. 12.

Prima declinatio contractorum¹.

Singular.		Dual.		Plural.	
N. G.	D. A.	V. N.A. G.D. V.	N. G. D. A. V.		
C. ης, ες, ος,	ει, εα, ες, ος,	εις : ες : ος :	εις, εα, ες, ος,	εις, εα, ες,	εις, εα, ες,
ευς D.Ac. ην A. ης A.					
εσσ. I.P.					

¹ Forma harum declinationum non contracta in communi dialecto hic traditur, ut in verbis postea forma contracta.

Secunda declinatio.

Singular.			Dual.			Plural.		
N. G.	D. A.	V.	N. A. G. D. V.	N.	G.	D.	A.	V.
C. 15, 1,	11, 1,	1: 1,	1Ε, 1ΟΥ,	1ΕΣ, 1Α,	1ΟΥ,	1ΟΙ,	1ΑΣ, 1Α,	1ΕΣ, 1Α.
5503	5511	551:	55Ε, 55ΟΥ,	55ΕΣ, 55ΙΣ	55ΟΥ	55ΟΙ	55ΑΣ, 55ΙΣ 55Η	55ΕΣ 55Α. 55Η
5504	5511	551:	55ΟΥ,	55Α.	55Α.	55Α.	55Α.	55Α.
5505	5511	551:	55Α.	55Α.	55Α.	55Α.	55Α.	55Α.

Tertia declinatio.

[illegible]

Quarta declinatio.

Quarta declinatio.

Singular.				Dual.				Plural.				
N.	G.	D.	A.	V.	N.A.	G.D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
C. ὦ, ὦς,	ὄος,	ὄϊ, ὄις,	ὄα, ὄαις,	ὄι: ὄι:	ὦ, ὦν,	ὦ: ὦ:	αἶ, αἶν,	ἰ, ῶν,	ῶν, οἶς,	οἶς, οὗς,	οὗς, αἶ.	αἶ.
ὦς Ae.				ὦν Ae. αἶν I. ὦ A.								

Quinta declinatio.

C. αἱ, αῖ, αῖς			Singular.			Dual.			Plural.					
N.	G.	D.	A.	V.	N.A.	G.D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.		
αἱ,	αῶς,	αῖς,	αῖς,	αῖς:	αῖς,	αῖς: αῖς: αῖς:	αῖς.	αῖς, αῖς: αῖς:	αῖς, αῖς: αῖς:	αῖς, αῖς: αῖς:	αῖς, αῖς: αῖς:	αῖς.		

ADJECTIVA dialectos recipiunt ad normam suae inflexionis.

Dialecti pronominum.

Ἐγώ.

Singular.			Dual.		Plural.		
N.	G.	D.	A.	N.A.	G.D.	N.	G. D. A.
C. ἐγώ,	ἐμεῦ, μοῦ,	ἐμοί, μοί,	ἐμέ: μέ:	νῶ, νῶ,	νῶν: νῶν:	ἡμεῖς, ἡμῶν,	ἡμῖν, ἡμᾶς.
A. ἔγωγε,	ἐμέθεν, ἐμεϊοθεν, ἐμέθεν,	ἔμοιγε, ἔμοιγε,				ἡμεῖς, ἡμῶν,	ἡμῖν, ἡμᾶς.
D. ἐγὼν, ἐγώνη, ἐγώγα, ἐγώνγα,	ἐμεῦ,	ἐμῖν,				ἡμεῖς, ἡμῶν,	ἡμῖν, ἡμᾶς.
Ac. ἐγών,	ἐμεῦ,					ἡμεῖς, ἡμῶν,	ἡμῖν, ἡμᾶς.
I. ἐγώ,	ἐμεῖο, ἐμοῖο, ἐμεῖο,					ἡμεῖς, ἡμῶν,	ἡμῖν, ἡμᾶς.
P. ἐγώ,	ἐμεῖο, ἐμοῖο, ἐμεῖο,					ἡμεῖς, ἡμῶν,	ἡμῖν, ἡμᾶς.
B. ἐγώ,	ἐμεῖο, ἐμοῖο, ἐμεῖο,					ἡμεῖς, ἡμῶν,	ἡμῖν, ἡμᾶς.

■ Nonnulli scribunt ἐγῶ, ἐγῶν, et ἐγῶν, in Indicativo.

Σύ.

Σύ.

Singular.			Dual.		Plural.		
N.	G.	D.	A.	N.A.	G.D.	N.	G. D. A.
C. σὺ,	σεῦ,	σοί,	σέ:	σφῶϊ,	σφῶϊν:	ὑμεῖς,	ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμεῖς.
A. σύγε,	σεῦ,	τοί,	τέ:	ὑμῆ,		ὑμμες,	ὑμμιν, ὑμμεσ.
D. τὺ,	τεῦ,	τοῖ,	τῆ:	ὑμμε,		ὑμες,	ὑμμιν, ὑμμεσ.
Ac. τύγα,	τεῦ,		τῷ:			ὑμεῖς,	ὑμμεσιν, ὑμμεσ.
Ac. τύγη,	τεοῖο,					ὑμέες,	ὑμέων, ὑμέας.
I. Ac. σεῦ,	σεῦ,					ὑμμες,	ὑμμεσιν, ὑμμεσ.
I. τεῦ,	τεῦ,					ὑμέων,	ὑμμεσιν, ὑμμεσ.
I. σοῖο,	σοῖο,					ὑμέων,	ὑμέων, ὑμέων.
I. σοῖ,	σοῖο,					ὑμέων,	ὑμέων, ὑμῖν.
P. Ac. σεῖο,	σεῖο,	τῖν,				ὑμμεσιν,	ὑμμεσιν, ὑμῖν.
P. σεοθεν,	σεοθεν,	τεῖν,				ὑμμεσιν,	ὑμμεσιν, ὑμῖν.
P. σεθεν,	σεθεν,					ὑμμεσιν,	ὑμμεσιν, ὑμῖν.

* *Busbini* scribit *σφῶ*.

Οὐ.			Dual.		Plural.		
Singular.			N.A.	G.D.	N.	G.	D.
N.	G.	D.	A.		A.		
C.	οὐ,	οἶ,	ἔ :		σφείς,	σφῶν,	σφίσι, σφᾶς.
D.	εὐ,	οἶν :	μὲν :		σφῆς,	σφέ.	
Ac.	εὐ,	οἶ,	ἔ :		σφέες,	σφέων,	σφές.
I.	εὐ,	οἶ,	ἔ :		σφέες,	σφείων,	σφέας.
P.	εὐ,	οἶ,	ἔ :		σφείες,	σφείων,	σφείας.
Commun.			ἑμὸς, ἡ, ὄν,		ἑμὸς, ἡ, ὄν,	ἑμὸς, ἡ, ὄν,	ἑμὸς, ἡ, ὄν
			σὸς, ἡ, ὄν,		σὸς, ἡ, ὄν,	σὸς, ἡ, ὄν,	σὸς, ἡ, ὄν
			ὄς, ἡ, ὄν,		ὄς, ἡ, ὄν,	ὄς, ἡ, ὄν,	ὄς, ἡ, ὄν
			ἡμέτερος, α, ὄν,		ἡμέτερος, α, ὄν,	ἡμέτερος, α, ὄν,	ἡμέτερος, α, ὄν
			ὑμέτερος, α, ὄν,		ὑμέτερος, α, ὄν,	ὑμέτερος, α, ὄν,	ὑμέτερος, α, ὄν
			σφέτερος, α, ὄν,		σφέτερος, α, ὄν,	σφέτερος, α, ὄν,	σφέτερος, α, ὄν

* μὲν indeclinabile significat *ipsum, ipsam*; et interdum *ipſos, ipsas*.

ATTICI,

ταυτοῦ, ταυτοῖ; in neutro ταυτέ, et saepius ταυτῇ; et in plurali προταυτες, ταυτέ. Sic ἐμινούσι, ἐμινούσι, etc. Acoles verò pro ἐμινούσι scribunt κείνος.

Singular.		Dual.		Plural.	
Ind. 1. C. α,	ας, ε:	ατον, άτων:	αμεν, ατε,	αμεν, ατε,	αυ.
	αλκον, ασκες, ασκες I. P.			αμες D.	ασκον I. ασαν B.
Perf. C. α,	ας, ε:	ατον, ατον:	αμεν, ατε,	αμεν, ατε,	ασι.
	αα, αας, αε:	αατον, αατον:	ααμεν, αατε,	ααμεν, αατε,	αασι.
	in quibusdam I.			αμες D.	αυτι D. αν B.
Pl. p. C. εν,	εις, ει:	ειτον, εϊτων:	ειμεν, ειτε,	ειμεν, ειτε,	εισαν. A. I.
	ην, η A. D. εα, ε I.			ειμες D.	εσαν A. I.
Fut. 2. C. ω,	εις, ει:	ειτον, εϊτων:	ειμεν, ειτε,	ειμεν, ειτε,	ουσι I.
	εω, εεις, εεα:	εετον, εετον:	εεμεν, εετε,	εεμεν, εετε,	εουσι I.
Praef. } Perf.	C. ε, έτω:	ετον, έτων:	ετε,	ετε,	ετωσαν.
Ind. 1.	C. ον, άτω:	ατον, άτων:	ατε,	ατε,	οντων A. ατωναν.
Ind. 2.	C. εν, έτω:	ετον, έτων:	ετε,	ετε,	αντων A. ετωνων.
Praef. } Fut. 1.					

Optativus.

Plural.

Dual.

Singular.

Ind. 2.	C. 2.	Εἶπες	ἔειπες	Ind. 2.	C. 2.	Εἶπες	ἔειπες
Praef.	}	C. 1.	C. 2.	Praef.	}	C. 1.	C. 2.
Fut. 1.				Fut. 1.			
Perf.				Perf.			
Ind. 2.	C. 1.	οἶμαι	οἶσες	Ind. 2.	C. 1.	οἶμαι	οἶσες
Ind. 1.	C. 1.	αἶμαι	αἶσες	Ind. 1.	C. 1.	αἶμαι	αἶσες
Omn. temp.	}	C. 1.	C. 2.	Omn. temp.	}	C. 1.	C. 2.
		ω	ῆς			ω	ῆς
			ῆσι				ῆσι

Participia.

Pres. C. ὢν,	οὖτα, ον.	Perf. C. ὤς, ὦν	ῶν	ῶν	ὄς.
	οἶσα D.		ῶν	ῶν	
	εὔσα Ae.		ῶν	ῶν	
Fut. I. C. ὦν,	οὔσα, ον.	Ind. 2. C. ἄς, ἄν	ᾶς	ᾶς	ᾶς
	οἶσα D.		ᾶς	ᾶς	
			ᾶς	ᾶς	
Ind. I. C. ἄς,	ᾶς, ᾶν	Fut. 2. C. ὤν, ὤν	ᾶς	ᾶς	ᾶς
	ᾶς, ᾶν		ᾶς	ᾶς	
			ᾶς	ᾶς	

Vox passiva.

Modus indicativus.

Singular.		Dual.		Plural.	
Pres. C. ὀμαι, ἦ,	ἔται:	ὀμεθον, εἰσθον, εἰσθον:	ὀμεθα, εἰσθε, ονται.	ὀμεθα, εἰσθε, ονται.	
	εἰ I.		ὀμεθα D.I.	ὀμεθα D.I.	
	εἰ A.		ὀμεθεν Ae.	ὀμεθεν Ae.	
	ἦαι P.				
Imp. C. ὀμεν, ον, ετο:		ὀμεθον, εἰσθον, εἰσθον:	ὀμεθα, εἰσθε, οντο.	ὀμεθα, εἰσθε, οντο.	
	εἰ I.				
	εἰ A.				
	ἦαι P.				

Sing.

Pres. C. ὀμαι, ἦ, εἰ I. εἰ A. ἦαι P. ὀμεν, ον, ετο: ὀμεθον, εἰσθον, εἰσθον: ὀμεθα, εἰσθε, ονται. ὀμεθα D.I. ὀμεθεν Ae. ὀμεθα, εἰσθε, οντο.

Perf.	C. μαι,	σαι,	ται :	μεθον,	σον,	σον :	μεθα,	σε, { ται vel μενοι εσι.
Pl p.	C. μην,	σς,	το :	μεθον,	σον,	σον :	μεσθα D.	αται I.
Pau. P. Fut. 2.	C. ομαι,	η,	εται :	ομεθον,	εσθον,	εσθον :	μεσθα I.	το vel μενοι ησαν.
Z. Ind. 1.	C. σην,	σης,	ση :	ομεθον,	εσθον,	εσθον :	ομεσθα D.	ατο I.
Fut. 1.	C. λήσομαι,	λίσση,	σεται :	ήτοιμεθον,	ήτισεσθον,	εσθον :	ήτοιμεθα,	εσθε, σονται.
Ind. 2.	C. νη,	νης,	η :	ητον,	ήτην,	ήτην :	ήμεν,	ητε, ησαν.
Optativus.	C. ου,	έσθω :		εσθον,	έσθων :			εν B.
		εο I. ευ D.						εσθε, έσθων.
								έσθων A.

Cactera tempora nulla dialecto variantur.

Praef. Paul. p. Fut. I. 2.	Singular.		Optativus.		Plural.	
	C. οἷον, οἷο,	οἷτο :	οἷμεθον, οἷσθον, οἷσθην :		οἷμεθα, οἷσθε, οἷντο.	οἷμεσθα D. οἷατο I. P.
Ind. I. 2.	C. εἷν, εἷς,	εἷη :	εἷητον, εἷητην :		εἷημεν, εἷητε, εἷσαν.	εἷημεν, εἷητε, εἷεν A. εἷμεσ D.
Subjunctivus.						
Praef.	C. ὠμαι, ἡ,	ἦται :	ὠμεθον, ἡσθον, ἡσθον :		ὠμεθα, ἡσθε, ὠνται.	ὠμεσθα D.
Ind. I. 2.	C. ὦ, ἦς,	ἦ :	ἦητον, ἦητον :		ὠμεν, ἦτε, ὦσι.	ὠμεν, ἦτε, ὦσι I. ὠμεσ D.
Infinitivus.						

Ind. I. 2. C. ἦται. Sed ἦμεναι D. ἦμεν .

PARTICIPIA passiva adjectivorum normam sequuntur.

Modus indicativus.

Singular.		Dual.	Plural.
Fut. 1. C. <u>ομαι,</u>	<u>ῆ, εῖται :</u>	<u>ῆμεθον, εσθον, εσθον :</u>	<u>όμεθα, εσθε, ονται.</u>
	<u>οὔμαι,</u>		
	<u>ῆ, εῖται D.</u>		
	<u>έαι I.</u>		
Ind. 1. C. <u>άμην,</u>	<u>ω, ατο :</u>	<u>ῆμεθον, ασθον, άσθον :</u>	<u>ήμεθα, ασθε, αντο.</u>
	<u>αο I.</u>		<u>ημεσθα D.</u>
	<u>α D.</u>		
Ind. 2. C. <u>όμην,</u>	<u>ου, ετο :</u>	<u>όμεθον, εσθον, έσθον :</u>	<u>όμεθα, εσθε, οντο.</u>
			<u>όμεσθα D.</u>
Fut. 2. C. <u>οὔμαι,</u>	<u>ῆ, εῖται :</u>	<u>οὔμεθον, εῖσθον, εῖσθον :</u>	<u>ούμεθα, ῖσθε, οὔνται.</u>
	<u>εὔμαι D. ἡαι I.</u>		
Ind. 1.	<u>C. αι, άσθω :</u>	Imperativus. <u>ασθον, άσθων :</u>	<u>ασθε, άσθωσαν.</u> <u>άσθων A.</u>

Participium.

Fut. 2. C. τυπεύμενος. Sed τυπεύμενος D. Ae.

IN cacteris habent dialectos communes cum activis et passivis.

IDEM quoque de verbis deponentibus intelligi oportet.

Dialect

Dialecti verborum contrāctorum in voce activa.

Modus indicativus.

Praefens.

Singular.		Dual.		Plural.	
1. C.	<p>ἄω ὦ,</p> <p>ἄς</p> <p>ἦς, ἔεις, etc. I.</p> <p>ἔω, ἄα, εἰ</p>	<p>ἄ :</p> <p>ἦ :</p> <p>ἔει, etc. I.</p> <p>ἄα :</p> <p>εἰ :</p>	<p>ἄτων, ἥτων,</p> <p>εἴτων,</p>	<p>ἄτων :</p> <p>ἥτων :</p> <p>εἴτων :</p>	<p>ὑμεν, ὑμες, ὅσιν D.</p> <p>ὑμεν, ὑμες, ὅσιν D.</p> <p>ὑμεν, ὑμες, ὅσιν D.</p>
2. C.	<p>ἄω ὦ,</p> <p>ἄς</p> <p>ἦς, ἔεις, etc. I.</p> <p>ἔω, ἄα, εἰ</p>	<p>ἄ :</p> <p>ἦ :</p> <p>ἔει, etc. I.</p> <p>ἄα :</p> <p>εἰ :</p>	<p>ἄτων, ἥτων,</p> <p>εἴτων,</p>	<p>ἄτων :</p> <p>ἥτων :</p> <p>εἴτων :</p>	<p>ὑμεν, ὑμες, ὅσιν D.</p> <p>ὑμεν, ὑμες, ὅσιν D.</p> <p>ὑμεν, ὑμες, ὅσιν D.</p>
3. C.	<p>ἄω ὦ,</p> <p>ἄς</p> <p>ἦς, ἔεις, etc. I.</p> <p>ἔω, ἄα, εἰ</p>	<p>ἄ :</p> <p>ἦ :</p> <p>ἔει, etc. I.</p> <p>ἄα :</p> <p>εἰ :</p>	<p>ἄτων, ἥτων,</p> <p>εἴτων,</p>	<p>ἄτων :</p> <p>ἥτων :</p> <p>εἴτων :</p>	<p>ὑμεν, ὑμες, ὅσιν D.</p> <p>ὑμεν, ὑμες, ὅσιν D.</p> <p>ὑμεν, ὑμες, ὅσιν D.</p>

Imperfectum.

I.	C.	ων,	ας,	α :		ᾶτον,	ἀτην :	ῖμεν, ὄτε,	ον.
			ης,	η :		- ἦτον,	ἦτην D.		
		ασκον sine augmento I. αα P.							

Singul.

2.	C.	ων,	ης,	αι :		ῖτον,	ῖτην :	οῖμεν, εἴτε,	ουν.
----	----	-----	-----	------	--	-------	--------	--------------	------

2.	C.	ους,	εις,	ει :	ειτον, εειτην :	ουμην, ειτε, ουν.	ειν D.
		εικον,	εικει,	εικε I. P.			
3.	C.	ου,	ους,	ου :	ουτον, ουτην :	ουμην, ουτε, ουν.	
		οικον,	οικει,	οικε I. P.			
1.	C.	α,	α,	ατω :	αιτον, αιτην :	αιτε, αιτωσαν.	
		αα P.					
2.	C.	ει,	ει,	ειτω :	ειτον, ειτην :	ειτε, ειτωσαν.	
3.	C.	ου,	ου,	ουτω :	ουτον, ουτην :	ουτε, ουτωσαν.	
1.	C.	ωμ,	ως,	ω :	ωιτον, ωιτην :	ωιμην, ωιτε, ωεν.	
		ωων,	ωωνς,	ωη :	ωητον, ωητην :	ωημην, ωητε, ωησαν D.	
2.	C.	οιμ,	οις,	οι :	οιτον, οιτην :	οιμην, οιτε, οιεν.	
		οιν,	οινς,	οιν :	οιητον, οιητην :	οιημην, οιητε, οιησαν A.	
		ων,	ωνς,	ων etc. D.			
3.	C.	οιμ,	οις,	οι :	οιτον, οιτην :	οιμην, οιτε, οιεν.	
		οιν,	οινς,	οιν.	οιητον, οιητην :	οιημην, οιητε, οιησαν A.	
		ων,	ωνς,	ων, etc. D.			

Sub.

Subjunctivus.
Praesens et imperfectum.

		Singular.		Dual,		Plural.	
I.	C.	ᾶς,	ᾶ :	ᾶτον,	ᾶτον :	ᾶμεν,	ᾶτε, ᾶσι.
2.	C.	ᾶς,	ᾶ :	ᾶτον,	ᾶτον :	ᾶμεν,	ᾶτε, ᾶσι.
		ᾶς,	ᾶ :	ᾶτον,	ᾶτον :	ᾶμεν,	ᾶτε, ᾶσι.
		ᾶς,	ᾶ :	ᾶτον,	ᾶτον :	ᾶμεν,	ᾶτε, ᾶσι.
3.	C.	ᾶς,	ᾶ :	ᾶτον,	ᾶτον :	ᾶμεν,	ᾶτε, ᾶσι.

Infinitivus.

Praesens et imperfectum.

	I.		2.		3.	
	C.	ᾶς.	ᾶς.	ᾶ :	ᾶς.	ᾶ :
1.	ᾶς.	ᾶ :	ᾶς.	ᾶ :	ᾶς.	ᾶ :
2.	ᾶς.	ᾶ :	ᾶς.	ᾶ :	ᾶς.	ᾶ :
3.	ᾶς.	ᾶ :	ᾶς.	ᾶ :	ᾶς.	ᾶ :

In vocibus passiva et media paucae admodum dialectorum varietates leguntur.
DIALECTI autem temporum non contractorum ex verbis orationis petantur.

Dialecti verborum in μι in voce activa.

IN vocibus passiva et media paucae admodum dialectorum varietates leguntur.
DIALECTI autem temporum non contractorum ex verbis gravitonis petantur.

Dialecti verborum in μι in voce activa.

Modus indicativus.

Praesens.

	Singul.		Dual.		Plural.	
	C.	ημι, ης,	ατον, ετον,	ατον :	αμεν, εμεν, ομεν,	ατε, ετε, οτε,
1.	C.	ημι, ης,	ατι D.	ατι :	αμεν, εμεν, ομεν,	ατι D. εασι I.
2.	C.	ημι, ης,	ητι :	ητι :	ημεν, εμεν, ομεν,	ητι D. εασι I.
3.	C.	ωμι, ως,	ωσι :	ωσι :	ωμεν, ομεν,	ωσι.
4.	C.	υμι, υς,	υτι D.	υτι :	υμεν, ομεν,	υτι D. εασι I.

Imper-

Imperfectum et indefinitum secundum.

Singular.		Dual.		Plural.	
I.	C. ἦν, ἦς, αὐ, ας, αἰσ, αἰσες, αἰσε I. P.	αὐτον, ητον, fine augmento.	ἄτῳ, ἡτῳ :	αὐτε, ητε, αὐ B.	αὐτων, ησταν.
2.	C. ἦν, ἦς, η, εε I. εἰς, εἰ A. εσκες, εσκε I. P.	ἑτον, ἑτῳ :	ἑτῳ, ἑτῳ :	ἐτε, ἐσταν.	ἐν B.
3.	C. ὦν, ὦς, οὐ, οὐς, οὐ A. οσκεις, οσκε I. P.	οτον, οτῳ :	οτῳ, οτῳ :	οτε, οσταν.	οὐ B.
4.	C. ὕν, ὕς, υ, υς, υσκει, etc. I. line augmento.	υτον, υτῳ :	υτῳ, υτῳ :	υτε, υσταν.	

Imperativus.

Praesens et imperfectum.

I.	C. ἀδῖ, ἀτῶ :	αὐτὸν, αὐτῷ :	αὐτοί, αὐτε,
Singular.	α A.		ἀτάσσαν.
	η Ae.		

Singular.	Dual.	Plural.
C. ἐπῖ, ἐπῶ :	ἐπὶ, ἐπῷ :	ἐπε, ἐπασσαν.

SINGUL.

DUAL.

PLURAL.

2.

C. Εἶμι, Εἶτω :

Εἶτω Α.

Εἰ,
ἡ Αc.
ἡ Π.

3.

C. ὅθι, ὅτω :

ὅυ Α.
οἱ Δ.
ὡς Π.

Εἶμι,

Εἶμι :

Εἶτε, Εἴτωσαν.

ὅτοι,

ὅτων :

ὅτε, ὅτωσαν.

Optativus.

Præfens et imperfectum.

1.

C. αἶν, αἶνς, αἶν :

ἦν,

ἦνς,

ἦν Π.

2.

C. εἶν, εἶνς, εἶν :

3.

C. οἶν, οἶνς, οἶν :

οἶν,

οἶνς,

οἶν Α. Αc.

αἶντον, αἶντων :

αἶνμεν, αἶντε, αἶνσαν.

εἶντον, εἶντων :

εἶμεν, εἶτε, εἶσαν.

οἶντον, οἶντων :

οἶμεν, οἶτε, οἶσαν.

Εἰς.

Subjunctivus.

Praefens et imperfectum.

Singular.			Dual.		Plural.	
1.	C. ὦ,	ᾶς, ᾶ:	ᾶτον,	ᾶτον:	ᾶμεν,	ᾶτε, ὦσι.
	ἔω,	ἐσι etc.				
2.	C. ὦ,	ᾶς, ᾶ:	ᾶτον,	ᾶτον:	ᾶμεν,	ᾶτε, ὦσι.
	ἔω,	ἐσι etc.				
3.	C. ὦ,	ᾶς, ᾶ:	ᾶτον,	ᾶτον:	ᾶμεν,	ᾶτε, ὦσι.
	ἔω,	ἐσι etc.				

Infinitivus.

Praefens et imperfectum.

1.	2.	3.	4.
C. ὦ, ᾶς,	ᾶ:	ᾶτον,	ᾶμεν,
ἔω,	ἐσι etc.	ᾶτον,	ᾶμεν,
ἔω,	ἐσι etc.	ᾶτον,	ᾶμεν,

Indefinitum secundum.

1.	2.	3.
C. ὦ, ᾶς,	ᾶ:	ᾶτον,
ἔω,	ἐσι etc.	ᾶτον,
ἔω,	ἐσι etc.	ᾶτον,

ex pagina.

Modus indicativus.

ἦμαεν I.
ἦμαεν I.
ἦμαεν I.

ἦμαεν I.

Modus indicativus.

Praefens.

Singular.		Dual.		Plural.	
1. C. αἱ, αἱ, αἱ	αἱ	ἄμεινον, αἰνον, αἰνον	ἄμεινον, αἰνον, αἰνον	ἄμεινα, αἰδε, αἰται	ἄμεινα, αἰδε, αἰται
2. C. εἶμαι, εἶμαι, εἶμαι	εἶμαι	ἔμεινον, εἰνον, εἰνον	ἔμεινον, εἰνον, εἰνον	ἔμεινα, εἰδε, εἰται	ἔμεινα, εἰδε, εἰται
3. C. οἱ, οἱ, οἱ	οἱ	ὀμεινον, οἰνον, οἰνον	ὀμεινον, οἰνον, οἰνον	ὀμεινα, οἰδε, οἰται	ὀμεινα, οἰδε, οἰται
Imperfectum.					
1. C. ἄμεινον, αἰτο, αἰτο	αἰτο	ἄμεινον, αἰτο, αἰτο	ἄμεινον, αἰτο, αἰτο	ἄμεινα, αἰδε, αἰτο	ἄμεινα, αἰδε, αἰτο
2. C. ἔμεινον, εἰτο, εἰτο	εἰτο	ἔμεινον, εἰτο, εἰτο	ἔμεινον, εἰτο, εἰτο	ἔμεινα, εἰδε, εἰτο	ἔμεινα, εἰδε, εἰτο
3. C. ὀμεινον, οἰτο, οἰτο	οἰτο	ὀμεινον, οἰτο, οἰτο	ὀμεινον, οἰτο, οἰτο	ὀμεινα, οἰδε, οἰτο	ὀμεινα, οἰδε, οἰτο

Im.

Imperativus.

Praefens et imperfectum.

	Singular.		Dual.		Plural.
	C.	άοδιω:	αοδιον,	αοδιυν:	αοδιε, αοδιωσαν.
1.	ω A.				
	αο I.				
2.	εο I.	έοδιω:	εοδιον,	εοδιυν:	εοδιε, έοδιωσαν.
	ου A.				
	ευ D.				
3.	οτο,	όοδιω:	οτοδιον,	όοδιυν:	οτοδιε, όοδιωσαν.
	ευ A.				
	οι D.				

Optativus.

Praefens et imperfectum.

1.	C.	αιω, αιτο,	αιωδιον, αιωδιυν:	αιωδιε, αιωτο I.
				αιωδιε, αιωτο I.
2.	C.	ειω, ειτο,	ειωδιον, ειωδιυν:	ειωδιε, ειωτο I.
				ειωδιε, ειωτο I.
3.	C.	οιω, οιτο,	οιωδιον, οιωδιυν:	οιωδιε, οιωτο I.
				οιωδιε, οιωτο I.

Vox media.

Vox media.

Modus indicativus.

Indefinitum secundum.

Singul.

1. C. ἀμην, ασο, ατο:

αο I.

ω A.

2. C. ἐμην, εσο, ετο:

εο I.

ου A.

ευ D.

3. C. ὀμην, οσο, οτο:

ου A.

Plural.

ἀμεδα, ασδε, αυτο.

ἐμεδα, εσδε, εντο.

ὀμεδα, οσδε, οντο.

Imperativus.

Indefinitum secundum.

2. C. ἐστο, ἐστω:

εο I.

ου A.

ευ D.

C. ὀστο, ὀστω:

ου A.

ἐσδε, ἐστωσαν.

ὀσδε, ὀστωσαν.

IN reliquis temporibus cujusque vocis et modi dialectorum varietates caedem sunt ac in verbis gravitonis.

DIALECTI anomalorum in μι supra expositae sunt pag. 101.

IN adverbiorum et conjunctionum terminationibus paucae observantur dialecti: scilicet, *καθαιαξ* pro *καθαί* *παρά*, *δαί* pro *δὲ* etiam, *μόγισ* pro *μολίσ* *νίχ*, etc. A.

Ἀληδέως pro *ἀληδῶς* *verè*, *ἐνθαῦτα* pro *ἐνταῦθα* *hic*, *οὖν* pro *οὐν* *igitur*, etc. I.

Αἰ pro *εἰ* *si*, *αἰῆς* pro *αἰεὶ* *semper*, *ἄλλοκα* pro *ἄλλοτε* *aliàs*, *ἐμπροθεν* pro *ἐμπροσθεν* *coram*, *ἐνδοῖ* pro *ἐνδον* *intus*, *κάλως* pro *καλῶς* *pulchrè*, *μὲς* pro *μὲν* *quidem*, *ὅκα* et *ὅκα* pro *ὅτε* *quando*, *ὀπίθεν* pro *ὀπισθεν* *retro*, *πόκα* pro *ποτὶ* *aliquando*, etc. D.

IN praepositionibus inveniuntur *ἐνὶ* pro *ἐν*, A. *ἐς* pro *eis*, A. *ξύν* pro *σύν*, A. *ποτὶ* pro *πρὸς*, D.

Ἀμφὶ pro *ἀμφὶ* *circum*, Ae. *ἀπαὶ*, *καταὶ*, *παραὶ*, *ὑπαὶ* pro *ἀπὸ*, *κατὰ*, *παρὰ*, *ὑπὸ*, Ae. P. *παρ* pro *παρά*, D.

Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

DE ANNO ATTICO.

ATTICI annum suum in duodecim menses lunares dividebant; quorum plerumque sex triginta dies, sex viginti novem tantum sunt complexi. Menses autem triginta dierum *πληρεῖς* *pleni*, caeteri *κοῖλοι* *cavi* dicebantur. Sed cum annus lunaris; quem a prima luna nova

post solstitium aestivum auspicabantur, undecim terè diebus solari curtior esset; quoties duodecimus mensis ante solstitium finem haberet, alio mense adjecto, annus iste ex tredecim mensibus constabat. Mensium autem Atticorum nomina ordine disposita, unà cum mensibus Romanis, in quibus frequentissimè incipiebant, sequenti tabella exhibebimus ¹.

Ἑκατομβαιῶν *Julius*,
Μεταγχειτνῶν *Augustus*,
Βοηδρομιῶν *September*,
Πυαγειῶν *October*,
Μαιμακτηριῶν *November*,
Ποσειδεῶν *December*,

Γαυνλιῶν *Januarius*,
Ἀνδροσίου *Februarius*,
Ἐλαρθεοριῶν *Martius*,
Μουνοχίων *Aprilis*,
Θαργηλιῶν *Maius*,
Σκιροφωριῶν *Junius*.

SINGVLOS menses in tres partes, vel δεκάδας *decadas*, dividebant; quarum prima μηνὸς ἰσταμένου ² *mensis incipientis*, secunda μεσοῦντος *mediantis*, tertia λήγοντος ³ *desinentis* appellabatur. Dies autem mensium per nomina ordinalia in hunc modum recensabant: πρώτη scil. ἡμέρα *dies prima*, δεύτερα *secunda*, τρίτη *tertia*, et sic deinceps, usque ad δεκάτην *decimam*; nisi quod primus dies mensis νοσηνία *novilunium*, et ultimus ἑνὴ καὶ νέα *vetus et nova*, scil. σελήνη *luna*, dicebantur. Sed in diebus cujusque decadis numerandis id discriminis observatum fuit, quod in prima et secunda decade recto ordine procederent; in tertia verò ordo contrarius locum haberet, ut in kalendis suis, nonis, et idibus, mos fuit apud Romanos. Verùm ut tota haec res magis sit perspicua, singulos dies mensis pleni ⁴ ordine suo, ut in Graeco calendario collocabantur, hic describemus.

¹ Descripta est haec tabella ab antiquo marmore Oxonii adservato, ubi vox Ποσειδεῶν bis posita non modò annum, quo tabella conficiebatur, intercalarem fuisse, sed mensis etiam intercalati nomen ostendit. Ediderant antea *Spon. Voyage, etc. Tom. iii. inter Inscriptions an Tom ii. pag. 77*: et *Weler. Itin. pag. 403*: uterque verò mendose. Mensis autem Βοηδρομιῶν in tabella primus collocatur, et reliqui ordine suo; non quod annus ab eo mense incipiebat, sed ob aliquam aliam causam, de qua consulatur *Sponius*.

² Vel ἀρχόμενον.

³ Item φθίνοντος, vel παρομένου.

⁴ Menses pleni et cavi alternatim plerumque sibi invicem succedebant.

Μηνὸς

ἰσλα- μένου	{	ἡδυμηνία,	μεσοῦν- τος	{	λῆτον- τος	{	δεκάτη ³
		δευτέρα,					ἐννάτη,
		τρίτη,					ὀγδόη,
		τετάρτη,					ἑβδόμη,
		πέμπτη ¹ ,					ἑκτη,
		ἑκτη ² ,					πέμπτη,
		ἑβδόμη,					τετάρτη,
		ὀγδόη,					τρίτη,
		ἐννάτη,					δευτέρα,
		δεκάτη,					ἑτη καὶ νέα ⁵ .
							πρώτη ³ ,
							δευτέρα,
							τρίτη,
							τετάρτη,
							πέμπτη,
							ἑκτη,
							ἑβδόμη,
							ὀγδόη,
							ἐννάτη,
							εἰκάς ⁴ ,

HANC numerandi rationem in singulis mensibus observabant, tertiam decadem etiam in cavis a δεκάτη incipientes. In his autem, cum ad δευτέραν perventum fuit, loco ejus ἑτη καὶ νέα substituebatur; et interdum τριακάς, quasi revera trigessimus dies esset, ut notat Moschopulus.⁷

¹ Vel πεντάς.⁴ Vel εἰκοστή.⁶ Vel τριακάς.² Vel ἑκτάς.⁵ Item πρώτη ἐπ' εἰκάδι, vel μετ' εἰκάδα.⁷ In Hesiodi Ἡμέραι, vers. 2.³ Vel πρώτη ἐπὶ δίκα.

F I N I S.

Page 195

Literarum nexus et abbreviationes.

αι	αι	δῆ	δε	δω	δυν
αυ	αλ	δου	δευ	ε	δυτος
αυ	αλλ	δω	δην	και	παι
αυ	αν	αα	δια	κατω	παν
απο	απο	αα	δια	καν	παρ
αρ	αρ	δρ	διο	κας	παρ
αρ	αρ	δω	δυν	κατ	πau
αυ	αυ	δς	δς	κρ	περ
αυτο	αυτο	ει	ει	κρα	περι
αυτς	αυτου	ει	ει	κυ	πεις
αυτς	αυτου	ει	ει	κω	πρ
αυτς	αυτου	ει	ει	κλ	πρα
γαι	γαι	εκ	εκ	μα	προ
γαν	γαν	ελ	ελ	μω	πρω
γδ	γαρ	ελ	ελλ	μω	πτ
γας	γας	εν	εν	μας	πω
γ	γγ	εξ	εξ	μαυ	ρι
γ	γελ	επειδ	επειδ	μθ	τα
γ	γελ	επι	επι	μθ	ται
γ	γελλ	ορ	ερ	μθ	ται
γ	γεν	ερ	ερ	μθ	ται
γ	γερ	εσ	εσ	μθ	ται
γ	γην	εσ	εσ	μθ	ται
γ	γρ	ευ	ευ	μθ	ται
γ	γρι	ευσ	ευσ	μθ	ται
γ	γρο	ην	ην	μθ	ται
γ	γυ	δαι	δαι	μθ	ται
γ	γυν	δαν	δαν	μθ	ται
γ	γαι	δαι	δαι	μθ	ται
γ	γαν	δω	δην	μθ	ται
γ	δε	δρ	δρ	μθ	ται
γ	δαι	δω	δω	μθ	ται

τέλος.
finis
end

